

10 EDITURA REALITATEA ROMÂNEASCĂ - 2009

Ștefan NEMEȚSEK

**DIN GÂNDIREA
ÎNȚELEPȚILOR LUMII**

Volumul I

Ștefan NEMECSEK

**DIN GÂNDIREA
ÎNȚELEPTILOR LUMII**

Volumul I

©Copyright –
Editura **REALITATEA ROMÂNEASCĂ** și autorul

Toate drepturile sunt rezervate
Editurii **REALITATEA ROMÂNEASCĂ**
VULCAN, 336200, Str. Mihai Viteazu, nr. 24, bl. 17, sc. E, ap. 1-2
Jud. Hunedoara – ROMÂNIA
Tel./Fax: 0254-571089, Tel.: 0723321466

Reproducerea integrală sau parțială - digitală, mecanică, fotocopiere sau în orice alt mod - a conținutului acestei lucrări este posibilă numai cu acordul prealabil în scris al autorului sau al Editurii **REALITATEA ROMÂNEASCĂ**.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

NEMECSEK, ȘTEFAN

Din gândirea înțelepților lumii / Ștefan Nemecek. –

Vulcan: Realitatea Românească, 2009

2 vol.

ISBN 978-973-88752-5-8

Vol. 1. –2009. - ISBN 978-973-88752-6-5

14(100)

Editor:

Daniela MIKLOS

Coperta I:

Foto: Mirabela Margine

Coperta II:

Răsărit de soare pe muntele Sinai

Tehnoredactare computerizată:

Mariana Jdeică

Culegere text:

**Mihalea PUSOK
Anca MARINESCU**

Ștefan NEMECSEK

Motto

*„Un aforism e ultimul inel al unui lanț lung de
gânduri”*

M.von Ebner-Eschenbach

**DIN GÂNDIREA
ÎNȚELEPTILOR LUMII**

Volumul I

Editura REALITATEA ROMÂNEASCĂ

- 2009 -

Dedic această carte,

*Colegilor mei din mass media scrisă și
audiovizuală a Văii Jiului, care FAC presă,
care SE FAC CĂ FAC presă și care doar au
impresia că FAC PRESĂ!*

CUVÂNT ÎNAINTE

Spiritul străbate timpul și prin recunoașterea de sine, redevine.

Această carte este a transfigurărilor rezonante și a micii nemuriri, în care inteligența sau înțelepciunea este înnoitoare, regenerativă și nereînvață a privi din afară spre interior, pentru a ne vedea visurile. Ceea ce deducem, aparține luminii, din care suntem temporar separați, spre a fi resorbiți.

Eugen EVU
scriitor și poet

CUVÂNTUL AUTORULUI

Eram în clasa a IV-a. Doamne, cât de mulți ani au trecut de atunci! Impresionat de câte o **zicală** din cărțile de povești citite, am început să le rețin în acele mici caietele numite în acea vreme, vocabular. Pasiunea pentru **zicale**, a rămas. Până când am terminat liceul, am adunat câteva zeci de **vocabulare** în care erau notate scurte propoziții sau fraze ce mi-au plăcut și care mi-au atras atenția. Nu m-am gândit atunci că o parte dintre ele peste ani, vor putea ajunge să fie incluse între copertile unei cărți de aforisme și cugetări. Și, iată că așa s-a întâmplat. Împreună cu numeroase alte **sclipiri din gândirea și inteligența înțelepților lumii**, adunate pe parcursul a multor ani, acum la mijloc de an 2009, reușesc să ofer comunității mele din Valea Jiului și nu numai, o carte cu două volume: **DIN GÂNDIREA ÎNȚELEPȚILOR LUMII**. O carte pe care dacă o ve-ți citi, sigur ve-ți fi mai înțelepți!

Este o lucrare **puțin mai altfel** decât cele precedente, o carte pe care am gândit-o a fi ceva care să-și aibă locul pe noptiera semenilor mei, pentru a o avea la îndemână ori de câte ori se dorește o evadare în imensitatea **spiritului universal**. Am încercat să redau în această carte, o serie de citate, aforisme și înțelepciuni atât din literatura mondială cât și din diferite țări și țara noastră, parcurgând o mulțime de volume.

Citatele nu au fost prezentate alfabetic, ci grupate pe teme, fapt considerat foarte util pentru cultura personală sau pentru aceia care doresc să găsească repede și să utilizeze eficient în orientarea vieții lor, în conversație și discuții expresiile marilor gânditori sau scriitori ai lumii. Multe citate vechi, unele din filozofia popoarelor, care au fost uitate sau învechite pentru generația tânără, nu le-am mai folosit. O parte sunt anonime. O altă parte sunt nesemnate pentru că, pur și simplu, am uitat proveniența lor, neputând preciza autorul. Puterea de exprimare a înțelepciunilor redă o unitate de gândire, dar sunt și citate care se complectează, sau sunt contradictorii, creîndu-se un dialog al celor mari, în spațiu și timp, oglindind experiența și filozofia diferitelor culturi. Astăzi nimeni nu mai știe de obârșia anonimilor, nici a țării nici a prietenilor sau dușmanilor care le-au lansat. Ele domnesc în liniștea măreției lor, scaldându-se în soarele puterii și frumuseții lor. Filozofia e tristă. Minte omului e îngrădită de ceea ce vede și aude, pe când aforismele, care par uneori o nebunie, apar libere, neîngrădite, creîndu-ți uneori impresia de haos.

Toți oamenii, de la naștere au aceleași fericiri și nenorociri, numai că unii văd lucrurile și viața altfel. Înțelepciunea cea mare se află în fundul beznei întunecoase, deseori o comoară uitată în biserici părăsite, în ceaslovuri mucegăite sau volume nerăsfoite.

Toți căutăm ceva peste tot, în ceasurile de noapte sau la lumina lămpășului, fie gânduri, idei, idealuri și cărări de urmat în viață, ca să ne putem confirma acțiunile sau să iscodim viitorul, care deseori ni se pare o imposibilitate, un vis sau o himeră. Toate aforismele, chiar și cele contradictorii, exprimă gândirea conștiinței prezentului și trecutului. Unele cugetări pot fi regăsite de două sau chiar trei ori, în capitole diferite, integrându-se în tematica prezentată și completând ideea de fond.

Conform obiceiului statuat în **Cuvântul autorului** exprimat la începutul cărților precedente pe care le-am scris, mulțumesc și de această dată prietenilor adevărați care m-au convins să nu renunț la acest proiect, să-l finalizez și să lansez pe piață cartea, care în opinia lor, va avea un succes similar cu cele precedente. Consemnez și numele acestor OAMENI minunați, pentru care PRIETENIA înseamnă ceva cu adevărat sacru: Eugen EVU, Elisabeta KOCSIK, Claudiu MOLDOVAN, Victor COROIANU, Dumitru VELEA, RADU IGNA.

Dedicațiile consemnate la începutul volumelor nu este întâmplătoare, în etapa pe care o percurgem spre lumea civilizată, presei și administrațiilor publice locale revenindu-le sarcini cu totul speciale. Răsfoind și citind conținutul cărții, poate că unii jurnaliști și primari din Valea Jiului și nu numai, vor fi pozitiv influențați de aceste **scântei din inteligența înțelepților lumii**, activitatea lor viitoare în folosul comunității derulându-se la alte cote valorice și poate chiar spirituale.

Înainte de a da BT-ul pentru tipar, am răsfoit cele două volume împreună cu scriitorul și poetul Dumitru Velea. Acesta mi-a sugerat publicarea unui volum care să cuprindă maxime și cugetări din gândirea înțelepților României. Și pentru că România are destui înțelepți, putem spune că în toate domeniile de activitate, ideea a fost reținută. Poate chiar la începutul anului viitor, DIN GÂNDIREA ÎNȚELEPTILOR LUMII, va fi completat cu volumul III...

Până atunci, mulțumesc cititorilor pentru răbdarea cu care vor parcurge paginile celor două volume apărute, în care sper că vor găsi învățături utile vieții lor, pe care un ziarist le-a adunat cu pasiune pentru ei, fără a putea ajunge la perfecțiunea dorită.

Ștefan NEMECSEK

DIN LUMEA MARE ADUNATE!

● Când ai deja două personalități cu siguranță există și a treia.

Sigmund Freud - psiholog (1856 – 1939)

● Indiferența este esența inumanismului.

George Bernard Shaw – scriitor irlandez (1856 – 1950)

● Să formezi o echipă e doar începutul. Să rămâi împreună e progresul. Să lucrezi împreună e succesul.

Henri Ford – fondatorul companiei FORD (1863-1947)

● Nu este nevoie să înțelegi lucrurile ca să te certî pentru ele.

Pierre Beaumarchais – dramaturg (1732-1799)

● A nu fi singur, este unul dintre lucrurile esențiale ale naționalității.

Bertrand Russel – filosof (1872-1970)

● Scepticismul este primul pas spre adevăr.

Denis Diderot (1713-1784)

- Ce nu poate fi spus trebuie ținut în tăcere.

Ludwig Wittgenstein – filosof (1889-1951)

- Cei mai mulți oameni sunt buni. Poate nu sunt sfinți dar sunt buni.

Jimmy Wales – fondatorul Wikipedia (n. 1966)

- Nici un om cu minte nu și-a dorit vreodată să fie mai tânăr.

Jonathan Swift – scriitor (1667-1745)

- Nu le poți avea pe toate. Unde le-ai pune?

Steven Wright – comediant (n. 1955)

- Nimeni nu are o asemenea memorie pentru a reuși prin minciuni.

Abraham Lincoln – președinte SUA (1809-1865)

- Cerând un sfat cauți o aprobare.

Charles Caleb Colton – scriitor englez (1780-1832)

- Destin: justificarea tiranului pentru crime și scuza imbecilului pentru eșecuri.

Ambrose Bierce – scriitor și jurnalist (1842-1913)

- Cunoașterea adevărului se face nu doar prin rațiune, ci și prin inimă.

Blaise Pascal – filosof francez (1623-1661)

- Omul a devenit victima unei dileme specifice supraindustriale: excesul de opțiuni.

Alvin Toffler – gânditor american (n. 1928)

● Rare sunt timpurile fericite în care poți gândi ce vrei și poți spune ce gândești.

Tacit – istoric roman (55-120)

● Dacă Dumnezeu ar fi vrut să votăm, ne-ar fi dat candidați.

Jay Leno – realizator TV (n. 1950)

● Cuvintele sunt cel mai important drog utilizat de omenire.

Rudyard Kipling – scriitor englez (1865-1936)

● Expuneți-vă fricile cele mai profunde. După aceea, frica nu vă va mai putea atinge.

Jim Morrison – muzician american (1943-1971)

● Începi să mori atunci când pe nici un plan de activitate nu te mai poți depăși.

Lucian Blaga – poet și filosof român (1895-1961)

● Există oameni care nu greșesc niciodată; fiindcă nu-și propun nimic rezonabil.

Johan Waltgorg Goethe – poet german (1749-1832)

● Soarta nu răpește niciodată ceea ce n-a dat.

Seneca (4 î.Hr – 65d.Hr)

● Viața nu e dreaptă. E doar mai dreaptă decât moartea, atâta tot.

William Goldman – scriitor (n. 1931)

- Simplitatea este culmea civilizației.
Jessie Sampter – poetă (1883-1938)
- Ți imaginezi că se poate governa inocent?
Jean – Paul Saitre – scriitor (1905-1980)
- Religia este dialogul etern dintre omenire și Dumnezeu.
Franz Wartel – scriitor austriac (1890-1945)
- Cel care face un bine cuiva îl iubește mai mult decât este iubit.
Aristotel – filosof al Greciei Antice (384 î.Hr – 322 î.Hr)
- Adevărata filozofie constă în a face nu cărți, ci oameni.
Ludwig Andreas Fenerbach – filosof german (1804-1872)
- Psihologia este acțiune, nu gândire despre sine.
Albert Camus – scriitor (1913-1960)
- Căsătoria nu este o loterie, pentru că la loterie totdeauna există învingători.
George Bernard Shaw
- O navă aflată în port se află în siguranță. Dar nu pentru asta sunt făcute navele.
Grace Murray Hopper – om de știință, amiral (1906-1922)
- A iubi e, în esență, proiectul de a te face iubit.
Jean – Paul Saitre (1905-1980)
- Dacă cinci zeci de oameni spun o prostie, tot o prostie rămâne.
Anatole France – scriitor (1844-1924)

● Când câștigi să nu spui nimic. Când pierzi, să spui și mai puțin.

Paul Brown – antrenor de fotbal american (1908-1991)

● Viața este o flacără care se stinge întotdeauna, dar recapătă scânteie ori de câte ori se naște un copil.

George Bernard Shaw – scriitor irlandez (1856-1950)

● Un bărbat care știe totul despre femei, nu știe nimic despre una singură.

John Steinbek – scriitor (1902-1968)

● Acolo unde avem dreptate, nu poate crește nici o floare.

Yehuda Amichai – poet israelian (1924-2000)

● Un prieten este cineva care are aceiași dușmani ca și tine.

Abraham Lincoln – al 16-lea președinte al SUA (1809-1865)

● Libertatea este dreptul de a nu minți.

Albert Camus – scriitor (1913-1960)

● Politica prudenței exagerate implică cele mai mari riscuri.

Jawaharlal Nehru – politician (1889-1964)

● Adevărata ignoranță nu este absența cunoașterii, ci refuzul de a o dobândi.

Karl Popper – filosof (1902-1994)

● E un principiu dovedit că trebuie să înveți să ascuți pentru a ști comanda. Măiestria conducerii nu este un act, ci o deprindere.

Aristotel – filosof (384 î.Hr. – 322 î.Hr.)

● Înțeleptul este cel care se miră de orice.

André Gide – scriitor francez (1869-1951)

● Legile sunt făcute pentru toți, dar ele nu-i guvernează decât pe cei săraci.

Jose Fernandez – scriitor argentinian (1834-1886)

● Cuvântul „compromis” înseamnă viață; opusul compromisului sunt fanatismul și moartea.

Amos Oz – scriitor israelian (n. 1939)

● Învățătura fără gândire e muncă irosită; gândirea fără învățătură e primejdioasă.

Confucius – filosof chinez (551 î.Hr. – 479 î.Hr.)

● Râsul dezvăluie adesea chipul de copil al adulților.

Andre Malraux – scriitor (1901-1973)

● Diavolul îl așează pe bărbat deasupra femeii la început, pentru ca apoi să o pună pe femeie în capul bărbatului.

Proverb Corsican

● Divorțul este o boală contagioasă ale cărei simptome apar în prima zi de căsătorie.

Elizabeth Taylor – actriță

● Niciodată să nu faci amor sâmbătă noaptea, pentru că va veni duminică și nu vei ști cum să-ți ocupi timpul.

Sacha Guitry

● Bărbații se însoară pentru că obosesc să tot caute. Femeile se mărită pentru că le e frică să-și continue căutarea. Amândouă categoriile se întristează cu rezultatele obținute.

Oscar Wilde

● Teoria relativității sună astfel: o oră lângă o femeie frumoasă pare un minut. Un minut lângă o femeie urâtă pare să dureze o oră.

Albert Einstein

● Iubirea este oarbă, dar căsătoria ne redă vederea.

Proverb german

● Femeile trăiesc mai mult decât bărbații, mai ales când rămân văduve.

Clemenceau

● Aceasta este puterea - să ții în mână frica altcuiva și să i-o arăți.

Amy Tan – scriitoare (n. 1952)

● Cucerește cel care rezistă mai mult.

Persius – poet (34 î.Hr)

● Nu este nici lipsit de înțelepciune, nici mărginit acela care se ridică după ce a căzut în greșeală, în loc să stăruie în ea.

Sofocle (497 î.Hr –405 î.Hr)

● Nebunie: să faci același lucru iar și iar, așteptându-te ca rezultatul să fie diferit.

Albert Einstein – fizician (1879-1955)

- Bunul gust este cel mai rău viciu inventat vreodată.
Edith Sitwell – poet (1887-1964)
- Femeile de azi înțeleg absolut totul, cu excepția soților lor.
Oscar Wilde – scriitor irlandez (1854-1900)
- Nu am talent special. Sunt doar un pasionat curios.
Albert Einstein – fizician (1879-1955)
- Eistă liniști de un pericol exploziv!
Daniel Pennac – scriitor francez (n. 1944)
- Căsătoria cauzează destule dureri, dar celibatul nu oferă nici o plăcere.
Samuel Johnson – scriitor englez (1709-1784)
- Dă vina pe altcineva și vezi-ți de viață.
Alan Woods – politician și scriitor (n.1944)
- Acestor oameni ai Orientului, orice dezaprobare li se pare o trădare.
Marchizul de Custine – scriitor (1790-1857)
- Imaginația nu e nici o dată frumoasă în sine, ci prin ideea pe care o sugerează.
George Călinescu – critic și istoric literar (1899-1965)
- De la viață la vis și de la vis la viață e o punte de argint pentru fantezia umană.
Barbu Ștefănescu Delavrancea – poet și prozator (1858-1918)
- Este bine să nu ai vicii, dar nu este bine să nu ai tentații.
Walter Bagehot – jurnalist (1826-1877)

- Uneori, tămâia obosește idolul.

Marchizul de Custine – scriitor (1790-1857)

- Milioane de oameni care tânjesc după nemurire nu știu ce să facă într-o după amiază ploioasă de duminică.

Susan Ertz – scriitoare (1894-1985)

- Cel mai bun mod de a te înveseli este să încerci să înveselești pe altcineva.

Mark Twain – scriitor (1835-1910)

- Presa poate fi bună sau proastă, dar, cu siguranță, fără libertate nu va fi decât proastă.

Albert Camus – scriitor (1913-1960)

- Eșecul este doar oportunitatea de a începe din nou, de această dată mai inteligent.

Henry Ford – industriaș american (1863-1947)

- Bunul simț al unei națiuni, constă mai întâi în presimțirea, apoi în alegerea țelului potrivit spiritului propriu.

Marchizul de Custine – scriitor (1790-1857)

- Prejudicata este opinie fără judecată.

Voltaire – filosof (1694-1778)

- Când te ocupi prea mult de defectele altora, n-ai timp să le îndrepti pe ale tale.

Jean de la Bruyere – eseist și moralist (1645-1696)

- Ceea ce numim adevăr nu este decât o eliminare a erorilor.

Georges Clemenceau – om politic francez (1841-1929)

● A regreta trecutul este la fel de absurd ca a organiza viitorul.

Roman Polanski – cineast (n.1933)

● Imperiile viitorului sunt imperii ale minții.

Winston Churchill – om politic britanic (1874-1965)

● Iubirea față de o singură țară, este un lucru minunat. Dar de ce trebuie să se oprească la granițe?

Pablo Casals – muzician spaniol (1876-1973)

● Caracterul este destinul unui om.

Heraclit (540 î.Hr. – 475 î.Hr)

● E nevoie de înțelepciune pentru a înțelege înțelepciunea; muzica nu înseamnă nimic dacă audiența nu aude.

Walter Lippman – scriitor (1889-1974)

● Cea mai obișnuită minciună este cea pe care ne-o spunem nouă înșine.

Friedrich Nietzsche – filosof (1844-1900)

● Complimentele se plasează ca banii la bursă: urmărind profitul pe care îl aduc.

Jules Renard – scriitor (1864-1910)

● Oamenii sunt singurele ființe care le dau voie copiilor să se întoarcă acasă.

Bill Cosby – actor de comedie (n.1937)

● Viitorul este aici. Doar că nu este încă distribuit la scară largă.

William Gibson – scriitor (n.1948)

● Ura, în ciuda faptului că se îndreaptă constant către obiectul urât, ne separă, cascade între noi un abis.

Ortega y Gasset – filosof (1883-1955)

● Prinții și popoarele se răzbună ca niște oameni oarecare pe nevinovați; se cred puternici pentru că fac victime.

Marchizul de Custine – scriitor (1790-1857)

● Un optimist probabil că vede lumină acolo unde nu e, dar de ce pesimistul aleargă întotdeauna s-o stingă?

Rene Descartes – matematician (1596-1650)

● Cine nu simte uimire nu aprofundează, cine nu ironizează naufragiază.

Ortega y Gasset – filosof (1883-1955)

● Mânia este o nebunie de scurtă durată, stăpânește-ți mânia, căci dacă nu este ținută în frâu, ea îți poruncește.

Quintus Horatius Flaccus (65-8 î.Hr.)

● Fericirea este suma tuturor nenorocirilor de care nu am avut parte.

Montaigne

● E mai bine să taci și să treci drept prost decât să vorbești și să risipești orice dubiu.

Abraham Lincoln - președinte SUA (1809-1865)

● Măreția unei națiuni și progresul moral poate fi judecat în funcție de cum își tratează animalele.

Mahatma Gandhi – filosof (1869-1948)

- Prefer un viciu comod unei virtuți obositoare.
Moliere – dramaturg francez (1622-1673)
- Când un om vrea să ucidă un tigru, se cheamă sport.
Când tigrul vrea să-l ucidă, se cheamă ferocitate.
George Bernard Shaw – scriitor irlandez (1856-1950)
- Idealismul este o minciună în fața necesității.
Friedrich Nietzsche – filosof (1844-1900)
- Norocul invidiază izbânzile mari.
Plutarh - scriitor și moralist grec (46-125)
- De obicei, era nebun, dar avea momente de luciditate când era aproape stupid.
Heinrich Heine – poet (1797-1856)
- Ca să înțelegi că ești prost, trebuie totuși să-ți meargă mintea.
Georges Brassens – autor și compozitor (n.1921)
- Orice prost poate face o regulă, și orice prost o va respecta.
Henry David Thoreau – filosof (1817-1862)
- Oamenii nu sunt prizonierii sorții ci doar ai propriei minți.
Franklin D. Roosevelt – președinte SUA (1882-1945)
- Cei care iubesc umanitatea detestă, în general, oamenii.
Roy Campbell – scriitor sud african (1902-1957)

● Este general acceptat că a avea mulți critici, înseamnă a avea succes.

Friedrich Nietzsche – filosof (1844-1900)

● Plictiseala este o problemă esențială pentru moralist, din moment ce jumătate dintre păcate sunt din frica de plictiseală.

Beitrand Russel – filosof (1872-1970)

● Viața este o boală cu transmitere sexuală.

R.D. Laing - psihiatru (1927-1989)

● Nimic din ceea ce-ți este exterior nu are putere asupra ta.

Ralph Waldo Emerson – eseist (1803-1882)

● Există trei tipuri de bărbați care nu înțeleg femeile: bătrânii, tinerii și cei care se află între aceste două vârste.

Proverb irlandez

● Dragostea e ca supa: primele linguri sunt neplăcute pentru că ard, iar ultimele sunt oribile pentru că sunt prea reci.

Jeanne Moreau

● Cu femeile ne împărțim plăcerea, ele ne dublează neliniștea și ne triplează cheltuielile.

Oscar Wilde

● Un autocrat rus are mai multă putere decât oricine pe pământ, dar nu poate opri un strănut.

Mark Twain – scriitor (1835-1910)

● Nu există afrodisiac mai puternic decât inocența.

Jean Baudrillard – filosof (1929-2007)

● Posibilitățile sunt numeroase atunci când decidem să acționăm, nu să reacționăm.

George Bernard Shaw – scriitor irlandez (1856-1950)

● Nimic nu este mai periculos decât prostia agresivă.

Goethe – scriitor (1749-1832)

● Studiarea omenirii depășește forțele omului. Numai nebunii o încearcă.

Jerome K. Jerome – umorist englez (1859-1927)

● A fi curajos nu înseamnă a te arunca înainte în orice primejdie, ci a fii hotărât să fii de partea adevărului.

Plutarh – scriitor și moralist grec

● Soluțiile propuse sunt admirabile, dar total lipsite de realism.

● De durere de cap te poți trata și singur. De prostie, lipsă de educație și incultură te vindeci prin școală.

● Societatea modernă nu va găsi o soluție la problema ecologică decât dacă își privește cu seriozitate stilul de viață.

Papa Ioan Paul al II-lea (1920-2005)

● Este mai înțelept să afli decât să presupui.

Mark Twain – scriitor (1835-1910)

● Pentru a reuși nu este suficient să fi stupid, trebuie să ai și bune maniere.

Voltaire – scriitor și filosof (1694-1778)

● Lipsa de fermitate a atitudinii se transformă în slăbiciune de caracter.

Albert Einstein – fizician (1879-1955)

● Niciodată nu-mi învăț elevii, încerc doar să le creez condițiile în care să poată învăța.

Albert Einstein – fizician (1879-1955)

● Nu sunt trist că ai mințit, sunt trist pentru că de acum înainte nu te mai pot crede.

Friedrich Nietzsche – filosof (1844-1900)

● Sunt mai mulți proști decât oameni pe lume.

Heinrich Heine – scriitor (1797-1856)

● Oamenii cu adevărat extraordinari te pot face să simți ca și cum tu ai putea fi extraordinar.

Mark Twain – scriitor (1835-1910)

● Nici o națiune nu are prieteni, doar interese.

Charles de Gaulle – fost președinte al Franței (1890-1970)

● Orice națiune ridiculizează alte națiuni, și toate au dreptate.

Arthur Schopenhauer – filosof (1788-1860)

● În violență uităm cine suntem.

Mary McCanthy – scriitoare (1912-1989)

● Să ne mințim pe noi înșine, ne este mai adânc înrădăcinat decât să-i mințim pe ceilalți.

Fiodor Mihailovici Dostoievski – scriitor (1821-1881)

● A fi iubit îți dă putere, a iubi îți dă curaj.

Lao Tzu – filosof (600 î.Hr – 531 î.Hr)

- Curaj este să fi speriat de moarte și totuși să încalci pe cal.

John Wayne – actor (1907-1979)

- Atâta timp cât nu încetezi să urci, treptele nu se vor termina; sub pașii tăi care urcă, ele se vor înmulți la nesfârșit.

*Franz Kafka – scriitor evreu de limbă germană
originar din Praga (1883-1924)*

- Nu judecați oamenii după cei cu care se adună. Nu uitați că Iuda avea amici ireproșabili.

Ernest Hemingway – romancier (1899-1961)

- E mai bine să riscăm să salvăm un vinovat, decât să condamnăm un nevinovat.

Voltaire – scriitor francez (1694-1778)

- Dacă vrem să ne păstrăm optimismul, trebuie să renunțăm la utopie.

Mario Vargas Llosa – scriitor (n.1936)

- Curajul este rezistența în fața fricii.

Mark Twain – scriitor (1835-1910)

- Melancolia este plăcerea de a fi trist.

Victor Hugo – scriitor (1802-1885)

- Ai curaj pentru marile supărări din viață și răbdare pentru cele mici; după ce ți-ai terminat cu bine treburile zilnice dormi liniștit Dumnezeu este treaz.

Victor Hugo – scriitor (1802-1885)

- Sunt oameni care nu înnebunesc nici o dată, indiferent cât de groznică le-ar fi viața.

Charles Bukowski – scriitor (1920-1994)

● O femeie îl înșeală doar pe bărbatul pe care îl iubește. Pe ceilalți îi părăsește pur și simplu.

● Politica este arta de a căuta problema, de a o găsi, de a o identifica greșit și de a-i aplica eronat false remedii.

Groucho Marx – actor (1890-1977)

● Ești responsabil nu numai pentru ce spui, ci și pentru ce nu spui.

Martin Luther – pastor (1483-1546)

● Dacă îți dorești ca lucrurile să rămână așa cum sunt, ele se vor schimba.

Lampedusa – scriitor (1896-1957)

● Motivația este ceea ce te face să începi. Obișnuința este ceea ce te face să continui.

Jim Ryun – politician și atlet american (n.1947)

● Există o singură fericire în viață: să iubești și să fii iubit.

George Sand – scriitoare (1804-1876)

● Iluzia este prima dintre plăceri.

Oscar Wilde – scriitor (1854-1900)

● Nu dori să fi oricine altcineva decât ești, ci încearcă să fii tu însuși cât mai bine.

Sf. Francis de Sales – episcopul Genevei (1567-1622)

● Treburile mele mă plictisesc de moarte, le prefer pe ale celorlalți.

Oscar Wilde – scriitor (1854-1900)

● Din când în când e bine să te oprești din urmărirea fericirii și să fi fericit.

Guillame Apollinaire – poet (1880-1918)

● Marea întrebare despre putere este cine ar trebui să o dețină.

John Locke – filosof (1632-1704)

● Pentru mine nu contează prea mult un om care astăzi nu este mai înțelept decât a fost ieri.

Abraham Lincoln – președinte SUA

● Avea toate virtuțile care-mi displac și nici unul dintre viciile pe care le admir.

Winston Churchill – prim ministru (1874-1965)

● A cădea cu cei buni, e vrednic de laudă.

Dante Alighieri – poet și filosof (1265-1321)

● Dacă Dumnezeu m-ar fi vrut altfel, m-ar fi făcut altfel.

Johan Wolfgang Goethe – scriitor (1749-1832)

● Dreptatea fără putere este neputincioasă, puterea fără dreptate este tiranică.

Blaise Pascal – matematician (1623-1662)

● Cei care scriu clar, au cititori, cei care scriu obscur au comentatori.

Albert Camus – filosof (1913-1960)

● A fi curajos nu înseamnă a te arunca înaintea în orice primejdie, cu orice risc, ci a fi hotărât să fi întotdeauna de partea adevărului.

Plutarch – filosof (46-125)

● Vorbind cu blândețe și ținând în mână un ciomag, veți ajunge departe.

*Theodor Roosevelt – al 26-lea președinte al SUA
(1858-1919)*

● Succesul a fost întotdeauna un fiu al îndrăzelii.

Voltaire – filosof (1694-1778)

● Prietenia sfârșește acolo unde începe neîncrederea.

Seneca – filosof (4î.Hr. – 65 d.Hr.)

● Mai bine să fi urât pentru ceea ce ești decât să fi iubit pentru ceea ce nu ești.

Anatole France – scriitor (1844-1924)

● Dacă nu putem să fim buni, să încercăm să fim măcar politicoși.

Nicolae Steinhart – scriitor (1912-1989)

● Nu strica tot ce ai dorindu-ți ceea ce n-ai. Ceea ce ai acum este ceea ce doar visai altădată.

Epicur – filosof (341-270î.Hr.)

● Când adoptăm orbește o religie, un sistem politic, o dogmă literară devenim automate, încetăm să creștem.

Anais Nin – scriitoare (1903-1977)

● Doar două lucruri sunt infinite: universul și prostia omenească. Și nu sunt sigur în legătură cu primul.

Albert Einstein – fizician (1879-1955)

● Suntem cu toții foarte ignorați, dar nu cu toții ignorăm același lucru.

Albert Einstein – fizician (1879-1955)

● Înteaga problemă cu lumea aceasta este că proștii și fanaticii sunt mereu foarte siguri pe ei, iar oamenii înțelepți au întotdeauna îndoieli.

Bertrand Russell – scriitor (1872-1970)

● Oamenii devin uneltele propriilor unelte.

Henry David Thoreau – filosof (1817-1862)

● Fii curtenitor cu toată lumea, intim cu câțiva, iar pe acești câțiva, încearcă-i înainte de a le oferi încrederea ta.

George Washington (1732-1799)

● Cele mai bune și frumoase lucruri din lume nu pot fi văzute și nici atinse...dar le simți cu inima.

Helen Keller – scriitoare născută fără văz și auz (1880-1968)

● Adevărul este rareori pur și niciodată simplu.

Oscar Wilde – scriitor (1854-1900)

● Crede în cei care caută adevărul, îndoiește-te de cei care l-au găsit.

Andre Gide – scriitor (1868-1915)

● Ceea ce acum este demonstrat ca fiind adevărat, odată era doar imaginație.

William Blake – poet și pictor (1757-1827)

● Primul om care a preferat să înjure decât să dea cu piatra, poate fi considerat inventatorul civilizației.

Sigmund Freud – psiholog (1856-1939)

● Scopul educației este acela de a schimba o minte goală cu una deschisă.

Malcom Forbes – publicist (1919-1990)

● Dacă vrei odihnă – crede. Dacă vrei adevărul – caută și suferă.

Friedrich Nietzsche – filosof (1844-1900)

● Oricât de multe rele sunt aici, priviți cum se cuvine bucuria de a trăi.

Eschil – dramaturg (525 î.Hr. – 456 î.Hr.)

● Copiii încep prin ași iubi părinții. Mai târziu îi judecă și câteodată îi iartă.

Oscar Wilde – scriitor (1854-1900)

● Cunoașterea greșelii e începutul salvării.

Epicur – filosof (341 î.Hr. – 270 î.Hr.)

● Atâta timp cât nu încetezi să urci, treptele nu se vor termina.

Franz Kafka – scriitor (1883-1924)

● Guvernul este prea mare și prea important pentru a fi lăsat pe mâna politicianilor.

Chester Bowles – diplomat american (1901-1986)

● Nu-i spune prietenului ceea ce nu vrei să afle dușmanul tău.

Arthur Schopenhauer – filosof (1788-1860)

● Nu este nevoie decât de o lingușeală ca să ne tracă durerea de cap.

Honoré de Balzac – scriitor (1799-1850)

● Căutăm binele fără a-l găsi vreodată, în schimb, găsim răul fără să-l căutăm.

Democrit – filosof (460-370 î.Hr.)

● Eșecul este condimentul care dă gust succesului.

Truman Capote – scriitor (1924-1984)

● Stai departe de oamenii care îți micșorează ambiția. Oamenii mici întotdeauna fac asta. Cei cu adevărat mari, te fac să te simți că și tu poți deveni mare.

Mark Twain – scriitor (1835-1910)

● Nu-ți destăinui fericirea unui om mai puțin fericit decât tine.

Pitagora – filosof și matematician (580 î.Hr. – 500 î.Hr.)

● Un erou este cineva care face ce poate.

Romain Rolland – scriitor (1866-1944)

● Să minți cu originalitate este aproape mai bine decât să repeți adevărul spus de altul.

Fiodor Dostoievski – scriitor (1821-1881)

● Moralistul este ca ochiul: le vede pe toate dar nu se vede pe sine.

Moliere -autor dramatic (1622-1673)

● Pentru a reuși nu este suficient să fi stupid, trebuie să ai și bune maniere.

Voltaire – scriitor (1694-1778)

● Întrebarea nu este cine-mi va permite. Întrebarea este cine mă va opri.

Ayn Rand – filosof (1905-1982)

● Este bine să nu-ți dorești niciodată mai mult decât ai nevoie. Dacă vrei să știi ce este liniștea și fericirea...

Ștefan Nemeșek (n. 1956)

● Contra prostiei, chiar zeii luptă în zadar.

Friedrich von Schiller - poet și dramaturg (1759-1805)

● Se spune că o călugăriță a inventat sârma ghimpată.

James Joyce – romancier (1882-1941)

● Un om nu este inteligent pentru că are multe idei, după cum un general nu este bun pentru că are mulți soldați.

Nicolas Chamfort – scriitor (1741-1794)

● Este mai bine să domnești în iad, decât să fi servitor în rai.

John Milton – poet (1608-1674)

● Păcatul este o rană care, ascunsă de ochiul medicului, devine incurabilă.

Sfântul Vasile cel Mare – Episcopul Cezareii (329-379)

● Ca să înțelegi că ești prost, trebuie totuși să-ți meargă mintea.

George Brassens – compozitor și interpret (1921-1981)

● Celui care știe prea multe, îi este greu să nu mintă..

Ludwig Wittgenstein – filosof (1889-1951)

- Nu-i de ajuns să faci bine, mai trebuie să-l faci și bine.

Denis Diderot – scriitor (1713-1784)

- Domnitorii sunt muritori, pe când țara este veșnică.

Tacitus – istoric roman (55-120)

- Toți trăim sub același cer, dar nu toți avem același orizont.

Konrad Adenauer – politician german (1876-1967)

- Societatea se bazează pe răbdarea celor săraci.

Anatole France (Jacques ANATOLE FRANÇOIS THIBAULT) – scriitor francez, laureat al premiului Nobel (1844-1924)

- Mai bine să devii înțelept de pe urma nenorocirilor altora, decât de pe urma nenorocirilor tale.

Esop – autor grec (620-560 î.Hr.)

- Există ceva și mai trist decât nerealizarea idealurilor: este realizarea lor.

Cesare Pavese – romancier (1908-1950)

- Nu știu ce e mai bun, răul care aduce folos sau binele care dăunează.

Niccolo Machiavelli – filosof (1469-1527)

- Omul cel mai puternic din lumea întreagă este cel care-i cel mai singur.

Henrik Ibsen – scriitor (1828-1906)

- Nu contează câte cărți ai, ci dacă acestea sunt bune sau nu.

Seneca – filosof roman (4 î.Hr. – 65 d.Hr.)

- Un minut de succes poate șterge ani de nereușite.
Robert Browning – poet și dramaturg (1812-1889)
- Nu totul se știe, dar totul se spune.
Anatole France – scriitor (1844-1924)
- Umorul nu este o stare de spirit, ci un fel de a privi lumea.
Ludwig Wittgenstein – filosof (1889-1951)
- Libertatea este disciplina liber asumată.
Jose Ortega y Gasset – filosof (1883-1955)
- Omul trebuie să aibă și prieteni și dușmani. Prietenii îl învață ce să facă, dușmanii îl obligă să facă ce trebuie.
Soren Kirkegaard – filosof (1813-1855)
- Omul va găsi puterea de a supraviețui chiar în cele mai grele împrejurări.
Emir Kusturica – cineast (n. 1954)
- Destinul unei țări depinde de educația poporului său.
Benjamin Disraeli – scriitor și om politic britanic (1804-1881)
- Prețul măreției este responsabilitatea.
Winston Churchill – prim ministru (1874-1965)
- Un prost găsește întotdeauna unul mai prost care să-l admire.
Nicolas Boileau – poet (1636-1711)
- A filosofa înseamnă a încerca să răspunzi cu mijloace supermature la întrebări pe care și le pun copiii.
Lucian Blaga – filosof și dramaturg (1859-1961)

● Nu este bine să fi obligat să alegi între Rai și Iad. Prieteni buni găsești în ambele locuri.

Mark Twain – scriitor (1835-1810)

● Nu puterea marilor sentimente face oamenii superiori, ci durata lor.

Wilhelm Friederich Nietzsche – filosof (1844-1900)

● Oamenii se disting prin ceea ce arată și se aseamănă prin ceea ce ascund în sinea lor.

Paul Valey – scriitor (1871-1945)

● Puteți smulge un om din patria lui, dar niciodată nu veți smulge patria din inima vreunui om.

John Das Passos – scriitor (1896-1970)

● Dacă vrei să ajungi la fericire, atunci puneți orice ca țintă, numai un singur lucru nu: fericirea.

Lucian Blaga – filosof și dramaturg (1859-1961)

● Nenorocirea are multe nuanțe; totul depinde de caracterul celui lovit, de puterea de imaginație, de nervii lui.

Honoré de Balzac – scriitor (1799-1850)

● Cunoașterea de sine: mergi pe drumul tău propriu, indiferent încotro duce.

Herman Hesse – scriitor german (1877-1962)

● Una e să știi adevărul despre tine însuși, și alta să-l auzi spus de altul.

Aldous Huxley – scriitor britanic (1894-1963)

- Inima are taine pe care nici o rațiune nu le pătrunde.

Guy de Maupassant – scriitor (1850-1893)

- Prima jumătate a vieții ne-o irosim cu părinții, iar pe a doua cu copiii noștri.

Clarence Darrow – scriitor și avocat (1857-1938)

- Există în oameni mai multe lucruri de admirat decât de disprețuit.

Albert Camus – romancier și filosof (1913-1960)

- Nu plânge pentru că s-a terminat, zâmbește pentru că s-a petrecut.

Gabriel Garcia Marquez – romancier (n. 1927)

- Omul strică lucrurile mult mai mult cu cuvintele decât cu tăcerea.

Mahatma Ghandi – părintele independenței Indiei (1869-1948)

- Cine se gândește la prea multe lucruri nu va ajunge niciodată la o concluzie.

Niccolo Machiavelli – filosof (1469-1527)

- Toate pasiunile ne fac să comitem greșeli, dar pe cele mai ridicole le comitem din dragoste.

Francois de la Rochefoucauld – moralist (1613-1680)

- O binefacere care ți se reproșează a fost considerată totdeauna drept o jignire.

Jean Racine – dramaturg (1639-1699)

● A scoate prietenia din viață e ca și cum am scoate soarele din lume.

Cicero – scriitor roman (106 – 43 î.Hr.)

● Un lucru, ca să fie bine judecat, trebuie judecat de cei pricepuți, nu de cei mulți.

Platon – filosof (427- cca 347 î.Hr.)

● E bine să fi mulțumit cu ceea ce ai, dar nu cu ceea ce ești.

Sir James Mackintosh – jurist, politician (1765-1832)

● Bani fac fericirea celor care nu merită atâta fericire.

Gilbert Cesbron – scriitor (1913-1979)

● Dușmănia este ura care așteaptă prilej de răzbunare.

Marcus Iulius Cicero – orator roman (106-43 î.Hr.)

● Batjocura este adesea sărăcie a spiritului.

Jean de la Bruyère – moralist francez (1645-1696)

● Viața e plăcută. Moartea e liniștită. Tranziția este problematică.

Isaac Asimov – scriitor american (1920-1992)

● Rol dificil, dar frumos, femeia care suportă cu eleganță o despărțire.

Simone de Beauvoir – scriitor francez (1908-1986)

● Când vrei să păcălești lumea, spune adevărul.

Otto von Bismarck – prim ministru al Prusiei (1815-1898)

● Cel mai bun angajat este un bărbat de 35 de ani cu 40 de ani de experiență în domeniu.

Bill Gates – om de afaceri (n.1955)

● Tu ai calea ta, eu pe a mea. Calea dreaptă, calea corectă și singura cale, aceasta nu există.

Friederich Nietzsche – filosof (1844-1900)

● Când sufletul este prea zbuciumat de diverse lucruri, ochii nu mai văd realitatea.

Syrus – scriitor latin (85 î.Hr. – 43 d.Hr.)

● Este mai bine să domnești în iad decât să fi servitor în rai.

John Milton – poet englez (1608-1674)

● Ceea ce oamenii doresc de fapt nu este cunoașterea, ci certitudinea.

Bertrand Russel – filosof, laureat NOBEL pt. literatură (1872-1872)

● Doar două lucruri sunt infinite: universul și prostia omenească. Și nu sunt singur în legătură cu primul.

Alber Einstein – fizician (1879-1955)

● O persoană de succes își stabilește de obicei țelurile nu foarte departe față de succesele anterioare. În felul acesta este sigur că va reuși să-și atingă aspirațiile.

Kurt Lewin – psiholog german (1890-1947)

● Cine nu simte uimire, nu aprofundează; cine nu ironizează naufragiază.

Ortega y Gosset – filosof (1883-1955)

● Lașii mor de mai multe ori înaintea morții lor, curajosul nu gustă moartea decât o singură dată.

William Shakespeare (1564-1616)

● Un om nu trebuie judecat după calitățile sale, ci după felul în care știe să și-le folosească.

*François de la Rochefoucauld – filosof francez
(1613-1680)*

● Adesea, omul se plânge că a vorbit, nu se va plânge că a tăcut.

Plutarh – filosof grec (46-125)

● Judecă un om după întrebările sale, nu după răspunsuri.

Voltaire – filosof (1694-1778)

● Înțelepciunea vine odată cu suferința.

Eschil – poet grec (525 î.Hr. – 456 î.Hr.)

● Sunt două păcate principale din care toate celelalte păcate nasc NERĂBDAREA și LENEA.

*Franz Kafka – scriitor evreu de limbă germană
(1833-1924)*

● Artistul trebuie să fie în opera sa precum Dumnezeu în creație, invizibil și atotputernic.

Gustave Flaubert – scriitor (1821-1880)

● Fiecare dintre noi este un mic haos.

*Mircea Eliade – scriitor, filosof, istoric al religiilor
(1907-1986)*

● Care e cel mai bun mod de guvernare? Acela care ne învață să guvernăm singuri.

*Johan Wolfgang von Goethe – poet și gânditor
(1749-1832)*

● Opiniile nu supraviețuiesc dacă nu ți se dă prilejul să lupți pentru ele.

Thomas Mann – scriitor (1875-1955)

● Nici o robie nu-i mai rușinoasă decât cea de bunăvoie.

Seneca – filosof roman (4 î.Hr. – 65 d.Hr.)

● Nu pui temelia libertății când împuști pe cei ce gândesc altfel decât tine.

*Antoine de Saint Exupey – romancier, eseist, reporter
(1900-1944)*

● Ascultarea este scara cea mai scurtă către cer.

Sfântul Vasile cel Mare – episcop al Cesareei (329-379)

● Îmi distrug dușmanii făcându-i prieteni.

Abraham Lincoln – președinte SUA (1809-1865)

● Libertatea omului e partea divină din el.

Petre Țuțea – filosof (1902-1991)

● Poți rezista invaziei unei armate dar nu și unei idei căreia i-a sosit timpul.

Victor Hugo – scriitor (1882-1885)

● Nimeni nu cade mai iute în nenorocire, ca acei care râvnesc la bunul altuia.

Petronius – scriitor roman (27-66)

● A fost minunat că s-a descoperit America, dar ar fi fost minunat dacă s-ar fi trecut pe lângă ea.

Mark Twain – scriitor (1835-1910)

● În prosperitate, izbânzile vin una după alta.

Somadeva – scriitor indian (sec. XI î.Hr.)

● Prima condiție să înțelegi o țară străină este să o cunoști.

Rudyard Kipling – scriitor (1865-1936)

● Viitorul aparține celor care cred în frumusețea viselor lor.

Eleanor Roosevelt (1884-1962)

● Omenirea are o singură armă eficientă, riscul.

Mark Twain – scriitor (1835-1910)

● Primul om care a preferat să înjure decât să dea cu piatra poate fi considerat inventatorul civilizației.

Sigmund Freud (1856-1939)

● Oamenii mari nu înțeleg niciodată cum trebuie cea ce le spun copiii mici.

Anatole France (1844-1924)

● Urăsc victimele care își respectă abuzatorii.

Jean Paul Sartre (1905-1980)

● O idee mediocră bine exprimată va fi mai ușor acceptată decât o idee bună prost exprimată.

Isaak Asimov – scriitor (1920-1992)

● Natura a așezat omenirea sub conducerea a doi stăpâni suverani: suferința și plăcerea.

Jeremy Bentham – filosof (1748-1832)

● Lenevia este mama filosofiei.

Thomas Hobbes – filosof (1588-1679)

● Nu știi ce este mai bun, răul care aduce folos sau binele care dăunează.

Niccolo Machiavelli (1469-1527)

● Dacă nu citești ziarele, ești neinformați, dacă le citești ești dezinformați.

Mark Twain (1835-1910)

● Măsoară ceea ce este măsurabil și fă măsurabil ceea ce nu e.

Galileo Galilei (1546-1642)

● Un lucru nu este neapărat adevărat pentru că a murit un om pentru el.

Oscar Wilde – scriitor (1854-1900)

● Înțeleptului îi sunt mai de folos inamicii decât prostului prietenii.

Baltasar Gracian y Morales – scriitor spaniel (1601-1658)

● Nenorocirea unui om este șansa altuia.

Jerome K. Jerome – scriitor (1859-1927)

● Descoperim în noi înșine ceea ce ascund ceilalți și recunoaștem în ceilalți ceea ce ascundem noi înșine.

Luc de Clapiers Vauvenargues – filosof (1715-1714)

● Adevăratul nume al devotamentului este dezinteresarea.

Victor Hugo (1802-1885)

● Calomnia nu reprezintă altceva decât zgomotul pe care îl fac cei nebuni.

Diogenes Laertius. (secolul III d.H.)

● Există trei feluri de minciuni: minciunile, minciunile știute și statisticile.

Mark Twain (1835-1910)

● Cea mai mare păcăleală pe pământul acesta va rămâne Naivitatea.

Honoré de Balzac (1799-1850)

● Pritenia unui om deștept este mai de preț decât prietenia tuturor proștilor.

Democrit (460-370 î.Hr.)

● Un intelectual rezolvă problemele, un geniu le evită.

Albert Einstein (1879-1955)

● A arăta nu înseamnă a informa, iar a vedea nu înseamnă a afla.

Georges Balandier – etnolog și sociolog francez (n.1920)

● Cunoașterea este cea mai democratică sursă de putere.

Alvin Tofflu (n.1928)

● Oamenii sunt în același timp ei înșiși și contrariul lor.

François Clement – scriitor francez (1714-1793)

● Singurătatea nu e o victorie înaintea celorlalte, ci e, de fapt, un naufragiu personal.

Octavian Paler (1926-2007)

● Trăim într-o lume a excepționalului, în care normalul n-are nici o șansă de a se realiza.

Lucian Blaga (1895-1961)

● Violența este ultimul refugiu al incompetenței.

Isaac Asimov (1920-1992)

● A iubi și a fi iubit, iată taina fericirii.

Jaques – Benigne Bossuet – episcop francez (1627-1704)

● Adesea omul se plânge că a vorbit; nu se va plânge că a tăcut.

Plutarh (cca. 46-cca.120)

● Oamenii râd adesea atunci când propriile lor acțiuni le depășesc așteptările.

Thomas Hobbes (1588-1679)

● E ușor să clădești pe temelii existente.

Michel Eyquem Montaigne - Delacroix (1533-1592)

● Dacă Iisus și-ar face acum apariția, i s-ar cere un autograf și nimic mai mult.

Lev Tolstoi (1828-1910)

● Nu judecați oamenii după cei cu care se adună, nu uitați că Iuda avea amici iresponsabili.

Ernest Hemingway (1899-1961)

● Să ne ferim a spune adevărul celor care nu sunt în stare să ne asculte.

Jean Jacques Rousseau (1712-1778)

● Marea întrebare, la care nu știu să răspund în ciuda a treizeci de ani de studiu despre femei, este următoarea: „Ce vrea de fapt o femeie?”

Sigmund Freud – medic neuropsihiatru (1856-1913)

● Mulți stau orbi și surzi în marele templu al naturii.

John Lubbock (1834-1913)

● Nu există tortură mai nemărginită pentru om ca propriile sale gânduri.

John Webster – dramaturg englez (1580-1634)

● Nu-i nici o rușine să fi sărac, dar este teribil de neplăcut.

Sydney Smith – scriitor englez (1771-1845)

● Alergăm după fericire până departe, fie pe mare, fie pe uscat, dar fericirea e aici, aproape.

Horățiu poet latin (65 î. Hr.- 8 î. Hr.)

● Domnitorii sunt muritori, pe când țara e veșnică.

Tacitus (cca. 55- cca 115)

● Pasiunile ne înșeală, lipsa lor ne dezgustă.

Barbu Ștefănescu Delavrancea (1858-1918)

● Este fatal să intri într-un război fără dorința de a-l câștiga.

Douglas MzeArthur-general American (1880-1964)

● Faceți ceva și dacă nu merge, încercați altceva.

Franco Delano Roosevelt (1882-1945)

● Informația este moneda democrației.

Thomas Jefferson (1762-1826)

● A fii mort înseamnă a fi pradă celor vii.

Jean Paul Sontre (1905-1980)

● Cel mai greu lucru de păstrat este adevărul.

Jean Grenier filosof și scriitor francez (1898-1971)

● Fiecare om are destinul său; singura regulă este să-l accepte și să-l urmeze, oriunde l-ar duce.

Henry Miller (1891-1980)

● Nu-mi dați sfaturi, știu să găsesc și singur.

Immanuel Kant (1724-1804)

● Să te lași de fumat e cel mai ușor lucru din lume. Doar eu m-am lăsat de 1000 de ori!

Mark Twain (1835-1910)

● Nu omori niciodată oamenii care se sinucid.

Woodron Wilson- președinte SUA (1856-1924)

● Când furia pune stăpânire pe tine, gândește-te la consecințe.

Confucius (551 î. Hr.-479 î. Hr.)

● Iubirea care se naște pe neașteptate este cel mai greu de lecuit.

Jean de la Bruyere- moralist francez (1645-1696)

● Un prost găsește întotdeauna un prost care să-l admire.

Nicolas Boileau-poet francez (1636-1711)

● Ține ochii bine deschiși înainte de căsătorie și pe jumătate închiși după.

Berjamin Franklin (1706-1790)

● Un suflet se poate numi generos atunci când îi face mai multă plăcere să dea decât să primească.

Chevalier de Mere-nobil francez (1607-1684)

● Unii pietoni transformă șoselele într-o pată galbenă, alții transformă o pată galbenă în soare.

Pablo Picasso (1881-1973)

● Răzbunarea reprezintă doar setea de justiție rămasă în stadiul sălbăticiei.

Constantin Voica (1909-1987)

● Lanțurile căsniciei sunt atât de grele, că trebuie să fie doi ca să le poarte, uneori trei.

Alexandre Dumas (1802-1870)

● Niciodată nu vor fi respectate legile într-un stat unde nu există frică de pedeapsă.

● Dragostea este copilul iluziei și părintele deziluziei.

Miguel de Unamuno- filosof spaniol (1864-1936)

● Ca regulă generală, nici un om în încurcătură nu este complet cinstit.

*William Makepeace Thackeray- nuvelist englez
(1811-1863)*

● Este în firea omului să gândească înțelept și să acționeze prosteste.

Anatole France (1844-1924)

● Prefer un viciu interesant unei virtuți plictisitoare.

Moliere (1622-1673)

● Un om poate învăța înțelepciunea și de la un nebun.

Aristotan (448 î. Hr- 380î. Hr)

● O iubire pe care ești nevoit să o păzești, nu înseamnă nimic.

Octavian Paler (1926-2007)

● Minoritatea poate avea dreptate, dar majoritatea greșește întotdeauna.

Henrik Ibsen- dramaturg norvegian (1828-1906)

● Doar pentru că cineva nu te iubește așa cum vrei tu, nu înseamnă că nu te iubește cu toată ființa sa.

Gabriel Garcia Monquez

● În fața lui Dumnezeu suntem toți la fel de deștepți și la fel de proști.

Albert Einstein (1879-1955)

● Răbdarea îndelungată învinge orice.

● Nu spune niciodată lucruri urâte despre tine. Oricum spun prietenii destule.

● Femeia îl alege pe bărbatul care o va alege.

● Pacea eternă e de găsit numai în cimitire.

Immanuel Kant (1724-1804)

● Ceea ce oamenii doresc de fapt, nu este cunoașterea, ci certitudinea.

Bertrand Russel (1872-1970)

● Cine se gândește la prea multe lucruri nu ajunge niciodată la nici o concluzie.

Niccolo Macchiavelli (1469-1527)

● Prima regulă este să nu pierzi bani. A doua regulă este să nu o uiți pe prima. În afaceri îți ia 20 de ani să-ți construiești o reputație și doar câteva minute să o ruinezi.

Warren Buffett- cel mai bogat om din lume

● Omul care a comis o eroare și nu o îndreaptă comite o altă eroare și mai mare.

Confucius (551-479 î. HR)

● Îmi iubesc țara doar dacă nu mă uit la televizor și nu ies din casă.

Octavian Paler (1926-2007)

● Vreau cu adevărat să fiu ticălos, dar fără să mă constrângă nimeni.

Doris Diderat (1713-1784)

- Reclama este cea mai sinceră parte dintr-un ziar.

- A fi liber înseamnă a fi singurul stăpân pe ceea ce faci sau pe ceea ce nu faci.

Jean de la Bruyere (1645-1696)

- Îndoiala este unul dintre numele inteligenței

Jorje Luis Borges- scriitor argentinian (1856-1939)

- Religiiile sunt ca licuricii. Au nevoie de întuneric ca să strălucească.

Arthur Schopenhauer (1788-1860)

- Avem suficientă religie ca să ne urâm, dar nu avem suficientă cât să ne iubim.

Jonathan Swift -scriitor irlandez

- Cel care a naufragiat odată se teme și de ape liniștite.

Publius Ovidius Naso- poet roman (43 î.Hr-18 î. Hr)

- Înaintea lui Dumnezeu suntem la fel de înțelepți și de nebuni.

Albert Einstein (1879-1955)

- În politică prostia nu este un handicap.

Napoleon Bonaparte (1769-1821)

- Glumeții se dovedesc adesea profeți.

William Shakespeare (1564-1616)

- Nu este răspunsul cel care luminează, ci înțelepciunea

Eugene Lanescio (1909-1994)

● Este la fel de periculos să-i dai unuia ce și-a ieșit din minți o sabie ca unui ticălos puterea.

Euripide (480 î.Hr-406 î. Hr)

● Nu poți scăpa de necesitate, o poți doar învinge.

Lucius Annaeus Seneca (cca.4 î.Hr-65 î. Hr)

● Iartă-ți dușmanii, dar nu le uita niciodată numele.

John F. Kennedy (1917-1963)

● Speranțele maxime se nasc dintr-o nefericire extremă.

Bertrand Russell (1872-1970)

● Toate mijloacele sunt bune atunci când sunt eficiente.

Jean Paul Sartre (1905-1980)

● Violența este ultimul refugiu al incompetenței.

Issac Asinav (1920-1980)

● Tăcerea este virtutea prostului.

Francis Bacon (1561-1626)

● Nu voi muri niciodată pentru convingerile mele, pentru că s-ar putea dovedi greșite.

Beitrand Russell (1872-1970)

● Democrația este un sistem politic prost, însă cel mai bun dintre cele pe care omenirea le-a inventat până acum.

Winston Churchill (1874-1965)

● Oameni care cred cu adevărat în ei înșiși, se află toți în azilurile de nebuni.

G.K.Chesterton- scriitor englez (1874-1936)

- Votul este mai puternic decât glonțul.

Abraham Lincoln (1809-1865)

- Bani sunt doar un vehicul: te duc unde dorești, dar nu te înlocuiesc ca șef.

Ayn Rand- filosof american (1905-1982)

- A voi și a acționa înseamnă a fi liber. Libertatea este sănătatea sufletului.

Voltaire- scriitor și filosof al iluminismului francez (1694-1778)

- Este mai ușor să fim înțelepți pentru alții decât pentru noi.

Francois de la Rochefaucoulit- filosof francez (1613-1680)

- Câinele ar fi cel mai bun prieten al omului dacă ar avea parale.

Miguel de Uranumo- filosof spaniol (1864-1936)

- Cel mai mare viciu al fanaticului este sinceritatea.

Oscar Wolde- scriitor irlandez (1854-1900)

- Există ceva mai trist decât rătăcirea idealurilor: realizarea.

Cesare Pavese – scriitor italian (1908-1950)

- O minciună spusă destul de des devine adevăr.

Vladimir Ilici Lenin- primul lider al URSS (1870-1924)

- Este mai bine să fi invidiat decât compătimit.

Herodot- istoric grec (484 î. Hr-409 î. Hr)

● Există un singur bine-cunoașterea, și un singur rău-ignoranța.

Socrate (470 î. Hr.-399 î. Hr.)

● Am învățat că toată lumea vrea să trăiască pe nivelul unui munte, fără să știe că adevărata fericire este în felul în care urci pantele abrupte spre vârf.

Gabriel Garcia Marquez (n.1927)

● Fiecare om este vinovat pentru tot binele pe care nu l-a făcut.

Voltaire (1694-1778)

● Nici celui bogat nu-i folosește un pat de aur nici celui fără minte un noroc deosebit.

Artur Schopenhauer (1788-1860)

● O femeie când se căsătorește crede întotdeauna că a câștigat un iubit, dar de cele mai multe ori își dă seama că la pierdut.

Jerome K. Jerome- umorist englez (1859-1927)

● Omul modern trăiește cu iluzia că este ce vrea. De fapt, vrea ce trebuie să vrea.

Erich From- filosof german (1900-1980)

● Am învățat că un om are dreptul să se uite în jos la altul doar atunci când ar trebui să-l ajute să se ridice.

Gabriel Garcia Marquez (n-1927)

● Batjocora este adesea sărăcie a spiritului.

Jean de la Bruyere (1645-1696)

● Ceea ce nu este folositor stupului nu este folositor nici albinei.

Charles Montesquien (1689-1755)

● Contra prostiei, chiar și zei luptă în zadar.

Friedrich von Schiller (1759-1805)

● Dumnezeu nu are religie.

Mahatma Ghandhi (1869-1948)

● Frumusețea lucrurilor există în sufletul celui care le admiră.

David Hume (1711-1776)

● Greu se ridică acela pe care l-a doborât o dată opinia publică.

Publius Syrus- scriitor latin (sec. I î. HR.)

● Nu suntem niciodată înșelați de alții, ne înșelăm noi înșine.

Johann Wolfgang von Goethe (1749-1832)

● Motoo-ul personal al fiecăruia: mai bine popular decât drept.

Mark Twain (1835-1910)

● Norocul nu l-a făcut niciodată pe om mai înțelept.

Seneca (4î. Hr-65î. HR)

● Dacă vrei să dobândești puterea, de a suporta viața, fii gata să accepți moartea.

Sigmund Freud (1856-1939)

● Cel mai bine e să fi sănătos, frumos și bogat în mod cinstit.

Platon (427 î. Hr.-347 î.Hr.)

● Numai cei învățați sunt liberi.

Epictet (55-135)

● Există două feluri de a împrăștiia lumină: să fie lumânarea sau să fie oglinda care o reflectă.

Edith Wharton- scriitor american (1862-1937)

● Lașii mor de mai multe ori decât moartea lor.

William Shakespeare (1564-1616)

● Toate marile adevăruri debutează ca niște blasfemii.

George Bernard Shaw- dramaturg irlandez (1856-1950)

● Recunoștința este pur și simplu speranța secretă a unor favoruri viitoare.

Francois de la Rochefaucauld (1613-1680)

● Un critic este un om care cunoaște drumul, dar care nu poate conduce mașina.

Kenneth Peacock Tynan- critic de teatru și scriitor englez (1927-1980)

● De obicei nu laudăm din toată inima decât pe cei care ne admiră.

Francois de la Rochefeucauld (1613-1680)

● Nu am bani, resurse, speranțe, sunt cel mai fericit om în viață.

Henry Miller - scriitor american (1891-1980)

- Marile incendii se nasc din scânteii mici.

Cardinalul de Richelien- cleric și politician (1585-1642)

- Iartă-ți întotdeauna dușmanii. Nimic nu-i enervează mai mult.

Oscar Wilde (1854-1900)

- Un lider este bun când oamenii de-abia știu că există.

Lao Tzu- filosof chinez (600-531 î. Hr.)

- Murim câte puțin în fiecare zi, trebuie să ne obișnuim cu asta.

Emile Zola (1840-1902)

- Nu sunt trist că m-ai mințit. Sunt trist că de acum înainte nu mai pot să te cred.

Friedrich Nietzsche (1844-1900)

- Artă este minciuna care ne ajută să vedem adevărul.

Pablo Picasso (1881-1973)

- Să vezi ce este bine și să nu acționezi, este lașitate.

Confucius (551-479 î. Hr.)

- Puterea nu corupe, dar ticăloșii, dacă ajung într-un post de conducere, corup puterea.

George Bernard Shaw (1856-1950)

- Moartea nu vine odată cu vârsta, ci odată cu uitarea.

Gabriel Garcia Marquez (n.1927)

- Putem întotdeauna să facem ceva cu ceea ce au făcut alții din noi.

Jean Paul Sartre (1905-1980)

- Cunoașterea greșelii este începutul salvării.

Epicur (341 î.Hr.-270 î.Hr.)

- Ispita comună tuturor inteligențelor: cinismul.

Albert Camus (1913-1960)

- Îți trebuie ani ca să distrugi o părere generală.

Voltaire (1694-1778)

- Este un lucru profitabil ca, atunci când ești înțelept, să pari prost.

Eschil (525 î. Hr.-456 î.Hr.)

- Sunt doar trei ființe demne de respect: preotul, soldatul, poetul. Să știi, să ucizi, să crezi.

Charles Baudelaire (1821-1865)

- Când trebuie să omori pe cineva, nu te costă nimic să fi politicos.

Winston Churchill- prim-ministru britanic (1821-1867)

- Dacă găsești un drum fără obstacole, probabil că drumul acela nu duce nicăieri.

John F. Kennedy (1917-1963)

- Ceea ce câștigi prin violență nu poți păstra decât prin violență.

Mahatma Gandhi (1869-1948)

- În vremuri ale minciunii universale, a spune adevărul este un act revoluționar...

George Orwell (1903-1950)

● Cu cât averea este obținută prin mijloace mai ilegale, cu atât oamenii țin mai mult la ea.

Honore de Balsac (1799-1850)

● Timpul nu este o calitate a lucrurilor, ci numai un mod de a gândi.

Baruch Spinoza (1632-1677)

● Nu supraviețuiesc speciile mai puternice, nici cele mai inteligente, ci acelea mai adaptabile.

Charles Darwin (1809-1882)

● Dragostea adevărată este o limbă adevărată pe care surzii o pot auzi și orbii o pot vedea.

Gabriel Garcia Marquez (1927)

● Niciodată nu întrerupe un dușman atunci când face o greșeală.

Napoleon Bonaparte (1769-1821)

● Nebunul care perseverează în nebunia sa va deveni înțelept.

William Blake- poet englez (1757-1827)

● Prefer să mor protestând decât să trăiesc în genunchi.

Emiliano Zapata – revoluționar mexican (1879-1919)

● Toți avem destulă tărie sufletească pentru a îndura nenorocirile altora.

Francois de la Rochefoucauld- filosof francez (1613-1680)

● Prietenul îmi arată ce pot, vrăjmașul mă învață ce trebuie să fac.

*Friedrich von Schiller- poet și dramaturg german
(1759-1805)*

● Răbdarea este însoțitoarea înțelepciunii.

Sfântul Augustin- teolog (354-430)

● Este o plăcere dublă să-l iubești pe cel care înșală.

Niccolo Machiavelli (1469-1527)

● Într-o societate capitalistă, omul îl exploatează pe om.

*John Kenneth Galbraith- economist American
(1908-2006)*

● Experiența este o școală bună, dar taxele sunt mari.

Heinrich Heine- poet german (1797-1856)

● Bucuriile premature ne împiedică să ne realizăm.

George Călinescu- critic literar (1899-1965)

● Un om inteligent se îmbată de câte ori este obligat să-și petreacă timpul alături de proști.

Ernest Hemingway- romancier american (1899-1961)

● Singurul lucru mai rău decât un mincinos este un mincinos care este și ipocrit.

Tennessee Williams- dramaturg american (1911-1983)

● Așchia din ochiul tău este cea mai bună lentilă.

Theodor W. Adarna- filosof german (1903-1969)

● Nu este suficient să ai o minte bună dacă nu o și folosești bine.

Rene Descartes- filosof francez (1596-1650)

● Învață din ziua de ieri, trăiește azi, speră pentru mâine.

Albert Einstein (1879-1955)

● Se spune că o călugăriță a inventat sârma ghimpată.

James Joyce- scriitor irlandez (1882-1941)

● Dragostea îl face pe om poet.

Euripide- filosof grec (480î.Hr-406î.Hr)

● Munca în echipă presupune în primul rând să-ți pierzi jumătate din timp explicându-le celorlalți de ce nu au dreptate.

George Walinski- comic francez (n. 1934)

● Nu putem face lucruri mari, doar lucruri mărunte cu multă dragoste.

Maica Teresa (1910-1997)

● Iubirea care se naște pe neașteptate este cel mai greu de lecuit.

Jean de la Bruyere- moralist francez (1645-1696)

● Cea mai bună răzbunare este atunci când trăiești bine.

Jerry Seinfeld- actor american (n.1954)

● Lași mor de mai multe ori înaintea morții lor, curajosul nu gustă moartea decât o singură dată.

William Shakespeare (1564-1616)

- Sărăcia este cea mai gravă formă de violență.

Mahatma Gandhi- filosof indian (1869-1948)

- Nimeni nu este destul de inteligent ca să poată convinge un prost că este prost.

Jean de la Fontaine-fabulist (1624-1695)

- Ideile sunt precum iepurii: iei o pereche, înveți să-i crești și în curând vei avea o duzină.

John Steinbeck- scriitor american (1902-1968)

- Întotdeauna creditorii au memorie mai bună decât debitorii.

Benjamin Franklin (1706-1790)

- Adevărul folosește celor care îl ascultă, dar le face rău celor care-l spun.

Winston Churchill- politician englez (1874-1965)

- Când femeile ne iubesc, ne iartă orice, chiar și crimele; când nu ne mai iubesc, nu ne mai iartă nimic, nici chiar virtuțile.

Honore de Balzac- scriitor francez (1799-1850)

- Cea mai bună cale să-ți îndeplinești visele este să te trezești.

Paul Valery- scriitor francez (1871-1945)

- Cu cât mai puțină rutină, cu atât mai multă viață.

Amos Branson Alcott- filosof american (1799-1888)

- Un erou este cineva care face ce poate.

Romain Rolland- scriitor francez (1866-1944)

- Cine învinge fără primejdie, triumfă fără glorie.

Pierre Corneille- scriitor francez (1606-1684)

- Puterea se actualizează numai acolo unde între cuvânt și faptă nu există ruptură.

Hannah Arendt- filosof german (1906-1975)

- Familia este cea care face ca omul să treacă de la egoism la altruism.

Auguste Conte- sociolog și filosof francez (1798-1857)

- Un om este seama actelor sale: a ceea ce a făcut și ceea ce ar fi putut face.

Andre Malraux- scriitor, ziarist și om politic (1901-1976)

- Toate pasiunile ne fac să comitem greșeli, dar pe cele mai ridicate le facem din dragoste.

Francois de la Rochetoucould- filosof francez (1613-1680)

- Dreptatea fără putere este neputincioasă, puterea fără dreptate este tiranică.

Blaise Pascal- matematician, fizician și filosof francez (1623-1662)

- Destinul este scuza celor slabi și opera celor tari.

Nicolae Titulescu- diplomat român (1882-1941)

- O minciună nu are sens decât dacă adevărul este resimțit ca pericolos.

Alfred Adler- nuvelist francez (1870-1937)

- Dacă vrei să ști cine este un om, dă-i o funcție de conducere.

Robert Brasilach- nuvelist francez (1909-1945)

● Niciodată nu ți se dă o dorință fără să ți se dea de asemenea și puterea să o transformi în realitate. Va trebui totuși să muncești ca să reușești asta.

Richard Boch- scriitor american (n.1936)

● Aproape toți oamenii rezistă nenorocirilor. Dacă vrei să testezi cu adevărat caracterul unui om, dă-i putere.

Abraham Lincoln (1809-1865)

● Iluzia este prima dintre plăceri.

Oscar Wilde- scriitor (1854-19009)

● Oamenii onești nu-și ascund faptele.

Emily Bronte- scriitoare engleză (1818-1848)

● Inteligența este capacitatea cu ajutorul căreia vom înțelege, până la urmă, că totul este de neînțeles.

Maurice Maetslink- poet belgian (1862-1949)

● Din când în când este bine să te oprești din căutarea fericirii și doar să fi fericit.

Guillaume Apollinaire- poet francez (1880-1918)

● Oamenii mint cel mai mult după vânătoare, în timpul războiului sau înaintea alegerilor.

Otto von Bismarck- cancelar german (1815-1898)

● Cine vrea să spună ceva interesant, trebuie să mintă puțin.

Antoine de Saint-Eyupery- Scriitor francez (1900-1944)

● Patriotismul este ultimul refugiu al unui ticălos.

Samuel Johnson (1709-1784)

- Nu sunt atenian sau grec, ci un cetățean al întregii luni.

Diogene -filosof (400-325î.Hr)

- Dacă doriți să spuneți adevărul, dacă aveți de gând să deschideți adevărul, lăsați eleganța pentru croitor.

Albert Einstein (1879-1955)

- Legile sunt precum cârnații. E mai bine să nu vezi cum sunt făcute.

Otto von Bismarck- cancelar german (1815-1898)

- Primul principiu a politicii mele externe este o bună guvernare acasă.

William E. Gladstone- prim ministru britanic (1809-1898)

- Cine nu este liberal până la 30 de ani nu are inimă; și cine nu este conservator după 30 de ani nu are creier.

Sir Winston Churchill- politician britanic (1874-1965)

- Politicienii sunt toți la fel. Ei promet să construiască un pod chiar și acolo unde nu se află nici un râu.

Nikita Hrusciiov- lider sovietic (1894-1971)

- E ușor să te lași de fumat. Am făcut-o de sute de ori.

Mark Twain (1835-1910)

- Căutăm binele fără a-l găsi vreodată, în schimb găsim răul fără să-l căutăm.

Democrit (472-457î.Hr.) (370-360î.Hr)

- În marea teamă a vieții, cu toții suntem spectatori și actori.

Niels Bohr- fizician (1885-1962)

● Întotdeauna putem să ne oprim din urcuș, niciodată din coborâre.

Napoleon- împărat al Franței (1769-1821)

● Dacă dai zece mii de reguli, distrugi tot respectul față de lege.

Winston Churchill- om politic (1874-1965)

● Problemele din lumea de azi nu pot fi rezolvate la același nivel de gândire care le-a generat.

Albert Einstein (1879-1955)

● Rădăcinile educației sunt amare, dar fructul este dulce.

Aristotel (384 î.Hr.-322 î.Hr.)

● Educația nu înseamnă cât de mult ai acumulat în memorie, sau cât de mult știi, ci este abilitate de a face diferența între ceea ce știi și ceea ce nu știi.

Anatole France-scriitor (1844-1924)

● Nu există drum spre pace. Pacea este drumul.

Mahatma Gandhi (1869-1948)

● Dumnezeu mă va ierta. Este profesia lui.

Heinrich Heine (1797-1854)

● Ipocrizia este un viciu la modă și, ca orice viciu la modă trece drept virtute.

Moliere - dramaturg francez (1622-1673)

● Opinia generală nu este adevărul absolut.

Giordano Dali - pictor (1904-1989)

- Reclama este minciuna legalizată.

George Wells- scriitor (1866-1946)

- Aveți de ales între război și dezonoare; ați ales dezonoarea și veți avea război.

Sir Winston Churchil (1874-1965)

- Eșecul este fundamentul reușitei.

Lao Tse- filosof chinez (574-490 î. Hr.)

- Am înțeles că un om poate avea totul, neavând nimic, și nimic având totul.

Mihai Eminescu (1850-1889)

- Să nu judecăm oamenii după cei cu care se însoțesc. Iuda, de exemplu avea prieteni ireproșabili.

Paul Veilaine (1844-1896)

- Este mult mai ușor să ierți un dușman decât să ierți un prieten.

William Blake- poet englez (1757-1827)

- Nu-i nici o rușine să fi sărac, dar este teribil de neplăcut.

- Geniul înseamnă unu la sută inspirație și 99 la sută transpirație.

Thomas Aba Edison (1847-1931)

- Alege-ți profesia care îți place și nu vei mai munci toată viața.

Confucius (551-479 îHr.)

● Pot să le iert oamenilor faptul de a nu fii de acord cu părerile mele, dar nu și pe acelea de a nu fi de acord cu ale lor.

Tyllezynd- diplomat francez (1754-1838)

● Minciunile sunt de trei feluri: minciuna ordinară, sperjurul și statisticile.

Benjamin Disraeli- om politic britanic (1804-1881)

● Cine nu pedepsește nedreptatea se pomenește ca ea să fie făcută.

Leonardo da Vinci (1452-1519)

● Dragostea e ca vinul. Când bei cu măsură, e frumos, dar când goleşti o sticlă întreagă, te trezești cu dureri de cap.

Julio Iglesias

● Publicul este extraordinar de talentat. El iartă orice, cu excepția geniului.

Oscar Wilde (1854-1900)

● Omul cultivat știe unde să găsească ceea ce nu știe.

George Simmel- filosof și sociolog german (1858-1918)

● Diplomația este arta de a spune CE CÂINE FRUMOS!
Înainte de a găsi o piatră.

Will Rogers- umorist american (1879-1935)

● Una dintre pedepsele pentru refuzul participării la viața politică este să sfârșești prin a fi guvernat de oameni inferiori ție.

Platon (427-347 î hr.)

● Succesul este un profesor prost. Îi seduce pe oamenii inteligenți, făcându-i să creadă că nu pot pierde.

Bill Gates (n.1955)

● Încearcă să nu devii un om de succes, ci mai curând un om de valoare.

Albert Einstein (1879-1955)

● Omul cultivat știe unde să găsească ceea ce nu știe.

George Simmel- filosof și sociolog german (1858-1918)

● A gândi este munca cea mai grea din câte există.

Henry Ford- industriaș american (1863-1947)

● Gândește-te la ceea ce ai înainte de a te gândi la ce-ți lipsește.

Marc Aurelian – împărat roman (121-180)

● Cred că succesul se măsoară și în numărul de minciuni care sau scris vreodată despre tine.

Cybill Shepherd – actriță

● Răul fundamental în lume se datorează faptului că Dumnezeu a creat prea puțini bani.

Heinrich Heine – poet german (1797-1856)

● Dacă toți oamenii ar ști ce vorbesc alții despre ei, nu ar mai exista nici doi prieteni în lume.

Blaise Pascal – filosof francez (1623-1662)

● Începeți, deci, prin a fi nepoliticoși și veți fi considerați serioși.

Konrad Adenauer – om politic german (1876-1963)

● Inima unui om de stat trebuie să fie în corpul său.

Napoleon I (1769-1821)

● Geniul nu este altceva decât o mare aptitudine pentru răbdare.

George-Louis de Buffon – naturalist francez (1707-1788)

● Înțelepciunea nu este să distrugi idolii, ci mai curând de a nu înceta să îți crezi.

Umberto Eco – scriitor și filosof italian (n.1932)

● Fiecare om are o datorie în viața, și aceasta nu este niciodată ceea ce lui i-ar fi plăcut să aleagă.

Hermann Hesse – scriitor german (1877-1962)

● Cine nu aplică noi remedii trebuie să se aștepte la noi rele; timpul este cel mai mare inovator.

Francis Bacon – filosof englez (1561-1626)

● Persoana cea mai ușor de înșelat ești tu însuși.

Edward Bulwer – Lytton- scriitor și om politic britanic

● Prietenia este precum banii. Se câștigă mai ușor decât se păstrează.

Samuel Butler – umorist englez (1612-1680)

● Nu poți învăța un sac să meargă cu capul înainte.

Aristofan – poet grec (488-380 î.Hr.)

● În trecut, pericolul era ca omul să devină sclav. În viitor, pericolul va fi acela de a deveni robot.

Erich Fromm – psiholog american (1900-1980)

● Omul bun este inteligent, omul rău este un imbecil. Calitățile morale și cele intelectuale merg împreună.

Jorge Luis Borges – scriitor argentinian (1899-1986)

● În general, oamenii care știu puțin vorbesc mult, sau cei care știu mult vorbesc puțin

Jean-Jacques Rousseau- filosof francez (1712-1778)

● Ai nevoie de doi ani pe a învăța să vorbești, și de 50 pentru a învăța să taci.

Ernest Hemingway – scriitor american (1899-1961)

● Ca să aibă succes, o femeie trebuie să fie mult mai bună în cariera ei decât un bărbat.

Golda Meir – om politic israelian (1898-1978)

● Un fanatic este unul care nu-și poate schimba gândirea și care nu vrea să schimbe subiectul.

Winston Churchill – om politic britanic (1874-1965)

● Convingerile, cei mai puternici inamici ai adevărului, sunt mult mai periculoase decât minciunile.

Friedrich Wilhelm Nietzsche- filosof german (1844-1900)

● Oamenii nu te respectă atâta timp cât nu-i înspăimânți puțin.

David Lawrence- scriitor englez (1885-1930)

● Al face pe un om politic să vorbească despre proiectele și programul său este ca și cum ai întreba un chelner dacă meniul este bun.

Jean Dutourd – scriitor francez

● Să fim realiști: o reformă modestă, care permite alta, este preferabilă unui miracol imposibil.

Halib Bourgiba- om politic tunisian

- Pentru a governa, e neapărată nevoie de un guvern.

Raymond Barre- om politic francez (n.1924)

- Românul consideră nerespectarea legii ca un titlu de mărire și putere.

Constantin Rădulescu Motru- filosof român (1868-1957)

- Răbdarea îndelungată învinge orice.

J. Johnson

- Nu spune niciodată lucruri urâte despre tine. Oricum spun prietenii destule.

Bruce Feirstein

- Femeia îl alege pe bărbatul care o va alege.

Paul Gerald

- Nu trebuie să contezi pe tine însuși. Dar nu prea mult.

Tristan Bernard- scriitor francez (1866-1947)

- Un mare oraș nu trebuie confundat cu unul dens populat.

Aristotel – filosof grec (384-322 î. Hr.)

- Un adevăr încetează să mai fie adevărat atunci când mai mult de o persoană nu îl crede.

Oscar Wilde – scriitor irlandez (1854-1900)

- Să fi făcut pentru lume ceea ce lumea n-a putut face pentru tine: acesta este succesul.

Henry Ford (1863-1947)

● Nimic nu este sigur pe această lume în afară de moarte și impozite.

Benjamin Franklin (1706-1790)

● Îmi place munca; mă fascinează. Pot să stau ore întregi să o privesc.

Jerome K. Jerome- scriitor englez (1859-1927)

● Rareori avem încredere în aceia care sunt mai buni decât suntem noi.

Albert Camus-filosof francez (1913-1960)

● Nebunie: să faci același lucru iar și iar, așteptându-te ca rezultatul să fie diferit.

Albert Einstein- fizician (1879-1955)

● Cine gândește puțin, se înșeală mult.

Leonardo da Vinci (1452-1519)

● Toată lumea vorbește despre progres și nimeni nu iese din rutină.

Emile de Girardin- jurnalist francez (1806-1881)

● Îți trebuie curaj ca să ai talent.

Georg Brandes – scriitor danez (1852-1927)

● Este important să conduci bine o mișcare revendicativă, dar trebuie să și ști să-i pui capăt.

Maurice Taurez- om politic francez (1900-1964)

● Banii n-au miros, dar de la un milion încolo începe să se simtă.

Tistan Bernard- scriitor francez (1866-1947)

● Atunci când oamenii sunt prieteni, nu este nevoie de justiție. Când oamenii sunt dreți, este încă nevoie de prietenie.

Aristotel- filosof grec (384-322 î. Hr.)

● Accept haosul, dar nu știu dacă mă acceptă el pe mine.

Bob Bylan (n.1941)

● Pierderea de bani- pierdere minoră; pierderea onoarei- pierdere majoră; pierderea curajului- pierdere ireparabilă.

Johann Wolfgang van Goethe (1749-1832)

● Când totul este compromis, mai rămâne curajul.

Daniel Pennac- scriitor francez (n.1944)

● Să nu vezi în dușmanul tău decât un prieten răătăcit.

Pitagora (580-500 î. Hr.)

● Cel care nu previne crima atunci când are ocazia, o încurajează.

Seneca (55-41 î. Hr.)

● Caracterul decide soarta unui om.

Heraclit (540-480 î.Hr.)

● Omul pe măsură ce învinge necunoscutul, învață a nu se sprijinii.

Mihail Sadoveanu (1880-1961)

● Niciodată oamenii mari n-au înțeles să fie mai mari decât alții.

Nicolae Iorga (1871-1940)

● Destinul nu vine din afara omului, el izvorăște din omul însuși.

Rainer Monia Rilke- scriitor austriac (1875-1926)

● Dacă femeile nu ar exista, toți banii din lume nu ar servi la nimic.

Aristoteles Onassis- om de afaceri grec (1906-1975)

● Un guvern care ia de la Peter să-i dea lui Pavel va depinde întotdeauna de sprijinul lui Paul.

George Bernard Shaw (1856-1950)

● Ceea ce este bine pentru fiecare în parte este bine și pentru toți.

Nicolae Bălcescu (1819-1852)

● Presa poate fi bună sau proastă, dar, cu siguranță, fără libertate nu va fi decât proastă.

Albert Camus (1913-1960)

● Eșecul este oportunitatea de a începe din nou, de această dată mai inteligent.

Henry Ford (1863-1947)

● Sufletele puternice sunt înrudite între ele.

Friedrich von Schiller- scriitor german (1759-1805)

● Scopul cuvântării nu este de a impune, ci de a convinge.

Costache Negruzzi- scriitor român (1842-1932)

● Fiecare vede ceea ce pare, dar puțini își dau seama ce ești în realitate.

Niccolo Machiavelli- filosof politic al renașterii (1469-1527)

● Am ajuns la concluzia că politica e un lucru prea serios pentru a fi lăsată pe seama politicianilor.

Charles de Gaulle (1890-1970)

● Printre oameni corupți, libertatea nu mai poate exista.

Edmund Burke- filosof britanic (1729-1797)

● Oricât de frumoasă ar fi strategia, din când în când trebuie să te mai uiți și la rezultate.

Winston Churchill (1874-1965)

● Cei care sunt prea deștepți pentru a intra în politică sunt pedepsiți cu faptul că sunt conduși de unii mai proști ca ei.

Platon (429-347 î. Hr.)

● Ironia te face temut, dar nu popular.

Tudor Vianu (1897-1964)

● Tu Doamne, nu ne-ai dat un suflet ca să ne urâm și mâini ca să ne ucidem între noi; fă astfel ca să ne ajutăm unii pe alții să îndurăm povara unei vieți grele și trecătoare.

Voltaire (1694-1778)

● Dragul meu Dumnezeu, dat fiind tot ceea ce au făcut oamenii pentru Tine, ai fi putut măcar să-ți dai osteneala să exiști.

Frederic Beigheder

● Gândește-te de două ori înainte de a-ți împovăra un prieten cu un secret.

Marlene Dietrich- artistă germană (1901-1992)

● Poți păcăli un om odată, poți păcăli mai mulți oameni de mai multe ori, dar nu-i poți păcăli pe toți, întotdeauna.

● Experiența ne învață că oamenii nu învață nimic din experiență.

George Bernard Shaw (1856-1950)

● Să nu aveți încredere în oameni. Sunt capabili de lucruri mărețe.

Stanislaw Lem- scriitor polonez (1921-2006)

● Pentru ai iubi pe oameni, trebuie din când în când să-i părăsim.

Giovanni Popini- scriitor italian (1881-1956)

● Fii cumsecade cu cretinii. Cândva ai putea ajunge să lucrezi pentru unul dintre ei.

Bill Gates- magnat American

● Acolo unde se ard cărți se va sfârși prin a se arde oameni.

Heinrich Heine (1797-1856)

● Bancherul este cel care îți dă o umbrelă când e soare, dar o vrea înapoi imediat cum începe ploaia.

Mark Twain (1835-1910)

● Întotdeauna când un intelectual e de partea câștigătoare, e ceva suspect la mijloc.

Vaclav Havel – dramaturg și fost președinte ceh

● Cel ce nu a descoperit ceva pentru care merită să moară, nu este pregătit să trăiască.

Martin Luther King jr. - activist american (1929-1968)

● Trei persoane pot păstra un secret cu condiția ca două dintre le să fie decedate.

Benjamin Franklin – diplomat american (1706-1790)

● Sunt succese care te înjosesc și înfrângeri care te înalță.

Nicolae Iorga

● Ca să înțelegi că ești prost trebuie totuși să-ți meargă mintea.

Georges Brassens

● Timiditatea – un defect al oamenilor mari, tupeul – defectul oamenilor mici.

Maurice Coyaud

● Este de o mie de ori mai bine să fii optimist și să te înșeli, decât să fii pesimist și să ai dreptate

Jack Penn

● Nu voi fi un om obișnuit, pentru că am dreptul să fiu extraordinar

Peter O'Toole

● Nu judecați oamenii după cei cu care se adună. Nu uitați că Iuda avea amici ireproșabili.

Ernest Hemingway

● Dacă găsești un drum fără obstacole, probabil că drumul acela nu duce nicăieri.

J.F. Kennedy

● Oamenii eficienți sunt cei mai mari leneși, dar sunt niște leneși inteligenți.

David Dunham

- Nimic nu costa mai mult decât neștiința.

Legea lui Moisi

- Oamenii sunt ca vinurile. Cu timpul, fie devin din ce în ce mai buni, fie se transformă în oțet.

Papa Ioan al XXIII-lea

- E loc sub soare pentru toată lumea. Mai ales că toată lumea vrea să stea la umbră.

Jules Renard

- Primul om care a referat să înjure decât să dea cu piatra poate fi considerat inventatorul civilizației.

Sigmund Freud

- Dacă ai impresia că educația e scumpă, atunci încearcă să vezi cum e ignoranța

Andy McIntyre

- Nimeni nu e de neînlocuit dar – unori – este nevoie de mai multe persoane pentru a înlocui una singura.

Claire Martin

- Violența este ultimul refugiu al incompetenței

Isaac Asimov

- Cel mai greu lucru de păstrat e echilibrul.

Jean Grenier

- Oboseala și lenea au aceleași simptome

Bissane de Soleil

● Există bătălii pe care e bine să le ocolești; nu din teama că le-ai putea pierde, ci pentru că ai deveni ridicol câștigându-le.

Gelu Negrea

● A face pe prostul la timpul potrivit este cea mai mare înțelepciune.

Cicero

● E un principu dovedit că trebuie să înveți să ascuți pentru a ști să comanzi. De aceea, măiestria conducerii nu este un act, ci o deprindere.

Aristotel

● Pe poteci strâmte și abrupte se ajunge la fapte mari.

V. Hugo

● Un prost care nu spune nici un cuvânt nu se deosebește de un savant care tace.

Moliere

● De la sublim la ridicol nu este decât un pas.

Napoleon

● Nimic nu este mai înspăimântător ca ignoranța activă.

Goethe

● Fiecare este făuritorul propriului său destin

Salaustius

● Omul nu este decât o trestie, cea mai fragilă din natură, dar o trestie gânditoare.

Pascal

● Un om trebuie să fie destul de mare să-și recunoască greșelile, suficient de deștept ca să învețe din ele și îndeajuns de tare ca să le îndrepte.

● Gloria este trecătoare, anonimatul este veșnic.

Napoleon Bonaparte

● Adevărul este rareori pur și niciodată simplu.

Oscar Wilde

● În natură ca și artă nimic nu e cu totul terminat.

Goethe

● Am modelat material căutând liunia continuă și când mi-am dat seama că nu o găsesc m-am oprit.

Constantin Brâncuși

● Totul este frumos, însă nu toată lumea vede.

Confucius

● Este imposibil să-i ridici pe alții la un nivel mai înalt decât acela la care te afli tu însuși. Dar eu sunt într-o continuă ascensiune și sper să ne ridicăm împreună.

● Citește și vei cunoaște;
Cunoaște și vei îndrăgi;
Iubește și vei fi gata de slujire;
Slujește și vei cunoaște fericire.

● Cuvintele sunt lacrimile celor care ar fi vrut așa de mult să plângă și nu au putut.

Lucian Blaga

VIAȚA: e lungă sau scurtă, frumoasă sau urâtă?

● Principiul vieții noastre e necunoscut. Credem în necunoscut, ne rugăm unui anonim și rătăcim la sfârșit spre o lume tot necunoscută.

Victor Croianu

● Nu mă îngrozește moartea, ci mă sperie îmbătrânirea. Și poate că nu există nici-un om, care să nu aibă dorința aceasta, ca procesul biologic inevitabil al îmbătrânirii să-l prelungească cât poate de mult.

Anonim.

● Ceea ce în realitate are importanță în viață și-i dă o greutate, e moartea. Viața începe brusc, ocolește un colț și devine alta.

J.Eugenides

● Noi toți constăm din multe părți, din jumătățile altora.

J.Eugenides

- Viața intensă, secătuește deopotrivă trupul și spiritul

Emil Cioran (Ispita de a exista)

- Nu-mi dați sfaturi de viață, căci știu să greșesc și singur

Pitigrilli

- O viață împlinită constă în echilibrul dintre insuportabile

E.Cioran

- În viață poți face, numai ceea ce ești capabil.

Jeffrey Eugenides (Middlessex)

- Speramus meliora; resurget cineribus. (Noi sperăm mai binele; dar se vor ridica cenușile).

Anonim

- Valoarea unei vieți, nu e lungimea ei ci profunzimea trăirilor și realizările ei.

Victor Coroianu

- Viața cea mai plăcută o duc aceia, care nu gândesc.

Sofocle

● Înțelepciunea vieții înseamnă, să consideri toate lucrurile importante, dar să nu iei nici-una în serios.

Arthur Schnitzler

● Numai pentru nenorociți e viața jalnică, și deșertă pentru inutili.

Ludwig Feuerbach

● Majoritatea oamenilor sunt incapabili să trăiască într-o lume, unde cele mai părăsite idei, în câteva secunde pot să devină o realitate.

Albert Camus

● E preferabil să acordăm mai multă viață anilor, decât mulți ani vieții.

Curt Jürgens

● În viață, cineva întotdeauna așteaptă.

Anonim

● Fiecare timp, e cu atât mai scurt, cu cât ești mai fericit.

Plinius cel Tânăr.

● Ordinea vieții se derulează într-un impunător haos și formele de viață existente prejudiciază valorile entropiei, într-un sistem de ordine superioară.

John D.Barrow

● Viața e posibilă numai prin neîncrederea în imaginația și memoria noastră.

E. Cioran (Precis de decomposition)

● O Doamne, dă-i fiecăruia moartea sa proprie.

Rainer Maria Rilke

● Dacă nu poți să trăiești onorabil, atunci să mori cinstit.

din Coreea

● Ce numeroase sunt lucrurile, de care nu ai nevoie.

Socrate (469-399 î.Cr.)

● Viața poate fi așa cum este, dar visezi într-una, la o revanșă.

Henri Toulouse Lautrec (1864-1901)

● Viața ne învață să fim mai puțin severi cu noi și cu alții.

Goethe

● Adam a mușcat din măr și pe noi de dor dinții.

din Ungaria

● Prin pasiune omul trăiește; prin rațiune doar există.

Chamfort

- Săracii îmbătrânesc în nefericire și mor devreme.

Homer

- Viața e căutarea nimicului, după ce ai avut ceva.

Morgenstern

- În viață e preferabil să te bucuri de ceva ce ai, decât să ai, ceea ce nu dorești.

Jonathan Swift

- Există trei momente în viața noastră: ale grăbirii, al celor adevărate și a celor pierdute.

Anonim

- Comportarea noastră în viață, e dirijată mai mult de cei morți, decât de cei vii.

Goya

- Noi începem viața împletind o plasă și n-o terminăm înainte de a muri.

Pagol Ram

- Nu distanțele ne obolesc în viață, ci ideia că nu ajungem.

Anonim

- Când viața își pierde direcția ei firească, ea își caută alta.

E. Cioran

● Cu cât avansezi în viață, îți dai seama că nimic nu înveți, ci regresezi în amintiri.

E.Cioran

● Viața mea, e povestea realizării de sine, a înconștientului meu.

G.J.Jung

● O jumătate din viață, suntem undeva, unde nu suntem necesari

Cardinal Lehman

● Viața e ansamblul funcțiunilor, care rezistă morții.

Bichat

● Ceea ce cauți în viață, nu ști, ceea ce găsești n-are importanță”.

H.Janssen

● Eu nu vreau ca viața să imite arta. Eu vreau ca viața să fie o artă.

Carrie Fisher

Ștefan Nemeček

● Dacă mă gândesc la viața mea, atunci nu cred că voi ajunge la o vârstă avansată. Dar eu aș prefera o zi ca de leu, decât o sută de ani, ca o oaie.

Cecilia Baroli

● Problemele în viață nu sunt situațiile, că nu există răspunsuri, ci că sunt prea multe.

Ruth Benedict

● În viață omul se sprijină pe rațiune și nu pe noroc.

Victor Frankl-psihiolog austriac

● Există întotdeauna două posibilități în viață, în funcție de fiecare situație.

Pat Califa

● Viața se sfrijește sau se dilată, proporțional cu curajul nostru.

Anais Nin

● Nu trebuie să ai frică de viață. Trebuie doar s-o înțelegeți.

Marie Curie

● Eu doresc de la viață: mai multă experiență, mai multă bucurie și mai multe riduri.

Rita Mae Brown

- Rămâi în viață atâta timp, cât călătorești.

Elazar Benyoetz

- Viața e scurtă, ca să fie prea mică.

Benjamin Disraeli

- Viața e ca și focul: începe cu fum și se termină cu cenușă.

din Arabia

- Viața constă în mișcare.

Aristoteles

- Viața e o carantină pentru paradis.

din Arabia

- Viața e o boală; lumea întreagă un lazaret, iar moartea medicul nostru.

H.Heine

- Viața oamenilor e ca o lumânare în vânt.

din China

- Viața umană e ca și cum ai număra până la unu.

Shakespeare (Hamlet)

● În viața oamenilor există numai trei evenimente: să se nască, să trăiască și să moară. Însă el nu observă când se naște, el suferă când moare și uită să trăiască.

La Bruyere (Charaktere 11)

● Dacă viața corpului e o veșnică durere, o continuă plăcere sau nici-una din ambele, ne vom da seama abea la moarte.

Rathenau

● Tu nu-ți poți prelungi viața, nici lărgi orizontul, ci numai s-o adâncești.

Gorch Fock

● Tu plângi când apari în viață și în jurul tău se râde. Să trăiești în așa fel ca atunci când părăsești viața să plângă toți, iar tu singur să râzi.

din China

● Bogăția vieții este bogăția caracterelor sufletești.

Bosshart

● Ceea ce ai trăit, nu-ți poate fura nici-un zeu.

Robert Hamerling

● În viața noi suntem loviți de soartă mai dur sau mai ușor, în funcție de înzestarea noastră sufletească.

Ebner-Eschenbach (Aforisme)

● Viața e periculoasă. Cine trăiește, moare.

Stansilaw Jerzy Lec

● Viața e aceea, ceea ce-ți lasă epoca, statul, și partenera de viață.

Gabriel Laub

● Viața a fost creată fie din greșeală, fie din plăcere.

Howard Phillips Lovecraft

● Viața e o concurență cu vecinul, în care soția ta e un pace-maker.

Richard Rogler

● Viața noastră se cheamă iubire și a nu iubi, nu mai e viață.

George Sand

● Viața e un drum din nimic, spre nimic.

Mikis Theodorakis

● Arta vieții e arta de a renunța la cele veritabile. Ea începe cu vorbirea și se termină cu decolteul.

Coco Chanel

● Artiști adevărații ai vieții, se compară principal cu oamenii, cărora le merge mai rău ca lor.

Andre Maurois

● Artiștii vieții trăiesc din timpul, pe care alții nu-l au.

Michael Douglas

- Ușurința, e un colac de salvare în curentul vieții.

Ludwig Börne

● Viața unei femei decurge după curbele simțurilor.
Viața unui bărbat decurge pe liniile rațiunii.

Oscar Wilde

● Am fost de părere că sunt un om interesant. Dar crede-mă, recunosc sincer, că istoria vieții mele nu poate umple mai mult de 35 de pagini.

Roseanne Arnold

● Cel care râde ultimul în viață, rămâne singur cu el însuși.

Richard Schaukel

● Cele mai mari eforturi ale vieții le faci , să nu te obișnuiești cu moartea.

Elias Canetti

● Înainte de a-ți lua adio de la viață, ar trebui să te lași narcotizat.

Karl Kraus

● Să luăm în serios ceea ce facem, și să considerăm fără importanță, ceea ce suntem .

Christoph von Dohanyi

- Viața unora, e doar un drum după arătătorul ceasului.

Elazar Benyoetz

- O viață devine insuportabilă, când știi prea multe despre ea.

Elias Canetti

- Politica vieții. Realitatea e întotdeauna în opoziție.

Paul Valery(1871-1945)

- Dacă cunoști viața, dă-mi te rog adresa ei.

Jules Renard (1864-1910)

- Ce e viața? Rătăcirile unui olog și bolnav, care cu greutate mari în spinare, traversează un munte înalt, într-o regiune fără cărări, în zăpadă și ghiață, pe ploaie și vânt, sub un soare arzător, ziua și noaptea, fără să-și găsească liniștea, lăsând multe zile în urmă, ca la sfârșit să ajungă la o prăpastie, ca acolo fără codeală să se prăbușească în adâncuri.

Giacomo Leopardi(1798-1837)

- Viața constă din arta de a găsi soluții suficiente, pentru premize insuficiente.

Samuel Butler

- Viața e țesută din aer.

Joseph Joubert

- Noi trăim într-o epocă, în care ideile superficiale sunt dominante iar gândurile necesare lipsesc.

Joseph Joubert

- Noi căutăm peste tot neprevăzutul și nu găsim decât lucruri.

Novalis

- Spiritul apare întotdeauna numai la străini, ca o apariție eterică.

Novalis

- Cel care caută nu găsește, cel care nu caută, va fi descoperit.

Franz Kafka

- Dacă n-am fi fost eliminați din paradis, l-am fi distrus.

Franz Kafka

- Palatele sunt ridicate pe ruinele visurilor.

Nicola Gomez Davila

- Eu mă pierd în timp, pe vârful unui copac.

Peter Handke

- Luați-le oamenilor metaforele zilnice.

Peter Handke

- Arta s-a terminat, de când artiștii nu mai au boli venerice.

Guido Ceronetti (n.1927)

- Viața noastră sărăcăcioasă, e un martor al sfârșitului. Ce să facem? Să ne încăpățânăm în tăcere, sinucidere sau subjugare?

Guido Cerutti

- Fără umor nu poți nici să creiezi și nici să dubitezi.

Elazar Benyoetz

- Cu cât e mai mare speranța în viață, cu atât e mai groaznică deziluzia.

Elazar Benyoetz

- Dacă omul l-ar fi creat pe om, ar trebui să se rușineze de creația sa.

Ambrose Bierce

- Viața e ca iubirea - toate rațiunile pledează contra ei și toate instinctele sănătoase, pentru.

Samuel Butler

Ștefan Nemeček

● Viața are o logică și o armonie nemăsurată și pentru că natura și viața sunt același lucru, nici în viață nu există anomalii și absurdități.

Iovan Ducici

● Viața nu e ca un nod Gordian, ci o enigmă, care mai de vreme sau mai târziu se lămurește.

Samuel Butler (1835-1902)

MOARTEA: e subită sau cu dureri?

- Errol Flyn a murit într-o barcă lungă de șase picioare, în prezența unei tinere de 17 ani. Walter și-a dorit întotdeauna să pățească la fel. Însă el a trebuit să se mulțumească cu o barcă lungă de 17 picioare și o doamnă de 70 de ani.

Betsy Cronkite

- Moartea, impozitul și nașterea, nu vin la momentul dorit.

Margaret Mitchell

- Un simptom al vremurilor noastre: muribundul nu mai binecuvântează.

Ernst Jünger

- Adevărații conducători a lumii, sunt în mormânt acasă.

Ernst Jünger

- Moartea e mijlocitorul naturii, care-ți spune: condu mașina încet.

Anonim

Ștefan Nemeček

● Eu n-am nici-o groază de moarte. Eu ași dori însă, să nu fiu acolo când se întâmplă.

Woody Allen.

● A te plictisi înseamnă să săruți moarta.

Ramon Gomez de la Serna

● Moartea nu vine odată cu vârsta, ci odată cu uitarea.

Gabriel Garcia Marques

● Trei zile după moarte părul și unghiile cresc mai departe-numai chemările telefonice încetează.

Johnny Carson

● Moartea e o ocazie favorabilă, să impozezi pe oamenii bogați.

David Loyd George

● Există mai mulți morți ca cei din viață și vor fi mereu mai puțini.

Eugen Ionesco

● Eu urăsc agenții de asigurare: ei susțin continuu, că într-o zi voi muri ceea ce nu e cazul.

Stephen Leacock

● Capacul cosciugului nu e impodobit pe dinăuntru.

Stanislaw Jerzy Lec

- Clientelea morții nu se epuizează nici-odată.

Stanislaw Jerzy Lec

- Mormântul rămâne încă cea mai sigură fortăreață în contra furtunilor sorții

Georg Christoph Lichtenberg

- Ai impresia că majoritatea oamenilor, ar prefera să moară, decât să gândească.

Bertrand Russell

- Eu n-am nimic în contra morții, să mă surprindă în grădină, dar nu trebuie să mă sperie și mai puțin să mă facă trist, că n-am putut termina munca.

Michel de Montaigne

- Moartea nu poate fi atât de dificilă, fiindcă până acuma toți și-au realizat-o.

Norman Mailer

- Eu n-am nici-o groază de moarte; mă sperie apropierea ei.

Oscar Wilde

- E atât de natural să ucizi. De ce trebuie să fim instruiți pentru acest scop?

Ioan Baez

- Restul e tăcere.

Shakespeare (Hamlet)

- Moartea e cea mai perfectă democrație: nu face deosebire dintre săraci și bogați.

Victor Coroianu

- Tu ești răspunzător lui Dumnezeu cu o moarte.

Shakespeare (King Heinrich IV)

- Dacă nu te-ai născut, nu trebuie să mori.

Victor Coroianu

- Ca să chemi moartea, trebui să-i trimiți pe cei leneși.

din Spania

- Moartea oamenilor se petrece repede, fără să existe un termen fix.

Fr. Schiller (Wilhelm Tell)

- Moartea e atât de aproape de noi, încât își aruncă umbra asupra noastră.

Geiler von Kaysersberg (Postille)

- Cel care moare în anul acesta, e chit pentru la anul.

Shakespeare (King Heinrich IV)

- Preferabil să mori rapid, decât să putrezești încet.

Proverb

- Cel care moare în fața unor martori numeroși, moare întotdeauna curajos.

Voltaire

- Cel care tremură de moarte și-a pierdut viața.

din Rusia

- Lașul moare de mai multe ori. Curajosul plătește numai odată cu moartea.

Shakespeare (Cezar)

- Oamenii tremură de moarte, ca și copii de întuneric.

Francis Bacon (Despre moarte)

- Ne naștem o singură dată, dar murim de mii de ori.

din Jugoslavia

- Gustul morții e pe limbă. Eu simt ceva, ce nu aparține acestei lumi.

W.A.Mozart

- O moarte frumoasă, onorează întreaga viață

Petrarca (Canzoni in vita di Madonna Laura)

- Moartea plătește toate datoriile.

Shakespeare (Furtuna III,2)

- Nu există diavol și nici infern. Sufletul va muri mai devreme decât corpul. Nu mai tremura!

Nietzsche (Zarathustra)

- Leagănul e cântarul cerului.

Jean Paul

● E mai plăcut să șezi, decât să stai, e mai bine culcat decât șezând, însă cel mai bine e să fi mort.

din India

● Omul se îngrozește de moarte, atunci când n-a fost suficient de fericit; în suprema fericire ar dori îndată să moară.

Vernhagen v. Ense

● Moartea nu e un adio din viața terestră, ci numai un eveniment intermediar, o trecere dintr-o formă de existență temporară, într-o altă formă.

W.von Humbold

- Moartea e samsarul cel mai puternic.

Schiller (Don Cezar)

● Moartea nu e numai sfârșitul vieții, ci ea este un leac în contra vieții. Nicăieri nu ești așa de bine păstrat, ca într-un coșciug.

Claude Tillier (Unchiul meu Benjamin)

● Cel mai rapid călăreț e moartea. Ea depășește zorile, vremea și fulgerele rapide.

Emanuel Geibel (Cita mors ruit)

● Cine e mai puternic ca moartea? Cel care poate râde, atunci când e amenințat.

Ruckert (Lieduri din tinerețe)

- În fața morții, nu poți numi pe nimeni fericit.

Herodot

- Nimeni nu poate vedea de două ori, țărmurile morții.

Schiller (Phedra)

- Există numai două păcate ale morții: răutatea și egoismul.

Rob.Hamerling (Aforisme)

- După moarte regele și grădinarul său stau alături, ca doi egali.

Marc Aureliu(121-180 d.C.)

- Cine știe dacă viața nu este ceeace numim moarte și dacă să mori nu înseamnă să trăiești.

Euripide (480-406 î.C.)

- Gloria este soarele morților.

Honore' de Balzac (1799-1850)

- Moartea de bunăvoie este cea mai frumoasă moarte. Viața depinde de voința altora, moartea numai de voința noastră.

Montaigne(1533-1592)

- Ghilotina, e o văduvă pe care te culci, dar care nici-odată nu rămâne gravidă.

V.Hugo (1802-1885)

● Moartea e atât de străveche, încât se vorbește în latină.

Jean Girondoux (1882-1944)

● A-ți fi frică de moarte, este la fel de ciudat ca și teama de spațiu limitat.

Jean Cocteau 1889-1963)

● Dragostea e deasupra morții, precum cerul este deasupra oceanului.

Henri Lacordaire (1802-1861)

● Acela care se sinucide, omoară un om.

Sf. Augustin (354-430)

● Să ne obișnuim să considerăm moartea, ca pe o formă de viață, pe care n-o înțelegem încă.

M.Maeterlink (1862-1949)

● Moartea e o altă formă de emigrație.

● Numai cel care e uitat, e mort.

James

● Există două feluri de-a muri: a soldaților, care mor alături de camarazi și a generalilor care mor singuri.

Jean Guilton

● Schimbarea din lumea noastră, în viața veșnică de dincolo, e simbolizată de: dansul scheletelor, de craniu și simbolurile lor.

● În timp ce societatea profesionalizează procesul morții și al muribunzilor, izgonindu-i din viață, noi suntem

încurajați și asistăm cu fețe dramatice și lacrimi, la acest dans al morții creiat de războaie, catastrofe și terori.

● Sincer vorbind, prefer să fi fost mai puțin fericit, decât să fi murit tânăr.

Bussy-Rabutin (1618-1693)

● Când murim, nu luăm cu noi, decât ceea ce am dat.

Emile Dechanel(1855-1922)

● Aici zace Margot, drăguța domnișoară,
Deși doi soți avu, ea muri fecioară.

Epitaf pe mormântul Margaretei de Austria(+1530)

● Moartea nu distruge, cea ce e nemuritor.

Joseph de Chanier(+1811)

● Moartea e ca o trambulină, a unei speranțe absolute. O lume fără moarte ar fi o lume în care speranța ar exista dar numai în stadiu larvar.

Gabriel Marcel (1889-1973)

● Moartea nu are nevoie de dispensă de la Roma.

Moliere (1622-1673)

● Moartea e prețul nemuririi.

Zarko Petan

● Este bine să râzi, înainte de a fi fericit, ca să nu mori, fără să fi râs.

La Bruyere (1645-1696)

● Poate că moartea nu este decât o schimbare de domiciliu.

Marc Aureliu (121-180)

● Viața e un cântec, al cărui refren e moartea.

V.Hugo (1802-1885)

● Păgânii n-au divinizat viața, iar creștinii au divinizat moartea.

M-me de Stael (1766-1817)

● Încet, încet mă apropii de momentul în care atât filozofii cât și imbecilii au aceeași soartă.

Voltaire (1694-1778)

● Pentru chiriași, moartea înseamnă sfârșitul proprietarului.

Ed de Goncourt(1822-1896)

● Morții îi conduc pe cei vii.

Auguste Comte (1798-1857)

● Câți oameni n-au vrut să se sinucidă, dar s-au mulțumit să-și rupă fotografia.

Jules Renard (1864-1910)

● Aș prefera să fiu moartă, decât să fiu urâtă.

M-me de Barry (1743-1793)

● Când ești mort, în fiecare zi, e Duminecă.

Jean Dolent (1835-1909)

- Gloria unui popor aparține morților; cei vii n-au decât uzufructul.

Georges Bernanos (1888-1948)

- Clipa pe care o trăim, este un pas spre moarte.
Voltaire
- Adevăratul lințoliu al morților, e uitarea.

George Sand 1804-1876)

- Nu mi-e frică, nu sper nimic, sunt liber.
Nicos Kazantzakis
- În curând se apropie noaptea.

Dag Hammerskyold

- O crux ave, spes unica (Salut crucea, singura speranță).

Auguste Strindberg

- O moarte ce amară ești.

Johannes Brahms

- Mormintele sunt piscurile munților, a unei lumi frumoase.

Furst Hermann von Puckler-Muskaw.

- Moartea e probabil ultima superstiție.
Heinrich Heine

- Tandem felix-(Un sfârșit fericit)

Torquato Tasso

● Here lies one, whose name was write in water.
(Aici zace unul, al cărui nume a fost scris în apă).

John Keats

● Good friends for Jesus sake forbear
To digg the dust enclosed here
Blessed be the man who spares these stones
And curst be he who moves my bones.

Din testametul lui Shakesperare (25.03.1616)

● Viața e prea scurtă ca să ți-o curmi singur; nu merită să-ți pierzi răbdarea.

D-șoara de Scudery (1607-1701)

● Moarte ar fi un vis, dacă din când în când, ai mai putea deschide câte-un ochi.

Jules Renard (1864-1910)

● Sinuciderea este soluția oamenilor, al căror resort a fost mâncat de rugină.

Pierre Drieu La Rochelle (1893-1945)

● Se pare că încetarea oricărei activități vitale, aduce o minunată alinare a forței care o întreține; probabil așa se explică acea expresie de dulce seninătate întipărită pe chipul morților.

Schopenhauer (1788-1860)

- Dacă moartea ar fi bună, zeii n-ar fi nemuritori.

Sapho (sec.VII-VI.î. C).

- Răsplata oamenilor mari este că, mult timp după moartea lor, e greu de crezut că nu mai sunt.

Jules Renard (1864-1910)

- Moartea e singurul examen, la care nu cade nimeni.

Paul Claudel(1868-1935)

- Degeaba mai mori, dacă nu mori la timp.

Jules Renard

- De vreme ce moartea egalează avuțiile, nici pompele funebre n-ar trebui să facă diferențe.

Montesquieu (1689-1755)

- Când între viață și moarte, există o boală incurabilă îndelungată, ea pare să îngreuiască moartea și să ușureze pe cei care rămân.

Anonim

- Nu poți privi fix, la moarte și la soare.

La Rochefoucauld (161-1680)

● Cadavrul papei nu ocupă mai mult loc, decât al paraclisierului.

din Spania

● Moartea i s-a tras, de la patru doctori și doi șpițeri.

Moliere

● Cine mai are de trăit doar o clipă, nu mai are nimic de ascuns.

Moliere (1622-1673)

● O viață inutilă, este o moarte înainte de vremuri.

Goethe (1749-1832)

● Lașii mor de mai multe ori, înainte de a muri cu adevărat; cei curajoși încearcă moartea o singură dată.

Shakespeare (1564-1616)

● Făclie de veghe pe umezi morminte,
Un sunet de clopot în orele sfinte,
Un vis, ce își moaie aripa'n amar-
Astfel ai trecut de al lumii hotar.

M.Eminescu (Mortua est)

- Trei lucruri trebuie să ne facă să nu regretăm viața: prietenii pe care i-am pierdut, prea puținii oameni vrednici de a fi iubiți, pe care îi lăsăm în urmă, în sfârșit amintirea neroziilor noastre și siguranță că n-o să facem altele.

Abatele Jean Baptiste Dubas (1670-1742)

- Oamenii mici au nevoie de morminte mari, iar oamenii mari de morminte mici.

Chateaubriand (1768-1848)

- Morții sunt invizibili, dar nu absenți.

Sf. Augustin (354-430)

- Neantul de după moarte, nu e oare starea cu care eram învățați înainte de viață.

Schopenhauer (1788-1860)

- Nu! Moartea nu e câtuși de puțin un somn veșnic. Ștergeți de pe morminte această frază necuviincioasă. Gravați mai de grabă: moartea este începutul nemuririi.

Robespierre (1758-1794)

- A te sinucide înseamnă a avea puterea să dispui de tine însuși, înseamnă afirmarea supremă a individualității unei ființe, care n-a cerut să existe.

G. Clemenceau (1841-1929)

- Când e vorba de un muritor, trebuie așteptat până în ultima zi, pentru a spune că a fost fericit.

Sofocle (495-405) î.C.

- Purtăm moartea în noi, precum fructul sâmburele.

Rainer Maria Rilke (1875-1926)

- Prefer vinul de aici, lumii de apoi.

Francis Blanche (1921-1974)

- Nu de moarte mă tem, ci de clipa morții.

Montaigne (1533-1592)

- Moartea este frumoasă, este prietena noastră; numai că nu o recunoaștem, pentru că ni se înfățișează mascată, iar masca ei ne înfricoșează.

Chateaubriand (1768-1848)

- Sinuciderea este o bancrută fraudulosă.

Proudhon (1809-1865)

- Trebuie să-i plângem pe oameni la naștere, nu la moartea lor.

Montesquieu

- Cum putem să-l plângem pe un mort? Trebuie să-i plângem pe cei care l-au iubit și l-au pierdut.

Helmuth conte de Moltke

- Noi ar trebui ca dragostea cu care l-am îngropat pe mort, să nu o sustragem celor rămași în viață.

Raabe

- Cel care ucide un om, omoară o ființă rezonabilă, o imagine a lui Dumnezeu. Acela care distruge o carte bună, ucide însăși rațiunea și omoară imaginea lui Dumnezeu în germene.

John Milton

- Acolo unde se ard cărțile, se ard la sfârșit și oamenii.

H.Heine

- E mai ușor să înveți pe alții, ca pe tine însuți.

Rochefoucault

- Moartea nu e sfârșitul, ci începutul vieții noastre în eternitate.

- În fața morții diletanții nu-și dau atâta importanță ca fanaticii.

E.Cioran

- Începi să mori atunci, când nu te mai poți depăși pe nici-un plan de activitate.

Lucian Blaga

- Nu mă speriu că mor, ci că nu mai trăiesc.

Mitterand

- Am cunoscut un om, care a murit vertical: a fost spânzurat.

Iulian Tuwim (1894-1953)

- Să te plictisești, înseamnă să săruți moartea.

Ramon Gomez de la Serna 1888-1963)

- Eternitatea invidiază pe muritori.

Ramon Gomez de la Serna

- Să nu spui că decedații sunt morți. Ceva din ființa lor supraviețuește și în urmași.

Ciuang Tse

- De mortuis nil nisi bene. (Despre mort se vorbește numai bine).

Diogene Laertius

- Prin moarte devi stăpânul lumii.

Emil Cioran

- Are viața o valoare? E o întrebare pentru un embrion dar nu pentru oameni.

Samuel Butler

● Arta vieții constă în faptul, să știi cum să te bucuri de puțin și să suporti multe.

William Hazlit 8!778-1830)

● Viața noastră nu e un vis, dar trebuie și va deveni probabil odată.

Novalis (1771-1819)

Biciuit și îngropat,
M-am căznit și-am înviat,
Fără giulгии și sicriu,
Mă-ngropaserăți de viu,
Dar, uituci, nu v-ați gândit
Să mă fi și răstignit.

Tudor Arghezi (Resurrexit)

CĂSĂTORIA: burlac sau ancorat? Fericit sau trist?

- La vârsta senilității, nu mai are sens să te cerți, fiindcă nu mai ai timp să te împaci.

Anonim

- Cel care se însoară, face bine, dar cel care nu se însoară face mai bine.

Apostolul Pavel, scrisoare către Corintieni.

- Bine spânzurat e preferabil, unui rău însurat.

W.Shakespeare

- Verifică-ți prostia, atunci când te legi pentru totdeauna.

Fr.Schiller

- Înainte de căsătorie deschide-ți bine ochii, și pe urmă închidei pe jumătate.

Ben.Franklin

● El a luat-o fiindcă o iubea; ea l-a iubit fiindcă s-a căsătorit cu ea.

Jean Paul

● Trebuie să te însori numai cu femei frumoase, fiindcă altfel nu ai șanse să scapi de ele.

Dany Kayee

● Cel care vrea să trăiască liniștit, să nu se căsătorească cu cea mai frumoasă din oraș.

din Portugalia

● Să nu te căsătorești cu una, pe care o cunoști de mult timp.

din Africa

● Cel care se căsătorește din dragoste, are nopțile liniștite și zilele zăpăcitoare.

proverb

● Iubirea e o boală a plăcerii, care se vindecă prin căsătorie.

Sacha Guitry

● Cel care se căsătorește din dragoste, trebuie să trăiască cu dureri.

din Spania

● Cu cât te căsătorești mai repede, cu atât ai mai mult timp pentru căințe.

August Strindberg

Ștefan Nemeček

- Patul e un barometru.

Balzac

- Dorești o casă, cumpără-ți una gata. Vrei o soție, nu lua una terminată.

din Bulgaria

- Casătoria e ca un abonament, care costă mai mult, decât un singur bilet.

Gabriel Laub

- La o căsătorie fericită, aparțin de obicei, mai mult de două persoane.

Oscar Wilde

- Dacă te căsătorești de dragul unei frumuseți, e ca și cum de dragul unui trandafir, ai cumpăra o moșie. Ultima ar fi mai rezonabilă, fiindcă trandafirul revine în fiecare an.

August von Kotzebue

- Femeile care visează la oameni bogați, se mărită cu săraci. Visurile singure, nu sunt suficiente.

Nadine Rotschild

- Căsătoria e o prietenie recunoscută de poliție.

Robert Louis Stevenson

● Căsătoria rămâne cea mai importantă călătorie de descoperire, pe care o poate întreprinde omul.

Sören Kierkegaard

● Există două perioade în care bărbatul nu-și înțelege soția: înainte și după căsătorie.

Robert Lembke

● O tânără care se mărită cu un soldat, nu face o partidă rea. Un soldat știe să gătescă, poate coase și trebuie să fie sănătos. Și cel mai important lucru: e obișnuit să asculte.

Charles de Gaulle

● Un bărbat nu trebuie să adormă primul și să se trezească ultimul.

Honore' de Balzac

● Nu sunt cele mai rele uniri, un fulger căsătorit cu un paratrăznet.

Tilla Durieux

● Căsătoria e singura condamnare de lungă durată, în care ești iertat pentru proasta ta comportare.

Alf.Hitchcock

Ștefan Nemecek

● De căsătorie aparțin întotdeauna două ființe; tânăra și mama ei.

Adele Sandrock

● Când ne căsătorim, noi preluăm o scrisoare sigilată, al cărui conținut îl aflăm abea în largul mării.

Lilli Palmer

● Căsătoria îți oferă multe dureri, dar burlăcia nici-una.

din Anglia

● Să nu te însori pentru bani. Îi poți împrumuta mai ieftin.

din Scoția

● Există numai o singură femeie rea, dar fiecare crede că e a lui .

● Au fost doi frați deștepți și al treilea, era căsătorit.

din Franța

● Roagă-te odată când mergi la război, de două ori când ieși în largul mării și de trei ori când te însori

din Grecia

● Uită-te la mamă, înainte să o iei pe fiică.

din Turcia

- - De ce ești așa de înroșit la față?
- Aș dori să mă însor!
- De ce ești acum așa de palid ?
- M-am însurat...

din Ucraina

● Un câine e mai deștept ca o femeie, fiindcă nu-și latră niciodată stăpânul.

din Rusia

● Dacă femeile ar fi bune și Dumnezeu și-ar lua una.

din Georgia

● Prietenii sunt întotdeauna doi; bărbatul și femeia sunt una.

China

- Găina lasă pe cocoș să cânte.

din Japonia

● Căsătoria e începutul și sfârșitul tuturor culturilor.
● Nu este pe pământ, nici-un noroc mai mare și nici mai durabil, ca o căsătorie fericită.

Ina Seidel

- Bărbatul e capul, dar femeia îl sucește.

din USA

● Să nu dormi nici-odată cu o femeie, care are mai multe probleme ca tine.

Nelson Algren (1909-1981)

● Lăsați un interval între voi, ca adierea cerului să poată juca între voi.

Khalil Gibran

● Femeia plânge înainte de căsătorie, bărbatul după.

Polonia

● În prima săptămână după căsătorie, am vorbit eu și soția a ascultat. În săptămâna a doua a vorbit ea și eu am ascultat. Astăzi vorbim amândoi și ne ascultă vecinii.

● Eu nu pot rămâne singur. Însă în doi e o catastrofă.

H.Jamssen

● Căsătoria nu e un concurs de viteză. Tu poți ajunge acolo, oricând la timp.

din Rusia

● În lumea noastră monogamică, a te căsători înseamnă să-ți înjumătățești drepturile și să-ți dublezi obligațiile.

Schopenhauer (Parerga și Paralipomena)

● Căsătoria e o încercare ca în doi să rezolvi problemele, pe care singur niciodată nu le-ai fi avut.

Eddie Cantor

● A te căsători, înseamnă să transformi o privighetoare în găină.

Grabbe

● Natura a creat iubirea, iar rațiunea a întemeiat căsătoria.

Karl Iulius Weber (Demokritos)

● Un european se apleacă până la pământ, când se căsătorește și necesită o viață întregă să se ridice din nou.

Reza Şah Pahlevi

● Bărbații se căsătoresc fiindcă se simt obosiți, femeile fiindcă sunt curioase. Ambii se vor dezamăgi.

Oscar Wilde (Lord Illingworth)

● La căsătorie și la inmormântare, e greu să găsești cuvintele potrivite.

din China

● Căsătoria include hazardul.

din Japonia

● Clopotele căsătoriei, sunt clopotele de moarte a prieteniei.

Heyse (O societate rea)

● Numai rar se încheie o căsătorie, ca după ea, să nu se gândească și la alta.

Proverb

● Că două persoane au făcut bine că s-au căsătorit, nu o poți afla nici la nunta de argint.

Ebner-Eschenbach (Aforisme)

- Prin căsătoria a doi văduvi, în patul nupțial sunt patru.

Anonim

- Într-o căsătorie bună, se întâlnesc cerul și pământul.

din Brazilia

- O căsătorie bună constă dintr-o jumătate bună și o jumătate tare.

Victor de Kowa

- Iubirea îmi place mai mult decât căsătoria, precum un roman e mai distractiv ca o istorie.

Chamfort (Maxime)

- Iubirea își are limbajul ei propriu. Căsătoria se reîntoarce la limba populară.

din Rusia

- Majoritatea diferențelor într-o căsătorie, încep prin faptul că femeia vorbește prea mult iar bărbatul ascultă prea puțin.

Curt Goetz

- Ca o căsătorie să dureze mai mult, femeia trebuie să nu vadă iar bărbatul să nu audă.

Proverb

- O perechea care se iubește, își spun mii de lucruri, fără să vorbească.

din China

- O căsătorie cu relații perfecte, se termină în prietenie.

M.Ebner-Eschenbach

● Deși bărbatul și femeia dorm pe aceeași perină, ei au totuși visuri diferite.

din Mongolia

● Dacă cei căsătoriți n-ar trăi împreună, mariajul perfect ar fi mai frecvent.

Nietzsche

● Chiar o bună căsătorie e o penitență.

din Rusia

● Căsătoria e o procesiune, unde crucea merge întotdeauna în față.

din Austria

● Fetele tinere își pierd mereu cel mai bun prieten, atunci când îl iau de soț.

Francoise Sagan

● Eu m-am căsătorit sub nivelul meu. Aceasta o fac toate femeile.

Lady Nancy Astor

● De ce trebuie să mă mărit să fac nenorocit un bărbat, când rămânând singură, pot face nefericiți o mie de bărbați.

Carrie Snow

● Eu repet mereu, că o tânără trebuie să se mărite din dragoste și aceasta atât de des, până în fine îl găsește pe cel căutat.

Zsa Zsa Gabor

Ștefan Nemeček

- O, Doamne! E aproape nenatural, ca doi oameni să trăiască împreună, tot restul vieții.

Jane Fonda

- Mie mi-a fost atât de rece, că aproape m-am căsătorit.

Shelley Winters

- O femeie se mărită prima dată din dragoste, a doua oară din prietenie, a treia oară din calcul și mai departe, din obișnuință.

Helen Rowland

- Pentru clasa de sus, căsătoria a rămas ultima aventură.

Anonim

- Căsătoria: un stăpân, o stăpână și doi sclavi; în total sunt numai doi.

Ambrose Bierce

- Rar va regreta un bărbat, că pe o oarecare femeie, n-a luat-o în căsătorie.

Jean Paul

- Căsătoria este înființarea unei societăți pentru studierea conflictelor.

Wolfram Weidner

● E de neconceput pentru un bărbat, ca o femeie să refuze cererea în căsătorie.

Jean Austen

● Marele compliment, pe care un bărbat o poate face unei femei, este cererea în căsătorie. Dar e regretabil, că în majoritatea cazurilor e ultimul compliment.

Grethe Weiser

● Căsătoria nu e cumpărarea unui cal.

Proverb

● Nu poți citi ziarul cu o femeie în pat.

● Cel care are două neveste, își pierde sufletul.

Piccoli

● Eram dezamăgit: o veche iubire mă scârbise de viață. Când m-am trezit dimineața, am văzut o cenușe.

Eugen O'Neill (A moon for the misbegotten)

● Proletariatul se căsătorește numai cu idei prostituate.

Nicolas Gomez Davila

● Prima lună de căsătorie e luna de miere, a doua e luna absintului.

Voltaire

● Astăzi o căsătorie e fericită, când divorțul a fost de trei ori amânat.

Danny Kaye

Ștefan Nemeček

● În iubire toate sunt adevărate, toate false. Ea e singura, despre care nu poți spune că e absurdă.

Nicolas-Sebastien Roch Chamfort (1781-1794)

● Soțul deștept îi cumpără soției numai porțelane scumpe, fiindcă știe că nu va arunca cu ele după el.

Gino Locatelli

● Dragostea e ceva ideal, căsătoria ceva real. Nu încurca idealul cu realul, să nu fi pedepsit.

J.W.Goethe

● Chintesența înțelepciunii, care te ferește în libertăți; frumusețea durează o primăvară, prostia ierneză.

Rudolf Presber

● Bărbații sunt MAI când pețesc și devin DECEMBRIE când se căsătoresc.

W.Shakespeare

● Burlac - un păun, logodit - un leu, căsătorit - un măgar.

din Spania

● Între paști și rusalii se căsătoresc necredincioșii.

Proverb

● Cuvântul DA, înainte de căsătorie îl plătești scump mai târziu.

Victor Coroianu

IUBIREA: adevărată sau falsă?

- Se iubește de două ori: prima dată în realitate, și a doua oară în amintire.

Honore de Balzac

- Omul să nu iubească nimic-va fi de neînfrânt.

Emil Cioran

- Căsătoria e o amintire a iubirii.

Helen Rowland

- Domnul ne-a dat buzele pentru sărut, dar și pentru rugăciuni.

Romeo și Julieta

- Nici iubirea fără cunoștință, nici cunoștința fără iubire nu pot crea o viață bună.

Bertrand Russell

● Spiritul care împrumută viață tuturor lucrurilor, e iubirea.

Tschu –Li

● Florile necesită soare să poată deveni fructe. Omul necesită iubire, ca să devină om.

Anonim

● Adevărata iubire, nu-și caută fericirea proprie; ea se uită pe ea însăși, vrea să renunțe la toate, vrea să doneze toate și prin acestea își găsește fericirea și devine nelimitat bogată.

Augustin Wibbelt

● Iubirea fără spirit e nimic; aici încep greutățile.

Paul Valery

● Iubirea e oarbă, dar vede de departe.

din Toscana

● Cel care nu e iubit, e un singuratic peste tot, chiar în mijlocul altora.

George Sand

● Inima nu e atât de labilă, ca și spiritul nostru.

Lamartine

● Cel care nu simte iubirea, trebuie să învețe linguşirea, altfel nu reuşeşte.

Goethe

- Cel care-și deschide inima ambiției, și-o închide liniștei.

din China

- Dragostea nu e o văicăreală fatală pe o strună de vioară, ci un triumfal fortissimo pe un pat.

Pitigrilli

- Eu sunt creată să iubesc și nu sunt creată să urăsc.

Sofocle (Antigona)

- Tinerețe și iubire, iată tot ce are viață. Acestea sunt două fericiri nedespărțite, care lasă după sine numai pustiu și întuneric.

Iovan Ducici (Comoara împăratului Radovan)

- Iubirea adevărată se confirmă întotdeauna, dar abea atunci când îți pretinde sacrificii.

Anonim

- Mulți iubesc un învingător, oare de ce nu și românii.

Anonim

- Dacă zeii te iubesc, te lasă tânăr.

Oscar Wilde(1854-1900)

- Iubirea și ura nu sunt oarbe, dar sunt orbite de focul pe care-l poartă în ele.

Friedrich Nietzsche

● Viața e ca iubirea-toate rațiunile pledează în contra ei și toate instinctele sănătoase pentru ea.

Samuel Butler(1835-1902)

● Iubește-ți dușmanul, că probabil îi știrbești renumele.

Stanislaw Jerzy Lec (1909-1966)

● Când nu mai ai ce iubi, trebuie să iubești ceea ce ai.
din Franța

● Cel care iubește trecutul, trăește dublu.

Marcus Martial

● E preferabil să fi iubit de unul căruia nu-i dai mâna, decât să fi mângâiat de el.

Samuel Butler

● Nimic nu e prea greu, pentru cei care iubesc.

Cicero

● Eu mă comport cu țigara ca și cu iubirea; dacă nu le întrețin, se sting.

Mack Twain

● Bătrânețea nu te ferește de iubire, dar iubirea întârzie îmbătrânirea.

Jean Moreau

- Cum poți să-l iubești pe Dumnezeu, pe care nu-l vezi, dacă pe oamenii pe care-i vezi, nu-i iubești?

Sf. Ion

- Noi toate le-am trăit odată. Când iubim din tot sufletul, credem în ceva, ne simțim mai tari ca lumea și suntem cuprinși de o liniște, care se manifestă din conștiință și care nu poate învinge credința noastră.

Paul Coelho (Auf dem Jakobsweg)

- Orice operă, care nu e bazată pe iubire, poartă în sine germenele morții și se îndreaptă spre ruină.

Pestalozzi

- Când iubirea e adevărată și crucea n-o sperie, deține o putere divină.

Pestalozzi

- Iubirea e scopul final al istoriei mondiale și Aminul universului.

Novalis

- Dumnezeu i-a dat creației sale, numai un singur stâlp: iubirea.

Carmen Sylva

- Iubirea poartă sufletul, precum picioarele corpul.

Ecaterina de Siena

Ștefan Nemeček

- Numai acela e cineva, care iubește ceva. A nu fi și a nu iubi, sunt identice.

Ludwig Feuerbach

- Domnul e aproape acolo, unde oamenii se iubesc între ei.

Pestalozzi

- Când văd iubirea, mi se pare că sunt în rai.

Goethe

- Iubirea e pentru societate, un hoț al naturii.

Rivarol

- Nici-o femeie nu poate iubi concomitent pe copilul ei și părți ale lumii. Bărbatul o poate.

Jean Paul

- Soarele nu poate exista fără raze, iar omul fără iubire.

Goethe

- Există întotdeauna ceva nebunesc în iubire .Dar există întotdeauna și ceva rațiune în nebunie.

Nietzsche

- Lasă-mă să te îmbrățișez. Așa te am, dar îmi pierd puterea.

Shakespeare

- Iubește pe aproapele tău, ca pe tine însuși.

Galatei,5,14

- Cum poți iubi un Dumnezeu, dacă nu-i iubești opera?

Börne

- E ceva comic în iubirea aproapelui: tu nu iubești pe cel care e prezent, ci întotdeauna pe aproapele care va veni.

Martin Kessel

- Iubirea e înfumurare și egoism, de la început și până la sfârșit.

Byron

- Trei sferturi de iubire, constă din curiozitate.

Casanova

- Cea mai mare minune e iubirea.

Hoffmann von Fallersleben

- Ce noroc să fi iubit și ce fericire e să iubești pe Dumnezeu.

Goethe

- Să fi deștept și iubit, nu acceptă nici-un om.

Shakespeare (Cressida)

- Iubirea nu are numai dreptate.Ea are întotdeauna dreptate.

Marie Ebner-Eschenbach

● Un om distins se îndrăgostește ca un nebun, dar nu ca un tâmpit.

La Rochefoucault

● Iubirea are două fiice: bunătatea și răbdarea.

Proverb

● Flirtul este arta să cazi în brațele unei femei, dar nu în mâinile ei.

Sacha Guitry

● În dragoste trebuie să donezi de trei ori, înainte de a putea lua odată.

din Brazilia

● Iubirea trăiește din nimicuri plăcute.

Fontane

● Când iubești, ești singur cu toate.

Novalis

● În marele întruniri, iubitorii sunt întotdeauna singuri.

Goethe

● Să poți comenta cum iubești, înseamnă mai puțină dragoste.

Petrarca

- Îndrăgostiții nu văd copilăriile, pe care le comit.

Shakespeare

- Iubirea te face orb.

Proverb

- Iubirea nu trebuie numai să o oferi, dar să o și dai.
Ea trebuie să ierte de o mie de ori.

Gertrud Maassen

- În iubire ierți mai ușor greșelile, decât în prietenie.

La Bruyere

- Unii iubesc pe preot iar alții pe bucătarul său.

din Grecia

- Cel care-și iubește câinele, trebuie să-i iubească și
purecii.

zicală Bantu

- Majoritatea oamenilor, necesită mai multă iubire,
decât o merită.

M. Ebner-Eschenbach

- În dragoste toți bărbații sunt începători avansați.

Madame de Pontigny

● Reginele iubesc prost. Dar o femeie, care poate iubi, nu se pricepe la coroană.

Schiller

● Deseori iubirea se naște din compătimire. Dar cu mila, dragostea dispare.

Liliencron

● Nu e mai bine să cazi în mâinile unui criminal, decât în visurile unei femei pasionate?

Nietzsche

● Eu iubesc bărbații nu fiindcă sunt bărbați, ci pentru că nu sunt femei.

Christine regina Suediei

● Dragostea trece prin stomac.

Proverb

● În dragoste și în prietenie ești deseori fericit, prin ceea ce nu cunoști, decât prin cele cunoscute.

La Rochefoucault

● Don Juan nu e bărbatul, pe care-l iubesc femeile, ci bărbatul care iubește femeile.

Ortega y Gasset

- Don Juan e un bărbat, care ajută femeile să cadă.

Adolf Wohlbrueck

- O femeie care se lasă răpită, nu capitulează în fața bărbatului, ci în ea însăși.

Anonim

- Când îi fac cadou mamei, mă gândesc la fiica ei.

Goethe

- Dacă privirea ei nu te convinge, nici buzele ei nu sunt convingătoare.

Grillparzer

- Incertitudinea singură, este izvorul simțirilor romantice.

Oscar Wilde

- O tânără care râde, e aproape cucerită.

din Anglia

- Marea artă în dragoste, e să poți tace.

Hofmann von Hofmannwalden

- O poartă e întotdeauna binevoitoare, când portăreasa vrea.

H.Heine

- Ce nu te atrage, e mort.

Goethe

- Impresia mea este că, femeile fac întotdeauna primele aluzii și nu bărbații.

O.Wilde

- Ceea ce găsești mai puțin în vitrine, e iubirea.

La Rochefoucault

- Marea minune a dragostei, e să te vindece de cochetărie.

La Rochefoucault

- O tânără, crede mai mult decât mama ei, în iubitul ei.

Goethe

- Iubirea aceasta e ca la Ajax de turbată, încât omoară oile.

Shakespeare

- Dragostea nouă, spumegă ca vinul tânăr: cu cât ajunge mai veche și clară, devine liniștită.

Angelus Silesius

- În tinerețe iubirea e furtunoasă, dar nu atât de puternică, ca mai târziu.

H.Heine

● Noi îi credem pe bărbații, care în momentele de pasiune se înșeală pe ei înșiși. De ce să nu fim înșelate?

Goethe (Madame Sommer)

● Dragostea pasionată e ca o fantomă; toți vorbesc despre ea, dar nimeni n-a văzut-o.

Rochefoucauld (Troilus)

● Dragostea nu e nici constructivă și nici așa de importantă, ca munca.

Anonim

● Ceea ce e groaznic în dragoste e: dorința nelimitată, cu posibilitățile reduse.

Shakespeare

● Dragoste, dar adevărată! Atunci îți cad toate virtuțile la picioare.

Ludwig Feuerbach

● Primul efect al iubirii, e câștigarea unui mare respect.

Pascal

● Cine e invidios e orb. Cel care urăște e surd. Cel care e mândros, paralizază. Numai cel care iubește, nu comite greșeli.

din Grecia

- O inimă care iubește pe cineva, nu poate urî pe nimeni.

Goethe

- Se spune că și fricosul când e îndrăgostit, ajunge la o ținută mai bună.

Shakespeare (Othello)

- Iubirea îl face și pe măgar să danseze.

din Franța

- Dragostea e singura cale, care-i conferă și unui tâmpit, o oarecare mărire.

Balzac

- Iubirea îți simplifică viața, dar atunci, nu mai ai nici-un alt gând.

Hans Reimann

- Toate pasiunile ne conduc la greșeli, dar iubirea la cele mai caraghioase.

La Rochefoucault

- Când doi iubiți se ceartă, câinele rămâne indiferent.

din Japonia

- Cearta e fumul iubirii.

Börne

● Amantium ira amoris integratio (Cearta îndrăgostiților, reînnoiește amorul).

Terentiu

● O palmă de la iubit, e o stafidă.

din Arabia

● Gelozia se naște întotdeauna cu dragostea, dar ea nu moare întotdeauna cu ea.

La Rochefoucault (Reflexii)

● În gelozie zace mai multă iubire de sine, ca de dragoste.

La Rochefoucault (Reflexii)

● Gelozia în dragoste te face orb și aprig, apărând ca un arcaș, care nimerește ca un copil.

Geibel (Iuniuslieder)

● Cel care iubește, n-are dubii în nimic, sau în toate.

Schleiermacher

● Faptele ușoare ca aerul, sunt pentru un gelos, ca citatele din Biblie, o dovadă puternică.

Shakespeare (Othello)

● Strigătul otrăvitor al unei femei geloase, are un efect mai ucigător, ca mușcătura de câine.

Shakespeare

● O femeie lipsită de farmec, este întotdeauna geloasă pe soțul ei. Femeia fermecătoare niciodată.

Oscar Wilde

● O femeie care nu devine geloasă, e ca o minge care nu sare nici-odată.

din Japonia

● Iubirea la femei este mai mult fiica, decât mama geloziei.

Börne (Foi dramaturgice)

● Prefer să-i ofer unui olandez unt, preotului Hugh din Wallis cașcavalul meu, unui irlandez sticla de aquavit, unui hoț calul meu iar pietonului, să călărească și pe soția mea.

Shakespeare (Femeile vesele din Windsor)

● Cei care te iubesc, te fac să și plângi.

din Argentina

● Cel care iubește de o sută de ori, are o sută de suferințe. Cel care iubește numai odată are numai o durere. Cel care nu iubește, nu are dureri.

Budha

● Dragostea trebuie luată în serios, dar nu tragic.

Andre'Maurois

● Iubirea seamănă cu un inel, nu are sfârșit.

din Rusia

- Iubirea se grăbește, să treacă repede.

Goethe

- Nu se schimbă toate în lume? De ce trebuie pasiunea noastră să persiste?

Goethe(Clavigo I)

- Poate că există femei, care n-au trăit nici-o dragoste. Dar nu există femei, care să fi avut numai un singur amor.

La Rochefoucault (Reflecții)

- Tu acuzi femeia că trece de la unul la altul. Nu-i fă reproșuri: ea își caută un bărbat constant.

Goethe

- Iubirea nu are o unitate de timp. Ea înmugurește, înflorește și se maturizează frumos într-o oră.

Theodor Koerner (Zriny II)

- Cupidon își lasă aripile atârând și eu încep să iubesc, precum bătrânul iubește banii: fără apetit!

Shakespeare

- Cel care nu mai e în stare să placă femeilor și e convins de asta, trăiește foarte bine mai departe, fără ele.

Vauvenargues

● Când iubirea lânzește și dispare, locul lor îl ia curtoazia.

Shakespeare (Iulius Cezar)

● Femeia nu e o chitară, care să se lase atârnată în cui, după ce s-a cântat la ea.

din Rusia

● Dragoste pierdută. Unde-i înlocuitoarea?

Goethe (Stella II)

● Noi ne-am înșelat unul pe altul, dar a fost o epocă frumoasă.

Goethe (Amintiri)

● Tinerii greșesc, când cred că mor de inimă rea. După aceea totuși, pot trăi până la o vârstă avansată.

Maurice Chevalier

● E imposibil să iubești a doua oară, când în realitate dragostea a încetat.

La Rochefoucault (Reflecțiuni)

● Femeia e recunoscătoare numai pentru prima și ultima ei cucerire.

Byron

● Ultima dragoste e cea adevărată.

din Rusia

● Între toate tâmpeniile, pe care le comite o fată, întotdeauna cea mai mare e prima iubire.

Kotzebue

● Un bărbat care iubește, se uită pe el însuși. O femeie care iubește, uită celelalte femei.

Daphne du Maurier

● Iubirea înseamnă să fi nefericit cu el, decât fără el.

Kim Grove

● Dragostea e o promisiune, pe care ceilalți o vor respecta.

Senta Berger

● În iubire bărbatul se simte ca un arc, dar în realitate e numai o săgeată.

Jeanne Moreau

● Iubirea rămâne una din cele mai mari banalități ale vieții.

Colette

● Numai o dragoste, care are și o parte de răceală, se menține proaspătă.

Michele Morgan

● Iubire înseamnă, să nu ai altă alegere.

Liv Ullmann

Ștefan Nemeček

- Există femei care-și iubesc bărbatul cu aceeași oarbă, fanatică și plină de taină iubire, precum călugărițele iubesc mânăstirea.

Marie von Ebner-Eschenbach

- Dragoste se menține când neuroza ta, se potrivește cu a partenerii tale.

Amelie Fried

- Abia când suferi, crezi în dragoste și reumatism.

Marie Ebner-Eschenbach.

- Dragoste înseamnă, să te ascunzi cu femeia ta, sub aceeași pătură.

Kim Grove

- Iubirea e comică: un bărbat o mușcă pe o tânără de gât, fiindcă are picioare frumoase.

Lilli Palmer

- În dragoste, aperitivele sunt cele mai apetisante.

Françoise Perturier

- În dragoste e ca și în istorioarele de detectivi: când afli sfârșitul, îți pierzi interesul.

Dagmar Hilarova

● Dacă iubirea e un răspuns, atunci pune încă odată întrebarea.

Lily Tomlin

● Dragostea e ca jocul de șah. Trebuie să ști, pe care bărbat să-l miști.

Jackie Mabley

● Iubirea e mult mai frumoasă, când nu ești căsătorită.

Maria Callas

● Iubirea este morală chiar și fără căsătorie. Inșă o căsătorie fără iubire, e imorală.

Ellen Key

● Dragostea e o ocazie minunată, să vezi un bărbat, cum nu este în realitate.

H.Schroth

● Amorul constituie istorie la femeii, la bărbat e numai episoade din viață.

Germaine de Stael

● Iubirea nu este una, ci singura posibilitate să devi fericită.

Francoise Sagan

- Astăzi iubirea e o tendință spre „on the Rocks”.

Michele Morgan

- Dragostea seamănă cu dezvoltarea unei fotografii; negativul arată trăsături fără vlagă.

Simone de Beauvoir

- Iubirea este în fond o reacție chimică, în care îți face plăcere să-i cauți formula.

Hildegard Knef

- Dragostea e o colivie, cu gratiile construite din fericire.

Claudia Cardinale

- Amorul este o compoziție, la care pauzele au aceeași importanță ca și muzica.

Senta Berger

- Despre iubire râzi, până când tu însuși te îndrăgostești.

Eleonore Duse

- Iubirea e ca un grapefruit: cu timpul înveți, să-i apreciezi gustul amar.

Jeanne Moreau

● Astăzi unii bărbați iubesc după un plan și se miră mult, când nu ajung la țintă.

Heidelinde Weis

● De dragoste aparțin atât răbdarea cât și cunoștințele, să poți călca impetuos pe nervii ei.

Gabriele Wohmann

● Iubirea din prima privire, este scuza bărbatului, când s-a grăbit.

Elke Sommer

● În dragoste un bărbat nu trebuie să știe să numere până la trei. E suficient să numere până la doi.

Louise Martini

● Platonism înseamnă sex, deasupra urechilor.

Thyra Winslow

● Iubirea trăiește, iubirea moare. Dar nimeni nu știe din ce cauză.

Maria Schell

● Femeile doresc în dragoste, să trăiască un roman, bărbații istorioare scurte.

Daphne du Maurier

- Iubirea nu se stinge la foamete, ci la suprasaturare.

Ninon de Lenclos

- Bărbații pe care-i iubesc, nu-i prefer, iar pe cei pe care-i prefer, nu i-am iubit nici-odată.

Fanny Brice

- Dragostea e numai un truc al naturii, ca să mențină arta.

Anonim

- Pentru dragoste din prima privire, ajută a doua.

Anonim

- Iubirea preferă să fie oarbă, dar gelozia vede prea mult.

Anonim

- Dragostea e varianta cea mai plăcută, a prostiei.

Anonim

- Fiecare își are slăbiciunile proprii, ale mele ești tu.

Anonim

- Iubirea mi se pare prea filozofică; eu rămân la bere.

Anonim

- Dragostea e ca un negativ; se dezvoltă la întuneric.

Anonim

- Nici tânără, nici frumoasă, nici bogată-așa începe fiecare dragoste tragică.

Anonim

- Dragostea e dificilă. Mă obosește să fiu iubit.

Claude Anet

- Să iubești, acolo unde poți.

Claude Anet

- Dragostea e o problemă, pe care nici Marx n-a rezolvat-o.

Jean Anouilh

- Dacă e vorba să ne demonstrăm iubirea, atunci suntem o țară nedezvoltată.

Jane Bellow

- Iubirea e singura cale, prin care și tâmpiți pot ajunge la o oarecare mărire.

Honore de Balzac

- Dragostea platonice, e o expresie tâmpită, pentru relația dintre impotență și răceală.

Ambrose Bierce

- Iubirea nu e legată de timp.

Bertold Brecht

Ștefan Nemeček

● E mult mai ușor să mori pentru o femeie pe care o iubești, decât să trăiești cu ea.

Lord Byron

● Dragostea lui a fost eternă. După moartea soției, el și-a luat alta.

Wilhelm Busch

● Iubirea e o promisiune, pe care nu o poți respecta.

Paul Claudel

● Dragostea e un ocean de simțiri, înconjurat de datorii.

Lord Dewar

● Iubirea e o veșnică nesatisfacție.

Jose Ortega y Gasset

● În dragoste sunt două necazuri: războiul și pacea.

Horațiu

● Iubirea e o străduință, să te mulțumești cu o singură femeie.

Paul Geraldty

● Dragostea e ca și pojarul-toți trebuie să o pățim odată.

Jerome K. Jerome

- Iubirea e ca o boală contagioasă; rămâi imun după ea.

Victor Coroianu

- Iubirea e un mijloc contra cancerului pulmonar :în timpul actului sexual nu se fumează.

Gabriel Laub

- Ghinionul în dragoste e: să te îndrăgostești nefericit, de propria soție.

Gabriel Laub

- Cel care se însoară din dragoste, crapă de ciudă.

Italo Lombardo

- Cel care e prevăzător, nu iubește.

Giovanni Loredan

- Bărbatul care e iubit, este un prizonier.

Henry de Montherlant

- Dragostea dintr-o privire, e un infarct inofensiv.

Zarko Petan

- Iubirea e o boală psihică gravă.

Platon

Ștefan Nemeček

- Dragostea e o criză, după care urmează aversiunea.

Cesare Pavese

- Există numai o iubire, însă mii de reproduceri diferite.

La Rochefoucauld

- Contra dragostei există mai multe leacuri, dar nici unul nu e infailibil.

La Rochefoucauld

- Îndrăgostiții nu se plictisesc între ei, fiindcă vorbesc continu numai despre ei.

La Rochefoucauld

- Iubirea e ca atletismul; ambele îți produc bătăi de inimă.

Anonim

- Nu există o iubire mai adevărată, ca mâncarea.

George Bernard Shaw

- Dragostea seamănă a cânta atât ziua cât și noaptea, fără onorar și manager.

Frank Sinatra

- E greu, ca în același timp să iubești și să faci ceva rezonabil.

Leo N. Tolstoi

- Dragostea e singura boală, pe care o poți vindeca, doar prin infectarea altora.

Gerhard Uhlenbruck

- Marea dragoste e aceia, care rămâne veșnic neîmplinită.

Peter Ustinov

- Iubirea e o stofă, pe care natura o țese și fantezia o brodează.

Voltaire

- Dragostea e ca o țigară: scoate fum și e toxică.

Anonim

- Când un bărbat a iubit odată o femei, face totul pentru ea, în afară s-o mai iubească.

Oscar Wilde

- Un amant indiscret, nu e un amant.

Thomas Hardy

- Iubito! Este cuvântul pentru toate femeile, al căror pronume l-ai uitat.

Oliver Herford

- Bărbiții iubesc intensiv la douăzeci de ani, dar iubesc mai bine la treizeci.

Ecaterina II a Rusiei

Ștefan Nemeček

● Dragostea rămâne scara de aur, pe care inima urcă în cer.

Emanuel Geibel

● Darul iubirii nu-l poți oferi. Se așteaptă să fie primit.

Rabindranath Tagore

● Cel care așteaptă recunoștință pentru iubire, nu iubește.

H.W.Seidel

● De o iubire oarbă de mamă, s-au prăbușit mai mulți, decât prin periculoasele boli de copii”.

Otto von Leixner

● Iubirea e unica, care nu se epuizează, atunci când o risipim.

Richard Huch

● Iubirea părinților deseori e ca la maimuțe.

Proverb

● Când divinizezi iubirea, ajungi la frontiere: rugăciuni sau moarte.

Ernst Jünger

● Nu e rău, ca jarul de sub cenușa unei dragoste stinse, să-l însuflețești din nou.

Tanja Blixen

● Un adio adevărat, îl poți recunoaște, atunci când nu mai doare.

Hans Noll

● Marile pasiuni sunt ca forțele naturii. Că ajută sau strică, le accepți în funcție de direcția lor.

Johann Jakob Mohr

● Singura soluție să scapi de o tentație, e să-i cedezi.

Oscar Wilde

● Dragostea cunoaște cărări tănuite.

Zicală

● Rațiunea e vocea sufletului. Pasiunile sunt vocea corpului.

J.J.Rousseau

● Noi suntem muritori, acolo unde nu iubim și nemuritori acolo unde iubim.

Karl Jaspers

● Lacrimile sunt veșnicii mesageri ai iubirii.

Ernst Moritz Arndt

● Dragostea e un copil al eternității. Ea îți șterge amintirile începutului și-ți ia groaza sfârșitului.

Madame de Stael

Ștefan Nemeček

- Cum săruți o începătoare, ține de experiență.

Zsa Zsa Gabor

- Iubirea e ca o asigurare de viață. Cu cât începe mai târziu, cu atât contribuțiile sunt mai ridicate.

Sacha Guitry

- Lecții pentru eroticii netaleantați, sunt similare cu foile volante pentru analfabeți.

Mary Wendell

- N-are sens să trântești ușile, când le poți lăsa întredeschise.

James William Fulbright

- Când în dragoste simți lanțurile, trebuie să înțelegi începutul sfârșitului.

din Franța

- Sărutul e un gest, pentru care necesiți ambele mâini.

Mark Twain

- Noi toți ne exploatăm unul pe altul și zicem că e iubire.

Tennessee Williams

- În trecut era normal ca după altar să ajungi la patul nupțial. Astăzi, în cazurile cele mai bune, e invers.

Robert Lembke

- Anumiți bărbați așteaptă infidelitatea soției, cu aceeași emoție ca și în circ, căderea dansatoarei de pe sârmă.

Henry Miller

- Multe cuceriri eșuează nu de virtutea femeii, ci de nepricepera bărbaților.

Ninon de Lenclos

- Cu cât mai mareț e un bărbat, cu atât iubirea sa e mai profundă.

Leonardo da Vinci

- Fiecare se iubește cel mai mult, pe el însuși.

Gotthold Ephraim Lessing

- Ca să scri o scrisoare frumoasă de dragoste, trebuie să începi fără să știi ce vrei să spui și să termini fără să știi ce ai spus.

J.Jacques Rousseau

- Când iubești, ești singur cu toate.

Novalis

- Iubirea e o criză sexuală întreruptă, dar și provocată de dușmănie, o penibilă schimbare dintre neliniște și plictiseală.

Arthur Schnitzler

● Pământul devine liber prin iubire și mare prin fapte.

J.W.Goethe

● Fiecare femeie are dreptul să pretindă de la fiecare bărbat, să fie un erou.

Friedrich Hebbel

● Marele noroc în viață, constă din faptul, să crezi că ești iubit.

Victor Hugo

● Iubirea e tot așa de necesară ca pâinea.

Honore' de Bazac

● Ce sunt bătaile, le știe fiecare; ce este iubirea, încă nimeni n-a descoperit-o.

Heinrich Heine

● Iubirea e forma divină a nesfârșitului.

Maurice Maeterlinck

● Zece săruturi le uiți mai ușor, decât primul sărut.

Jean Paul

- Un înecat se lasă salvat, dar nu un îndrăgostit.

Lewis Wallace

● Dragostea nu constă în autoînchipuire și cuvinte, ci în puterea oamenilor să suporte greutatea pământului, să reducă nefericirile și să scape de văicăreli lor.

Johann Heinrich Pestalozzi

- Nu gândirea eliberează lumea, ci iubirea.

Manfred Kyber

● Ce e amorul? E un lung
Prilej pentru durere;
Căci mii de lacrimi nu-i ajung
Și tot mai multe cere.

M.Eminescu (Ce e amorul)

FEMEIA: fatală sau ideală?

● Nici-o femeie nu poate rezista cadoului, unei dragoste absolute.

Henry Miller

● Un sărut nu se aude atât de puternic ca un tun, însă ecoul său trăiește mai mult timp.

Oliver W.Holmes

● Amantul nu are timp să fie mângâiat.

Stendhal

● Nici-un om nu preferă, ca tu să fi înțelept și să iubești.

W.Shakespeare

● O femeie fără rivală, îmbătrânește repede.

Charles Baudelaire

● Limba femeilor e sabia lor și ele au grijă să nu ruginească.

din China

- Fără femeie nu există nici ziua și nici noapte.

din Japonia

- Cu prima femeie care a învățat să citească, a apărut în lume, problema femeii.

Ebner-Eschenbach

- Bătrânețea femeii începe atunci, când i-a încetat iubirea.

Proverb

- Femeia e eterna poveste.

Șlagăr românesc

- O gospodină bună, e cel mai bun consilier.

din Danemarca

- Femeia când e deșteaptă face în casă, dintr-un ban zece.

Proverb

- O femeie cu degetarul poate scutura mai mult, ca bărbatul cu o găleată.

Proverb

- O femeie proastă, îți poate creia mai multe pagube, ca dușmanii tăi.

din Arabia

- O femeie tânără, e o bucătăreasă proastă.

din Madagascar

- E preferabil să fi lovit de către un om, decât sărutat de o femeie străină.

din Albania

- Femeia bună, poate distruge și libertate.

din Rusia

- Femeia casnică beneficiază de lumina soțului, ca luna de la soare.

din Danemarca

- Uită-te la femeie și-i vei cunoaște soțul.

din Spania

- O femeie nu e întotdeauna fericită cu cel pe care-l iubește. Însă e mereu nefericită cu acela pe care nu-l iubește.

Claude Tillier

- Femeia transformă în ruine, douăzeci de ani de romantism. Douăzeci de ani de căsătorie, poate construi o clădire oficială.

Oscar Wilde

- Femeile căsătorite, chiar dacă nu se iubesc între ele, se susțin mutual în contra fetelor tinere.

Goethe

- O femeie rezonabilă, îi iartă soțului toate greșelile.

Euripides

● O femeie, care nu-și poate influența soțul, este o găscă. Femeia, care nu vrea să-l influențeze, este o sfântă.

Marie Ebner-Eschenbach

● Când o femeie poartă pantaloni, se poartă ca un bărbat.

din USA

● În casa în care domnește femeia, diavolul e un argat.

Proverb

● Prima mea femeie mi-a fost soție, a doua stăpâna mea, abea a treia a fost icoana mea.

din Bulgaria

● Prima soție mi-a dat-o Dumnezeu, pe a doua oamenii și pe a treia diavolul.

din Polonia

● Bărbații sunt de vină, că soțiile cad.

Shakespeare (Othello)

● E o gaură în haina ta prietene Fluth. Ea-ți vine de la căsătorie.

Shakespeare (Femeile vesele din Windsor)

● Tu nu trebuie să închei o căsătorie, care se va desface.

Schleiermacher

● Soțul nu știe nimic, ce știe tot satul.

din România

Ștefan Nemeček

- Desfacerea căsătoriei nu e un eveniment rar, ci obișnuit. E o problemă de canapea.

Napoleon I

- Vrei ca soția ta să devină gravidă, trimite-o la o baie publică, dar tu nu te duce.

Goethe (Parabolisch)

- Bărbatul își surprinde soția cu un altul în pat. Prietene-strigă ea către el-am vrut să mă conving că tu ești un unicat în toate.

Hebbel (Tagebuch)

- O femeie fără bărbat, e ca un pește fără bicicletă.

Gloria Steinem

- Majoritatea femeilor își aleg cămașa de noapte, cu mai mare pricepere ca pe bărbatul lor.

Lauren Bacal

- Alături de bărbat, o femeie poate ajunge cel mult, la rangul de mobilă.

Amelie Fried

- Femeia e ca o pungă de ceai , pe care o poți aprecia cât e de tare, abea după ce ai scufundat-o în apă fierbinte.

Nancy Reagan

- Ce doresc femeile? Pantofi.

Mimi Pond

- Nici-o femeie nu poartă o rochie lăsată de alta. Cu bărbații nu e așa de pretențioasă.

Francoise Sagan

- Unei femei îi stă bine puloverul, când bărbatul nu mai poate respira.

Zsa Zsa Gabor

- O femeie poate înșela o sută de bărbați, dar nu pe o singură femeie.

Michele Morgan

- O femeie devine periculoasă, când e fără ajutor.

Felicitas von Reznicek

- Ea gătește ca o zeiță și curăță ca diavolul.

Charlotte Seemann

- Femeile au fost un secol întreg o oglindă care mărește, dându-le posibilitatea bărbaților, să le vadă în mărime dublă.

Virginia Woolf

Ștefan Nemeček

● Caracterul unei femei nu-l descoperi la începutul dragostei, ci atunci când se termină.

Rosa Luxemburg

● O femeie deșteaptă, are un milion de dușmani-pe toți bărbații tâmpiți.

Marie von Ebner-Eschenbach

● Eva este o ediție prelucrată, ameliorată și scurtată a lui Adam.

Helen Vita

● Bărbații sunt masculini, femeile zeițe.

Anonim

● Eu prefer să fiu femeie și nu bărbat. Femeile pot plânge, pot purta rochii frumoase și sunt primele salvate, de pe un vas care se scufundă.

Gilda Radner

● Eu sunt femeia dracului, dar lui îi place nebunește să fie cu mine.

Fanny Brice

● Tu nu cunoști nici o femeie, de la care să nu fi primit o scrisoare.

Ada Levenson

- O femeie ideală există tot așa de puțin, ca bărbatul ideal, dar ceva mai puțin.

Vanessa Redgrave

- E regretabilă o femeie, care nu se poate căi.

Jeanne Moreau

- O femeie ar trebui să arate ca o fată tânără, să se prezinte ca o lady, să gândească ca un bărbat și să lucreze ca un cal.

Caroline K.Simon

- În spatele aproape fiecărei femei, despre care se vorbește, stă un bărbat care a dezamăgit-o.

Naomi Bliven

- În 90 % din cazuri, o femei ar trebuie să arate mai multe simțăminte, decât simte.

Jane Austen

- O femei deșteaptă, care-și demonstrează inteligența, acționează asupra bărbaților ca un semafor roșu.

Marjore Hall

- Fiecare femeie îl urmează pe bărbat, dar numai acolo unde vrea ea.

Monika Peitsch

- Nu e nici-o piesă de artă, să fi primul sau ultimul la o femeie. Bărbatul totuși își închipuie ambele posibilități.

Francoise Rosay

Ștefan Nemeček

● Toți bărbații sunt în căutarea femeii ideale, mai ales după nuntă.

Helen Rowland

● Un bărbat se poate obișnui cu o femeie urâtă, dar nu cu una neglijentă.

Coco Chanel

● Când femeile se îmbrățișează, e atât de sincer gândit, ca salutul dintre boxeri în ring.

Annemarie Düringer

● Eu sunt o femeie creată pentru un bărbat, însă n-am găsit până acuma nici-unul care să reziste.

Bette Davis

● O femeie face ce vrea bărbatul, dacă el îi pretinde, ce vrea ea.

Elisabeth Taylor

● O femeie cochetă, care-și ia un amant constant, se apropie de renunțare.

Aimee de Coigny

● Femeile cu trecut, au o preferință pentru bărbații cu viitor.

Diana Rigg

- După un sfârșit de săptămână petrecută cu un bărbat, femeile par triste, fiindcă s-a petrecut ceva. Dar tot mai multe femei arată mai triste, când nu s-a întâmplat nimic.

Colette

- Majoritatea femeilor depun eforturi, să poată schimba un bărbat iar când l-au schimbat, nu-l mai iubesc.

Marlene Dietrich

- Femeile neînțelese, își caută un translator.

Francoise Sagan

- Femeile sunt aerul pentru mine - dar fără aer nu pot trăi.

Anonim

- Nimic nu e mai neplăcut, ca superficialitatea femeilor.

Anonim

- Pe vremuri găseai o femeie, care gătea ca mama. Astăzi găsești una, care bea ca tata.

Anonim

- Nici-o femeie nu poate face dintr-un tâmpit un înțelept, însă fiecare femeie poate transforma un înțelept în idiot.

Anonim

● Femeia e colțul cu taine, din marele jurnal mondial al Domnului.

Marcel Achard

● O femeie e de acord, când îi pretinzi prea mult. Ea însă e mortal jignită, când îi pretinzi prea puțin.

Jean-Paul Belmondo

● Sufletul femeii ascunde ceva tenebros și plin de taine, care o face receptivă pentru toate superstițiile, ca să slăbească puterile bărbatului.

Henri Frederic Amiel

● Femeia discută cu un bărbat, privește la altul și se gândește la al treilea.

Bhartrihari

● Nu lăsa să se stingă focul femeilor și cel din cuptor.

Guillaume Apollinaire

● Eu am fost întotdeauna surprins, de ce se lasă femeile să intre în biserică. Ce fel de conversații ar putea avea ele cu Dumnezeu?

Charles Baudelaire

● Când o femeie frumoasă își părăsește bărbatul, el mai are oricând șansele să găsească alta.

Alfred Biolek

● Un bărbat deștept nu-și contrazice soția; așteptă să o facă singură.

Humprey Bogart

● Bandiții de stradă pretind banii sau viața. Femeile le vor pe amândouă.

Samuel Butler

● Când o femeie tace, pentru Dumnezeu, nimeni n-o întrerupe.

Enrique Castaldo

● Nu există o furie mai mare, decât o femeie părăsită, în căutare de nou amant.

Cyril Connoly

● Există trei feluri de femei: frumoasele, deșteptele și majoritatea.

Rainer Werner Fassbinder

● Femeile sunt pentru mine ca elefanții. Le privesc cu plăcere, dar n-aș vrea să am niciuna.

W.C.Fields

Ștefan Nemeček

- Dacă bărbații ar ști, cu ce-și pierd timpul femeile când sunt singure, nu s-ar însura niciodată.

O. Henry

- Să încerci să abați o femeie de la dorințele ei, e o încercare similară, cu oprirea cascadei Niagara cu mâinile goale.

Bob Hope

- Nimic nu este mai greu de suportat ca o femeie bogată.

Juvenal

- Femeile trebuie să le crezi numai pe jumătate. Dar care jumătate?

Jean Giraudoux

- Un bărbat e ușor de cercetat, femeia nu-și dezvăluie tainele.

Immanuel Kant

- Cea mai tâmpită femeie poate ține în mâini un bărbat deștept; dar o femeie trebuie în orice caz, să fie foarte deșteaptă ca să-l domine pe un tâmpit.

Rudyard Kipling

- Eu port un monolog cu femeile. Însă un dialog cu mine însumi e mai plăcut.

Karl Kraus

● Femeile cele mai bune sunt acelea, cu care vorbești cel mai puțin.

Karl Kraus

● Cele mai frumoase femei sunt acelea cărora le place de noi.

Gabriel Laub

● Opunerea unei femei nu înseamnă întotdeauna o dovadă de virtute. Deseori e o dovadă de experiență.

Ninon de Lenclos

● Cel care dorește să fie între oameni inofensivi, trebuie să se înconjoare numai cu femei.

Norman Mailer

● Pentru femeile proaste există galanteria; dar ce faci cu cele deștepte ?

Heinrich Mann

● Femeile iubesc lucrurile simple ale vieții, de exemplu –bărbații.

W.Sommerset Maugham

● Dintre toate animalele sălbatice de pe pământ și din apă, cea mai sălbatică e femeia.

Menander

Ștefan Nemeček

● Femeile nu mint. În cazul cel mai bun, ele găsesc adevărul care le convine.

Yves Montand

● Nu-i indicat să împrumuți unei femei, o armă și un armăsar.

Napoleon Bonaparte

● Femeia a fost a doua greșală a lui Dumnezeu.

Fr.Nietzsche

● Femeia e un amestec rafinat dintre incendiator și un pompier.

John Osborne

● Există două feluri de femei: zeițe și portărese.

Pablo Picasso

● Dacă dorești femeia, ea îți va răspunde că ești vulgar, ca toți bărbații. Nu o dorești, va zice că ești impotent.

Pitigrilli

● Atâta timp cât lacul de pe unghii nu se usucă, o femeie e fără valoare.

Burt Reynolds

● O femeie n-are valoare, când e tânără și urâtă, sau frumoasă și bătrână.

La Rochefoucauld.

● Femeile, care pentru un concert își cumpără o rochie nouă, speră să fie dezbrăcate de dirijor.

Werner Schneyder

● Trebuie să câștigi mult, ca să ai o femeie, pe care n-o poți câștiga.

Georg Thomalla

● Bărbații sunt capabili să vorbească ore întregi despre o temă- în acest scop, femeile n-au nevoie de o temă.

Peter Ustinov

● Cu o femeie iubită, poți să faci de toate, dacă le-a dorit ea.

Peter Ustinov

● Femeia e o ființă umană, care se îmbracă, glumește și se dezbracă din nou.

Voltaire

● Pentru femei viața e mult mai amuzantă, fiindcă lor li se îterzice mai multe ca nouă.

Oscar Wilde

● Un bărbat poate fi fericit cu fiecare femeie, atâta timp cât n-o iubește.

Oscar Wilde

● Femeia engleză își ascunde simțămintele până după nuntă, după aceea le arată.

Oscar Wilde

● Prima obligație în viața unei femei este față de creditorului ei. Care e a doua obligație, nimeni n-a descoperit-o până acuma.

Oscar Wilde

● Eu prefer femeile cu un trecut: Cu ele te poți întreține, al dracului de bine.

Oscar Wilde

● Femeile se apropie întotdeauna de vârsta de 40 de ani, la început pe o parte, pe urmă de cealaltă parte.

Billy Wilder

● Femeile nu sunt transparente, chiar dacă ar fi din sticlă.

din Rusia

● Femeile posedă constant o cutie cu lacrimi în buzunar.

din Italia

● Eu cunosc numai o singură femeie, care nu e în stare să dirijeze o orchestră, și ea este Venus din Milo.

Margaret Hills

● Anumite femei ar trebui bătute regulat, ca pe o tobă.

Noel Coward

- Ceapa are șapte învelișuri, o femeie are nouă.

Proverb

- Femeia e o taină drăguță, dar numai învelită și nu închisă.

Novalis

- Femeia e ca o umbră, te urmărește fie din față, fie din urmă.

din Suedia

- O femeie nedecisă, e cea mai groznică, din toate nehotărârile.

Rathenau

- Varium et mutabile semper femina. (Femeia e o ființă veșnic oscilantă și schimbătoare).

Vergil(Eneida)

- Femeile există să le iubim, dar nu să le înțelegem.

Oscar Wilde

- Singura șansă de comportare cu o femeie, este s-o iubești când e frumoasă și să iubești pe alta, când nu este.

Oscar Wilde

- Toată lumea e o țesătură de falsuri. Bine-ai venit femeie, unica minciună viabilă.

Spitteler (Primăvara olimpică)

Ștefan Nemeceșek

● E clar că Dumnezeu le-a creat pe femeii, numai să-i îmblânzească pe bărbați.

Voltaire

● Femeia emacipată conduce repede mașina, pe banda falsă.

Hans Arndt

● Femeile sunt ca și copii. Ele necesită multă iubire, dar atunci când le merită mai puțin.

Warwick Deeping

● Secretele unui cabinet, sunt ascunse în faldurile unei rochii feminine.

Schiller (Fiesko)

● Femeile sunt suportul copilărie, prietenele tinereții noastre și mângâierea bătrâneții.

Pietro Aretino

● O doamnă e o femeie, care-l ajută pe un bărbat, să devină domn.

Necunoscut

● Rămâi ceea ce ești, o femeie. Vrei să fi mai mult? Atunci ești nimic!

Shakespeare (Măsură pe măsură)

● Fluviile și munții se pot modifica, dar nu și femeia.

din China

● Femeia vede în profunzime, bărbatul în depărtare. Lumea e în inima bărbatului și femeia e inima lumii.

C.D.Grobbe

● Deosebirea dintre bărbat și femeie în iubire constă în faptul, că bărbatul iubește automobiliul și femeia parcare.

Jean-Paul Belmondo

● O educație proastă de copil, nu se înlătură printr-o înmormântare de clasa întâi.

Otto Iulius Bierbaum

● Când tatăl și mama se ceartă pentru un ou, copilul nu va avea niciodată o găină.

din Africa

MAMA: darul cel mai scump

- Puțini sunt ca tata, dar nimeni ca mama.

din Islanda

- Problema femeii divorțate e tot atât de veche ca și fățarnicia.

Ingeborg Wurster

- Fiecare naștere e o renaștere.

Wilelm Busch

- Există o singură iubire curată, divină și dezinteresată. Și aceasta e iubirea mamei către copilul ei.

Georg Ebers

- Și iubirea de mamă ajunge la gelozie.

Robert Hamerling

- Iubirea de mamă nu îmbătrânește.

Proverb german

- Chiar dacă o mamă e săracă, îi acordă copilului căldură.

Proverb german

- Dumnezeu nu poate fi peste tot, de aceea a creat-o pe femeie.

Lew Wallace

- Numai o mamă știe singură, ce înseamnă iubirea și a fi fericită.

Adelbert von Chamisso

- Un copil nesfătuit, este un cui în cosciugul mamei.

Proverb german

- Mamă ! Mamă! Cât te iubesc, așa iubesc pe Dumnezeu.

J.H.Pestalozzi

- Un amant iubește doar un timp o femeie, dar în permanență o mamă.

Jean Antoine Petit-Senn

- O bună mamă nu spune: vrei ? Ci oferă.

din Anglia

- O mână de mamă e moale, chiar când lovește.
din Ceho-slovacia
- Mamele iubesc fiicele, dar mai mult pe fii.
din Germania
- Inima de mamă nu poate minții.
din Olanda
- O dragoste prea mare maternă, nu le folosește copiilor.
Proverb
- Plânsul copiilor, le face pe femei să râdă.
din Germania
- Moare mama, rudele se despărțesc.
din India
- Cea mai sublimă formă de egoism, e iubirea mamei.
Heinrich Wolfgang Seidel
- Săruți copilul, de dragul mamei.
din Germania
- Experiența îl face pe bărbat mai deștept, iar pe femeie mai bătrână.
Henry de Montherlant

- Mama ar fi trebuit să-l arunce și să păstreze numai barza.

Mae West

- Trecerea unei persoane normale, de la un egoism sănătos, la situația de înger matern, poate fi dureroasă.

Libby Purves

- Femeile care nu știu să calculeze, se numesc mame.

Abigail van Buren

- Mamale uită că, cordonul ombilical, a fost tăiat după naștere.

Vera Caspar

- Mamele sunt mai mândre de copilul lor ca tatăl, fiindcă sunt sigure că e al lor.

Aristotel

- Dacă n-ar exista școli, unde copiii să rămână câteva ore peste zi, casa de nebuni ar fi plină cu mame.

Edgar W.Howe

- Cea mai bună metodă de educație pentru un copil, e să obți o mamă bună.

Christian Morgenstern

● Mama a vut o grămadă de supărări cu mine, dar cred că i-a făcut plăcere.

Mark Twain

● Atâta timp cât o femeie arată cu zece ani mai tânără ca fiica ei, e total mulțumită.

O.Wilde

● Ceea ce o mamă simte în inimă, tatăl o simte doar în genunchi.

din Germania

● Mâna care clatină leagănul, stăpânește lumea.

din Anglia

● Trei fete și o mamă, sunt patru diavoli pentru tată.

din Spania

● Un gram de mamă, face cât o tonă de preoți.

din Spania

● Cine vrea să ști ce poate fiica, trebuie să se uite la mamă.

din Ungaria

● Dragostea unei mame, natural că e foarte mișcătoare, dar ciudat de egoistă.

Oscar Wilde

● Nimic nu e atât de înșelător ca Ziua Mamei. Florile țin mai mult decât a promis tatăl.

Partidul Femeilor

● Cerul e la picioarele mamei.

din Persia

● Există numai o total altruistă, total curată și divină iubire și aceasta e iubirea de mamă față de copil.

Georg Ebers

● Ceea ce ai de la mamă, stă în adâncuri și nu le poți scoate din cap.

Raabe

● Fiecare mamă crede că, copilul ei e un păun.

Proverb

● O femeie, care are un copil e de disprețuit, când se plictisește.

Jean Paul

● O mamă adevărată, e mama tuturor fiilor.

Waldemar Bonsels

- Câte ciori albe există, atâtea soacre bune sunt.
din Jugoslavia
- O mamă, dulce mamă, din negură de vremei,
Pe freamățul de frunze la tine tu mă chemi.

M.Eminescu

TATĂL: cunoscut sau necunoscut ?

- „Tatăl ceresc „

Biblia

- Dacă trăiești fără să fi fost tată, vei muri fără să fost un om.

din Rusia

- Nu e greu să devi tată, însă e greu să fi.

Whelm Busch

- De un părinte zgârcit, aparține un copil chelțuitor.

din Franța

- Mamele ne oferă căldura spirituală , tatăl lumina.

Jean Paul

- Acesta e un tată deștept, căci își cunoaște copilul.

Shakespeare (Vânzătorul din Veneția

● Un tată prea blând și larg la suflet, își face copiii nefericiți.

din Franța

● Fii mănâncă fructul și tatăl lor, alunecă pe coji.

din Albania

● Oh Mamă! Îți mulțumesc din inimă pentru tatăl meu

Shakespeare (Regele John)

● Nici-un om nu e răspunzător pentru tatăl său. Aceasta e unica și intru totul, treaba mamei.

Margaret Turnbull

● Am reușit să ajung până în clasa a treia, dar fiindcă tatăl meu a trecut și în clasa a patra, n-am vrut să-l întrec.

Dizzy Dean

● Dacă nu ai un tată bun, trebuie să-ți cauți altul.

Friedrich Nietzsche

● Tată iartă-i, că nu știu ce fac.

Ev.Luca (23, 34)

● Un tată poate hrăni zece copii, dar zece copii nu pot să-l hrănească.

Proverb

● În casa tatălui meu sunt multe camere.

Ev.Ion 34,2

COPIII: sunt fericire și griji

- Ideile noastre cele mai clare sunt copii, o muncă în întuneric.

Paul Valery

- Copiii să-i iubești, dar fă-le educația cu mâna.

din Ucraina

- Copiii nu-i creezi cu apa izvorului.

proverb german

- Copii sunt un dar al Domnului.

Psalm (27,3)

- Ca și copil înveți să umbli și să vorbești, dar când ajungi adult, începi să șezi și să taci.

Macel Pagnol

- Noi rămânem veșnic copii și chiar dacă devenim mai deștepti, noi ne păstrăm plăcerea să ne jucăm cu cuțitul tăios și foarfeca ascuțită.

Wilhelm Raabe

● O educați antiautoritară, a putut fi inventată numai de cei fără de copii.

Anonim

● Nu poți avea încredere în oamenii, care nu iubesc copiii și câinii.

col.Hilty

● Copii rămân judecătorii noștri.

Otto von Bismark

● Mulți copii înseamnă de multe ori, Tatăl Nostru și multe rugăciuni, aduc binecuvântarea.

din Germania

● Cel care trăiește fără copii, n-are dureri. Cel care moare fără copii nu cunoaște bucuria.

Proverb

● E preferabil să faci zece copii, decât să omori unul.

Proverb german

● Copiii nu cunosc nici trecutul și nici viitorul, dar savurează prezentul, ceea ce noi adulții n-o facem.

La Bruyere (Caractere)

● Copiii înviorează viața și încălzește inima.

Schleiermacher

● Copiii sunt o punte spre cer.

din Persia

● În fiecare copil se ascunde o minunată profunzime.

Robert Schumann

● În fiecare copil, într-o anumită măsură, se ascunde un geniu și fiecare geniu în oarecare măsură e un copil.

Schopenhauer (Die Welt als Wille und Vorstellung)

● Pentru noi, în lumea copiilor se ascunde, o întreagă posteritate. Și Moise a privit spre posteritate, Țara Făgăduinței, fără să ajungă la ea.

Jean Paul (Levana)

● Copilu e ca o carte, din care citim și în care ar trebui să scriem.

Rosseger

● Nu înțelegi copiii, dacă nu ai o inimă de copil, nu-i poți trata dacă nu-i iubești și nu-i iubești, dacă nu sunt dragăstoși.

Börne (Kritiken)

● Adultul remarcă faptele, copilul dragostea.

din India

● Un copil nu e apt, pentru minciuni și tănuiri.

din Islanda

- Ceea ce primești în căciulița de copil, le părăsești în lînțoiul de mort.

din Spania

- Șterge multe lacrimi ale copiilor. Ploile îndelungate sunt dăunătoare florilor.

Jean Paul

- Copilul nu are nici una din miile de arme, pe care adultul le găsește în artă, știință și experiență. El nu are decât o inimă mică, goală, neapărată, pe care noi o putem înălța dar și arunca la pământ.

Horn

- Când privesc uneori la copiii mei, îmi spun: Lillian ar fi trebuit să rămâi fecioară.

Lillian Carter

- Părinții au prea puțin respect în fața copiilor, precum copiii au prea mult respect față de părinții lor.

Anonim

- Deja ca și copil am avut un singur scop: să stăpânesc lumea.

Madonna

● Eu iubesc copiii mai ales când strigă, fiindcă atunci vine cineva să-i ia.

Nancy Mitford

● Copiii pe care nu-i iubești, vor deveni adulți neiubitori.

Katharine Whitehorn

● Copiii nu trebuie să-i trimiți în călătoriile viitorului, în hainele strămoșilor și nici în costumele lor de nervi.

Antje Vollmer

● Eu i-am spus deseori soțului meu, că poate am fi avut mai mulți copii, dacă am fi mers mai des în concediu.

Hillary Clinton

● Eu n-am văzut încă un copil leneș. Ceea ce noi numim leneș, e în realitate lipsa de interes sau o proastă stare de sănătate.

Alexander Sutherland Nell

● Tatăl și mama îl învață pe copil să vorbească iar lumea, să tacă din gură.

din Slovenia

Ștefan Nemeček

● Copiii trebuie să suporte prostiile adulților, până când devin mari, să le comită ei înșiși.

Jean Anouilh

● Ce mult farmec are un copil, care știe să tacă.

Victor Coroianu

● Eu sunt căsătorit cu pictorița Beatrice Salked. Noi nu avem nici un copil, afară de mine.

Brendan Behan

● Copiii pleacă de la ideea că viața sexuală a părinților, după nașterea lor, a ajuns într-o fază supărător de liniștită.

Alan Bennett

● Copiii se bat între ei, când n-au învățat încă, să-și exprime gândurile, ca și noi.

Fjodor Dostojevski

● Nu e nici-o mirare că oamenii devin așa de groaznici, când au început-o deja din copilărie.

Amis Kingsley

● Eu iubesc toți copiii. Dar îmi iubesc și somnul.

Axel Hacke

- Ca noi să devenim din nou copiii, e o pretenție irealizabilă. Însă noi putem opri, ca ei să devină ca noi.

Erich Kaestner

- Copiii nu sunt mai proști ca adulții, ei au însă mai puțină experiență.

Janusz Korczak

- Copilul mic e deja un om adevărat. El poate spune deja nu.

Gabriel Laub

- Întreabă-l pe copilul tău, ce vrea să mănânce la cină, dar numai atunci, când se duce singur să cumpere”.

Fran Leibowitz

- Copii sunt deștepți. La dragoste răspund cu dragoste, la ură cu ură. Noi nu putem evita faptul că, în primul rând, copilul e egoist.

Alexander Sutherland Neill

- Copii sunt fără gânduri, însă în intenții răi; asta o învață în primul rând de la adulți.

Martin Andersen Nexø

- Unde există copii, e o epocă de aur.

Novalis

● La copii îmi place cel mai mult, procesul de creație.

Zarko Petan

● E plăcut momentul la copiii rudelor, când în fine pleacă acasă.

Cliff Richard

● Copiii ar trebui să-și învețe din vreme viața, dar nu din copii, ci din originale.

Arthur Schopenhauer

● Copiii de azi sunt tirani. Ei contrazic părinții, critică mâncarea și-și enervează învățătorii.

Socrate

● Există numai două lucruri pe care copilul le transmite benevol: bolile contagioase și vârsta mamei.

Benjamin Spock

● Există numai un singur copil frumos în lume: al fiecărei mame.

Herman van Veen

● Copilul e cel mai mare filozof al vieții: el trăiește în prezent și îi las pe alții să aibă grijă de el.

Otto Weiss

- Mierea e dulce, dar un copil mic e mai dulce.

din Asia

● Cel care are bani și copii, în realitate nu e bogat.
Cel care nu are nici copii și nici bani, în realitate nu e sărac.

din China

● Copiii găsesc totul în nimic, iar adulții nimic în toate.

Giacomo Leopardi

- Creanga e rar mai bună, decât tulpina.

din Danemarca

- Părinții sunt pentru copii, copiii însă numai pentru ei.

din Georgia

- Cel care nu are un copil, n-are lumină în ochi.

din Persia

● Părinții se îngrijesc de copii până apar primii dinți. Copii ar trebui să-i îngrijească pe părinți când numai au dinți.

din Africa

- Părinții își cresc copii și vecinii îi însoară.

din Elveția

● Trebuie să ai trei copii: doi să se bată și al treilea să aplaude.

din Scoția

● Din întrebarea DE CE? a copiilor, umanitatea și-a dezvoltat mai târziu noile descoperiri.

Anonim

● Educația copiilor: e o construcție pe nisip.

Hans Horst Skupy

● Un om care urăște copiii și câinele, nu poate fi decât rău.

W.C.Fields

● O mamă care are copii mulți, e bogată ca un fluviu.

din Africa

● Sufletul copilului duce o viață de visuri, până se trezește pe drumul spre casă.

Georg Von Oertzen

● Cu o copilărie plină de iubire, poți rezista o viață întreagă, în această lume înghețată.

Jean Paul

● Într-o casă plină de copii, diavolul nu are putere.

din Curdistan

● Un singur copil, înseamnă multe griji.

din Danemarca

● Dacă dorești copiii tăi să aibă liniște în viață, atunci lasă-i puțin să flămânzească și să suporte frigul.

din China

- Fiecare copil singur, e ciudat.

din Liban

- Nepoții sunt mai frumoși ca și copiii tăi.

din Japonia

- La început îți porți copilul în brațe, pe urmă în poale și la sfârșit în spinare.

din Japonia

- Copiii mici își calcă mama pe rochie, cei mari pe inimă.

Proverb

- Plânge țara, a cărei rege e un copil.

Solomon

- Copilul e tatăl omului.

Wordsworth (My heart leaps up)

- Un senior devine copil, însă un copil pentru toată lumea.

Journalul lui Hebbel

- Copiii și nebunii spun adevărul.

Proverb

- Copiii sunt cea mai plăcută pierdere de timp.

Chamisso

- Copiii trec ca și timpul.

Șlagăr de Fr.Schroeder

- Lasă copiii să vină la mine.

Ev. Matei (19,14)

- Oh, Da! Domnului îi sunt toate, doar jocuri de copii.

Goethe (Faust)

- Tatăl își iubește copilul, atât timp cât mama rămâne lângă el.

din Congo

- Există trei nenorociri: în tinerețe să-ți pierzi tatăl, în mijlocul vieții mama și la bătrânețe fiul.

din China

- Un fiu care-și contrazice tatăl, nu-și va contrazice nici-odată soacra.

din Sudan

- Un copil nebun, e durerea tatălui.

Solomon

- În iubire un fiu își disprețuește tatăl, în afaceri tatăl pe fiu.

din Peru

- Pe fiul cel mai iubit, trimite-l în călătorii.

din India

- Cel care are o fiică, e un veșnic pastor.

din Olanda

- O mamă care are o fiică, nu-și mai scoate mâna din portmoneu.

din Armenia

- O casă plină de fete, are pivnița plină de bere acră.

din Olanda

- O fiică seamănă cu mama.

Hezechiel 16,44

- O fată trimisă în străini, e ca o săgeată trasă într-un munte.

din Mongolia

- O mamă își dojenește fiica, iar o soacră îi face reproșuri.

din Jugoslavia

- Copiii neiubiți, devin adulți care nu iubesc pe nimeni.

Pearl S.Buck

- Sufletul copilului e ca un diamant, care trebuie șlefuit de părinți. Cu dragostea din copilărie poți rezista o viață întreagă, într-o lume rece.

Anonim

● E preferabil să plângă copilul, decât mai târziu părinții.

Graham Green

● Asupra copiilor nu critica, ci exemplul are efect.

Anonim

● Copii sunt născuți realiști. Ei nu se gândesc înapoi și nici înainte, ei nu au trecut și nici viitor, însă savurează netulburat în primul an de viață ocaziile, pe care adulții n-o au decât rar.

Josef Heilgers

● A crea copii, nu e o muncă grea.

Anonim

● Copii sunt cei mai buni judecători ai noștri.

Otto von Bismarck

● Când copiii strigă tare, vor trăi mai mult.

Proverb german

● Un bărbat poate fi înlocuit, dar nu un copil.

Juliette Greco

● Mulți copii au părinți proști educatori.

Rupert Schuetzbach

● Mama ta te cunoaște, dar tu n-o cunoști.

Paul Ernst

● Când unul ca tânăr, distruge un cuib de pasăre, mai târziu încediază satul.

din Suedia

● Cele mai sigure conduceri, care ne conduc pe drumul binelui, sunt mâinile dragi de copil.

Ilse Franke-Oehl

● Un fiu e mai puternic stăpânit de mamă, decât de tată.

Jean Paul

● Tinerețea e o beție, fără vin.

J.W.Goethe

● Copii nu calculează cu timpul, de aceea observațiile lor sunt mai de durată și mai temeinice.

Jakob Bosshart

● Tinerii suferă mai puțin pentru greșelile proprii, decât de înțelepciunea adulților.

Vauvenargues

● Copii precoci nu trăiesc mult, sau devin fanfaroni.

Proverb german

● Fiecare copil care vine în lume, predică evanghelia iubirii.

Karl Gutzow

● O grupă de copii, care nu se supune regulilor de joc, devin mai târziu brutali.

Alain

● E preferabil să lupți ca tânăr decât ca bătrân.

Gottfried Keller

● După o anumită vârstă, copilul pune întrebări corecte.

Shirley Maclaine

● Bătrânii cred de toate. Adulții dubitează pentru toate. Tinerii știu des toate.

Oscar Wilde

● Nu gândirile eliberează lumea, ci iubirea.

Manfred Kyber

● Adultul remarcă faptele, copilul dragostea.

din India

● Când suntem fericiți, suntem și buni. Însă nu fiecare, care e bun e și fericit.

Oscar Wilde

● Ceea ce îmi reține lacrimile în ochi, e jocul unui copil și o pasăre în zbor.

Justinus Kerner

● Când Eva a fost gonită din rai, Domnul i-a dăruit un copil să-și uite lacrimile.

Emanuel Geibel

● Îndeplinește-i copilului toate dorințele și într-o zi, te va blestema.

Werner Mitsch

● Lacrimile pe care le varsă o mamă pentru copilul prost sfătuit, devin pietre pe cărarea vieții ei.

Ilse Franke-Oehl

● Nu fiecare dorință de copil se consideră etică. Binele copilului, trebuie să preceadă dorința lui.

Rita Süßmuth

● Ceea ce le datorești părinților, vei afla atunci, când vei avea un copil.

din Japonia

● Cel care nu-și amintește bine de copilărie, e un educator prost.

Proverb

Ștefan Nemeček

● Secretul educației copiilor constă în faptul, să ști când să-ți pierzi răbdarea.

Elisabeth Taylor

● Nimeni nu poate realiza educația copilului cu bătăi.

Walther von der Vogelweide

● Este de cea mai mare importanță, copilul să învețe să lucreze.

Immanuel Kant

● Nu există un amplasament mai rău de bani, decât în copiii needucați.

Wilhelm Busch

● Înainte de căsătorie, am avut șase teorii despre educația copiilor. Acum am șase copii și nici-o teorie.

John W. Rochester

● Copiii au nevoie de iubire și de exemple și prea puțin de lecții de religie.

Carl Hilty

● Cei mai buni educatori, au fost întotdeauna cei fără de copii.

Werner Mitsch

- Îi trimiți pe copii la școală ca să devină liniștiți și la universitate să devină gălăgioși.

Jean Paul

- Noi nu putem forma copii, după simțurile noastre.

J.W.Goethe

- Banii mulți în buznamele tinerilor, sunt semne ale unei societăți falimentare.

Luise Rinser

- Nu cu povești, îți alimentezi copiii.

Gotthold Ephraim Lessing

- Copii nu trebuie educați pentru cele prezente, ci pentru posibilele situații mai bune ale viitorului.

Immanuel Kant

- Copii văd mai mult din ceea ce fac părinții, decât ceea ce spun.

Proverb

- Educația este o apărare organizată a adulților, contra tineretului.

J.J.Rousseau

● O Dumnezeu!
Copiii tăi, cei mai aleși-copii
Cu suflet rupt din strălucirea ta:
Ei nu trăiesc în lumea
De Tin-creată
Ci-n lumea
Creată de ei înșiși...

Lucian Blaga (Copiii)

TINEREȚEA: de azi, are virtuți ?

- Tinerețea ar fi o epocă mult mai frumoasă, dacă ar apare mai târziu în viață.

Charlie Chaplin

- Tinerețea ști s-o aperciezi, atunci când nu o mai ai.

Udo Jürgens

- Când suntem tineri toate gândurile noastre aparțin iubirii. La bătrânețe, toată iubirea o acordăm gândurilor.

Albert Einstein

- Un păcat al tinereții e atunci, când nu ți-l folosești.

Erich Maria Remarque

- Când ești tânăr dorești să fi matur, iar când devi matur ai vrea să fi tânăr.

Anonim

● Rămâne puțin din ceea ce ai visat ca tânăr. Dar acest puțin are greutate.

Elias Canetti

● Tinerețea nu are virtuți.

Proverb

● Durează mult timp, până devi tânăr.

Pablo Picasso

● În viață privești înainte, dar o înțelegi privind înapoi.

Soeren Kierkegaard

● Tinerețea se anunță la bărbat, precum zorile anunță ziua.

John Milton

● Viitorul nu aparține nimănui.

din Africa

● Ce păcat că există un spațiu atât de îngust, între tinerețe și epoca bătrâneții.

Montesquieu

● Tinerilor li se face des reproșul, că lumea ar începe cu ei. Bătâniî însă cred mai des, că lumea se termină cu ei.

Friedrich Hebbel

● Tineretul știe, ceea ce nu vrea, înainte de a le fi clar, ce ar dori.

Jean Cocteau

● Tineretul e timid, chiar când e obraznic, senilii sunt mai obraznici decât crezi.

Sigmund Graff

● Ceea ce timpul îți fură din păr, ți-l înlocuește cu glume.

W.Shakespeare

● Întotdeauna există o mângâiere: când în tinerețe nu ai nici-o rațiune, la bătrânețe nu ți-o poți pierde.

Robert Lembke

● Din punctul de vedere a tineretului, viața e un viitor nesfârșit. Punctul de vedere al bătrânilor, e un trecut foarte scurt.

Arthur Schopenhauer

● Idealismul tineretului face posibilă înțelepciunea bătrânilor.

Hans Arndt

● Febra tineretului întreține temperatura normală a restului lumii.

Georges Bernanos

● Rațiunea tineretului seamănă cu gheața în primăvară.

din Rusia

● Tineretul are dreptate când se străduiește să fie sănătos, frumos și chiar elegant.

Anatoli W.Lunatscharki

● Tineretul are mai multă virtute ca bătrânii.

Samuel Johnson

● Obișnuința te face bătrân. Rămâi tânăr prin plăcerea, pentru schimbări.

Attila Hörbiger

● Rămâi tânăr atâta timp cât înveți să accepți obiceiurile noi și să suporti contrazicerile.

Marie von Ebner-Eschenbach

● Toate care-ți produc plăcere, te țin tânăr.

Curd Jürgens

● Tinerețea și frumusețea le-am oferit-o bărbaților. Acuma, înțelepciunea și experiența , mi le ofer animalelor.

Brigitte Bardot

● E preferabil să lupți în tinerețe, decât la bătrânețe.

Gottfried Keller

● Cel care trăiește cu planurile de viitor rămâne tânăr. Cel care trăiește cu amintirile, devine bătrân.

Bruno Munari

● Un tânăr care nu plânge niciodată e monstruos. Un bătrân care nu râde niciodată e un nebun.

George de Santayana

● Taina tinereții e să poți să uiți. Noi îmbătrânim prin aduceri aminte.

Erich Maria Remarque

● Munca e izvorul bucuriei vieții. Rămâi tânăr când ești promovat.

Annelise Rothenberger

● Să fi tânăr înseamnă: să nu fi gata niciodată, mereu să înveți, să încerci, să refuzi, să blestemi, să rățăcești și totuși să-ți regăsești ușa casei tale.

Hans Ch.Kaergel

● Viitorul trebuie să-l ai în simțuri și trecutul în acte.

Talleyrand

● Tânărul trebuie să aștepte, ca să mănânce ceea ce a rămas de la bătrân.

Proverb

● Când diavolul îmbătrânește, dorește să devină călugăr.

din Franța

● Atât tinerețea cât și frumusețea au un sfârșit.

J.W.Goethe

● Nu trebuie să-ți cari greșelile tinereții în bătrânețe, fiindcă bătrânețea își are lipsurile proprii.

Johann Peter Eckermann

● Amintirile sunt singurul paradis, din care nu vom fi goniți nici-odată.

Jean Paul

● Aurul și râsul, îl pot face pe un bătrân, tânăr.

Talmud

● E frumos să fi tânăr, dar e deasemenea frumos, să fi un bătrân conștient.

Johannes Heesters

● Chiar când lumea e în progres total, tineretul trebui mereu să o ia de la început.

J.W.Goethe

● Eu nu mai am nici-o speranță în viitorul țării noastre, când tineretul de azi devine adultul de mâine. Tineretul nostru e de nesuportat, nerăspunzător și arată îngrozitor.

Aristotel

● Tineretul termină repede vorba, care e o multă de cușit.

Fr.Schiller

● Când ești tânăr, crezi că trebuie să demonstrezi mereu, ceva.

Nadja Tiller

● Oamenii deștepți înțeleg, să-și distribuie tinerețea pe mai multe decenii.

Francoise Rosay

● De la o anumită vârstă regreti păcatele pe care nu le mai poți face.

Sacha Guitry

● În tinerețe îți supraevaluezi capacitatea, la bătrânețe realizările.

Franz Landsberger

● Îmbătrânești între vârsta de 25 și 30 de ani. Ceea ce ai acumulat până atunci, rămâne pentru totdeauna.

Christian Fr.Hebbel

● Grijiile cad pe bătrâni, ca tineretul să rămână un timp îndelungat fără griji.

J.W.Goethe

- Prima jumătate a vieții e ruinate de părinții noștri și a doua jumătate de copiii noștri.

Clarence Darrow

- Păcatele tinereții, fac o față urâtă la bătrânețe.

Talmud

- Nu e un aspect mai trist, decât un tânăr pesimist, cu excepția unui bătrân optimist.

Mark Twain

- O generație trece, alta vine. Pământul rămâne veșnic.

Kohelet

- Se spune „în anii tinereții” și „anii bătrâneții,, atunci când mai ai puțin de trăit.

Marie von Ebner-Escchenbach

- Nu trebuie să avem prea mare încredere în conducători, tineretul nostru rămâne speranța noastră.

Knut Hansun

- Tinerețea și bătrânețea ar trebui să fie o perioadă fericită: tineretul nu știe încă, câte neplăceri îi așteaptă și bătrânii știu, câte neplăceri au învins.

Viscount Castlerosse

● Tinerețea nu e vârsta răzbunării și a urei, ci a compasiunii, a blândeței și dărnicii.

J.J.Rousseau

● Tineretul se ridică, atunci când bătrânii cad.

W.Shakespeare

● Când în tinerețe n-ai fost nebunatic, la bătrânețe nu devi înțelept.

Proverb

● Speranța copilăriei e tinerețea, a tinereții e maturitatea.

J.W.Goethe

● În tinerețe suntem de obicei sanguinici, la vârsta maturității colerici și după acumularea experiențelor, la o vârstă avansată, mai mult sau mai puțin flegmatici.

Karl Iulius Weber

● Tinerețea e uitată din interese răvășite, bătrânețea e uitată din lipsă de interese.

J.W.Goethe

● Ce aproape ne sunt unii, care sunt morți și cât de departe sunt alții care trăiesc.

Wolf Biermann

Ștefan Nemeșek

● Fiecare generație zâmbește despre părinți, râde despre bunici și-i admiră pe străbunici.

William Somerset Maugham

● Cât de bătrân ai devenit, o constăți pe obrazul cunoscut deja din tinerețe.

Heinrich Boell

● La vârsta de 20 de ani domnește voința, la 30 de ani știința și la 40 sentința.

Benjamin Franklin

● Tinerețea este un vis frumos de aur, cu care poți obține multe în lume, dar tinerețea n-o poți cumpăra pe bani.

Ferdinand Raimund

● Nici unul nu e atât de bătrân să nu poată trăi încă un an și nici atât de tânăr, să nu poată muri astăzi.

Proverb

● Cel care fuge după tinerețea proprie, n-o va ajunge niciodată.

Andre Maurois

● Un bărbat e întotdeauna tânăr, când place unei femei.

J.W.Goethe

- Marile realizări culturale ale unui popor, sunt mulțumirile bătrânilor.

din Japonia

- Bătrânețea nu strică nebuniei, precum tinerețea nu înțelepciunii.

proverb german

- De la o anumită vârstă și bucuria te doare.

Charlie Chaplin

- Dacă tânărul ar ști și bătrânul ar putea, n-ar exist ce nu se poate realiza.

din Italia

- Multe ce le dorești în tinerețe, le obții abia la bătrânețe.

J.W.Goethe

- Primul semn al tinereții este dorința de a fi renumit și glorios: iubit de femei și adorat de bărbați.

Iovan Ducici

BĂTRÂNEȚEA: haine grele

- Dacă unele popoare primitive au ucis cu pietre pe cei bătrâni, acesta a fost semnul că tinerețea a fost întotdeauna nerecunoscătoare pentru viața și pentru pâinea, pe care i-au dat-o alții.

Iovan Ducici (Comoara împăratului Radovan)

- Cel care nu vrea să îmbătrânească, trebuie să înceapă de tânăr.

din Mecklenburg

- Toți dorim să ajungem bătrâni și când am ajuns, ne văităm.

Freidank

- De regulă cu 50 de ani, începi să fi sătul de lume. La 60 de ani, e lumea obosită de tine.

Weber (Demokritos III,2)

- Omul nu se simte bătrân, câtă vreme îi trăiesc părinții.

Iovan Ducici

● Omul ajunge la cei mai buni ani, când cei buni au trecut.

Grüniger (Sie und Er)

● Cu vârsta pe care ai dori-o, o nimicești pe aceea pe care o ai.

Heye

● Cu cât devi mai bătrân, cu atât ești mai tolerant cu inima și intolerant cu capul.

Jean Paul (1763-1825)

● Nici-un om deștept, n-a dorit vre-odată, să fie mai tânăr.

Swift (Aforisme)

● Noi credem că aceia, care au ajuns la o vârstă avansată, în tinerețe au rezistat la eforturi, la muncă și osteneli.

Hufelans (Makrobiotik)

● Se presupune că bătrânul, s-a mai forțat odată în camera femeilor tinere. E singurul mijloc, de traspunere în tinerețe și aceasta o dorește fiecare.

Goethe (Die Wahlverwandschaften)

● Prostul când îmbătrânește, devine urât.

Iovan Ducici

● Fiecare e atât de bătrân, precât de simte.

Proverb

● Gândește-te: diavolul e bătrân. Când îmbătrânești îl vei înțelege.

Goethe (Faust)

● Sunt bătrân să mai joc, dar prea tânăr, să renunț la dorințe.

Goethe (Faust)

● Oamenii inteligenți și nobili devin bătrâni admirabili, cu care e o plăcere să intri în legătură.

Iovan Ducici

● Nu e nici-o artă să ajungi bătrân. Arta e s-o poți suporta.

Goethe (Zahme Xenien)

● Grijile te îmbătrânesc devreme.

Proverb

● Bătrânul se prăbușește; se schimbă timpurile. O nouă viață se naște din ruine.

Schiller (Wilhelm Tell)

● Când ajungi bătrân, trebuie să faci mai mult ca un tânăr.

Goethe (Maxime)

● Preferabil să-ți petecești hainele vechi, decât să-ți împrumuți altele noi.

din Persia

- Precum cântă bătrânii, ciripesc tinerii.

Zicală

- Bătrânețea nu te ferește de tâmpenii.

Proverb

- Seara bătrâneții, îți pretinde o lampă.

La Rochefoucault

- Puțini oameni înțeleg să fie bătrâni.

Joubert

- Om bătrân înseamnă un degenerat, iar bătrânețea o monstruoziitate.

Iovan Ducici

- Seara vârstei îmi oferă tainice înțelepciuni și evenimentele viitoare, își aruncă umbra înainte.

Campbell

- O mare parte a farmecului vârstei o uiți, printr-o liniștită resignare.

Bentzel-Sternau (Weltansichten)

- Cu cât devi mai bătrân, pe atât devi mai nebunatic și înțelept.

La Rochefoucault (Reflexion)

● E un avantaj al bătrâneții să devii indiferent la ură, jigniri și minciuni, în timp ce receptivitatea pentru dragoste și binefacere se amplifică.

Bismarck

● Avantajul bătrâneții constă în faptul, că nu mai apreciezi lucrurile, pe care din lipsă de bani, nu le-ai putut procura în trecut.

Anonim

● Sunt fețe, care la bătrânețe capătă ceva de sfânt sau de înțelept, altele de mucenic și de bolnav, iar altele de animal și de fiară.

Iovan Ducici

● Ești bătrân, când în trecut ai fost mai fericit, decât în viitor.

John Knittel

● Bătrânețea e un spital, care internează toate bolile.

Proverb

● Bătrânețea te lămurește sau te face fosilă.

Ebner-Eschenbach

● Ești bătrân, ascultă de copii.

din Japonia

● Când leul îmbătrânește, pândește la gaura de șoarece.

din Rusia

- Bătrânețe haine grele, nu știu cum să scap de ele.

din România

- Fiindcă bătrânețea e o boală, poți ierta dorința morții, fără o viață lungă.

Logau (Sinngedichte)

- Bătrânețea nu te face copilăros, după cum se afirmă , dar ea te consideră copil adevărat.

Goethe (Faust)

- Un bărbat, care nu știe că a început să îmbătrânească, la întâlnirea cu o femeie tânără, ajunge să întrebe de ochii și vocea ei, ca să se afle imediat.

La Bruyere

- Natura ar trebui să se mulțumească, să-l facă pe bătrân numai nenorocit, dar nu și de râs.

Montaigne (Essays)

- Timpul meu zace sub pământ. E bine că restul, nu-mi mai trebuie, pentru a trăi.

Schiller (Wilhelm Tell)

- Bătrânii se prefac că n-ar mai trăi, purtându-se neajutorați și greoi ca plumbul.

Shakespeare (Romeo și Julia)

- Bătrânețea e un tiran, care le interzice tineretului toate, ca o pedeapsă a vieții.

La Rochefoucauld (Reflection)

- La bătrânețe, cresc numai unghiile și zgârcenia.

din USA

● Bătrânețea își pierde un mare drept umanitar. Ea nu va mai fi judecată, de bătrânii de aceeași vârstă.

Goethe (Maxime și reflecții)

● Te obișnuiești repede că ai îmbătrânit, dar mult mai încet, că nu mai ești tânăr.

Hans Krailsheimer

- Bătrânețea nu-ți poate lua, ceea ce nu ți-a oferit.

Rücker (Înțelepciunea Brahmanilor)

● Stimează pe oamenii bătrâni și împrumută-i zeilor nemuritori.

Homer (Iliada)

● Majoritatea oamenilor sunt orologii, care arată minutele, dar nu bat ceasurile.

Samuel Johnson

- Bătrânețea este o mare valoare.

Helmut Kohl

● Bătrânețea o poți suporta mai ușor, atunci când ridurile din față, le consideri o draperie artificială.

din USA

BOALA

- Boala vine călare și pleacă pe jos.

Zicală

- Noi nu mai suntem noi, când durerile noastre trupești se resfrâng asupra sufletului.

Anonim

- Boala mea n-a fost o piedică, pentru a face bine în viață. Multe fundații de binefacere, au fost create de către invalizi.

Carl Hilty

- Când am fost grav bolnav, mi-am dat seama, că numai ce generează dureri, are valoare în viață.

Sommerset Maugham

- Eu nu sunt încă foarte bolnav, fiindcă pot încă să discut despre ea.

Chamfort (Maxime)

● Tulburările corporale se accentuează, pe măsură ce ne îndepărtăm de natură.

Th. Hyerdahle (Fatu Hiva)

● Ferește-te de un bucătar bun și o femeie tânără.

din Franța

● Boala ne scoate în evidență, atât virtutea cât și ticăloșia.

Shakespeare (Cymbeline IV)

● Boala e o dăruire a lui Dumnezeu, și El trebuie stimat pentru aceasta.

Grillparzer

● Boala permite recunoașterea valorii sănătății, răul valoarea binelui, foamea valoarea sațietății, și oboseala valoarea repausului.

Heraklit

● Când boala îți crează un rău, sufletul rămâne frumos acasă și așteaptă și se îngrijește. Dorințele tale abia trec de noapte și toată speranța ta așteaptă o nouă rețetă prescrisă.

Goethe (către Langer-29.4.1770)

● Oamenii bolnavi sunt într-adevăr mai nobili ca sănătoșii; fiindcă numai omul bolnav e un om. Membrele sale au o istorie a durerilor; ele sunt supra spiritualizate.

H. Heine (Călătorie de la München la Geneva)

- Hipocondria e repede vindecată, când viața voastră e săcâțită.

Goethe

- Înainte de a te așaza pe masa de operație, trebuie să-ți rezolvi probelmele. Tu ai putea supraviețui.

Abrose Bierce

- Minciuna medicului e un leac, care inspiră bolnului o speranță, care nu se realizează.

Victor Coroianu

- Se moștenesc legile și drepturile, ca o veșnică boală.

Goethe (Faust)

- Rabdă inima mea. Tu ai suportat boli mai grave.

Homer (Odiseie)

- Noi ne jertfim sănătatea să devenim bolnavi.

Victor Coroianu

- Sănătosul și tânărul nu concep niciodată boala.

Em. Geibel

- Omul bolnav.

*Expresie folosită pentru imperiul Otoman, de
Montequies și țarul Nicolae I, al Rusiei.*

- Bătrânețea nu e lipsită de veselie și viața sa poate fi veselă, dacă nu e tulburată de boală.

Iovan Ducici

- Nerăbdarea însoțește durerile adevărate.

W.Shakespeare

- Ce s-ar face medicii, fără boli?

Victor Coroianu

- Bolile au nevoie nu numai de medic, dar sigur și de suflet.

Jean Paul

- Optimiștii nu cunosc boala, ci numai câteva simptome. Ei mor fără diagnostic.

Victor Coroianu

- Lumea suferințelor se naște dintr-un spirit tulburat.

Budha

- Omul constată abia în boală, cât de fragilă și amenințată e viața sa. Prin binecuvântarea unui bolnav, ne exprimăm participarea și apropierea noastră, rugându-L pe Dumnezeu de ameliorarea și vindecarea lui.

Prelat Josef Obermaier

PATRIA: unde e ? Acasă sau în exil?

- Patria este un somnifer de fiecare clipă.

E. Cioran (Ispita de a exista)

- Patria e țara în care s-a născut cineva și al cărui cetățean este.

Dicționar enciclopedic ilustrat

- Ubi bene, ibi patria. (Unde-i bine, acolo-i patria mea).

Proverb

- Patria mea e acolo, unde e biblioteca mea.

Erasmus von Rotterdam

- Vrei să cunoști și să iubești patria noastră, atunci călătorește în străinătate.

Börne

- Cetate a Nimicului, patrie de-a-doaselea.

E. Cioran

- Patria mea originală e o mamă, a doua e o soacră.
din Rusia

- În unele țări, poporul e în minoritate.
Zarko Petan

- Expulzarea dintr-o țară, e numai pe jumătate așa de rea, ca surghiunitul din timp.
Iulian Tuwim (1894-1953)

- O națiune cade în anarhie, când poporul consideră regimul, că este ceea ce e.
Paul Valery

- Te simți în lume acasă, numai prin muncă. Cel care nu lucrează, e apatrid.
Berthold Auerbach

- Pe prietenii pe care i-ai avut în patrie, îi cauți degeaba în țările îndepărtate.
August Mahlmann

- Omul curajos găsește peste tot o patrie.
Schiller (Demetrius II)

- Cel care s-a născut în închisoare, iubește închisoarea.
din Grecia

- Nici-un om nu poate progresa, fără patrie.

Storm

- Fiecare națiune o batjocorește pe alta și toate au dreptate.

Schopenhauer (Aforisme)

- Numai în propriile puteri, se află destinul națiunii

Moltke

- Nemernică e națiunea, care nu-și bazează de bunăvoie, totul pe onoare.

Schiller (Fecioara din Orleans)

- Nefericirile vin din altă parte; dar un popor se poate singur umili prin propriile acțiuni.

Buckle

- O națiune, care permite ura obișnuită sau obișnuitele preferințe, este într-un anumit sens o sclavă.

Washington (Scrisoarea de adio)

- O națiune care se poate elibera numai printr-un singur om, merită loviturile de bici.

Seume

- Străbunii ne-au lăsat moștenire somnul lor fără capăt, mâhnirea mută și oarecum îmbătătoare, prelungul lor suspin de ființe pe jumătate răposate.

E.Cioran

● Fiecare popor își are propriile preferințe și greșeli. Greșelile i le cunosc imediat străinii, calitățile de obicei, mult mai târziu.

Romain Rolland

● Unde ne formăm, este patria noastră.

Goethe

● Este dulce de a trăi și muri pentru patrie.

H.Heine (Romanzero)

● Abia în străinătate savurezi farmecul patriei tale; abia în străinătate cunoști ce înseamnă patrie.

Gustav Freytag (Siebleben)

● Fie pâinea cât de rea tot mai bine-n țara mea.

Proverb românesc

● Rămâi și trăiește în țara ta, chiar dacă acolo mânânci numai o zeamă goală.

din Laponia

● Nu e deloc ușor să fii de niciunde, când nici o constrângere exterioară nu te obligă la asta.

E.Cioran

● Nu este mare sau mic, ce apare pe hartă. Totul e în funcție de spiritualitate.

Johannes von Müller

- Bogații viitorului, sunt bogații spirituali.

Winston Churchill (discurs la Universitatea Harvard)

- Statul ar trebui să aibă grijă în special de săraci. Bogații se îngrijesc singuri pe ei.

Seume (Apocrife)

- Numai două lucruri sunt sigure în lumea aceasta: moartea și impozitul.

Benjamin Franklin

- Cine își reneagă limba, adoptând-o pe a altora, acela își schimbă identitatea și chiar decepțiile. El se rupe-trădare eroică-de amintirile sale și până la un punct, de sine însuși.

E. Cioran

- Cine are policele pe pungă, are puterea.

Bismarck

- În general fiecare așteaptă economie de la stat, dar în special dărnicie.

Anthony Eden

- Patria nu e o vacă, care e hrănită în cer și mulșă pe pământ.

Franz Etzel

- Eu situez patria, peste persoana mea.

Bismarck

- Nu ești profet în țara ta.
- Toate păcatele se iert, numai ale criminalilor de patrie, nu.

Grillparzer (Jaromir)

- Când soarta patriei e în joc, nimeni nu are drepturi, ci numai obligații.

Joh. Georg (Generalul de armată)

- Dacă unele țări au prea multă istorie, noi avem prea multă geografie.

William Lyon Mackenzie King (Canada 1936)

- Cunoștințele umane sunt supuse frontierelor, dar noi nu știm unde sunt.

Konrad Lorenz

- Țara și-a-mpins hotarele
toate până în cer.
Pajuri rotesc-miniature în veșnicul ceas-
Peste câmp și oier.

Lucian Blaga (Țara)

ALTRUISMUL: donează ca să ai

- Fericit ești numai atunci, când faci totul pentru alții și nimic pentru tine.

Shakespeare (Furtuna)

- Omul brav se gândește numai la sfârșit, la el.

Schiller (Wilhelm Tell)

- Iubirea nu e cea mai măreață. Peste ea e altruismul.

Rathenau

- Cel care e folositor altora, de ce să fie mai bun, dacă e util numai pentru el.

Nietzsche

- Altruismul constă în particularitatea, că nu te ocupi de viața altora, ci îi lași pe aceștia nederanjați.

Oscar Wilde

- Despre altruism și iubire, se scrie cel mai puțin.

Victor Coroianu

FERICIREA: e trecătoare

- Când problema fericirii o pune în umbră pe aceea a cunoașterii, filozofia își neglijează domeniul ca să se consacre unei activități suspecte: se interesează de om.

E. Cioran

- Eu cred că scopul existenței noastre e să fi fericit.

Dalai Lama

- Cel care vrea ca mereu să fie fericit, trebuie să se schimbe.

Confucius

- Fericirea nu constă în proprietăți și nici în aur, senzația de fericire își are casa în suflet.

Democrit

- În noi se găsesc stelele fericirii.

Heinrich Heine

● Niciodată n-a fost cineva fericit, când a comis o nedreptate.

Euripide

● Îți poți găsi fericirea și într-o colibă, precum să fi nefericit într-un palat.

Victor Coroianu

● Filozofia în general e tristă. Cu cât vorbești timp mai îndelungat despre fericire, cu atât mai mult te vei simți mai nefericit.

Iovan Ducici (Comoara împărtului Radovan)

● Orice fericire fără opera noastră, e numai o minune mare, ori asta vine dela Dumnezeu și nu dela om.

Iovan Ducici (Comoara împăratului Radovan)

● Fericitul e mulțumit cu el și cu cei din jurul său.

O. Wilde

● Când te cațări pe muntele fericirii, abia vei găsi vreun prieten.

Mark Twain

● Ce e fericirea? E senzația că puterea ta crește și că piedicele le-ai învins.

Nietzsche

- Unde e inimă, e și fericirea.

din Polonia

- Să găsești oameni, care simt și gândesc ca noi, e una din cele mai frumoase fericiri.

Carl Spittler

- Fericirea e un talent pentru destin.

Novalis

- Fericirea e voința oamenilor.

Schiller (Wallenstein Lager)

- Nu e suficient să fi tu fericit: și ceilalți trebuie să fie fericiți.

Jules Renard

- Fericirea bărbatului se cheamă: eu vreau.
Fericirea femeii se cheamă: el e de acord.

Nietzsche (Zarathustra)

- Cel mai fericit om e acela, care poate face legătura dintre sfârșitul vieții sale, cu începutul ei.

Goethe (Maxime și Reflecții)

- Fericirea e un mozaic, care e compus din invizibile și cunoscute mici bucurii.

Daniel Spitzer

- Cea mai frumoasă formă de fericire, e fericirea modestă.

Fontane

- Fericiți sunt oamenii, când au ceea ce le place.

Platon

- Cea mai completă fericire, e să te eliberezi de groază.

Rathenau

- Noi suntem fericiți, fiindcă nu suntem nefericiți. Noi nu suntem nasturii pe căciula fericirii.

Shakespeare (Hamlet II,2)

- Pământul devine un cer, atunci când cauți pacea, ești corect și dorești puțin.

Pestalozzi

- Das Paradies der Erde, liegt dem Rücken der Pferde, in der Gesundheit des Leibes und am Herzen des Weibes. (Fericirea pământului e pe spinarea calului, în sănătatea corpului și în inima femeii).

Bodenstedt (Vermischte Gedichte und Sprüche 34)

- Fericirea vieții, nu constă în faptul să ai mai puține sau n-ai nici-o dificultate, ci toate să le învingi victorios și cu glorie.

Hilty (Nopti fără somn)

- Cel care nu are cerul în el, îl va căuta degeaba în tot universul.

Otto Ludwig

- El a avut multă fericire în viață și totuși n-a fost nici-odată fericit.

Franz Dingelstedt (Inscripții pe mormânt)

- Rareori se întâlnesc împreună, fericirea și rațiunea

din Croația

- Se pare că fericirea e întotdeauna cu aceia, care n-o așteaptă.

Oesch

- Virtutis fortuna comes (Fericirea însoțește pe cel iscusit).

Proverb

- Oferă-i fiului tău fericirea și el te aruncă în mare.

din Spania

- Aș dori o picătură de fericire sau un butoi de rațiune.

Menander

- Fericirea de durată, o au mai mult cei iscușiți.

Contele de Moltke (Strategie)

- Fericirea seamănă cu femeile bogate cu mâna spartă, care ruinează casele pe care le-au adus ca zestre.

Chamfort (Maxime)

- Cel care vrea să fie fericit, să rămână acasă.

din Grecia

- Faber est suae quisque fortunae (Fiecare e fierarul fericirii sale).

Sallust (De re publica ordinanda)

- Vrei să fi fericit în viață atunci oferă-le altora fericirea; bucuria pe care o oferi, se reîntoarce în inima ta.

Anonim

- Fericirea omenească rezidă numai în plăcere.

Epicur

- Fericirea oamenilor răi, este nenorocirea celor aleși.

Anonim roman

- Nici-o religie monoteistă n-a găsit fericirea în bogăție.

Iovan Ducici

- Există multe fericiri împrăștiate pe stradă, pe lângă care trec în fiecare zi.

Iovan Ducici

- Gloria este singura fericire neliniștită și cea mai scump plătită.

Iovan Ducici

- Plăcerile se pot baza pe iluzii, dar fericirea se bazează numai pe adevăr.

Chamfort (maxime)

- Poți să ai atâtea pretenții la fericire și noroc, pe cât îți se oferă.

Feuchterleben (Aforisme)

- Oamenii nu se pot apropia de zei, decât atunci când îi fac pe oameni fericiți.

Cicero (Discurs pentru Ligarius)

- Când oamenii nu te admiră sau nu te invidiază, nu ești fericit.

Goethe (Clavigo IV)

- Fericirea vieții tale depinde de realizarea gândurilor tale.

Marc Aureliu

- Fericirea intră într-o casă, unde domnește o bună dispoziție.

din Japonia

- Trebuie să realizezi un lucru numai cu iubire, ca fericirea să te însoțească.

Johannes Trojan

- Fericirea vine cu ajutorul coatelor.

din Spania

- Fericirea și lipsa durerilor, trebuie să le acceptăm mulțumiți și să le savurăm, dar nu să le pretindem.

Wilhelm von Humbold (Scrisoare unei prietene)

- Când port o ramură verde în inimă, atunci păsărica se va așeza pe ea.

din China

- Fericirea sufletească seamănă cu cocsul: e un produs secundar.

Aldous Huxley

- Când ești cel mai fericit, te vede Dumnezeu.

zicală Bantu

- Fericirea n-o constați cu capul, ci cu inima.

din Norvegia

- Niciodată nu ești atât de fericit sau nenorocit, pe cât crezi.

La Rochefoucauld (Reflexii)

- Cel care e fericit, să nu dorească să devină și mai fericit.

Fontane

- Fericirea e o cocoașă, care e greu de purtat.

din Rusia

● E greu de suportat nefericirea, dar mai greu fericirea.

Hölderlin

● Cu fericirea devi uituc.

Menander

● Fericirea mare, e proba de foc a oamenilor, dar nefericirea e numai o probă de apă.

Jean Paul

● Fericirea are aripi.

Proverb

● Nimeni nu-și pierde fericirea, dacă o savurează în liniște.

Körner

● Fericirea e singura pe care o putem oferi altora, fără să o posedăm.

Carmen Sylva

● Nihil est ab omni parte beatum (Nu există fericire perfectă).

Horațiu (Ode)

● Fericirea e ca o persoană ușuratică, tare fardată și e frumoasă dela distanță.

Nestroy

● Fericirea e ca mingea: se înalță și coboară.

Proverb

● Mulți oameni își irosesc mica fericire, în timp ce o așteaptă degeaba pe cea mare.

Pearl S.Buck

● Fericirea perfectă e necunoscută. Ea nu s-a creat pentru oameni.

Voltaire

● Cel mai fericit moare, așteptând.

Ewald von Kleist (Primăvara)

● Atât timp cât suntem în alertă, în așteptarea fericirii, este inevitabil că nu suntem corecți.

Pascal

● Omul trece indiferent pe lângă o grădină deschisă a paradisului și devine trist când e închisă.

Gottfried Keller

● Să pretinzi o fericire netulburată, înseamnă să prinzi lumina lunii cu plasa, razele sale să le legi în lanțuri și să dorești trandafiri din urzici.

Otto von Leixner

● Fericirea zâmbește, dar nu-i place să te fericească perfect. Ea îți oferă o zi de vară cu soare, dar îți dăruiește și țânțari.

Wilhelm Busch

- Fericirea nu vine niciodată cu mâinile pline.

Shakespeare (Regele Heinrich IV)

- Să trăești o clipită fericit în paradis, nu e plătită prea scump, cu o moarte.

Schiller (Don Carlos)

- Noi n-am venit în lume să devenim fericiți, ci să ne îndeplinim obligațiile.

I.Kant

- Am fost în viața mea, rar un om fericit. Dacă-mi socotesc toate minutele fericirii, ele nu totalizează mai mult de 24 de ore.

Bismarck

- Oamenii își caută fericirea, fără să știe în ce fel o pot găsi: ca bețivul zăpăcit, care-și caută casa, pe care ar avea-o.

Voltaire

- Fericirea este o mare minune, să ai o familie dragă în alt oraș.

George Burns (1896-1996)

- Fericiți cei flămânzi și însetați după dreptate, căci ei se vor sătura.

Isus Christos (Predica de pe munte)

Medalion MIRCEA ANDRAȘ

- Se dădea atât de mare încât avea rău de înălțime.
- ”De-aș mai duce-o pân’ la toamnă!” își zicea în sinea ei, Vara.
- Am reușit să-mi decapoez mașina, la barieră.
- Munca l-a creat pe om. Dar corupția i-a dat puterea.
- Leoaica a rămas foarte săracă. Nu mai avea nici un leu .
- Când leul s-a autoproclamat rege, tigrlul a votat republica prezidențială.
- Munca aduce satisfacții. Bani mai puțini.
- ”Ce te legeni condrule?” - mormăia ursul venind de la cârciumă.
- Erau colegi de muncă. Unu cu mapa altu cu sapa.

Partea a II-a

LANSĂRI DE CARTE în țară și străinătate

Prin prezența lui Ștefan NEMECSEK la mai multe manifestări culturale naționale și internaționale, prin prezentarea și lansarea volumelor

PRESA HUNEDOREANĂ (de la origini până în prezent),

TEME FILOSOFICE MEREU ACTUALE,

POLITICĂ, RELIGIE ȘI MORALĂ și

LITERATURA HUNEDOREANĂ (de la începuturi până în prezent)

s-a vorbit în termeni frumoși despre Valea Jiului, despre ținuturile hunedorene, despre România, despre oameni minunați ai locului, care prin iscusința mânuirii condeiului au creat o zestre culturală unică în mirificul spațiu carpato-danubiano-pontic pentru care, pe bune, mulți pot să ne invidieze.

Jurnalistul Ștefan Nemeceșek a fost premiat de Uniunea Ziariștilor Profesioniști Ziarul "Actualitatea Hunedoreană", nr. 23, 11 ianuarie 2008

Cu puțin timp înainte de Crăciun, în Capitală, în sala

Jurnalistul Ștefan Nemeceșek a fost premiat de UZP

Cu puțin timp înainte de Crăciun, în Capitală, în sala Radio a Radiodifuziunii Române, a avut loc festivitatea de decernare a premiilor acordate de Uniunea Ziariștilor Profesioniști din România. Pentru prima dată, jurnalistica Văii Jiului a beneficiat de două importante și valoroase premii, fapt ce dovedește că în această zonă s-a consolidat o activitate mass-media sănătoasă și valoroasă care concurează și chiar devansează multe zone din țară. Este vorba de acordarea premiului UZP pentru realizarea de emisiuni tip talk show la TV Parâng Petroșani de către Ștefan Nemeceșek și premiul UZP acordat pentru carte de

presă - aici fiind nominalizată și premiată lucrarea "PRESA HUNEDOREANĂ (de la origini până în prezent)" autor Ștefan Nemeceșek, apărută în luna noiembrie 2007. Cele două importante premii obținute reprezintă un succes deosebit pentru jurnalistica locului. Jurizarea s-a făcut cu maximă exigență, calea spre podiumul de premiere fiind mai mult decât dificilă, avându-se în vedere că în competiție erau alinați numai ziariștii profesioniști din audiovizualul și presa scrisă din țară. Una dintre cele mai dificile "confrontări profesionale" privind producția jurnalistică s-a derulat la secțiunea producții TV. Reprezentanții juriului au constatat că deși în România există la ora actuală multe posturi de televiziune centrale și locale, emisiunile realizate de acestea sunt de un nivel calitativ slab, fără mesaj, fără un conținut care să reflecte profesionalismul realizatorilor și nivelul de cultură al publicului țintă care trebuie apreciat ca fiind în evoluție în context european. Cu toate acestea, iată că Televiziunea Parâng, din Petroșani a reușit să se impună alinaându-se cot la cot cu televiziunile naționale care au echipe complexe de realizatori și tehnicieni, cu experiență profesională de ani de zile și nu în ultimul rând posibilități materiale incomparabile. Pentru că producțiile jurnalistice sunt rodul muncii colective premiul acordat lui Ștefan Nemeceșek pentru emisiunile talk show realizate la Televiziunea Parâng se datore-

Radio a Radiodifuziunii Române, a avut loc festivitatea de decernare a premiilor acordate de Uniunea Ziariștilor Profesioniști din România. Pentru prima dată, jurnalistica Văii Jiului a beneficiat de două importante și valoroase premii, fapt ce dovedește că în această zonă s-a consolidat o activitate mass-media sănătoasă și valoroasă care concurează și chiar devansează multe zone din țară. Este vorba de acordarea premiului UZP pentru

realizarea de emisiuni tip talk show la TV Parâng Petroșani de către Ștefan Nemeceșek și premiul UZP acordat pentru carte de presă - aici fiind nominalizată și premiată lucrarea "PRESA HUNEDOREANĂ (de la origini până în prezent)" autor Ștefan Nemeceșek, apărută în luna noiembrie 2007.

Cele două importante premii obținute reprezintă un succes deosebit pentru jurnalistica locului. Jurizarea s-a făcut cu maximă exigență, calea spre podiumul de premiere fiind mai

mult decât dificilă, avându-se în vedere că la competiție erau aliniați numai ziariști profesioniști din audiovizualul și presa scrisă din țară. Una dintre cele mai dificile “confruntări profesionale” privind producția jurnalistică s-a derulat la secțiunea producției TV. Reprezentanții juriului au constatat că deși în România există la ora actuală multe posturi de televiziune centrale și locale, emisiunile realizate de acestea sunt de un nivel calitativ slab, fără mesaj, fără un conținut care să reflecte profesionalismul realizatorilor la nivelul de cultură al publicului țintă care trebuie apreciat ca fiind în evoluție în context european. Cu toate acestea, iată că Televiziunea Parâng din Petroșani a reușit să se impună aliniindu-se cot la cot cu televiziunile naționale care au “în spate” echipe complexe de realizatori și tehnicieni, cu experiență profesională de ani de zile și nu în ultimul rând posibilități materiale incomparabile. Pentru că producțiile jurnalistice sunt rodul muncii colective premiul acordat lui Ștefan Nemeček pentru emisiunile talk show realizate la Televiziunea Parâng se datorează în aceeași măsură colegilor din regia tehnică Adrian Jineru, Alin Nebeleac, Gabi Popescu, Levente Gergely. În confruntarea dintre televiziuni în afară de TV Parâng au mai reușit să obțină premii două televiziuni din Iași și Timișoara, restul premiilor fiind monopolizate de televiziunile centrale.

Claudiu Moldovan

A doua bibliotecă creștină a lumii găzduiește cărți din Valea Jiului

”Actualitatea Hunedoreană”, nr. 32, 13 martie 2008

După Mecca, Muntele Sinai este considerat ca al doilea loc de pelerinaj din lume. La poalele muntelui există, de peste 1500 de ani, o mănăstire cu numele de Sfânta Ecaterina, iar biblioteca acestei mănăstiri este recunoscută ca fiind a doua bibliotecă creștină, ca importanță în lume, după Biblioteca Vaticanului.

Printre cele peste 4.000 de documente vechi de papirus, multe unicate, și alături de cele peste 10.000 de volume tipărite existente în această bibliotecă, cărțile scrise și editate în Valea Jiului „**Controverse filosofice**”, „**TOLERANȚA în filosofia lockeeană**” și „**Istoria Presei Hunedorene**” semnate de Ștefan Nemecek și-au găsit un loc binemeritat alături de celelalte colecții deja existente.

Claudiu Moldovan

ȘTEFAN NEMECSEK A DUS „ISTORIA PRESEI DIN VALEA JIULUI” ÎN MARILE BIBLIOTECI ALE LUMII CREȘTINE!

Ziarul „Afaceri în Valea Jiului” nr. 173, din 18 martie 2007

După Meca, Muntele Sinai este considerat ca al doilea loc de pelerinaj din lume. La poalele muntelui există, de peste 1500 de ani, o mănăstire. Numele acesteia Sfânta Ecaterina. Biblioteca acestei mănăstiri este recunoscută ca fiind a doua bibliotecă creștină ca importanță în lume, după Biblioteca Vaticanului. Printre cele peste 4.000 de documente vechi pe papyrus, multe unicate, și alături de cele peste 10.000 de volume tipărite existente în această bibliotecă, cărțile scrise și editate în Valea Jiului

„Controverse filosofice”, „Toleranța în filosofia lockeeană” și „Istoria Presei Hunedorene” semnate de Ștefan Nemecek și-au găsit un loc de cinste. Muntele Sinai este un simbol sacru pentru toți creștinii din lume. Acolo, după o ascensiune dificilă și greu de imaginat și patruzeci de zile de așteptare, lui Moise i-au fost înmănat, într-o dimineață, la răsăritul soarelui, cele zece porunci de către Dumnezeu, așa cum consemnează textul

biblic. Vârful muntelui Sinai a devenit un loc de pelerinaj unde cetățeni ai planetei, indiferent de naționalitate, regim politic, confesiune religioasă, se aliniază spiritual, se leapădă de gândurile și energiile negative, simțindu-se mai aproape de Dumnezeu.

Lucian Ispas

PRESA HUNEDOREANĂ (de la origini până în prezent), „TEME FILOSOFICE MEREU ACTUALE” și „POLITICĂ, RELIGIE ȘI MORALĂ” lansate și la Cairo
Ziarul „Actualitatea Hunedoreană” nr. 50, 12 septembrie 2008

După lansarea de la Cairo, la începutul anului 2008, volumele PRESA HUNEDOREANĂ (de la origini până în prezent), “TEME FILOSOFICE MEREU ACTUALE” și “POLITICĂ, RELIGIE ȘI MORALĂ” semnate de Ștefan Nemeček au fost prezentate în cadrul unui reușit simpozion internațional în Orientul Mijlociu, la Izmir. Este vorba despre o acțiune culturală cu participarea a 8 țări. Au fost prezentate numeroase volume printre acestea cărțile scrise și tipărite în România ocupând un loc onorabil atât din punct de vedere al conținutului cât și al manoperei tipografice. Autorii cărților prezentate au fost cunoscuți și apreciați scriitori, jurnaliști și publiciști în țările de origine.

Din analiza conținutului cărților din România vorbitorii au scos în evidență faptul că scriitorii de pe meleagurile mioritice sunt promotorii unui curent literar filosofico-jurnalistic de actualitate, adică prezentarea textelor concentrează multă informație în pagini puține, modul de exprimare este concis, clar, cu o adresabilitate largă și

cititorului care nu este inițiat cu termenii filosofici, ceea ce se citește se poate reține ușor.

Actualitatea Hunedoreană

PRESA HUNEDOREANĂ (de la origini până în prezent), "TEME FILOSOFICE MEREU ACTUALE" și "POLITICĂ, RELIGIE ȘI MORALĂ" lansate și la Cairo

După lansarea de la Cairo, la începutul anului 2008, volumele PRESA HUNEDOREANĂ (de la origini până în prezent), "TEME FILOSOFICE MEREU ACTUALE" și "POLITICĂ, RELIGIE ȘI MORALĂ" semnate de Ștefan Nemeșek au fost prezentate în cadrul unui reușit simpozion internațional în Orientul Mijlociu, la Izmir. Este vorba despre o acțiune culturală cu participarea a 8 țări. Au fost prezentate numeroase volume printre acestea cărțile scrise și tipărite în România ocupând

un loc onorabil atât din punct de vedere al conținutului cât și al manoperei tipografice. Autorii cărților prezentate au fost cunoscuți și apreciați scriitori, jurnaliști și publiciști în țările de origine.

Din analiza conținutului cărților din România vorbitorii au scos în evidență faptul că scriitorii de pe meleagurile mioritice sunt promotorii unui curent literar filosofico-jurnalistic de actualitate, adică prezentarea textelor concentrează multă informație în pagini puține; modul de exprimare este concis, clar, cu o adresabilitate largă și cititorului care nu este inițiat cu termenii filosofici, ceea ce se citește se poate reține ușor.

A fost emoționant să constăți interesul pentru istoria Presei Hunedorene. În multe țări activitatea jurnalistică poate fi regăsită mult mai târziu decât pe meleagurile hunedorene și cu titluri de publicații care au apărut sporadic și neconvingător, jurnaliștii nealiniindu-și eforturile la dezvoltarea comunităților locale. Au fost comentate ca interesante temele filosofice abordate. Chiar a atras atenția titlul "POLITICĂ, RELIGIE ȘI MORALĂ", recunoscându-se faptul că imoralitatea amestecului politică-religie, mai mult decât evidentă în multe dintre statele lumii, mai ales în țările sărace și în curs de dezvoltare, etelul și religia influențând în mod evident politicul, dominând astfel economicul și socialul. Ideea de a dezbate moralitatea-imoralitatea amalgamului politică-religie a fost reținută ca o eventuală temă a unui simpozion care să fie organizat în una dintre țările participante care își va anunța disponibilitatea în acest sens. A fost impresionant, a fost emoționant, să fi câteva ore cât a durat lansarea de carte românească, să vorbești despre România, despre Valea Jiului, despre presa Văii Jiului, condiția ziaristului din România și mai ales a jurnalistului din provincie, despre minerii Văii Jiului. Prin cărțile lansate în lumea orientului mijlociu în care respectul pentru cuvântul scris, scriitor și creatorul de cultură este la cote valorice - surprinzător - de apreciere mai înalte ca în Europa, organizatorii au dat o lecție privind moșul în care trebuie apreciați jurnaliștii și scriitorii din întreaga lume.

Claudiu MOLDOVAN

A fost emoționant să constăți interesul pentru istoria Presei Hunedorene. În multe țări activitatea jurnalistică poate fi regăsită mult mai târziu decât pe meleagurile hunedorene și cu titluri de publicații care au apărut sporadic și neconvingător, jurnaliștii nealiniindu-și eforturile la dezvoltarea comunităților locale. Au fost comentate ca interesante temele filosofice abordate. Chiar a atras atenția titlul “POLITICĂ, RELIGIE ȘI MORALĂ”, recunoscându-se faptul că imoralitatea amestecului politică-religie, mai mult decât evidentă în multe dintre statele lumii, mai ales în țările sărace și în curs de dezvoltare, clerul și religia influențând în mod evident politicul, dominând astfel economicul și socialul. Ideea de a dezbate moralitatea-imoralitatea amalgamului politică-religie a fost reținută ca o eventuală temă a unui simpozion care să fie organizat în una dintre țările participante care își va anunța disponibilitatea în acest sens. A fost impresionant, a fost emoționant, să fi câteva ore cât a durat lansarea de carte românească, să vorbești despre România, despre Valea Jiului, despre presa Văii Jiului, condiția ziaristului din România și mai ales a jurnalistului din provincie, despre minerii Văii Jiului. Prin cărțile lansate în lumea orientului mijlociu în care respectul pentru cuvântul scris, scriitor și creatorul de cultură este la cote valorice - surprinzător - de apreciere mai înalte ca în Europa, organizatorii au dat o lecție privind modul în care trebuie apreciați jurnaliștii și scriitorii din întreaga lume.

Claudiu Moldovan

Iată cum un itinerar cultural este deopotrivă unul cu mesaj religios și al buneî înțelegeri, mandat asumat de Ștefan Nemeșek, jurnalist la Curierul Văii Jiului din Vulcan la maniera unui veritabil ambasador de suflet românesc. Despre primele sale cărți am scris în numărul trecut al revistei și la Revista Agero din Germania.

În seria proiectelor autorului, volumul „Teme filosofice mereu actuale”, acest alergător de cursă lungă neobișnuit de rezistent, cuprinde peste 350 de pagini capitulate sistematic: Determinism și indeterminism în viața socială”; Concepția lui Rousseau despre raportul dintre suveran și principe, respectiv popor și guvernământ”; Probleme și controverse filosofice actuale...”;” Filozofie și valoare în opera lui Nietzsche”; „ Fenomenologie și hermeneutică la Husserl și Heidegger”;” ...Enumerarea capitolelor ne ia spațiu deci consemnăm teme incitante , între care dispute în jurul unor Spinoza, raționaliști, Radulscu Motru, misticismul la români, Descartes, Karl Popper, preblema libertății umane, precum și un minunat epilog despre cât de profund pot iubi filosofii- moment splendid dedicat lui Cioran – Thoma Friedgard- cu 35 de ani mai tânără, - respectiv lui Heidegger- Hannah Arendt...

Acestui spectaculos corolar al lui Ștefan Nemeșek i se vor adăuga altele, autorul lucrând între altele la un amplu și actualizat Dicționar al scriitorilor din zona Hunedoarei. Cel puțin pentru zona Hunedoarei culturale, dr Ștefan Nemeșek este un om exemplar prin tenacitatea cu care s-a angajat în acest „șantier” acut necesar. Explozia literară de după 1989, fenomenul culturii scrise cere serioase revizuri la marginalizații de ieri, dar mai ales includerea valorilor certe ale noii generații. Ne bucurăm să îi fim aproape în acest sens.

Eugen Evu

LANSARE LA
“PRESA HUNEDOREANĂ”
ÎN SALA DE MARMURĂ A PRIMĂRIEI
Ziarul „Curierul Văii Jiului” nr.579, 6 decembrie 2007

Astăzi, la ora 14, va avea loc în Sala de Marmură a Primăriei Municipiului Petroșani lansarea celor două volume a lucrării “**Presa Hunedoreană (de la origini până în prezent)**” semnată de Ștefan Nemeček.

Este o carte de referință pentru județul Hunedoara pentru apariția căreia editura SC REALITATEA ROMÂNESCĂ și editorul Daniela Miklos au făcut eforturi deosebite. Volumul I prezintă o analiză a activității de presă de la primul titlu de ziar apărut în ținuturile Hunedoarei “HUNYAD” în 1876 și “ZSILVOLGY” în Valea Jiului în anul 1887. Prin modul de concepere și prezentare a lucrării autorul a intenționat să prezinte cititorului interesat de istoria presei Hunedorene o lectură plăcută și cursivă, cu foarte multă informație privind modul în care jurnalistică hunedoreană a contribuit la ridicarea nivelului cultural al populației și nu în ultimul rând a unității de neam și țară.

DOUĂ IMPORTANTE PREMII ALE UNIUNII ZIARIȘTILOR PROFESIONIȘTI PENTRU JURNALISTICA VĂII JIULUI Ziarul”Curierul Văii Jiului nr. 582, 7 ianuarie 2008

Cu puțin timp înainte de Crăciun, în Capitală, în sala Radio a Radiodifuziunii Române, a avut loc festivitatea de decernare a premiilor acordate de Uniunea Ziaristilor Profesioniști din România. Pentru prima dată, jurnalistica Văii Jiului a beneficiat de două importante și valoroase premii, fapt ce dovedește că în aceasă zonă s-a consolidat o activitate mass-media sănătoasă și valoroasă care concurează și chiar devansează multe zone din țară. Este vorba de acordarea

premiului UZP pentru realizarea de emisiuni tip talk show la TV Parâng Petroșani de către Ștefan Nemecek și premiul UZP acordat pentru carte de presă - aici fiind nominalizată și premiată lucrarea “PRESA HUNEDOREANĂ (de la origini până în prezent)” autor Ștefan Nemecek, apărută în luna noiembrie 2007.

Cele două importante premii obținute reprezintă un succes deosebit pentru jurnalistică locală. Jurizarea s-a făcut cu maximă exigență, calea spre podiumul de premiere fiind mai mult decât dificilă, avându-se în vedere că la competiție erau aliniați numai ziariști profesioniști din audiovizualul și presa scrisă din țară. Una dintre cele mai dificile “confruntări profesionale” privind producția jurnalistică s-a derulat la secțiunea producției TV. Reprezentanții juriului au constatat că deși în România există la ora actuală multe posturi de televiziune centrale și locale, emisiunile realizate de acestea sunt de un nivel calitativ slab, fără mesaj, fără un conținut care să reflecte profesionalismul realizatorilor la nivelul de cultură al publicului țintă care trebuie apreciat ca fiind în evoluție în context european. Cu toate acestea, iată că Televiziunea Parâng din Petroșani a reușit să se impună aliniindu-se cot la cot cu televiziunile naționale care au “în spate” echipe complexe de realizatori și tehnicieni, cu experiență profesională de ani de zile și nu în ultimul rând posibilități materiale incomparabile. Pentru că producțiile jurnalistice sunt rodul muncii colective premiul acordat lui Ștefan Nemecek pentru emisiunile talk show realizate la Televiziunea Parâng se datorează în aceeași măsură colegilor din regia tehnică Adrian Jineru, Alin Nebeleac, Gabi Popescu, Levente Gergely. În confruntarea dintre televiziuni în afară de TV Parâng au mai reușit să obțină premii două televiziuni din Iași și Timișoara, restul premiilor fiind monopolizate de televiziunile centrale.

La secțiunea presă scrisă în afară de jurnaliștii din capitală au mai obținut premii cinci jurnaliști - din Timișoara,

Cluj, Constanța și Deva, fiind vorba de Mariana Pândaru - Bârgău și Miron ȚIC.

Și la producțiile jurnalistice radio capitala “a ras” aproape tot. Doar trei jurnaliști de la Timișoara, Craiova și Iași au reușit să ocupe un loc în rândul premianților. Cea mai dificilă secțiune însă, pare-se că a fost la “cartea de presă”. Juriul a avut de ales între câteva zeci de titluri semnate de cadre universitare cunoscute și recunoscute nu numai în țară ci și peste hotare, jurnaliști cu zeci de ani de experiență gazetărească, specialiști care și-au adus o contribuție deosebită la dezvoltarea teoretică și practică a jurnalisticii din România. În acest context cartea semnată de Ștefan Nemecek “PRESA HUNEDOREANĂ (de la origini și până în prezent)” a fost selectată și premiată, fiind considerată ca o lucrare de referință, ca un model și pentru alți cutezători care ar putea contribui la o realizare a Istoriei Presei din România prin realizarea unor lucrări similare în alte zone ale țării.

În cuvântul președintelui Uniunii Ziariștilor Profesioniști, prof. univ. dr. Mihai Miron, în cuvântul președinților comisiilor care au selectat și propus spre premiere producțiile jurnalistice realizate în Valea Jiului de către Ștefan Nemecek s-a subliniat faptul că Valea Jiului, locul de unde au pornit mineriadele de tristă amintire nu trebuie receptat ca un tărâm al violenței ci ca o zonă unde se produce cultură, se receptează cultură, minerul nefiind acea persoană agresivă cu lămpaș și caschetă pe care încă multă lume îl privește cu ostilitate ci, un om pe care munca în subteran îl face sufletește mult mai uman, fapte care ar putea fi reflectate de mass media locală cu mai multă agresivitate profesională pentru un meritat câștig de imagine a tuturor locuitorilor zonei. Oricum, se poate spune că cele două premii obținute reprezintă un pas mare spre bine în acest sens.

La importanta manifestare a decernării premiilor UZP a participat lumea bună a jurnalisticii românești. În rândul celor prezenți au fost foarte puțini reprezentanți ai tinerei generații fapt care se datorează probabil unei insuficiente preocupări de a realiza o calitate a materialului jurnalistic indiferent dacă este vorba de televiziune, radio sau ziar, atitudine tolerată de șefii care sunt adepții “manelizării jurnalistice” sau poate chiar impun acest stil de jurnalism. Apoi, o constatare care imediat poate fi reținută de un participant la o astfel de manifestare: și în cazul jurnalisticii, mai cu seamă a jurnalisticii profesionale, ora exactă se dă tot de la București. Adică, se dorește și nu întâmplător, ca tot ce înseamnă profesionalism să graviteze în jurul televiziunilor centrale, a Radiodifuziunii Române și a celor două, trei posturi de radio cu acoperire națională, a presei scrise centrale. Este foarte greu sau aproape imposibil, să penetrezi acest cerc, din provincie. Totuși, premiile “răpite” din capitală și duse în cele patru colțuri de țară sunt o dovadă că se poate, că profesionalismul jurnalistic nu poate să nu mai fie recunoscut ca existent doar la București ci și la Craiova și la Constanța și la Timișoara și la Cluj și la Iași și sigur, și în Valea Jiului.

Poate finele anului 2008 va aduce surprize în peisajul jurnalistic local și național. Poate, dacă unii editori de presă locali vor reuși să depășească orgolii, să înțeleagă că ziarele se produc în echipă, că doar împreună pot fi cineva, că împreună pot câștiga mai mult decât individual, mai cu seamă în acest an electoral, atât ca imagine cât și material, jurnalistica Văii Jiului ar putea fi dată ca exemplu din toate punctele de vedere. Rămâne de văzut...

Daniela MIKLOȘ

**DIN NOU, ÎN ORIENTUL MIJLOCIU S-A
VORBIT FRUMOS DESPRE CULTURA
HUNEDOREANĂ, VALEA JIULUI,
MINERII VĂII JIULUI ȘI ROMÂNIA**
Ziarul "Curierul Văii Jiului nr. 608, 17 iulie 2008

La începutul acestui an, trei cărți scrise în Valea Jiului au fost prezentate în cadrul unei manifestări culturale de înaltă ținută la Cairo, la Muzeul Național de Istorie al Egiptului. Tot atunci cărțile au ajuns în rafturile Bibliotecii din Alexandria și prestigioasa Bibliotecă a Mănăstirii de la poalele Muntelui Sinai. După doar câteva luni, săptămâna trecută, s-a vorbit din nou, în termeni deosebit de apreciativi despre cultura hunedoreană, despre Valea Jiului, minerii Văii Jiului și România, în cadrul unui Simpozion Internațional în Orientul Mijlociu. Este vorba despre o acțiune culturală cu participarea a 8 țări care trebuia să se desfășoare la Istanbul. Din cauze neprecizate de organizatori, dar bănuite de participanți – iminența unor atacuri teroriste - manifestare culturală a avut loc la Izmir, în organizarea autorităților locale și a Universității din a treia localitate ca importanță a țării.

Acțiunea, deosebit de interesantă, a avut ca generic o temă importantă: condiția jurnalistului în conjunctura socio-economico politică actuală, avându-se în vedere că această meserie este considerată la momentul actual ca una dintre cele mai periculoase din lume, jurnalistul având cea mai mică medie de vârstă, conform statisticilor mondiale, în anul 2007 pierzându-și viața în timpul exercitării meseriei 91 de jurnaliști. Cei mai mulți și-au pierdut viața în Afganistan și Kuwait, urmează țările africane, apoi țările din fostul bloc sovietic.

două țări la cele patru locuri de prezentare. Auditoriul a putut lua cunoștință de titlurile ce urmau a fi lansate prin intermediul unei borșuri cu prezentări făcute în limba turcă, engleză, franceză și germană. România a fost reprezentată de autorul volumelor „**PRESA HUNEDOREANĂ (de la origini până în prezent)**”, „**TEME FILOSOFICE MEREU ACTUALE**”, „**POLITICĂ, RELIGIE ȘI MORALĂ**” – Ștefan Nemeček; „**Nobilimea la români**” – lucrare amplă și responsabilă care prezintă istoria principalelor familii nobiliare din România, semnată de **Victor Botez și Corneliu Radeș** și „**Specificul fenomenologiei franceze: Maurice Merleau –Ponty**” și „**Infinit de albastru**” semnate de **Ioan N. Roșca**. Din analiza volumelor prezentate de către reprezentanții României a reieșit faptul că aceștia sunt promotorii unui curent filozofico-jurnalistic de actualitate, adică prezentarea textelor din cărți concentrează multă informație în pagini puține, modul de exprimare este concis, clar, cu o adresabilitate largă cititorului care nu este inițiat cu termenii filozofici, ceea ce se citește se poate reține ușor, respectiv, altruismul autorilor care reușesc să îmbine într-o armonie plăcută filozofia cu poezia (referirile directe la Ioan N. Roșca), studiul istoric cu cel filozofic și nu numai.

Cărțile scrise și tipărite în Valea Jiului, mai cu seamă **PRESA HUNEDOREANĂ (de la origini până în prezent)** au fost răsfoite și analizate cu multă atenție. S-a vorbit frumos despre jurnalistica Văii Jiului, despre cei care practică această meserie într-o zonă minieră cu tradiție de peste 150 de ani în ceea ce privește extracția cărbunelui. Este păcat că nu s-a găsit receptivitate la colegii editori de presă din Valea Jiului de a pregăti o colecție a ziarelor proprii care puteau fi prezentată la această prestigioasă manifestare consacrată activității jurnaliste. Oricum au fost cerute informații detaliate despre cum a evoluat jurnalistica din ținuturile hunedorene după

schimbarea regimului comunist, care este condiția socială și economică a jurnalistului hunedorean și în general a jurnalistului din România, dacă se poate vorbi de o reală independență a presei și a libertății cuvântului.

Despre locurile istorice – templul zeiței Artemis, orașul antic Efes și Casa și mormântul Sfintei Fecioare Maria – pe care organizatorii le-au prezentat jurnaliștilor și scriitorilor vom scrie în numerele viitoare ale ziarului nostru.

LANSARE LA
“PRESA HUNEDOREANĂ”
ÎN SALA DE MARMURĂ A PRIMĂRIEI
Ziarul”Curierul Văii Jiului nr. 579, 13 decembrie 2007

Într-un cadru festiv, în prezența a numeroși prieteni, colegi, ziariși, invitați și autorități locale, în Sala de Marmură a Primăriei Petroșani a avut loc lansare volumului “PRESA HUNEDOREANĂ (de la origini până în prezent)” manifestare organizată de Asociația Media Valea Jiului. Cartea în două volume, este o lucrare de referință pentru județul Hunedoara prezentând istoria presei de pe aceste meleaguri hunedorene.

După o prezentare de ansamblu făcută de scriitorul Valeriu Butulescu, în luările lor de cuvânt Tiberiu Vințan, Cătălin Docea - reprezentanți ai generației tinere de jurnaliști din Valea Jiului, primarul municipiului Petroșani - Tiberiu IACOB RIDZI și primarul orașului Uricani - Dănuț ODAGIU BUHĂESCU, cei doi susținători financiari alături de consiliul județean au subliniat importanța “Presei hunedorene” pentru cultura județului Hunedoara. Ca de obicei, prezentatorul Ioan

Velica a menținut tonusul discuțiilor. Ca invitat special a fost prezent scriitorul american de origine română Ovidiu Vasilescu care și-a lansat la Petroșani volumul de poezii "Agonia cuvintelor". De asemenea au fost prezenți mai mulți scriitori și ziariști de la Deva. În final, autorul a oferit autografe pe volumele făcute cadou participanților.

13 DECEMBRIE 2007 ————— Cucerul Văii Jiului ————— 4

LANSARE LA "PRESA HUNEDOREANĂ" ÎN SALA DE MARMURĂ A PRIMĂRIEI

Într-un cadru festiv, în prezența a numeroși prieteni, colegi, ziaristi, invitați și autorități locale în Sala de Marmură a Primăriei Petroșani a avut loc lansarea volumului "PRESA HUNEDOREANĂ de la origini până în prezent" manifestare organizată de Asociația Merita Valea Jiului. Cartea în două volume, este în ficare de bibliotecă pentru județul Hunedorea prezentând istoria presei de pe aceste meleaguri hunedorene. După o prezentare de amănunțiu făcută de scriitorul Valeriu Băluțescu, în limbile lor de vorbire Tiberea Velica, Clădina Dozua - reprezentanți ai generației tinere de jurnaliști din Valea Jiului, președintele municipiului Petroșani - Tiberiu IACOB RIEȘI și primarul orașului Luncani, Clădina DOZUA BUNĂȘESCU, cei doi susținători înescapabili aiături de consiliul județean au subliniat importanța "Presei hunedorene" pentru cultura județului Hunedorea. Ca de obicei, prezentatorul, Iana Velica a menționat personal discipulilor. Ca invitat special a fost prezent scriitorul american de origine română Ovidiu Vasilescu care și-a lansat la Petroșani volumul de poezii "AGONIA CUVINTELOR". De asemenea au fost prezenți încă mai scriitori și ziariști de la Deva. În final,

PRESA HUNEDOREANĂ (de la origini până în prezent) LANSATĂ LA GALERIA DE ARTĂ "FORMA" DIN DEVA

Ziarul "Curierul Văii Jiului" nr. 581, 20 decembrie 2007

7 — Curierul Văii Jiului — 20 DECEMBRIE 2007

PRESA HUNEDOREANĂ (de la origini până în prezent) lansată la GALERIA DE ARTĂ "FORMA" din Deva

Fiind catalogată ca o lucrare de referință pentru județul Hunedoara "PRESA HUNEDOREANĂ (de la origini până în prezent)" a fost lansată la Galeria de Artă Forma din Deva, o locație elegantă din centrul municipiului reședință de județ, în cadrul unei reușite acțiuni organizate de ziarisții colegi din Deva.

Dând dovadă de un interes deosebit față de această lucrare literaro-documentară au fost prezenți la manifestare numeroși scriitori hunedoreni cunoscuți, printre care: Paulina Popa, Mariana Pândaru - Bârgău, Gligor Hașa, George

Fiind catalogată ca o lucrare de referință pentru județul Hunedoara "PRESA HUNEDOREANĂ (de la origini până în prezent)" a fost lansată la Galeria de Artă Forma din Deva, o locație elegantă din centrul municipiului reședință de județ, în cadrul unei reușite acțiuni organizate de ziarisții colegi din Deva.

Dând dovadă de un interes deosebit față de această lucrare literaro-documentară au fost prezenți la manifestare numeroși scriitori hunedoreni cunoscuți, printre care: Paulina Popa, Mariana Pândaru - Bârgău, Gligor Hașa, George

Holobacă, Ovidiu Vasilescu, reprezentanți ai conducerii Consiliului Județean Hunedoara - principalul susținător al apariției cărții - reprezentanți ai conducerii Primăriei Municipiului Deva, foarte mulți ziariști din presa scrisă și audio-vizuală, mai cu seamă reprezentanți din tânăra generație de jurnaliști, numeroși prieteni și cetățeni ai municipiului Deva iubitori de carte.

Amfitrionul lansări de carte a fost ziaristul Alexandru Gruian care a prezentat cele două volume de “presă hunedoreană”, conținutul acestora fiind catalogat ca o primă încercare de adunare sub același titlu a ziarelor apărute în Valea Jiului și ținutul Hunedoarei începând cu anul 1876 și până în septembrie 2007, precum și prezentarea colectivelor de jurnaliști care au făcut parte din redacțiile ce au editat ziarele hunedorene de-a lungul a aproape un secol și jumătate.

Colegii prezenți din mass-media hunedoreană au manifestat un interes deosebit pentru conținutul lucrării din punct de vedere documentar. Jurnaliștii tinerei generații au fost preocupați de modul în care se făcea presă în perioada interbelică și perioada comunistă comparativ cu perioada ultimilor 18 ani când libertatea de exprimare nu a mai fost constrânsă de nimeni și nimic. În finalul discuțiilor autorul a adresat mulțumiri tuturor acelorora din partea cărora a primit sprijin în lunga perioadă de documentare printre care Lucia Liciu, Tiberiu Istrate, cunoscuți jurnaliști hunedoreni din Deva, consilierilor județeni și membrilor consiliilor municipal Petroșani și orașenesc Uricani care au sprijinit financiar tipărirea PRESEI HUNEDORENE.

DESPRE ISTORIA PRESEI HUNEDORENE LA MUZEUL NAȚIONAL DE ISTORIE DIN CAIRO

Ziarul "Curierul Văii Jiului" nr. 589, 28 februarie 2008

Cu puțin înainte de anul Nou, mass-media locală anunța faptul că jurnalistica Văii Jiului beneficia de un premiu național decernat de Uniunea Ziaristilor Profesioniști pentru volumele "PRESA HUNEDOREANĂ (de la origini până în

prezent)” semnate de Ștefan Nemeceșek. Considerând cele două lucrări ca model de cercetare și prezentare a presei, autorul volumelor a fost invitat să facă parte dintr-o delegație culturală în Egipt, la Muzeul Național de Istorie din Cairo. În cadrul simpozionului care a avut loc au fost prezentate din partea

României trei teme, una dintre ele fiind susținută de Ștefan Nemeček referindu-se la o prezentare a unei istorii jurnalistice din zona Hunedoarei, derulate într-o perioadă de un secol și jumătate.

Evenimentul poate fi calificat de o importanță deosebită pentru promovarea culturii românești, mai cu seamă a culturii gândite și create în Valea Jiului și ținutul Hunedoarei. Într-una din citadelele culturii universale, Biblioteca Muzeului Național de Istorie din Cairo s-a vorbit despre România, s-a vorbit despre Valea Jiului, despre minierii și mineritul din zonă. A fost o experiență deosebită, văzând și simțind că civilizația europeană, civilizația creștină poate să se îmbine într-o fericită armonie de sensuri cu civilizația și cultura afro-asiatică, cu valorile culturale și spirituale ale lumii musulmane, prin cultură reușindu-se o îmbinare benefică de mentalități care să conducă la o spiritualitate universală. Cărțile gândite și scrise în Valea Jiului au avut un succes deosebit fiind apreciate ca lucrări care îmbogățesc zestrea patrimoniului Bibliotecii Muzeului Național de Istorie din Egipt. Vorbindu-se despre Istoria Presei a fost interesant de constatat că în “nomenclatorul” direcțiilor de cercetare istorice al muzeului nu exista o “catedră de istorie a presei”. Ideea înființării și a unei direcții de cercetare a istoriei jurnalistice naționale și universale a fost generată de prezența “Istoriei Presei Hunedorene” la importantul simpozion științific derulat cu participarea reprezentanților din peste 20 de țări ale lumii.

Constatăndu-se în timpul desfășurării discuțiilor că autorul volumelor de istorie a presei hunedorene a prezentat în paralel și două cărți cu tematică filosofică, lucrări care concentrează o multitudine de idei filosofice ale unora dintre cei mai importanți filosofi ai lumii, Ștefan Nemeček a fost sprijinit pentru a lua legătura cu Biblioteca din Alexandria, profilată pe acumularea de carte cu tematică universală, fiind

rugat să expedieze un set de cărți și acestei biblioteci care se știe este una dintre cele mai valoroase, complete și importante biblioteci ale lumii.

Manifestarea culturală din capitala egipteană a fost un bun prilej de a stabili legături cu personalități importante din domeniul culturii, din mai multe țări, a face cunoscut faptul că în România se receptează și se crează cultură de valoare universală, ideile și puterea de creație a românilor putând fi preluate, dezvoltate și chiar generalizate în multe colțuri ale lumii, indiferent de orientările politice sau religioase. Studiile efectuate la Muzeul Național de Istorie a Egiptului, la care s-a făcut în repetate rânduri trimitere au subliniat că acțiunile culturale pot uni oamenii de pe toate meridianele globului, îi pot face mai buni, mai... oameni.

Ca semn de apreciere pentru volumele oferite Bibliotecii, Ștefan Nemeček a primit un papirus egiptean cu "Cheia Vieții" – un simbol sacru al cheii cu care se deschide poarta lumii divine după moarte - inscripționată cu numele de ȘTEFAN, cu hieroglifele scrisului folosit de faraonii egipteni.

CARTE DEOSEBITĂ, CINSTE CUI TE-A SCRIS !

Ziarul "Curierul Văii Jiului nr. 602, 5 iunie 2008

5 Iunie 2008 Curierul Văii Jiului 4

CARTE DEOSEBITĂ, CINSTE CUI TE-A SCRIS!

Autorul volumului "Iosif Tellmann - artist plastic", Elisabeta KOCŠIK vorbește cu mulți cititori mulțumitori despre cartea a cărei "Ma Hebbel", unul și artistul jidovii care a rămas și în amintirea tuturor celor care l-au cunoscut!

Amfitrionul manifestării Elisabeta Kocsik prezintă volumul "Lăcrăși launzei Elisabeta Kocsik"

Ziaristul Ioan Dăbâlc, care coordonează Căminul Cultural al volumului "POLITICĂ, RELIGIE ȘI MORALĂ" alături de Elisabeta Kocsik și dinău reprezentanți ale Comandei Culturii din Lupeni, stăruie de prezentare cu Ioan Tellmann

prezentat cu ocazia lansării volumului "Iosif Tellmann - artist plastic" din Lupeni au găzduit o nouă manifestare culturală. Este vorba de lansarea volumelor "IOSEF TELLMANN artist plastic" - autor Elisabeta Kocsik, "POLITICĂ, RELIGIE ȘI MORALĂ" și "TEME FILOSOFICE MEREU ACTUALE" - autor Ștefan NEMEČEK.

"Ma Hebbel" - un artist jidovii care a rămas și în amintirea tuturor celor care l-au cunoscut!

Amfitrionul manifestării Elisabeta Kocsik prezintă volumul "Lăcrăși launzei Elisabeta Kocsik"

Ziaristul Ioan Dăbâlc, care coordonează Căminul Cultural al volumului "POLITICĂ, RELIGIE ȘI MORALĂ" alături de Elisabeta Kocsik și dinău reprezentanți ale Comandei Culturii din Lupeni, stăruie de prezentare cu Ioan Tellmann

Ștefan Nemeček este autorul volumului "Iosif Tellmann - artist plastic" și "TEME FILOSOFICE MEREU ACTUALE".

Elisabeta Kocsik este autorul volumului "POLITICĂ, RELIGIE ȘI MORALĂ".

Ioan Dăbâlc este ziaristul care coordonează Căminul Cultural din Lupeni.

Cu puțin timp în urmă, Galeriile de Artă "Iosif Tellmann" din Lupeni au găzduit o nouă manifestare culturală. Este vorba de lansarea volumelor "Iosif Tellmann artist plastic" - autor Elisabeta Kocsik, "POLITICĂ, RELIGIE ȘI MORALĂ" și "TEME FILOSOFICE MEREU ACTUALE" - autor Ștefan NEMEČEK.

Iată că Lupeniul se dovedește a fi - prin activitatea culturală derulată la acest important "centru" expozițional - localitatea Văii Jiului unde autorii de carte, artiștii plastici și nu numai, au putut și pot derula acțiuni deosebite la care

senzaționalul, care atrage de obicei atenția participanților, poate fi catalogat simplu: veritabil act de cultură.

Autoarea volumului “Iosif Tellmann artist plastic” a prezentat cu emoție personalitatea artistului lupenean Iosif Tellmann, omul care a crescut și educat generații de tineri talentați în mînuirea pensulei și combinarea culorilor, folosirea aparatului de filmat și fotografiat pentru immortalizarea unor imagini statice și “mișcătoare” din trecutul municipiului Lupeni devenite istorie. Elisabeta Kocsik a subliniat o problemă deosebit de importantă: care va fi oare soarta numeroaselor sculpturi, picturi, linogravură, tablouri și alte creații ale lui Iosif Tellmann? A fost lansată ideea înființării unui Muzeu “Iosif Tellmann” care ar putea constitui și un punct de atracție turistică pentru turiștii care tranzitează municipiul Lupeni în drum spre Stațiunea Straja sau vor străbate viitoarea “magistrală rutieră” spre Băile Herculane.

Cu siguranță că această idee nu va rămâne fără receptivitate din partea Consiliului Local municipal Lupeni.

Ziaristul Ioan Dubek și profesorul Ilie SARDESCU au prezentat volumele “Iosif Tellmann artist plastic” “POLITICĂ RELIGIE ȘI MORALĂ” și “TEME FILOSOFICE MEREU ACTUALE” făcând referire și la personalitatea celui care a fost artistul plastic de excepție, Iosif Tellmann.

“Omul cel mai fericit este acela ce face fericit pe cât mai mulți oameni. Dacă judecăm după spusele lui Diderot, putem afirma că artistul plastic Iosif Tellmann a fost un om fericit. Prin mesajul din creațiile sale a înnobilit mintea și sufletele semenilor săi. Activitatea artistului pe tărâmul artei și culturii a fost răsplătită cu numeroase distincții în țară și străinătate, inclusiv Ordinul Cultural. Pe plan local a fost declarat cetățean de onoare al orașului Lupeni. A fost primul președinte al Forumului Democrat al Germanilor din România Filiala Valea Jiului. Dincolo de distincții și funcții Iosif Tellmann a fost prețuit, iubit și stimat pentru omnia sa. A fost

omul care a adus prin flacăra talentului și sufletului său o rază de lumină, speranță și bucurie. Prin creațiile sale Iosif Tellmann continuă să trăiască printre noi.” a precizat ziaristul Ioan Dubek.

“Corupția și politicianismul de o parte, de cealaltă cetățeanul abandonat și turmentat de necazuri și de clișee, de manipulări și demagogie, reprezintă tabloul general prezentat spre analiză cititorului volumului **“Politică, Religie și Morală”**. Conținutul cărții oferă o bogăție de idei, concepte, veritabile paradigme ale rațiunii elevate, informații, interpretări ale textelor marilor gânditori ale căror doctrine și-au pus amprenta în mod covârșitor asupra evoluției civilizației umane. Din sinteza studiului filosofic prezentat putem concluziona că înfinit de mult adevăr conține afirmația anticilor cum că înțeleptul e singura ființă fericită.” a subliniat prof. Cristian RESMERIȚĂ, președintele comisiei de cultură din cadrul Consiliului Local Lupeni, prezent la acțiune.

The image shows the front page of the newspaper "Cuvierul Văii Jiului". At the top left, there is a box with the following text: "ANUL XIV NR. 602 JOI 5 Iunie 2008 4 PAGINI 0,50 lei". Below this is a barcode and the ISSN number "ISSN 1584-7222". The main title "Cuvierul" is written in a large, stylized font, with "VĂII JIULUI" underneath it. The page is divided into three main sections. The left section is titled "MOMENT SFÂNT PE VALEA JIETULUI" and features a photograph of a religious ceremony. The middle section is titled "ÎNĂLTAREA DOMNULUI" and contains a column of text. The right section is titled "A CĂȘTIGAT DEȚAȘAT" and features a portrait of Mircea Ioan AUCIOT, with the caption "Mircea Ioan AUCIOT președinte al Consiliului Județean Hunedoara". At the bottom right, there is a small box with the text "BUCUREȘTI, 15 Iunie 2008, 11:00 AM" and "BUCUREȘTI, 15 Iunie 2008, 11:00 AM".

planetei, indiferent de naționalitate, regim politic, confesiune religioasă, se aliniază spiritual, se leapadă de gândurile și energiile negative, simțindu-se mai aproape de Dumnezeu.

Sfânta Ecaterina s-a născut în anul 294 la Alexandria, într-o familie de aristocrați, numele său inițial fiind Dorothee.

A primit o educație aleasă, într-o școală păgână având cunoștințe avansate de filosofie, poezie, muzică, matematică, astronomie și medicină. În epoca persecuțiilor Împăratului Maximin, Sfânta Ecaterina a făcut publică credința în Isus Cristos, fiind recunoscută ca o personalitate deosebită a acelor vremuri. Autoritățile timpului au încercat să impună alinierea la credințele religioase ale vremii, fără însă a reuși, din contră, Sfânta Ecaterina a convins cei peste cincizeci de învățați care trebuiau să o convertească, și chiar pe soția împăratului să treacă la credința creștină. Ca pedeapsă, a fost decapitată. Trupul ei a fost dus pe una din cele mai înalte culmi ale muntelui Sinai, loc unde și-au găsit adăpost, timp de mai bine de un secol, monahi refugiați din calea persecutorilor celor cu credința în Isus. În anul 330, preoții creștini din zona Sinai cer protectoratul mamei împăratului Constantin, Helene, care construiește la poalele munților Sinai o mică biserică unde puteau să se retragă pentru rugăcine, preoții din zonă. Aceștia descoperă și trupul sfântei Ecaterina care este adus și așezat într-un sicriu special din bisericuță. Sfințenia trupului este dovedită și astăzi prin mirosul plăcut emanat de-a cursul secolelor, din zona capului.

De-a lungul secolelor Mănăstirea Sfânta Ecaterina nu a fost demolată niciodată, fapt pentru care biblioteca pe care o adăpostește a reușit să adune și să stocheze documente de o inestimabilă valoare istorică. Este cea mai veche bibliotecă monastică creștină din lume. Din miile de manuscrise existente, două treimi sunt în limba greacă. Textele documentelor stochează informații istorice legate de existența împăraților,

patriarhilor și episcopilor, prinților și sultanilor, crâmpeie din istoria națională a celor mai importante popoare creștine. Cea mai importantă comoară a bibliotecii o reprezintă renumitul CODEX SINAITICUS datat ca existență de la începutul secolului IV, considerat ca cel mai prețios manuscris din lume, conținând textul grecesc al Sfintei Scripturi. Biblioteca mai adăpostește CODEX SIRYACUS RESCRIPTUS din anul 400, respectiv cea mai veche evanghelie greacă din anul 717 oferită mănăstirii de împăratul Teodosie al III-lea. Pentru cel care poate petrece, fie și doar câteva minute într-un loc sacru al istoriei creștinismului este o experiență unică care cu greu poate fi descrisă. În acest loc sfânt, alături de manuscrisele și documentele bisericești “odihnesc” scrieri filosofice, istorice, de valoare din toate colțurile lumii. Cu puțin timp în urmă, pe rafturile Bibliotecii Mănăstirii Sf. Ecaterina, a doua ca importanță în lume după biblioteca Vaticanului, și-au găsit loc patru cărți din Valea Jiului: **CONTROVERSE FILOSOFICE**, **TOLERANȚA** în filosofia lockeeană, **ISTORIA PRESEI HUNEDORENE** vol. I și II semnate de Ștefan Nemeșek.

”Poteca” în piatră spre Vârful Muntelui Sinai

“POLITICĂ, RELIGIE ȘI MORALĂ” și
“TEME FILOSOFICE MEREU ACTUALE”,
autor Ștefan NEMECSEK volume lansate la
NEDEIA VULCĂNEANĂ ediția a XXXVI-a
Ziarul”Curierul Văii Jiului nr. 605, 26 iunie 2008

26 Iunie 2008 Curierul Văii Jiului 4

NEDEIA VULCĂNEANĂ EDIȚIA a XXXVI-a

Luni, la Centru Șansa din Vulcan, a avut loc deschiderea oficială a celei de-a XXXVI-a ediții a NEDEII VULCĂNEANĂ. Cuvântul de deschidere a revenit primarului municipiului Vulcan, Gheorghe ILE. “În numele meu personal, al conducerii Primăriei Municipiului Vulcan și al Consiliului Local Vulcan adresez mulțumiri tuturor celor prezenți astăzi, aici, la deschiderea oficială a celei de-a XXXVI-a ediții a Nedeii Vulcăneane. Împreună cu comitetul de organizare și cu spiritul comunității locale am pregătit o serie de manifestări culturale și sportive care, cu siguranță vor fi pe placul vălăchilor. Sperăm că locuitorii municipiului Vulcan vor participa în număr cât mai mare la activitățile organizate, special pentru ei, și mai mult la activitățile culturale și sportive care au avut loc în zilele trecute și care vor avea în continuare un rol important în dezvoltarea și promovarea activității culturale în municipiul Vulcan, și în special în activitățile culturale ale vălăchilor.” a spus primarul Gheorghe ILE.

A urmat apoi prezentarea elevilor vulcăneni care au câștigat premiile la concursurile și olimpiadele științifice naționale și internaționale, precum și prezentarea și lansarea cărții de față, intitulată “POLITICĂ, RELIGIE ȘI MORALĂ” și “TEME FILOSOFICE MEREU ACTUALE” de Ștefan NEMECSÉK. Cuvântul de deschidere a fost rostit de către Ștefan NEMECSÉK, autorul cărții. “Căruțelor de război și de război” a fost prezentată de către Ștefan NEMECSÉK, autorul cărții. “Căruțelor de război și de război” a fost prezentată de către Ștefan NEMECSÉK, autorul cărții.

Ștefan NEMECSÉK a prezentat și câteva dintre cele mai recente lucrări ale sale, care au fost lansate în cadrul evenimentului. “Căruțelor de război și de război” a fost prezentată de către Ștefan NEMECSÉK, autorul cărții.

Evenimentul s-a desfășurat în cadrul Centrului Șansa din Vulcan, în prezența multor invitați, inclusiv a reprezentanților administrației locale și a comunității locale.

ROLE
Război 7 - 9 ani
Ștefan NEMECSÉK, autorul cărții
Ștefan NEMECSÉK, autorul cărții
Ștefan NEMECSÉK, autorul cărții
Ștefan NEMECSÉK, autorul cărții

**REZULTATELE
COMPETIȚIILOR DE**

Luni, la Centru Șansa din Vulcan a avut loc deschiderea oficială a celei de-a XXXVI-a ediție a NEDEII VULCĂNEANĂ. Cuvântul de deschidere a revenit primarului municipiului Vulcan, Gheorghe ILE. “În numele meu personal, al conducerii Primăriei Municipiului Vulcan și al Consiliului Local Vulcan adresez mulțumiri tuturor celor prezenți astăzi, aici, la deschiderea oficială a celei de-a XXXVI-a ediție a Nedeii Vulcăneane. Împreună cu comitetul de

organizare și cu sprijinul consilierilor locali am pregătit o serie de manifestări culturale și sportive care, cu siguranță vor fi pe placul vulcănenilor. Sperăm că locuitorii municipiului Vulcan vor participa în număr cât mai mare la acțiunile organizate, special pentru ei, și bineînțeles invităm și ceilalți locuitori din Valea Jiului să vină la Vulcan, să participe la evenimentele culturale din localitate.” - a spus primarul Gheorghe Ile.

A urmat apoi premiarea elevilor vulcăneni cu rezultate deosebite la concursurile și olimpiadele școlare naționale și, în premieră, în acest an, au fost recompensați și preșcolarii care s-au remarcat prin activitatea lor în cadrul grădinițelor din localitate.

Cei prezenți au fost invitați să vizioneze expozițiile de pictură, icoane pe sticlă, desen, goblenuri, realizate cu măiestrie de elevii ai școlilor din localitate și să participe la lansarea cărților “POLITICĂ, RELIGIE ȘI MORALĂ” și “**Teme filosofice mereu actuale**” semnate de Ștefan Nemeček, ultima fiind sprijinită pentru apariție de către Consiliul local Vulcan. Acțiunile organizate în prima zi a Nedeei Vulcănene s-au încheiat cu o emoționantă premieră a cuplurilor care în acest an își sărbătoresc “nunta de aur”. Astfel, 25 cupluri care timp de 50 de ani au reușit să păstreze încă vie “flacăra dragostei” au fost recompensați cu mici atenții din partea organizatorilor manifestării. “Îi felicit pe toți cei care timp de 50 de ani au conviețuit în armonie și bună înțelegere, nu ca acum când multe cupluri se destramă după doar 2-3 ani de conviețuire comună.” a precizat Gheorghe ILE.

Mărți, manifestările sportive au debutat cu “Cupa Nedeei Vulcănene la cros, urmat de concursul de role și de dechiderea competiției de șah. Ieri, s-au desfășurat competițiile de biciclete, motoscutere și competițiile interșcolare de handbal și fotbal.

Astăzi au loc competițiile de șah, Cupa Nedeii Vulcănene la popice și finalele competițiilor de fotbal între echipele de pe raza municipiului Vulcan.

Vineri, va avea loc inaugurarea Centrului comercial “PRO EUROPA” una dintre cele mai moderne locații de acest gen din județul Hunedoara. Începând cu ziua de vineri, vulcănenii vor putea viziona evoluția a numeroși soliști și formații de muzică ușoară și populară. Printre invitații de marcă care vor evolua sâmbătă pe scenă se numără HARA, HI-Q, Casa Locco și Mioritic. Duminică, după parada Portului popular care se va desfășura pe Bulevardul Mihai Viteazu, la locul de agrement “La Brazi” vor evolua soliștii de muzică populară.

Organizatorii vă invită să participați la toate aceste manifestări, beneficiind și de multe alte surprize.

INTERES DEOSEBIT PENTRU CĂRȚILE DIN ROMÂNIA

Ziarul”Curierul Văii Jiului nr. 610, 31 iulie 2008

Nu cu mult timp în urmă, la Izmir, în Turcia, a avut loc o manifestare culturală la care a fost invitată și o delegație din România compusă din ziașiști și scriitori. Intenția organizatorilor a fost aceea de a aduce în atenția opiniei publice mondiale statutul ziaristului din zilele noastre, persoană care practică una dintre cele mai periculoase meserii din lume. Reprezentanții celor 8 țări participante au lansat la Izmir, peste 30 de titluri de carte cu o tematică diversă incluzând teme filosofice, poezie, tematică jurnalistică.

INTERES DEOSEBIT PENTRU CĂRȚILE DIN ROMÂNIA

Nu ce mult timp în urmă, la Izmir, în Turcia, a avut loc o manifestare culturală la care a fost invitat și o delegație din România compusă din artiști și scriitori. Instanța organizatoare a fost aceea de a aduce în atenția opiniei publice mondiale starea actuală din unele noastre persoane care practică una dintre cele mai prestigioase meserii din lume. Reprezentanții celor 8 țări participante au lansat la Izmir, peste 30 de titluri de carte ca o tematică diversă incluzând teme filosofice, poezie, tematică jurnalistică. O atenție deosebită au fost acordată cărților prezentate de către delegația română: "Infinit de albastru" și "Specificul fenomenologiei franceze - Maurice Merleau - Ponty" semnate de filosoful Ioan N. Roșca, "Nobilimea la Români" semnată de doctorul în filosofie Victor Botez împreună cu Corneliu Radeș, "PRESA HUNEDOREANĂ (de la origini până în prezent)", "TEME FILOSOFICE MEREU ACTUALE", "POLITICĂ, RELIGIE ȘI MORALĂ" semnate de ziaristul Ștefan Nemeșek.

de doctorul în filosofie Victor Botez împreună cu Corneliu Radeș, "PRESA HUNEDOREANĂ (de la origini până în prezent)", "TEME FILOSOFICE MEREU ACTUALE", "POLITICĂ, RELIGIE ȘI MORALĂ" semnate de ziaristul Ștefan Nemeșek. În mod deosebit a fost apreciat titlul "POLITICĂ, RELIGIE ȘI MORALĂ" recunoscându-se faptul că imoralitatea amestecului politică-religie este mai mult decât evidentă în multe dintre statele lumii, mai ales în țările sărace și în curs de dezvoltare, clerul și religia influențând în mod evident politicul, dominând astfel economicul și socialul. Ideea de a dezbate moralitatea sau mai bine zis imoralitatea amalgamului politică-religie a fost reținută ca o eventuală temă a unui simpozion care va fi organizat în una dintre țările participante în ultima perioadă a acestui an.

Cărțile scrise și editate în România au fost apreciate din punct de vedere al conținutului dar și al prezentei grafice și tipografice, saloai fără complexe de inferioritate alături de cărțile editate cu sprijin financiar substanțial de către edituri cunoscute și recunoscute pe plan mondial. A fost impresionant, a fost emoționant să fi câteva ore cât a durat lansarea de carte românească în cadrul atenției, să vorbești despre România, despre Valahia, despre presa Văii Jiului, condiția umană din România și mai ales a jurnalistului din provincie, despre minei Văii Jiului (a fost mult comentată imaginea cu minei de pe coperta volumului II al PRESII HUNEDORENE). Prin cărțile lansate în lumea arabă în acest respect pentru că arabii scriu, scrierile și conținutul de cultură este la alte cote de apreciere ca și în Europa (adică mulți sunt răscălați) organizații cu daș o țară corespunzător privind modul în care trebuie apreciați jurnaliștii, și scrierile din întreaga lume. (DR. MIHAILA)

O atenție deosebită au fost acordate cărților prezentate de către delegația română: "Infinit de albastru" și "Specificul fenomenologiei franceze -Maurice Merleau - Ponty" semnate de filosoful Ioan N. Roșca, "Nobilimea la Români" semnată de doctorul în filosofie Victor Botez împreună cu Corneliu Radeș, "PRESA HUNEDOREANĂ (de la origini până în prezent)", "TEME FILOSOFICE MEREU ACTUALE", "POLITICĂ, RELIGIE ȘI MORALĂ" semnate de ziaristul Ștefan Nemeșek. În mod deosebit a fost apreciat titlul "Politică, Religie și Morală" recunoscându-se faptul că imoralitatea amestecului politică-religie este mai mult decât evidentă în multe dintre statele lumii, mai ales în țările sărace și în curs de dezvoltare, clerul și religia influențând în mod evident politicul, dominând astfel economicul și socialul. Ideea de a dezbate moralitatea sau mai bine zis imoralitatea amalgamului politică-religie a fost reținută ca o eventuală temă

a unui simpozion care va fi organizat în una dintre țările participante în ultima perioadă a acestui an.

Cărțile scrise și editate în România au fost apreciate nu numai din punct de vedere al conținutului dar și al prezentării grafice și tipografice, stând fără complexe de inferioritatea alături de cărțile editate cu sprijin financiar substanțial de către edituri cunoscute și recunoscute pe plan mondial. A fost impresionant, a fost emoționant să fi câteva ore cât a durat lansarea de carte românească în centrul atenției, să vorbești despre România, despre Valea Jiului, despre presa Văii Jiului, condiția ziaristului din România și mai ales a jurnalistului din provincie, despre minerii Văii Jiului (a fost mult comentată imaginea cu mineri de pe coperta volumului II al PRESEI HUNEDORENE). Prin cărțile lansate în lumea arabă în care respectul pentru cuvântul scris, scriitor și creatorul de cultură este la alte cote de apreciere ca și în Europa (adică mult mai ridicat) organizatorii au dat o lecție europenilor privind modul în care trebuie apreciați jurnaliștii și scriitorii din întreaga lume. (D. MIKLOS)

POEZIA DIN URICANI

Primarul Buhăescu a susținut lansarea a cinci volume de carte

Ziarul” e-Timpul” nr. 37, 21 decembrie 2007

La sfârșitul săptămânii trecute, mare iubitor al culturii, primarul orașului Uricani, Dănuț Buhăescu a găzduit evenimentul marcat de lansări de carte, editarea acestora fiind suportată financiar de Consiliul local și Primăria Uricani. După ce la Petroșani Ștefan Nemeček lansase două volume din „Presa Hunedoreană” a fost prezent și la Uricani alături de

poetii Ion Hirghiduș cu „Femeia lui Dumnezeu”, Loredana Cristea cu volumul „Simfonie pentru păsări”, Ioan N. Roșca cu volumul „Infinit de Albastru” și „Cuvinte văruite” aparținând poetului Ion Nicu Țigănteale. Volumul de versuri al tinerei poete Loredana Cristea au făcut o impresie bună celor care i-au citit poezia, volumul „Simfonie pentru păsări” demonstrând, încă o dată „unde sonore ale gândirii” Loredanei.

În privința „Femeii lui Dumnezeu”, proprietatea lui Ion Hirghiduș, se reliefează nevoia (și) de poezie a poetului-filosof. Despre „Femeia lui Dumnezeu”, criticul Ștefan Melancu consemnează: „Ne întoarcem astfel, prin versurile lui Ion Hirghiduș, la începuturile spiritualității noastre ca ființe gânditoare, și trăitoare, fapt pe care l-au încercat mai cu seamă poezii romantici. Ion Hirghiduș, un poet de formație filosofică, deține cu prisosință știința acestui amalgam, poezie și filozofie, în care poate fi înțeleasă și recunoscută poezia”. O prezență ne-a atras atenția în cadrul lansării de carte de la Uricani, înv.

Mariana Ghicioci. A ținut să fie prezentă la Uricani pentru că a cunoscut poezia Loredanei Cristea despre care afirmă că nu serie siropos, așa cum a spus în timpul evenimentului cineva din sală. Când înv. Mariana Ghicioci a citit versurile unei poezii compuse de ea însăși, „Auzi cum suflă cărbunii...” în sală s-a făcut liniște...

Leila OSMAN

OPERA MAGNA OMNIA

Ștefan Nemeček

PRESA HUNEDOREANĂ

(de la origini până în prezent)

Revista "Provincia Corvina" nr. 9 (46), dec. 2007, pag.46

Despre vigoarea venire a filologului, filosofului și psihologului vulcănean Ștefan Nemeček am scris în revista noastră ca și în revista Agero a românilor de pretutindeni. Erau primele două volume ale D-sale recent apărute: "Toleranța în filosofia lockeeană" și "Controverse filosofice" – la Editura Realitatea Românească.

Complexitatea și volumul enorm de informație, arcibia documentară și nucele unui proiect mai ambițios - panormarea mediilor din zona hunedoreană de după 1989, precum și verva ideilor ambelor cărți merită comentarii pe măsură, dar ne limităm la spațiul disponibil. La solicitarea D-sale, recent, am avut revelația unui om excepțional, cu un spirit tânăr și studios ca un student al vieții.

Ambele studii citate, sunt acut prezente ca instrumentar pentru universitari și nu numai, necesare mai ales tinerilor studioși, iar viziunea autorului se situează în cartezianismul redimensionat în paradigmele actuale ale cunoașterii

fenomenologice, fără a polemiza cu liota de surescitați sau consumști enciclopedoizi.

Om al cetății, animator și experimentat jurnalist, Ștefan Nemeșek și-a scris cărțile în formă totuși ușor asimilabilă, concentrând în limbaj explicit, dar substanțial, atât concepția sa despre contemporaneitate, cât și spectrul cunoașterii și al memoriei colective, pe o graduală itenerație: de la determinismul și indeterminismul vechilor greci în gândire și filozofie, respective determinismul medieval, modern și contemporan, la controversele filosofice actuale, cu dominantă filosofică a conceptului Adevăr și al criteriilor acestuia; un capitol pertinent și explorat ca

inepuizabil (încă), uimitor “filon” de (auto)cunoaștere umană, este cel despre opera lui Nietzsche într-o interpretare nuanțată brebaniană. Cel mai incitant capitol din “Controverse...” este dedicat fenomenologiei și hermeneuticii la Husserl și Heidegger, unde Ștefan Nemeșek este semioticianul invederat de analistul operei genialului K.R. Popper. “Controverse filosofice” este o contribuție excepțională în filosofia românească, o sinteză lucidă a religiilor și filosofiei pe itinerariile istoriei umanității, a lui Hommo Cogitans, a Ființei ce răsare ciclic, din propriile-i amurguri...

Conchid că amprenta formativă a sa transpare mai ales din școlile marilor germani și austrieci (Nietzsche, Jund, Heidegger, Popper etc)- Freud ai secolului XX.

Cea de-a doua carte este un „puzzle” necesar inclusiv nonografic, rod al experienței de jurnalist, animator cultural, realizator TV și cercetător al spațiului geo-cultural hunedorean, cu focalizare „subiectivă” pe Valea Jiului. Datele despre presa explozivă de după 1989, sunt monitorizate ușor incomplet, motivate just de către autor de lipsa de receptivitate a unor editori la lucrarea sa. Și iată, primim cele două volume consistente, revizuite și aduse la zi, care probează deplin primele impresii: „**PRESA HUNEDOREANĂ (de la origini până în prezent)**” splendid realizate și impecabil documentate. Textele, sintezele bio-bibliografice și travaliul retro-istoric în arhivele fostei dictaturi, sunt fascinante. O sinteză fără precedent în domeniul pentru cartea regiunii noastre, destinată să recupereze informațiile despre presă: preponderent în Valea Jiului și cu extindere regională necesară în actualitate.

Deocamdată semnalăm cu bucurie această operă esențială, nu înainte de a reveni la ideea că partea întâia a cărții a doua invocate la început, în tema conceptului de toleranță lockeeană și micile portrete Machiavelli, Hobbes, Luther, menite complementare la mesajul „Scriitori despre toleranță” a lui John Locke și impactul acestuia asupra societăților de astăzi, va merita să fie tipărită într-o carte separată și eventual dezvoltată, conturându-se, oricum, un cercetător și un filosof remarcabil. Astfel de oameni de valoare vin ca foarte necesari pentru România în contextul reintegrării reale în paradigma nouă europeană. Fostul student de excepție al prof. univ. dr. Mircea Popa, poate fi încântat de rodnicia discipolului care a dat o teză de doctorat pe măsura așteptărilor D-sale, deci în cele mai înalte exigențe. D-sa a fost coordonatorul științific al tezei lui Nemeček, cu genericul: „Scriitori și presă din Valea Jiului și Ținutul Hunedoarei”.

Eugen EVU

FIDELITATEA, PREMIATĂ LA NEDEIA VULCĂNEANĂ

Ziarul "Valea Jiului" nr. 437, 27 iunie 2008

6 VALEA JIULUI 27 Iunie 2008

Fidelitatea, premiată la Nedeia Vulcăneană

Nedeia Vulcăneană a debutat luni, la Centrul de Educație și Cultură "Șansa" cu premiera tuturor elevilor care au obținut rezultate deosebite la învățătură. "Cei mai importanți pentru viitorul unei comunități și s-a devenit o tradiție ca în fiecare an să fie premiați pentru rezultatele deosebite obținute în anul școlar care abia s-a încheiat", a ținut să precizeze auditoriului prezent, primarul Gheorghe Ile.

Manifestarea de luni a continuat cu premiera tuturor expozanților și a sportivilor seniori care au dus numele sportului vulcănean în toate competițiile la care au participat.

Artista plastică Mirela Vișan a expus cele mai recente dintre lucrările sale și la finele acțiunii aceasta ne-a declarat "mă bucur că am fost invitată la această tradițională nedeie care are loc în municipiul Vulcănele, mulțumesc invitației făcute, iar premiul obținut îl voi dona Asociației Infirmităților din Lăptari, unde activez de peste 15 ani".

O sutuzăce de pasceluși, a pensajului moștan și (deci) abstracție are lucrarea noastră în mai multe galerii din țară și străinătate și reprezintă un mare de perfecționiști artiști.

Ne bucurăm foarte că lucrările sale au ajuns la bibliotecile de la Alexandria, din Simina și în vîrtej la Iași. Lucrările reflectă adevărată voință a lucrătorilor și frumuseților din Vulcan. În special, ai simțimilor noastre.

"Am înțeles să susținem aceste lucrări și am dorit cu ultimul volum să fie lucrat în cadrul manifestării prilejitate de "Nedeia Vulcăneană" ediția a XXXVI - a". Acest cârm va fi bucuria de succes alii în țară, că și peste hotare. Mă bucur că dl. Nemessek.

Un manuscris important care a avut loc, în avanpremieră, a fost lansarea mai multor volume scrise de colegii noștri, Ștefan Nemessek, și a abordat tematici diverse contemporane: politică, filosofie, religie și morală.

Nedeia Vulcăneană a debutat luni, la Centrul de Educație și Cultură „Șansa” cu premiera tuturor elevilor care au obținut rezultate deosebite la învățătură. „copii sunt cei mai importanți pentru viitorul unei comunități și a devenit o tradiție ca în fiecare an să fie premiați pentru rezultatele deosebite obținute în anul școlar care abia s-a încheiat” a ținut să precizeze auditoriului prezent, primarul Gheorghe Ile.

Manifestarea de luni a continuat cu premiera tuturor expozanților și a sportivilor seniori care au dus numele sportului vulcănean la toate competițiile la care au participat.

Artista plastică Mirela Vișan a expus cele mai recente dintre lucrările sale și la finele acțiunii aceasta ne-a declarat

„mă bucur foarte mult că am fost invitată la această tradițională Nedeie care are loc în municipiul Vulcan, mulțumesc pentru invitația primită, iar premiul obținut îl voi dona Asociației Iosif Tellmann din Lupeni, unde activez de peste 15 ani”.

O iubitoare a pastelului, a peisajului montan și ideii abstracte are lucrări expuse în mai multe galerii din țară și străinătate și reprezintă un nume de referință în pictura actuală, rădăcinile vălene fiind de multe ori o componentă artistică în cadrul lucrărilor realizate cu pasiune și migală, pentru atingerea perfecțiunii artistice.

Un moment important care a avut loc, în avanpremieră, a fost lansarea volumelor scrise de colegul nostru, Ștefan Nemeček, el a abordat tematici diverse contemporane: politica, filozofia, religia și morala, împletindu-le pe toate într-un volum de exercițiu și educație care se adresează deopotrivă tuturor categoriilor de cititori.

Ne bucură faptul că lucrările sale au ajuns în bibliotecile de la Alexandria, din Sinai și în viitor la Istanbul. Lucrările reflectă adevărata valoare a locurilor, a frumuseților din Vulcan, în special al oamenilor locului.

„Am hotărât să susținem aceste lucrări și am dorit ca ultimul volum să fie lansat în cadrul manifestărilor prilejuite de **„Nedeia vulcănenană ediția a XXXVI-a”**. Aceste cărți s-au bucurat de succes atât în țară cât și peste hotare. Mă bucur că dl. Nemeček poate să fie în rândul nostru. Vă transmitem succes pe mai departe și pot să declar că în municipiul Vulcan se face cu adevărat cultură”, a ținut să spună primarul Gheorghe Ile.

Manifestările de luni s-au încheiat cu premiarea tuturor cuplurilor care au împlinit cincizeci de ani de căsătorie. Într-o atmosferă de sărbătoare, aceștia au primit din partea Consiliului Local, al primarului Gheorghe Ile, al viceprimarului Cîrstoiu Anamaria Alina felicitările de rigoare,

cele peste 20 de cupluri primind recunoștința autorităților locale, doamnele primind flori și câte un plic cu bani, iar domnii ceva care să le prindă bine atunci când sărbătoresc. Felicitări organizatorilor și consilierilor locali prezenți care au știut să-și întrețină invitații și să le ofere clipe de neuitat.

Angela Dumitrașcu

LANSARE CU SALA APROAPE PLINĂ, PRIMA ISTORIE A PRESEI DIN JUDEȚUL HUNEDOARA

Ziarul "Gazeta Văii Jiului" nr. 1437, 7 decembrie 2007

Puțini jurnaliști ar fi avut curajul să se încumete la o astfel de muncă. Mai ales că lucrări de acest gen se fac de obicei cu foarte mulți bani și de către echipe de specialiști. Ziaristul Ștefan Nemeșek a reușit printr-o muncă titanică, să suplinească lipsa acestora.

Atmosferă de sărbătoare

Ca niciodată, Sala de Marmură a Primăriei municipiului Petroșani a fost aproape plină. Prieteni ai scriitorului, jurnaliști, dar și reprezentanți ai instituțiilor locale și-au sacrificat din timpul lor prețios pentru a fi aproape de scriitorul vulcănean. Atmosfera era întregită de colinde, scriitorul împărtășind din gândurile lui tuturor invitaților.

GAZETA Văii Jiului • Vineri, 7 decembrie 2007

Lansare cu sala aproape plină,

Prima Istorie a presei din județul Hunedoara

Puțini jurnaliști ar fi avut curajul să se încumete la o astfel de muncă. Mai ales că lucrări de acest gen se fac de obicei cu foarte mulți bani și de către echipe de specialiști. Ziaristul Ștefan Nemeșek a reușit, printr-o muncă titanică, să suplinească lipsa acestora.

Lucrarea lui nu este o carte ci un document istoric. Un document la care de obicei lucrează echipe întregi de cercetători, munca scriitorului Nemeșek fiind cu atât mai prețioasă", a explicat Valeriu Butulescu.

O muncă pentru eternitate

Președintele Asociației Media Valea Jiului, Tiberiu Vințan, a fost să precizeze că: "munca depusă de scriitorul și jurnalistul Nemeșek nu

poate decât să ne bucure. Se spune că produsul muncii noastre durează doar o zi, o săptămână sau în cel mai bun caz o lună. Lucrarea colegului nostru este făcută parcă pentru a demonstra contrariul". Pe aceeași linie s-a plasat și directorul cotidianului Gazeta Văii Jiului, Cătălin Docea. "Nu mă aflu aici doar pentru că scriitorul Nemeșek a vorbit despre Gazeta Văii Jiului în

lucrarea sa. Mă aflu aici ca recunoștință pentru ceea ce a făcut și continuă să facă pentru presa din Valea Jiului jurnalistul și scriitorul Ștefan Nemeșek. Valoarea volumelor pe care le avem acum în față nu o vom descoperi nici astăzi, nici peste o săptămână. Valoarea lor se va vedea peste mulți ani, și mai ales atunci când altcineva din generația tânără de jurnaliști va încerca să

Vasilică ICHIM
ichim@gvj.ro

Atmosferă de sărbătoare

Ca niciodată, Sala de Marmură a Primăriei municipiului Petroșani a fost aproape plină. Prietenii ai scriitorului, jurnaliști, dar și reprezentanți ai instituțiilor locale și-au sacrificat din timpul lor prețios pentru a fi aproape de scriitorul vulcănean,

Presa ca esență a realității.

Alături de scriitorul Ștefan Nemeșek au ținut să spună câteva cuvinte primarul municipiului Petroșani – Tiberiu – Iacob-Ridzi, primarul orașului Uricani – Dănuț Odagiu-Buhăescu, scriitorul Valeriu Butulescu, jurnaliștii Tiberiu Vințan și Cătălin Docea. „realitatea are o mulțime de fațete.

Din lupta contrariilor care se vede în presă, se poate spune că fiecare dintre jurnaliști și publicații are dreptatea sa. Aceste puncte de vedere le putem considera unghiuri ale aceleiași realități. Acesta este unul dintre meritele acestor două volume: presa este o esență a realității. De aici rezultă că realitatea datorează mult presei. Oamenii politici sunt aici un exemplu pentru că ei sunt legați organic de presă, de cea care le face cunoscută imaginea. Am realizat repede după 1989 că democrația nu înseamnă liberate deplină. Dar ea poate să existe dacă există libertatea presei. Multitudinea de opinii pe care presa o așterne în paginile ei înseamnă libertate deplină. Din păcate, nu putem să ometem niște adevăruri. În secolul XVI s-a scris primul text în limba română, secol în care în Italia se scriseseră deja opere însemnate. De menționat că primul text în limba română era defapt o notă informativă. Deci tot informația este cea care a deschis drumul culturii în România. Acest lucru s-a împământănit în decursul timpului, pentru că presa a fost cea care a ajutat la fixarea limbii române. Mai mult chiar decât cartea, presa a contribuit în mod fundamental la acest lucru. De aceea este foarte importantă responsabilizarea presei. O presă de calitate înseamnă o redare mai fidelă a realității. Scriitorul Ștefan Nemeșek are marele merit de a fi înțeles foarte repede acest lucru.

Lucrarea lui nu este o carte, ci un document istoric. Un document la care de obicei lucrează echipe întregi de cercetători, munca scriitorului Nemeșek fiind cu atât mai prețioasă” a explicat Valeriu Butulescu.

O muncă pentru eternitate

Președintele Asociației Media Valea Jiului, Tiberiu Vințan a ținut să precizeze că „munca depusă de scriitorul și jurnalistul Nemeșek nu poate decât să ne bucure. Se spune că produsul muncii noastre durează doar o zi, o săptămână sau în cel mai bun caz o lună. Lucrarea colegului nostru este făcută parcă pentru a demonstra contrariul.” Pe aceeași linie s-a plasat

și directorul cotidianului Gazeta Văii Jiului, Cătălin Docea. „Nu mă aflu aici doar pentru că scriitorul Nemeček a vorbit despre Gazeta Văii Jiului în lucrarea sa. Mă aflu aici ca recunoștință pentru ceea ce a făcut și continuă să facă pentru presa din Valea Jiului jurnalistul și scriitorul Ștefan Nemeček. Valoarea volumelor pe care le avem acum în față nu o vom descoperi nici astăzi, nici peste o săptămână. Valoarea lor se va vedea peste mulți ani, și mai ales atunci când altcineva din generația tânără de jurnaliști va încerca să rescrie o istorie a presei. În mod cert, niciun jurnalist, oricât de specialist ar fi el, nu ar putea să nu folosească lucrările lui Ștefan Nemeček ca material documentar”.

Se vede o evoluție în bine a presei

Cei doi primari, prezenți și ei la eveniment, au făcut următoarele precizări: „În mod cert, o asemenea lucrare este foarte greu de realizat de către o singură persoană. Eu unul mă simt onorat să fiu la aceeași masă cu specialiștii unui domeniu pe care o recunosc că nu îl stăpânesc foarte bine. Din această carte, și nu numai, cred că se vede o evoluție în bine a presei din Valea Jiului. În fapt, ceea ce se poate deduce pornind de la această carte este că presa nu este altceva decât o oglindă a modului în care arată societatea într-un anumit moment de timp. Și cum ea evoluează odată cu societatea, sunt convins că presa de aici se va ridica în scurt timp la nivelul celei naționale”, a declarat primarul municipiului Petroșani, Tiberiu Iacob-Ridzi. Alături de primarul petroșănean la finanțarea acestor două volume a contribuit și primarul orașului Uricani, Dănuț Odagiu-Băhăescu. „Cred că mi-am făcut doar datoria. Este foarte important să sprijinim oamenii de cultură care fac imaginea Văii Jiului”, a susținut edilul uricănean.

„Îi las pe alții să vorbească despre munca mea”

Acestea au fost cuvintele scriitorului vulcănean, care nu a uitat să menționeze că cele două volume sunt dedicate tatălui

său, care a avut mereu un rol important în viața sa. Nu au fost uitate nici persoanele care s-au ocupat de finanțarea, publicarea și corectarea cărților, precizând că: „fără oameni cu suflet mare, nu se poate face nimic nici presă și nici cultură.”

Vasilică Ichim

A APĂRUT O (ANUME) ISTORIE A PRESEI DIN JUDEȚUL HUNEDOARA Ziarul "Mesagerul" nr. 329, 14-21 decembrie 2007

În Sala de Marmură a Primăriei municipiului Petroșani a avut loc lansarea lucrărilor alcătuite de ziaristul Ștefan Nemeček, care fac o radiografie a presei din județul Hunedoara. Ca de obicei, primarul Tiberiu IACOB-RIDZI a fost

prezent la această lansare. Deosebit de interesantă a fost lansarea celor două volume intitulate (cam pompos) “Presă Hunedoreană (de la origini până în prezent). Lansarea acestora a beneficiat de sprijinul și înțelegerea Consiliului Local și a Primăriei municipiului Petroșani, iar primarul Tiberiu Iacob Ridzi a avut cuvinte de apreciere pentru efortul depus de Ștefan Nemeček în alcătuirea acestei vaste lucrări.

Subscriem!

Mircea Bujorăscu

contemporane. A fost un salt istoric, care a băgat în șomaj mii de copii, dar a dat o rază de acțiune nemaivăzută fenomenului de mediatizare. La scurt timp, de sub teascurile medievale, în afară de vin și ulei de măsline, încep să țâșnească foi volante, broșuri, ziare...”

Cele două volume apărute la editura „Realitatea Românească” din Vulcan, cuprind în ele nu numai istoria Presei Hunedorene, ci și apariția într-un timp destul de îndelungat a aproape două sute de publicații hunedorene. Munca atentă și răbdătoare, migăloasă pentru alcătuirea acestor două volume întrunește bogăție de date, cât și abordarea subiectelor necesare și fixarea acestora în perioadele în care au apărut, pe o întindere de aproape două secole. Publicistul Ștefan Nemeček a făcut mai întâi clasificarea publicațiilor hunedorene, diferențiindu-le în patru mari anotimpuri jurnalistice: presa premergătoare Marii Uniri, presa interbelică, presa dictaturii comuniste și presa post decembristă. Autorul pleacă și de la premiza că „între presă și literatură există o simbioză puternică. Aproape toți mari noștri scriitori au fost ziaristi renumiți. Nu există scriitor român important, de la Mihai Eminescu la Mircea Dinescu, fără să fi avut o gazetă serioasă în spate...”. Având și beneficiind de unele centre cum este cel de la Orăștie, a cărei Palie are deja o aură legendară, presa de limba română a dat primii săi muguri, către sfârșitul secolului XIX. Este meritul indiscutabil al unor mari patrioți și cărturari, de talia preotului Ioan Moța care în 1895 acceptă să preia destinele nou înființatei publicații „Revista Orăștiei”, practic primul ziar din comitatul Hunedoara. De numele acelui Moța sunt legate și alte publicații orăștience, precum „Bunul econom”, „Spicuri literare”, „Foaie interesantă”, „Tovărășia”. Citatele au fost preluate din Cuvânt înainte semnat de scriitorul Valeriu Butulescu.

Interesant și la obiect este și Cuvântul autorului în care Ștefan Nemeček spune „cum s-a născut ideea concepției

acestei cărți? „Din dorința de a arăta lumii printr-o istorie a presei locale, că Valea Jiului are un trecut cultural demn. Inițial intenția a fost de a utiliza titlul „Istoria presei hunedorene”. După mai multe luni de cercetare, mi-am dat seama că formularea nu este corectă. Un singur om nu putea cuprinde volumul imens de informații și responsabilitate într-un timp limitat, privind alcătuirea istoriei presei, fie și pentru un spațiu mai restrâns ca acela a Văii Jiului și ținutul Hunedoarei. Am revenit deci asupra titlului, considerând corectă formularea: „Presa Hunedoreană – de la origini până în prezent”.

Primul volum, începe cu câteva pagini deosebite purtând titlul „Mirajul aurului din Țara Zarandului”, unde aflăm că „Povestea aurului este la fel de veche ca și istoria omenirii. Mituri și legende despre aur pot fi găsite pe toate continentele. Rar, fastuos, inalterabil, ușor de prelucrat, aurul a devenit pe întreaga planetă un simbol al puterii și bogăției”. Interesante sunt și paginile intitulate „Valea Jiului, mirific ținut de istorie și legendă minerească”, cu remarca că, „Extracția cărbunelui se amplifică în Valea Jiului și după actul Unirii de la 1918 și mai ales în perioada socialistă, când, pe linia ferată Bumbăști – Livezeni zona minieră de pe Jiuri este conectată la mecanismul economic al României, pentru ca, după 1989 mineritul românesc să intre într-un con de umbră în care se situează și în prezent”.

Se cunoaște faptul că, în zona Apusenilor, ținut milenar al Dacilor, cât și în spațiul mioritic de istorie și legendă minerească al Văii Jiului, s-a desfășurat o intensă activitate în care presa a avut o poziție determinată în fixarea și definirea condiției spirituale a acestor comunități. Astfel, găsim aici informații despre începuturile presei românești, prezentându-ni-se prima gazetă în limba română apărută în 8 aprilie 1829, purtând titlul „Curierul românesc”, fondatorul acesteia nefiind altul decât Ion Heliade Rădulescu. De larg interes este și

capitolul „Presa, capitol palpitant din viața culturală a ținutului Hunedoarei” dar și capitolul: „Presa ca devotament față de interesele națiunii” sau acest capitol „În sprijinul dascălilor și al școlii”. Presa hunedoreană s-a alăturat și marei mese a muncitorilor, astfel, capitolul intitulat: „Presa în apărarea intereselor vitale ale muncitorilor” rămâne ca una de solidaritate și sprijin în toate acțiunile și demersurile luate.

Cum este de așteptat, în localitatea Orăștie se remarcă o susținută activitate în domeniul presei românești, aici apărând, în anul 1911, șase periodice românești – doar cu unul mai puțin decât la Sibiu. Încă din acea perioadă publicațiile au apărut în mai multe categorii, datorită faptului că, unele, erau dedicate evenimentelor politice, altele de popularizare a evenimentelor economice, a domeniului științific, cultural și umoristic. În acest sens, redăm câteva titluri: „Plugarul luminat”, „Studii științifice”. „Convorbiri științifice”, „Spicuri literare”, „Consânziana”, „Bobârnacii”, „Gazeta Jiului”, iar mai târziu „Zori noi” la Deva, „Steagul roșu” la Petroșani, „Drumul socialismului” la Deva. La aceste publicații au scris o serie de ziarști printre care-i amintim pe: Ion Băieșu, Vasile Nicorovici, Petre Dragu, Nicolae Țic, Mihai Caramfil, deveniți mai târziu membri ai Uniunii Scriitorilor din România. La ziarul „Drumul socialismului” și-au adus o reală și însemnată contribuție Nicolae Andronache, Tiberiu Istrate, Sabin Cerbu, Nicolae Târcob, Gheorghe Jurcă, Lucia Liciu, Bodea Sabin, Ion Cioclei.

Evenimentul din decembrie 1989 a însemnat o cotitură de 360 de grade, prin trecerea ziarelor, până în acea vreme comuniste de partea poporului. Astfel, la Deva ziarul „Drumul socialismului” devine „Cuvântul liber”, iar în Valea Jiului apare o publicație a tipografilor. Ziarul „Zori noi” din Petroșani, își alege o nouă conducere. La 1 februarie 1990, apar două ziare libere „Semnal” în Valea Jiului și „Călăuza” în capitala județului, Deva. Acest ziar „Călăuza” i se datorește

scriitorului Valeriu Bârgău, care trăiește și astăzi sărbătorind 18 ani de la înființare, între timp, sub denumirea „Călăuza noastră”. Această publicație este prezentă astăzi în tot județul și chiar în afara județului, este citită și apreciată și dă satisfacție cititorilor.

Volumul al II-lea de Presă Hunedoreană (de la origini și până în prezent) este și mai voluminos și cuprinde titlurile și datele de apariție, colectivul redacțional, secvențe din materialele publicate a aproape 200 de publicații, în toate orașele județului. Din nefericire, unele n-au avut sorți de a sta multă vreme pe piață, după ce s-au scris și tipărit câteva numere, e drept în câteva mii de exemplare, au subcombat. Chiar și așa, faptul că, sunt menționate și apar numele celor care s-au ostenit să vadă lumina tiparului, este un semn bun de relevant.

Salutând cum se cuvine apariția acestor două volume, nu putem trece cu vederea strădania publicistului Ștefan Nemeček, cât și a colectivului ce l-a ajutat, în culegerea datelor și în tipărirea la editura „Realitatea Românească” 2007, într-o interesantă și apreciabilă grafică. Merită toate laudele și prețuirea sinceră, fiindcă cele două volume, nu vor avea moarte, aici fiind adunate gânduri, sentimente, revolte, bucurii, performanțe, eșecuri dintr-un timp îndelungat, fapte ce vor rămâne cunoscute de către generațiile ce vor veni după noi.

Miron ȚIC, scriitor

PRESA HUNEDOREANĂ ÎN DOUĂ VOLUME

Revista "Ardealul Literar" nr. 3-4 (35-36), 2007, pag. 64

La Editura „Realitatea Românească” din Vulcan a apărut recent o carte interesantă în două volume, - PRESA HUNEDOREANĂ (de la origini până în prezent), autor fiind Ștefan Nemeșek, neobositul jurnalist din Valea Jiului. Într-un „Cuvânt înainte” semnat de scriitorul Valeriu Butulescu se apreciază „răbdarea de exeget” al lui Ștefan Nemeșek

antologând într-o singură lucrare aproape trei sute de publicații hunedorene. Nu a fost o muncă ușoară, ci una deosebit de atentă și răbdătoare, migăloasă pentru că aceste două volume necesitau întrunirea bogăției de date, abordarea subiectelor necesare și fixarea acestora în perioadele în care au apărut, pe o întindere de aproape două secole. Ștefan Nemeșek face o clasificare a publicațiilor hunedorene diferențiindu-le în patru mari anotimpuri jurnalistic: presa premergătoare Marii Unirii,

presa interbelică, presa dictaturii comuniste și presa post decembristă.

În primul volum, autorul, în paginile intitulate „Mirajul aurului din Țara Zarandului” ne spune că „Povestea aurului este la fel de veche ca și istoria omenirii. Mituri și legende despre aur pot fi găsite pe toate continentele. Rar, faustuos, inalterabil, ușor de prelucrat, aurul a devenit pe întreaga planetă un simbol al puterii și bogăției.” Interesante sun și paginile intitulate „Valea Jiului, mirific ținut de istorie și legendă minerească.” Găsim aici informații despre începuturile presei românești, unde ni se prezintă prima gazetă în limba română apărută în 8 aprilie 1829, cu titlul „Curierul românesc”, fondatorul acestuia fiind Ion Heliade Rădulescu. De larg interes este și capitolul „Presa, capitol palpitant din viața culturală a ținutului Hunedoarei” dar și „Presa ca devotament față de interesele națiunii” sau „În sprijinul dascălilor și al școlii” precum și „Presa în apărarea intereselor vitale ale muncitorilor”. În localitatea Orăștie se remarcă o deosebită activitate în domeniul presei românești, aici apărând, în anul 1911, șase periodice românești – doar cu unul mai puțin decât la Sibiu. Încă din acea perioadă publicațiile au apărut în mai multe categorii, datorită faptului că, unele, erau dedicate evenimentelor politice, altele de popularizare a evenimentelor economice, a domeniului științific, cultural și umoristic. Redăm câteva titluri: „Plugarul luminat”, „Studii științifice”, „Convorbiri științifice”, „Spicuri literare”, „Cosânzeana”, „Bobârnacii”, „Gazeta Jiului”, iar mai târziu, „Zori noi” (la Deva), „Steagul roșu” (la Petroșani), „Drumul socialismului” (la Deva). La aceste ziare au scris o serie de publiciști printre care: Ion Băieșu, Vasile Nicorovici, Petre Dragu, Nicolae Țic, Mihai Caramfil, deveniți mai târziu scriitori de seamă. Noii veniți au fost Nicolae Andronache, Tiberiu Istrate, Sabin Cerbu etc.

Perioada de după revoluție a însemnat mare efervescentă a publicațiilor hunedorene, înființându-se imediat după acele evenimente zeci și zeci de ziare, cum este și publicația „Călăuza noastră”, care spre deosebire de alte publicații, este prezentă și azi și dă satisfacție cititorilor.

Volumul al doilea cuprinde titlurile și datele despre peste 300 de publicații, care din nefericire, unele n-au apărut decât câteva numere, dar, chiar și așa, faptul că, sunt menționate numele celor care au făcut parte din colegiul de redacție, unele materiale cu titlurile și momentele la care se refereau, este un semn bun.

Strădania publicistului și scriitorului Ștefan Nemecek și a colectivului ce l-a ajutat, merită toate laudele și prețuirea, fiindcă prin aceste două volume „Presa hunedoreană” nu va avea moarte, ea fiind adunată într-o carte de referință pentru generațiile care vor veni după noi.

*Miron Țic, scriitor, membru al
Uniunii Scriitorilor din România*

Ștefan Nemecek abordând filozofia lockeeană

**În volumul ”LECTURI DESPRE CĂRȚILE
CONFRAȚILOR” Editura ”Amurg Sentimental” - critică
literară – București 2008, pag. 69**

Cu Ștefan Nemecek m-am cunoscut mai bine într-o zi de toamnă mohorâtă, dar plină de sens și limpezire a imaginii publicisticii, într-o localitate foarte veche și cu o deosebită rezonanță istorică, este vorba de orașul și stațiunea din vremea romanilor Herculane. Participant la o întâlnire a ziariștilor

profioniști UZP, unde a fost invitat și publicistul Ștefan Nemecek.

Atunci, împreună cu alți invitați și publiciști din țară am scris câteva rânduri într-o carte de onoare, mai târziu putând să mă bucur că, toți cei prezenți, am apărut în volumul publicat la editura „Realitatea Românească”, 2007, „Politică, Religie și Morală” sub semnătura lui Ștefan Nemecek.

Apreciindu-i stilul publicistic, înclinația sa către o serie de filozofi ai vremurilor trecute, dar de mare faimă, nu am decât să-l apreciez pe Ștefan Nemecek și să-l felicit pentru ceea ce face în domeniul scrisului, a publicisticii.

Ștefan Nemecek este unul dintre publiciștii hunedoreni interesanți nu numai prin aparițiile publicistice și colaborările la jurnale, mai ales din Valea Jiului, dar, iată, și prin două lucrări, una intitulându-se „Toleranța în filosofia lockeeană” și alta „Controverse filosofice”.

Se știe că odată cu destrămarea feudalismului și apariția relațiilor de producție capitaliste are loc o puternică dezvoltare a gândirii științifice și filozofice, proclamând suveranitatea rațiunii și a cercetării.

Prin reprezentanți ai materialismului în perioada Renașterii se afirmă într-o serie de țări o serie de filozofi de la Leonardo da Vinci la Galileo Galilei.

Mai mult, gândirea materialistă ia un puternic avânt în perioada revoluției burgheze din Anglia și din Franța. Găsim în această perioadă o serie de filozofi materialiști, precum Hobbes, Baco, Locke în Anglia și Spinoza, Diderot, La Mettrie în Olanda și Franța. Astfel, în teoria cunoașterii au fost formulate importante teze materialiste, iar filozofi ca Locke sau Diderot, au realizat cunoașterea ca un proces de oglindire a realității în conștiință, iar reprezentările oamenilor ca un rezultat datorat acțiunii fenomenelor naturale asupra conștiinței.

Concepția lui John Locke a fost însă nu suficient de consecventă, utilizând unilateral rolul simțurilor în cunoaștere.

Autorul acestei lucrări „Toleranța în filosofia lockeeană” a simțit nevoia unei analize și chiar a unor interpretări, încercând să individualizeze structurile psihologiei de grup și individuale.

Ștefan Nemeček a purces la scrierea acestei cărți și din faptul că în prezent este foarte puțin abordată filozofia lui John Locke, fiind convins că opera acestuia stă foarte bine la dezvoltarea premiselor teoretice ale dezvoltării societății politice democratice din timpurile noastre.

În concepția autorului, în realizarea acestei cărți, credem că au stat și chiar au fost esențiale, trei mari probleme cu aspecte diferite, dar toate legate de acest însemnat filosof al secolului al XVII-lea. Astfel, Ștefan Nemeček, își îndreaptă atenția, către trei mari perioade: „Din prisma trecutului”, a doua perioadă „Din prisma epocii” și a treia perioadă „Din prisma viitorului”.

Încă de la începutul cărții, autorul descoperă un lucru esențial și perfect adevărat: John Locke nu a fost filosof reformator are să împingă masele spre organizarea unor mișcări spirituale și politice, făcând în acest fel, un pas important spre cel de cultură, către culturalizarea populației și ridicare conștiinței la rand de interes universal.

Un alt lucru important ce reiese din paginile cărții, este faptul că filosoful John Locke a fost întemeietorul empirismului matur, adică, o filozofie bazată pe experiență și nu pe imaginație. Acest curent și acest fenomen i-a rămas aproape toată viața cum i-a rămas și teoria politică, deși în acea perioadă cât a trăit și a scris filosoful a fost una din cele mai zburcimate. John Locke a trecut prin multe perioade dificile, pe care Ștefan Nemeček le sesizează foarte bine, conducând cititorul către momentele definitive ale operei sale și a gândirii sale. La un moment dat, aflăm că filosoful a trebuit să plece în

Olanda pentru un anumit timp, care i-a folosit în definitivarea unor opere. În anul încoronării lui Wilhelm de Orania, John Locke se reîntoarce în Anglia, unde devine un om de importanță politică majoră și unde ocupă o seamă de funcții. Viața spirituală și de gândire științifică este mult mai mare și mai importantă în viața filosofului iar lucrările sale reprezintă rodul unui mare gânditor.

Invitația autorului de a face o analiză a cărții și a trage câteva concluzii, este un fapt îmbucurător, mai ales că, dintr-un noian de astfel de aprecieri sau nedumeriri, se pot trage, nu numai învățăminte și sfaturi, ci și încurajări.

Părerea noastră este că, Ștefan Nemeček și-a asumat o destul de mare răspundere în a prezenta și sistematiza opera lockeeană, într-o perioadă când la noi, conceptul de gândire și libertate este destul de tânăr și poate prea puțin îndreptat spre o mare masă a populației.

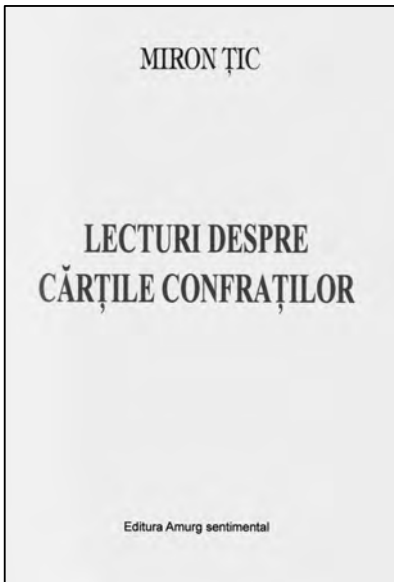
Poate această carte, cu un atât de interesant și important subiect, ar trebui separată de ceea ce întâlnim în „Partea a doua” fiindcă, cred că, erau suficiente 90 de pagini de filosofie într-un volum și sporit tirajul, pentru ca această carte să ajungă în cât mai multe colțuri ale țării.

Eu cred că filosofia poate fi gustată chiar și de oamenii care nu au o pregătire adecvată, fiindcă, este nevoie să ne îmbogățim cu o aleagă gândire și o mare înțelepciune. Putem spune că este un mare merit al publicistului Ștefan Nemeček cât și a Editurii „Realitatea Românească” pentru ieșirea pe piață a unei asemenea lucrări.

În felicităm pe Ștefan Nemeček pentru trudnica muncă, consultarea unei bibliografii destul de dense, care la urma urmei, i-a adus și satisfacții autorului cât și a celor ce au ajuns în posesia acestui volum.

Miron ȚIC - scriitor

Ștefan Nemecek
„CONTROVERSE FILOSOFICE”
carte comentată de Miron Țic în
”Lecturi despre cărțile confrăților”
Editua ”Amurg Sentimental” 2008, pag 73

În istoria filosofiei, în concepția ei generală despre lume, găsim ansamblu de idei încă din antichitate, în Babilon, Egipt, China, Grecia, India. Apariția filozofiei a fost determinată de nevoile oamenilor de a pătrunde în problemele generale ale timpului. Cuvântul „filosofie” este cunoscut și vine de la Greci cu peste două mii de ani în urmă și s-a născut din două cuvinte fileo (iubesc) și sofia (înțelepciune), adică dragoste de înțelepciune.

Între timp au apărut și concepții filosofice, care au avut un caracter de clasă. Au apărut și două metode de gândire diametral opuse. Dialectica și metafizica. Poate, de aici, din această perioadă a apariției celor două metode, au apărut și luptele sau controversele filosofice.

În acest volum, de aproape 200 de pagini, găsim pagini de interpretări ale unor concepții moderne și contemporane, cu un deosebit ecou în timpurile noastre, unele făcând referire la

societate și stat, altele la adevăr, valoare, determinism și indeterminism în societate.

Capitolul I se deschide, după un interesant Cuvânt al autorului cu tema „Determinism și indeterminism în viața socială”.

Este abordat Determinismul social în gândirea vechilor greci care, poate, mai mult decât alte popoare, aceștia au fost preocupați de rosturile ascunse ale lumii și naturii umane. Legenda regelui Midias este grăitoare prin faptul că, acesta a fost cel mai bogat și cel mai faimos om al timpului său și că acesta a fost obsedat de problema cunoașterii și a libertății umane”. Această legendă este legată și de vechiul testament, care ne spune că: „Acolo unde este multă cunoaștere este și multă durere”. Se vorbește despre determinismul social în filosofia antică grecească și despre determinismul social în filosofia medievală, cât și despre Determinismul social în filosofia modernă. Apoi, se ajunge în secolul XX la Determinismul social în filosofia contemporană. Pagini interesante și deosebit de lămuitoare sunt dedicate unor mari filosofi cum sunt „Socrate (c.469-399 Î.Hr.) Platon (c. 427-347 Î.Hr.), Aristotel (384-322 Î.Hr.). Capitolul I se încheie cu paginile dedicate lui Baruch (Benedict) Spinoza (1632-1677) care este unul dintre inițiatorii filosofiei moderne. Toate aceste pagini au fost scrise de Ștefan Nemeček cu o mare determinare, ce vizează directă participare a acestor filosofi la o generatoare contradicție care, iată, peste timp este luată în seamă.

Capitolul 2 cuprinde „Concepția lui Rousseau despre raportul dintre suveran și principe, respectiv popor și guvernământ”. În titlul „Contractul social context istoric și social” autorul ne avertizează: „Pentru a înțelege opera unui mare gânditor nu este de ajuns să ne aplecăm reflexiv asupra ei însăși ci trebuie să o gândim, dacă vrem, să avem o imagine

corectă a ei, în spiritul epocii în care a fost scrisă. Așa cum bine observa și marele Hegel, intimitatea dintre filosofie și actualitatea prezentului este una indisolubilă, indiferent de vizionarismul autorului respectiv.” Ne este redată și „Influența lui Rousseau asupra istoriei filosofiei” și „Contractul social, merite și lipsuri”.

Capitolul 3 se referă la „Problematică și controverse filosofice actuale privind adevărul și criteriile de adevăr” raportate la teoria adevărului și determinarea acestuia în sistemul valorilor științifice la principalele teorii asupra adevărului, la Teoria pragmatică a adevărului” la consens și adevăr. Oamenii au avut întotdeauna nevoie de adevăr și însăși autorul este mânat de această dorință, pe care o dezvoltă și o interpretează pe baza principalelor teorii concepute de-a lungul vremurilor. Prin o serie de filosofi, Ștefan Nemeșek ridică adevărul la valoare științifică.

Alte pagini de care cititorul se simte legat și pe care le parcurge cu mare atenție și deosebit respect, sunt cele dedicate filosofilor Gottlob Frege, Friedrich Alber Moritz Schlich, Ludwig Wittgenstein și Immanuel Kant, toți patru cu merite importante în „Teoria generală a cunoașterii”, în teoria conceptului, un limbaj formalizat al gândirii pure după modelul aritmeticii, sau în lucrările sale despre Etică și Estetică.

Cel de-al IV-lea capitol este intitulat „Filosofie și valoare în opera lui Nietzsche” filosoful care „a exercitat o considerabilă influență asupra filosofiei secolului XX. Opera acestui mare filosof este întrutotul vastă și în întregime foarte valoroasă, profundă și exprimată într-o gândire de mare efect. Fie că ne gândim la „Nașterea tragediei”, la „Așa grăit-a Zarathustra” sau la „Genealogia moralei” ne simțim, fundamentali stăpâniți de gândurile ce stăruie aici, de conceptele ce le așează în pagini nemuritoare.

Între marii gânditori ai lumii, are loc și Friedrich Nietzsche, pe care autorul acestei cărți, îl așează la locul

cuvénit, arătându-i valoarea prin ceea ce scria Philip Stokes, că este „Unul dintre cei mai profunzi, enigmatici și, în ultimă instanță controversați filosofi din întregul perimetru al gândirii occidentale”.

Destul de multe pagini, autorul le dedică capitoului 5, intitulat „Fenomenologie și hermeneutică la Husserl și Heidegger, care de fapt reprezintă metode și stil de filozofie.

Interesant este și capitoul 6 „Concepția lui Constantin Rădulescu Motru despre psihologia poporului român și misticismul la români”.

A alege, între da și nu, și a hotărî, importanța acestei cărți, nu este un lucru greu de făcut. Da-ul reprezintă reușită, interes, valoare și o explozie de bucurie și susținere. Felicitări Domnule Ștefan Nemeček!

PRESA HUNEDOREANĂ (de la origini până în prezent)

**Ziarul”Opinia
cetățeanului” nr. 53,
20 decembrie 2007**

„Galeria de Artă” Deva, a găzduit marți, 18, decembrie a.c. lansarea volumului „PRESA HUNEDOREANĂ (de la origini până în prezent)”. Participarea deosebit de numeroasă a presei din țară, a oficialităților Consiliului Județan Hunedoara (principalul sponsor) arată pe deplin intereseul manifestat pentru această lucrare deosebită. Prezentarea volumului a fost făcută de reputatul jurnalist de la TVR 1 – Alexandru Gruian. Lucrarea considerată ca o referință a județului Hunedoara prezintă

considerată ca o referință a județului Hunedoara prezintă istoria presei cu sușurile și coborășurile, cu greutățile și bucuriile cuvintelor. Ușor de parcurs, pe înțelesul tuturor „**PRESA HUNEDOREANĂ (de la origini până în prezent)**” este o lucrare de valoare care ne readuce în titluri și imagini istoria jurnalismului și a jurnaliștilor hunedoreni.

Felicitări Ștefan Nemecek!

Blasiu Kerestely

PRESA HUNEDOREANĂ (de la origini până în prezent)

Ziarul „Opinia cetățeanului” nr. 52, 7 decembrie 2007

La nici un an diferență, jurnalistul de marcă Ștefan Nemecek ne uimește cu un nou volum intitulat sugestiv **PRESA HUNEDOREANĂ (de la origini până în prezent)**, o sinteză clară a presei și jurnaliștilor din Hunedoara.

Lucrare de valoare, care ne readuce în titluri și imagini istoria jurnalismului hunedorean.

Felicitări Ștefan Nemecek

Redacția "Opinia Cetățeanului"

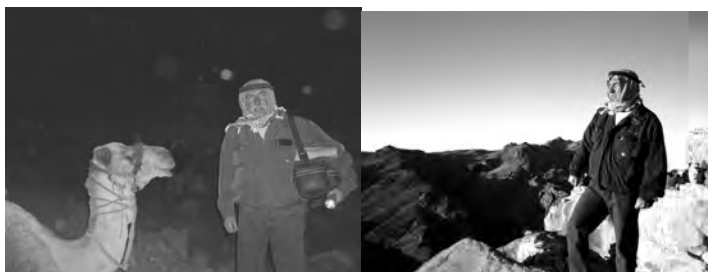

Cărți din Valea Jiului la Muntele Sinai Ziarul "Rubinul Hunedorean" nr. 2, 21 martie 2008

Muntele Sinai este considerat ca al doilea loc de pelerinaj din lume. La poalele muntelui există, de peste 1500 de ani, o mănăstire cu numele de Sfânta Ecaterina, iar biblioteca acestei mănăstiri este recunoscută ca fiind a doua bibliotecă creștină, ca importantă în lume, după Biblioteca Vaticanului. Printre cele peste 4.000 de documente vechi pe papirus, multe unice, și alături de cele peste 10.000 de volume tipărite existente în această bibliotecă, cărțile scrise și editate în Valea Jiului „**Controverse filosofice**”, „**TOLE-RANȚA în filosofia lockeeană**” și „**Istoria Presei Hunedorene**” semnate de Ștefan Nemeček și-au găsit un loc binemeritat alături de celelalte colecții deja existente.

Claudiu Moldovan

PRESA HUNEDOREANĂ

Ziarul "Partener Hunedorean" nr. 2, 13 decembrie 2007

Presa Hunedoreană

Absolvent al Facultății de ziariștică București, Master al Facultății de Filosofie și Jurnalism –București, șeful primei promoții de master, specializare filosofie-jurnalism, din România, Doctorand al Institutului de Filosofie și Psihologie "Constantin Rădulescu

Motru" din cadrul Academiei Române, Ștefan Nemeșek, a lansat de curând, la sala de marmură a Primăriei Municipiului Petroșani, primele două volume ale lucrării „Presă Hunedoreană-de la origini până în prezent”, lucrări de o reală valoare documentară cu privire la

evoluția presei din județul Hunedoara, de la începuturi și până în zilele noastre. Subliniem prezența la eveniment și a renumitului publicist Valeriu Butulescu. Mult succes pe mai departe !

Claudiu MOLDOVAN

Absolvent al facultății de ziariștică București, Master al Facultății de Filosofie și Jurnalism – București, șeful primei promoții de master, specializarea filosofie-jurnalism, din România, Doctorand al Institutului de Filosofie și Psihologie „Constantin Rădulescu Motru” din cadrul Academiei Române, Ștefan Nemeșek, a lansat de curând, la sala de marmură a Primăriei Municipiului Petroșani, primele două volume ale lucrării „PRESA HUNEDOREANĂ – de la origini până în prezent” lucrări de o reală valoare documentară cu privire la evoluția presei din județul Hunedoara, de la începuturi și până în zilele noastre. Subliniem prezența la eveniment și a renumitului publicist Valeriu Butulescu. Mult succes pe mai departe!

Claudiu Moldovan

O CARTE DESPRE O PARTE (GEOGRAFICĂ) A ISTORIEI PRESEI ROMÂNEȘTI

Ziarul "Gazeta Văii Jiului" nr. 1410, 6 noiembrie 2007

GAZETA Văii Jiului • Mierți, 6 noiembrie 2007

cultură • 7

Ioan M. ROSCA
Apariția la Editura Războiștea Românească sub semnătura canonicului ziarist din Valea Jiului, Ștefan Nemeceșek, lucrarea în două volume (802 pagini) Presa hunedoreană (de la origini până în prezent) constituie, în mai multă măsură, o primărie.

În primul rând, este prima abordare de o asemenea cuprindere, atât pe orizontală, în spațiu, vizând presa din Valea Jiului și din ținuturile hunedorene, cât și pe verticală, în timp - de la origini până în prezent, ceea ce înseamnă o perioadă de circa două secole. Iar acest interval spațio-temporal fizic acoperit de presă devine un interval spiritual: un spațiu al spiritualității locuitorilor din zonele amintite, reflectat în cvasi-totalitatea ziarelor din acest areal, și, respectiv, un timp spiritual, reflectat de evoluția tematicii și ideaticii presei. Igară într-un timp fizic de aproape 200 de ani

O carte despre o parte (geografică) a istoriei presei românești

și revestelor aparțin în Valea Jiului și ținutului Hunedoreni. Dar, și aici, criteriul geografic, al localității publicărilor din întreaga zonă cercetată, este subsumat cronului temporal prin faptul că dicționarul propriu-zis este precedat de o dublă sistematizare cronologică a ziarelor: pe toate patru etape istorice, iar în cadrul fiecărei astfel de etape - în ordinea anterioară sau ulterioară - apar publicările corespunzătoare. Prin urmare, cântăritul interesat este o anumită etapă și de un anumit moment (un anumit an) găsește la secțiunea consacrată etapei respective și la anul datat titlul publicației (publicațiilor) din acel an, apoi, în cuprinsul dicționarului, la litera cu care începe denumirea publicației afliă și succintă prezentare a conținutului tematic și ideatic al acesteia.

În al treilea rând, lucrarea se distinge, în special în primul volum, dar și în ansamblu, prin faptul că, în plan interpretiv, autorul raportează, în mod concis, într-o manieră sociologică și culturalologică, profilul spiritual al presei dintr-o anumită etapă la condițiile economice, socio-politice și culturale specifice acelei perioade istorice. De aceea, aprecierile date presei dintr-o etapă sau alta, sunt argumentate, complexe, echilibrate, ferite de unilateralități, sesizând și revăzând, în

primarul comunității cu același nume însoțit de un dialog cultural cu localnicii.
Carte de istorie parțială, a priori, și, mai realistă, a presei unei anumite zone administrative, lucrarea d-lui Ștefan Nemeceșek servașig, pe de o parte, viziunea și conținutul a acestui domeniu al istoriei naționale. Numai urmând exemplul său, adică numai prin apariția altor lucrări consacrate presei dintr-o ane mai restrânsă (o localitate urbană) sau mai largă (județeană etc.), se poate realiza o istorie cvasi-completă a istoriei presei românești. Munca sa de pionier și de cercetător al acestui domeniu, fie individual, fie, mai ales, în echipă. Pe de altă parte, prezentarea conținutului publicărilor cercetate și circumstanțele acest conținut istoric poteste naționale mai largi, ca viziă economică, politică și culturală, lucrarea ziaristului Ștefan Nemeceșek va servi, ca și altele de aceeași gen, reînnoșirea istoriei generale a poporului nostru. Căci, așa cum remarca scriitorul Valeriu Bulbulescu într-un comprehensiv Clădirei însoțite, încă de la apariția sa, presa o-a divizat și fi cel mai ferm și cel

mai consecvent criticar."
În fine, dar nu în ultimul rând, lucrarea semnata de Ștefan Nemeceșek presupune o secură pe cât de instructivă, pe atât de atractivă, datorită deschiderii autorului spre istorie și cultură, îngemănării spiritului său teoretic cu un real talent narativ și, peste toate, empatiei lui cu oamenii demoi din Valea Jiului, lucrării și însoțit, o vreme, în mână și fiind răscătat și crescut în familia marelui Ștefan Nemeceșek, ajuns cu sălățele, în anul apariției acestei cărți a lui Ștefan junior, la vârstă de doar 16 de ani, deasupra din părinți și bunici, adăugă împreună cu familia lor din însoțită. Către penru a lucra la deschiderea și scrierea zărilor dintr-o hăță cartă, în viața rădăcinilor marelui Parlung, Valeriu și Petreș și mare, alături de români și de cei de alte țări... „am lăsat din Valea Jiului și și rămas totuși, formând marea familie a MINERILOR VĂII JIULUI”.

Ioan M. ROSCA,
Dicarșii Facultății de Filozofie și Jurnalism București

...În primul rând, este prima abordare de o asemenea cuprindere, atât pe orizontală, în spațiu, vizând presa din Valea Jiului și din ținuturile hunedorene, cât și pe verticală, în timp - de la origini până în prezent, ceea ce înseamnă o perioadă de cca. două secole. Iar acest interval spațio-temporal fizic acoperit de presă devine un interval spiritual: un spațiu al spiritualității locuitorilor din zonele amintite, reflectat în cvasi-totalitatea ziarelor din acest areal, și, respectiv, un timp spiritual, reflectat de evoluția tematicii și ideaticii presei tipărite într-un timp fizic de aproape 200 de ani.

În al doilea rând, este prima încercare nu numai de simplă prezentare, ci și de sistematizare și interpretare pe criterii științifice a presei hunedorene de la începuturi și până în prezent...

În al treilea rând, lucrarea se distinge, în special în primul volum, dar și în ansamblu, prin faptul că, în plan interpretativ, autorul raportează în mod consecvent, într-o manieră sociologică și culturologică, profilul spiritual al presei dintr-o anumită etapă la condițiile economice, social-politice și culturale specifice acelei perioade istorice...

În al patrulea rând, lucrarea se remarcă prin tendința completitudinii atât pe verticală, temporal, cât și pe orizontală, spațial. În acest ultim sens, în dicționarul din volumul al doilea, autorul ia în considerare nu numai publicațiile de limbă română, ci și pe cele apărute în maghiară, precum și pe cele, puține, de limbă germană...

Carte de istorie parțială, a presei, și, mai restrâns, a presei unei anumite zone administrative, lucrarea d-lui Ștefan Nemeček servește, pe de o parte, valorizării în continuare a acestui domeniu al istoriei naționale...

În fine, dar nu în ultimul rând, lucrarea semnată de Ștefan Nemeček prilejuiește o lectură pe cât de instructivă, pe atât de atractivă, datorită deschiderii autorului spre istorie și cultură, îngemănării spiritului său teoretic cu un real talent narativ și, peste toate, empatiei lui cu oamenii demni din Valea Jiului...

***Prof. univ. dr. Ioan N. ROȘCA
Decanul Facultății de Filosofie, Științe Politice
și Studii Culturale București***

UZP L-A PREMIAT PE ȘTEFAN NEMECSEK

Ziarul "Rubinul Hunedorean" nr. 1, 29 ianuarie 2008

Cu puțin timp înainte de Crăciun, în Capitală, în sala Radio a Radiodifuziunii Române, a avut loc festivitatea de decernare a premiilor acordate de Uniunea Ziariștilor Profesioniști din România. Pentru

UZP l-a premiat pe Ștefan Nemecek

Recent, la sala Radio a Radiodifuziunii Române, din București, a avut loc festivitatea de decernare a premiilor acordate de Uniunea Ziariștilor Profesioniști din România. Pentru prima dată, jurnalistică Văii Jiului a beneficiat de două importante și valoroase premii, fapt ce dovedește că în această zonă s-a consolidat o activitate mass-media sănătoasă. Este vorba de acordarea premiului UZP pentru realizarea de emisiuni tip talk show la TV Parâng Petroșani de către Ștefan Nemecek și premiul UZP acordat pentru carte de presă - aici fiind

prima dată, jurnalistică Văii Jiului a beneficiat de două importante și valoroase premii, fapt ce dovedește că în această zonă s-a consolidat o activitate mass-media sănătoasă și valoroasă care concurează și chiar devansează multe zone din țară. Este vorba de acordarea premiului UZP pentru realizarea de emisiuni tip talk show la TV Parâng Petroșani de către Ștefan Nemecek și premiul UZP acordat pentru carte de presă - aici fiind nominalizată și premiată lucrarea "PRESA HUNEDOREANĂ (de la origini până în prezent)" autor Ștefan Nemecek, apărută în luna noiembrie 2007.

Cele două importante premii obținute reprezintă un succes deosebit pentru jurnalistică locală, jurizarea făcându-se cu maximă exigență. Cartea semnată de Ștefan Nemecek "PRESA HUNEDOREA-

„TOLERANȚA în filosofia lockeeană” cele două cărți ale jurnalistului de cursă lungă Ștefan Nemeček, merită citite.

Fie și numai pentru conținutul bogat în informații din 3 domenii vaste ale culturii: filosofia, presa locală și literaturii din Valea Jiului, cu siguranță nu tocmai accesibile oricărui simplu cititor. Astfel, atât în „Controverse filosofice” cât și în „Toleranța în filosofia lockeeană” autorul ne oferă un interesant melanj aidoma unui cocktail care se servește doar la dineurile foarte rafinate... între temele filosofice cele mai controversate de-a lungul istoriei, precum: „Determinism și indeterminism în viața socială” din timpul vechilor greci până în perioada contemporană (...), și până la cea de-a doua parte a cărții cuprinzând interesante date despre... „Presa Văii Jiului după 1989” în „Controverse...”. Ori între incursiunea în „Viața spiritual – politică a lui John Locke (filosof celebru, născut în... 1632, cu siguranță puțin cunoscut profanilor și nu doar, n. Mea) și operele sale majore” și „Opera Scrisoare despre toleranță” precum și asupra impactului acestei lucrări asupra gândirii moderne și două-trei interesante și curajoase comentarii fără legătură cu filosofia... ale căror titluri „Unirea face puterea dar nu și în presă”, „Tocmai s-a rupt o barieră”, „Cârțițe în redacțiile ziarelor”) ne scutesc de orice comentarii. Fără îndoială jurnalistul Ștefan Nemeček, un tip cu o activitate impresionantă în presa scrisă și audio-vizuală postdecembristă, absolvent a două facultăți, un master, pregătind două doctorate (în filosofie-psihologie și filologie...), mai are multe de scris și de spus, atât confrății săi breslași, tineri ori mai puțin tineri, cât și orice altă persoană cu care intră în contact (acum și prin intermediul cărților sale) având ce învăța din vasta-i experiență și exemplu de viață. Fie și numai din aceste câteva puncte de vedere cele două cărți vor rămâne ca 2 lucrări de referință ale unui autor 100% produs al Văii Jiului.

Dan Codrea

O ACȚIUNE REUȘITĂ A AMVJ: LANSAREA OFICIALĂ A CĂRȚII “PRESA HUNEDOREANĂ”

Ziarul ”Săptămâna Văii Jiului” nr. 388, 14-20 decembrie 2007

Cel mai probabil ultima acțiune de anvergură din acest an a Asociației Media Valea Jiului (AMVJ) a constituit-o cea de joi, 6 decembrie, a.c., cu desfășurarea în Sala de Marmură a Primăriei Petroșani, cu prilejul lansării cărții *PRESA HUNEDOREANĂ* (de la origini până în prezent), avându-l ca autor pe cunoscutul journalist Ștefan Nemeček, iar ca editor pe jurnalista Daniela Miklos, vicepreședintă a AMVJ.

Semnalăm reușita acestei deosebite manifestări onorate cu prezența și de edilii Petroșaniului și Uricaniului, Tiberiu Iacob-Ridzi și Dănuț Odagiu Buhăescu, 2 dintre reprezentanții instituțiilor care au înțeles importanța sprijinirii (inclusiv financiare) a unor asemenea temerare demersuri culturale de o anvergură greu calificabilă în prezentul imediat, după cum

foarte bine a spus distinsul scriitor Valeriu Butulescu în luarea sa de cuvânt.

Nu în ultimul rând le recomandăm tuturor aceloră căroră li se va ivi prilejul să citească cele două voluminase părți ale cărții menționate, deoarece efortul intelectual le va fi pe măsură răsplătit prin aflarea a nenumărate informații, multe inedite, despre presa hunedoreană și implicit despre istoria acestor meleaguri.

Ca fapt divers vă mai precizăm că la evenimentul AMVJ au mai fost prezenți și scriitorii deveni, în frunte cu Mariana Pândaru Bârgău (soția regretatului publicist Valeriu Bârgău) precum și scriitorul american de origine română Ovidu Vasilescu, cel din urmă lansându-și cu acest prilej cea de-a 13-a carte, intitulată ”**Agonia cuvintelor**” (poezii).

Un moment emoționant l-a constituit și prezența în Sala de Marmură a venerabilului Ștefan Nemeček senior, tatăl cel iubit al autorului, ajuns la o vârstă realment patriarhală, stârnind prin simpla și totodată distinsa sa prezență nesfârșite ropote de apaluze.

Îl salutăm și noi, încă odată, pe această cale urându-i, precum și fiului său (că tot se apropie Sf. Arhidicon Ștefan), un călduros La mulți ani cu sănătate!

Dan Codrea

O LUCRARE DE REFERINȚĂ PRESA HUNEDOREANĂ

(de la origini până în prezent)

Ziarul "Săptămâna Văii Jiului" nr. 382-383, 9-15
noiembrie 2007

De Ștefan Nemeșek (Editura Realitatea Românească)

La puțină vreme după lansarea primelor sale cărți "CONTROVERSE FILOSOFICE" și "TOLERANȚA în filosofia lockeeană" jurnalistul Ștefan Nemeșek revine pe firmamentul editorial din Vale, extrem de bogat în acest an, cu o îndrăzneată și valoroasă lucrare intitulată **PRESA HUNEDOREANĂ (de la origini până în prezent)**, structurată în două volume, unul de 338, celălalt de 464 de pagini. Avem așadar de-a face cu o lucrare laborioasă, dar care se citește cu plăcere, fiind scrisă într-un stil gazetăresc accesibil oricui este câtuși de puțin atras de istoria presei hunedorene.

O lucrare de referință

Presa hunedoreană, de la origini până în prezent

de Ștefan Nemeșek (Editura Realitatea Românească)

La puțină vreme după lansarea primelor sale cărți "Controverse filosofice și toleranța în filosofia lockeeană" și "Toleranța în filosofia lockeeană" jurnalistul Ștefan Nemeșek revine pe firmamentul editorial din Vale, extrem de bogat în acest an, cu o lucrare laborioasă, dar care se citește cu plăcere, fiind scrisă într-un stil gazetăresc accesibil oricui este câtuși de puțin atras de istoria presei hunedorene.

Excepțând volumul al doilea, pe parcursul cărții autorul reușește mai mult sau mai puțin cu succes să inventarieze și să prezinte 315 titluri de publicații apărute pe meleaguri hunedorene din 1875 și până în prezent, grupate în 4 secvențe distincte, în funcție de diferite momente temporale (perioada din început: 1875-1918, interbelică: 1919-1943, comunistă 1944-1989 și post-decembristă), primul volum are de suferit din cauza unei mult prea întinse capitole așa-zis introductive, referitoare la planșarea spațio-temporală și socio-culturală-istorică, a înfrunzilor hunedorene istorice (Ereca Zăranțului, Valea Jiului) și continuând cu o răscoafă de

incapacitatea publiciștilor români: Desigur nu pot fi contestate informațiile interesante prezentate de autor, în cea mai mare parte uzând de bibliografia vastă în domeniu, dar din surse strict literare, înlocuind publicitatea.

Foarte puține mai reușă capitole sunt cele intitulată "Presă ca devotament față de interesele naționale" și "Presă în apărarea intereselor urale ale marșalilor" care tratează punctual și concis obiectiv perioada 1898-1944, prin prisma unor abordări bine susținute în raport cu asocierii socio-urale. Nu areșugă lucrul să poată constata și în cazul capitolelor "Măști chehote" prin prisma la elonși reflecții pe parcursul cărții, în 68 de pagini, jurnalistul Ștefan Nemeșek pare a oia că în perioada 1944-1989 presa scrisă și nu numai, nu a avut drept scop decât susținerea unei propagande deplină, goală de abilitate, creșă conștient conștient, la adresa Partidului Comunist Român și a cîștii sale întreprinse (evident din susținerea periodică, deci și a mînerilor...) în toate revistele administrative publice și din abilitățile locale oferite în activitate (economică, locală, culturală, etc.) mînd în discordanță unor ține cu mai abilitățile sale. De prea plătă în centralitatea tuturor a mînerului, sistematiz-

la, etc. de ex. ca vîntabil eroi. Al mînerii sociale, desigur. Scriu aceste rînduri fără a mă însoși de faptul că au fost doștii și acia care au creșă sîrcaș în valorile pripovădită de activiștii comunisti. Doar care vor să se conștie de activiștii celor scrise, aneșugă leșug recomanda să lectură capitolul poment și conștieșterii Zor Nici, Stănuș Rogu și Unimul Socialismul, 3 foștii organe ale P.M.R., respectiv P.C.R. în revistă Văii Jiului și al jurnaliștii Hunedorene.

În conștieșterii, conștieșterii că autorul a prezentat prea pomente activitatea și zis jurnalistică din perioada comunistă, reflectată în cele 3 "organe" media aseriveșterii puterii de atunci. Cîșă că creșă deosebită în cele 3 "organe" erau cîștieșterii și susținerea studi.

Remarcabilă este și capitolele intitulată "Explozive media în Valea Jiului" unde autorul reușă numeroase rînduri referitoare la cine și ce se află în apărarea numeroșilor titluri și publicații apărute în perioada post-decembristă, precum capitolul după plătă. Conștieșterii că libertatea (bănueșă, a presei, n.r.d.)

este un concept încă nedefinit", însă locurile interpretării. Se știe doar că libertatea este un concept entru de relativ. Iar a solicita împorșă ca jurnaliștii formularea unui cadru regal pentru definiția explicită a profesiei și a stabilității editoriale cu presa și reșă căreia căreia puterii vremurilor astă. Deoarece nu cred că cineva și mai năvălău la întărireșterii vîntabil de până în 1989.

Dreptul de memorie mînerii ale unui întreprinșterii literare/documentaristic, de o atare împorșă. Presă hunedoreană... va rămîne ca un reper de necoștit pentru orice cercetășterii (re)jurnalist al istoriei (inclusiv a jurnaliștii locale) bogată ale înfrunzilor hunedorene. Este de așteptat ca la o posibilă reșterii să fie completate unele goluri de documentare. De ce nu, chiar printre a întărireșterii colaborare cu unii jurnaliștii mai înșterii.

Dan Codrea

Exceptând volumul al doilea, pe parcursul căruia autorul reușește mai mult sau mai puțin cu succes să inventarieze și să prezinte 318 tipuri de publicații apărute pe meleaguri hunedorene din 1876 și până în prezent, grupate în 4 secțiuni distincte, în funcție de niște repere temporare (perioada de început: 1876-1918, interbelică – 1919-1943, comunistă 1944-1989 și post decembristă), primul volum are de suferit din cauza unor capitole așa zis introductive, referitoare la plasarea spațio-temporală și socio-cultural-economică, a ținuturilor hunedorene istorice (Țara Zarandului, Valea Jiului) și continuând cu o radiografiere a începuturilor publicisticii românești. Desigur nu pot fi contestate informații interesante prezentate de autor, în cea mai mare parte uzând de bibliografia vastă în domeniu, dar din surse strict livrești, nicidecum publicistice.

Poate cele mai reușite capitole sunt cele intitulate „Presa ca devotament față de apărarea intereselor națiunii” și „Presa în apărarea intereselor uitate ale muncitorilor” care tratează punctual și oarecum obiectiv perioada 1888-1944, prin prisma unor abordări bine susținute în raport cu acel context socio-istoric. Nu același lucru se poate constata și în cazul capitolului „Minerii chemați prin presă la efortul refacerii” pe parcursul căruia, în 69 de pagini, jurnalistul Ștefan Nemeček pare a eluda că în perioada 1944-1989 presa scrisă și nu numai, nu a mai avut drept scop decât susținerea unei propagande deșănțate, goală de absolut orice conținut concret, la adresa Partidului Comunist Român și a clicii sale întreținute (evident din sudoarea poporului, deci și a minerilor...) la toate nivelurile administrației publice și din absolut toate sferele de activitate (economic, socială, culturală etc) mizând pe dezvoltarea unor teme cel mai adesea false. De genul plasării în centrul atenției tuturor a minerului, siderurgistului etc, de ex. ca veritabili eroi. Ai muncii socialiste, desigur. Scriu aceste rânduri fără a mă

îndoi de faptul că au fost destui și aceia care au crezut sincer în valorile propovăduite de activiști comuniști. Celor care vor să se convingă de adevărul celor scrise anterior le-aș recomanda să lectureze capitolul pomenit și colecțiile ziarelor Zori Noi, Steagul Roșu și Drumul Socialismului, 3 foste organe ale PRM, respectiv PCR la nivelul Văii Jiului și al Județului Hunedoara.

În concluzie, consider că autorul a prezentat prea pompos activitatea așa zis jurnalistică din perioada comunistă reflectată în cele 3 „organe” media aservite puterii de atunci. Chit că destui dintre semnatarii în cele 3 „organe” erau oameni cu serioase studii.

Remarcabil este și capitolul intitulat „Explozia media în Valea Jiului” unde autorul ridică numeroase întrebări referitoare la cine și ce se află în spatele numeroaselor titluri și publicații apărute în perioada post-decembristă precum ciupercile după ploaie. Concluzia sa că „libertatea (bănuiesc a presei n.red.) este un concept încă nedefinit”, lasă loc multor interpretări. Se știe doar că libertatea este un concept extrem de relativ... Iar a solicita imperior ca jurnalist formularea unui cadru legal pentru definirea explicită a profesiei și a statutului editorului de presă e nițel cam caduc pentru vremurile astea. Deoarece nu cred că cineva ar mai nădăjdui la întoarcerea vremurilor de până la 1989.

Dincolo de inerentele minusuri ale unei întreprinderi literare/documentaristice, de o atare amploare, **Presa hunedoreană...** va rămâne un reper de neocolit pentru orice cercetător (ne)avizat al istoriei (inclusiv a jurnalismului local) bogate ale ținuturilor hunedorene. Este de așteptat ca la o posibilă reeditare să fie completate unele goluri de documentare. De ce nu, chiar printr-o binevenită colaborare cu unii jurnaliști mai tineri.

Dan CODREA

SCRIITORUL ȘTEFAN NEMECSEK BATE LA PORȚILE ORIENTULUI

Ziarul "Servus Hunedoara" nr. 972, 4 martie 2008
Ziarul "Afaceri în Valea Jiului" nr. 171, 4 martie 2008

Cu puțin înainte de anul Nou, mass-media locală anunța faptul că jurnalistica Văii Jiului beneficia de un premiu național decernat de Uniunea Ziaristilor Profesioniști pentru volumele “PRESA HUNEDOREANĂ (de la origini până în prezent)” semnate de Ștefan Nemeček. Considerând cele două lucrări ca model de cercetare și prezentare a presei, autorul volumelor a fost invitat să facă parte dintr-o delegație culturală în Egipt, la Muzeul Național de Istorie din Cairo. În cadrul simpozionului care a avut loc au fost prezentate din partea României trei teme, una dintre ele fiind susținută de Ștefan Nemeček referindu-se la o prezentare a unei istorii jurnalistice din zona Hunedoarei, derulate într-o perioadă de un secol și jumătate. Evenimentul poate fi calificat de o importanță

multitudine de idei filosofice ale unora dintre cei mai importanți filosofi ai lumii, Ștefan Nemecek a fost sprijinit pentru a lua legătura cu Biblioteca din Alexandria, profilată pe acumularea de carte cu tematică universală, fiind rugat să expedieze un set de cărți și acestei biblioteci care se știe este una dintre cele mai valoroase, complete și importante biblioteci ale lumii.

Manifestarea culturală din capitala egipteană a fost un bun prilej de a stabili legături cu personalități importante din domeniul culturii, din mai multe țări, a face cunoscut faptul că în România se receptează și se crează cultură de valoare universală, ideile și puterea de creație a românilor putând fi preluate, dezvoltate și chiar generalizate în multe colțuri ale lumii, indiferent de orientările politice sau religioase.

Tiberiu Vințan

PRESA HUNEDOREANĂ
(de la origini până în prezent)
Ziarul "Gazeta Văii Jiului" – rezumat al proiectului
cultural prezentat în numerele 1436-1447 din luna
decembrie 2007

Ștefan Nemecek
Universitatea „1 Decembrie 1918” Alba Iulia
Facultatea de Istorie și Filologie
Doctorand, anul III, coordonator prof. univ. dr.
Mircea Popa

Cet ouvrage propose au lecteur une histoire de la presse de la Vallée du Jiu et de la contrée de Hunedoara, histoire qui a évolué depuis presque un siècle et demi. Les débuts de la presse et dans les régions minières de la Vallée du Jiu et dans le «pays de Zarand»_coincident avec l'apparition des premiers journaux dans les villes principales de la Roumanie et dans sa capitale. Une véritable preuve que dans ces zones il y a eu une vie culturelle effervescente, avec des genes prêts à promouvoir et à continuer une activité extrêmement responsable, la presse.

Par la façon dans laquelle elle a été conçue promue) la presse de Hunedoara a pleinement contribué à la diffusion de de l'information vers toutes les catégories de la population, à l'élévqtion du niveau culturel des couches socio-profesionnelles, à la pro,otion des connaissances scientifiques et surtout à la consolidation de la conscience et de l'unité nationale.

Hermecac Ștefan
Doctorand - an II
 Universitatea „1 Decembrie 1918” Alba Iulia
 Lucrarea îi propune prezenta unui istoric a presii din Valea Jiuului și din Valea Hunedoarei care se derulează pe parcursul a aproape un secol și jumătate. Scopurile presii în Institutul minierilor din Valea Jiuului și Zarandului coincid cu fensiua primelor ziare în principalele zone de țară și capitală din țară și faptul că și în aceste zone a existat o viață culturală efervescentă, cu oameni pregătiți pentru a promova și continua o activitate mai mult decât responsabilă, numită presă. Prin modul în care a fost gândită, promovată și susținută presa hunedoreană a contribuit din plin la răspândirea informației de laute căle-

manța apelor omenești în ce etică, de „abuzul uman”, în diversele sale forme de alcătuire: familie, cetate, popor. Or, compunerea și angrenarea armonioasă a stărilor activității complementare face imperios necesară conștientizarea și schimbarea de informații.
 Limită de natură tehnică nu marcată direct, înepdurabile acestui proces, Philippeide, eroul de la Marathon, moare de apuzare, după ce alergase peste 42 km, pentru a aduce poporului său marea veste a victorie împotriva agresorilor persi. Philippeide este, dacă vă place comparația, prototipul corespondenților de presă care, în absența unui fax-banet, își câștigă pentru a promova o știre de prima pagină.
 Încă din taze de început, presa își dezvoltă cele două efecte fundamentale: **fixarea**

PRESA HUNEDOREANĂ (de la origini până în prezent) - I

Într-o zi, când sociologia noastră se va ocupa și de altceva în afară de sondaje electorale, vom afla probabil că românii de rând (teavaul ocrotit statistic) citește mult mai puțin presă decât carte. Pentru că e mai lentini, mai acurii, mai accușat, mai palosă. Presa scrisă, ajută la copos de cea audio-vizuală, îmbogățește limbajul cotidian cu așeze neclăgime necesare, dar și cu numeroase barbarisme, înfiate ad-hoc din limba slovățică și din altele.
 În ce privește conștientarea și conservarea evenimentului dintr-o presă este înegabilă. Dacă cineva, fie el istoric, sociolog sau hermecac, vrea să reconstruie o anumită perioadă a trecutului nu poate evita consultarea presii editate în timpul de referință. Încă de la apariția ei, presa s-a dovedit a fi cel mai harnic și cel mai consecvent cronicar. Răstoid presa vreau, și punând cap la cap rețelările ei, stin locale, evenimente sportive, viața culturală, cronici mondene, aspecte politice, poți reavea în treacă a unor timpuri repensibile țoare.
 Încăodun pentru prima oală o clasificare cronologică a publicațiilor, astăzi din numeroase, în științardă for diversitate, se puni grație, în care românii nu întănesc. Ideologic, conștientă națională, orcaul într-un desin comun. Este perioada în care onștii umilii raționari se amplexă, transformându-se în lupii politici. Or, în orientăzarea acestei doctrine, în suscitarea spiritului românesc, în deapote apriga și poematică aprerie ală vreau, presa din limba română a acestor meșuguri a avut un rol dănușug.
 Beneficiarii de tradiția tipografică a unor țoare, hunedoreni (transilvănești) fiind în primii rând localitatea Orșieia, a carei Plăie se deie o saară legendară) presa de limbă română a dat primii săi mușguri către sfârșitul secolului XIX. Este mental împoșabil să judecăm pe bună și călăruș, de laia preoților Ioan Moța care în 1895 atezăcă să printe dintr-unu interesat publicist) „**Văvăla Orșieia**”, practic primul „șur românesc din comăria Hunedoara. Deși numele actualului Moța sunt legate și de publicisții orșieieni, precum „**Bucurii economice**”, „**Ștefăniț Iliriana**”, „**Voale Intelectuale**”, „**Tovărășie**”, această din urmă fiind ulterior mutată în **Barbatorul**. Plăie la sfârșitul primului război mondial, presa de limbă română a Hunedoarei, învece din ve-

ARGUMENT

Dacă viața în sine este o formidabilă aventură organică, evoluția omului, de o parte și de cealaltă a hotarelor istoricității existenței sale, reprezintă un neconținut salt informațional. Omul se deosebește radical de celelalte ființe vii prin setea sa ancestrală de informație, care constituie probabil forța motrice a progresului său, atât la nivel de individ, cât și de colectivitate. Nu este exclus ca într-o bună zi medicina să identifice la om o genă hiperdezvoltată a curiozității, materializată într-o nevoie stringentă de comunicare, - factor care l-a ajutat pe norocosul hominid să se ridice, biped, din noaptea ignoranței sale, să parcurgă această colosală distanță care separă tulpnicul arhaic de ziarul în format electronic.

Când Aristotel caracteriza omul ca "**animal politic**", scotea în evidență tocmai capacitatea acestuia de a se manifesta plener la nivel de societate, fapt care necesită o conlucrare pe multiple planuri de acțiune și un aparat informativ performant. De unul singur, strivit de limitele sale biologice, omul nu poate reuși aproape nimic. Performanța speciei omenești ține de echipă, de "**stupul uman**", în diversele sale forme de alcătuire: familie, cetate, popor. Or, compunerea și angrenarea armonioasă a atâtor activități complementare face imperios necesară comunicarea și schimbul de informații.

Limitări de natură tehnică au marcat dureros începuturile acestui proces. Philippide, eroul de la Marathon, moare de epuizare, după ce alergase peste 42 km, pentru a aduce poporului său marea veste a victoriei împotriva agresorilor perși. Philippide este, dacă vă place comparația, prototipul corespondentului de presă care, în absența unui fax banal, își dă viața pentru a promova o știre de prima pagină.

Încă din faza de început, presa își dezvăluie cele două efecte fundamentale: **fixarea limbajului scris și prezervarea evenimentului cotidian.**

Desigur, dacă ne referim la desăvârșirea limbii române, aici literatura a jucat rolul dominant. Dar între presă și literatură există o simbioză puternică. Aproape toți marii noștri scriitori au fost ziariști reductibili. Nu există scriitor român important, de la Mihai Eminescu la Mircea Dinescu, fără să fi avut o gazetă serioasă în spate.

Spre deosebire de opera literară, care se vrea (reușind, uneori) să fie longevivă, perenă, opus-ul ziaristic e efemer. Creațiile ziaristice sunt, exemple de "scripta volant". Știrile cele mai electrizante ale presei de azi nu mai valorează nimic peste o săptămână. Ziarele de ieri circulă azi prin rețeaua de canalizare urbană. În miile de biblioteci particulare își așteaptă cumiți cititorii, colecții întregi de cărți, fie ele bune sau proaste. Colecții de ziare nu găsești decât la redacții, sau la Academie. Și totuși...

...în materie de fixare a limbii literare, îndrăznesc să afirm, ziarul este mai tare decât cartea. Unora s-ar putea să le pară absurdă această teză. Biblia lui Șerban Cantacuzino devansează cu un veac și jumătate primele ziare românești, scoase de Eliade Rădulescu și de Asachi. Imi mențin punctul de vedere, alegându-mi ca argument formidabila forță de pătrundere, puterea neobișnuită de circulație, persuasiunea fără pereche a acestor foi pentru "minte, inimă și învățătură". Într-o zi, când sociologia noastră se va ocupa și de altceva în afară de sondaje electorale, vom afla probabil că românul de rând (etalonul oricărei statistici) citește mult mai multă presă decât carte. Pentru că e mai ieftină, mai scurtă, mai accesibilă, mai palpitantă. Presa scrisă, ajutată copios de cea audio-vizuală, îmbogățește limbajul cotidian cu atâtea neologisme necesare, dar și cu numeroase barbarisme, înfiat ad-hoc din limba atotputernică a dolarului.

În ce privește consemnarea și conservarea evenimentului diurn, presa este inegalabilă. Dacă cineva, fie el istoric, scenarist sau hermeneut, vrea să reconstituie o anumită perioadă a trecutului, nu poate evita consultarea presei editate în timpul de referință. Încă de la apariția ei, presa s-a dovedit a fi cel mai harnic și cel mai consecvent cronicar. Răsfoind presa vremii, și punând cap la cap relatările ei: știri locale, evenimente sportive, viața culturală, cronică mondene, aspecte politice, poți releva o frescă a unor timpuri ireversibil apuse.

Încercând pentru prima dată o clasificare cronologică a publicațiilor, extrem de numeroase, în splendida lor diversitate, se pot diferenția patru mari anotimpuri jurnalistice: presa premergătoare Marii Uniri, presa interbelică, presa dictaturii comuniste și presa postdecembristă.

În prima parte este descris fenomenul publicistic dintr-o perioadă de maximă efervescență politică, în care ținutul hunedorean făcea parte din Imperiul Habsburgic. Sunt timpuri grele, în care românii își întăresc ideologic conștiința națională, crezul într-un destin comun. Este perioada în care vocația unității naționale se amplifică, transformându-se în luptă politică. Or, în cristalizarea acestei doctrine, în solidarizarea spiritului românesc, în disputele aprige și polemicile aprinse ale vremii presa de limbă română a acestor meleaguri a avut un rol demiurgic. Beneficiind de tradiția tipografică a unor centre hunedorene (menționabilă fiind în primul rând localitatea Orăștie, a cărei Palie are deja o aură legendară) presa de limbă română a dat primii săi muguri, către sfârșitul secolului XIX. Este meritul indiscutabil al unor mari patrioți și cărturari, de talia preotului Ioan Moța care în 1895 acceptă să preia destinele nou înființatei publicații "**Revista Orăștiei**", practic primul ziar românesc din comitatul Hunedoara. De numele aceluiași Moța sunt legate și alte publicații orăștience, precum "**Bunul econom**", "**Spicuri literare**", "**Foaie**

interesantă", "Tovărășia", aceasta din urmă fiind ulterior mutată la Hunedoara. Până la sfârșitul primului război mondial, presa de limbă româna a Hunedoarei devine tot mai vehementă și tot mai penetrantă și accesibilă, aducându-și o contribuție decisivă la promovarea spiritului național unionist, consacrat prin Actul istoric de la 1 decembrie 1918.

Desigur, perioada de înflorire a presei hunedorene coincide cu epoca interbelică. Peisajul publicistic se întregeste cu numeroase apariții noi, la Deva, dar și în Valea Jiului. Deși încă marcată de cenzură, presa are curaj și responsabilitate, abordează subiecte îndrăznețe. Un exemplu de longevitate în publicistica acelor timpuri îl marchează săptămânalul "Avântul", care se definea ca "organ independent de cultură și informațiuni" al Văii Jiului, înființat de V.B. Taloescu în 1928 și suprimat abia de comuniști, în anul proclamării republicii populare.

A treia perioadă din viața presei hunedorene coincide cu dictatura comunistă și poartă stigmatul binecunoscut al acelor vremuri. Schimbările care au avut loc după 1947, când, teoretic vorbind, puterea ajunsese pe mâna poporului, și-au aruncat amprenta negativă și asupra presei. Cenzura devine totală, autoritățile manifestând o teamă de-a dreptul patologică față de cuvântul tipărit. Deținerea unei mașini de scris devine un lux, iar utilajele tipografice sunt atent păzite de ochiul neadormit al Securității. Aproape toate județele au câte un singur cotidian, a cărui orientare nu putea fi decât marxist-leninistă. Este perioada marilor paradoxuri, în care vagonetarul Szuder, absolvent de școală primară, devine directorul general al Combinatului Minier Valea Jiului, în vreme ce eminentul om de cultură I.D. Sîrbu, doctor în filozofie, devine vagonetar la EM Petrila... Județului Hunedoara, avându-se în vedere puterea sa economică, i se face favoarea de avea două ziare: „Drumul socialismului” și „Steagul roșu”, la Deva, respectiv, Petroșani.

De menționat că aceste publicații, dincolo de inevitabila și stereotipa retorică propagandistă și de mesajele mobilizatoare (de inspirație sovietică) au beneficiat de serviciile unor buni profesioniști, care în limita posibilităților (foarte restrânse, ce-i drept), acelor timpuri, au promovat și lansat nume noi, în domeniul culturii și artei.

Scoasă la mezat după al doilea război mondial, vândută de americani, cumpărată de sovietici, România comunistă era, totuși, un stat membru al Organizației Națiunilor Unite. În așteptarea unor timpuri mai bune, țara noastră își purta cu resemnare crucea (steaua) de țară învinsă și ocupată, mai întâi militar, apoi ideologic, asemenea multor state din Est. România era o dictatură, în perioada în care Grecia, Portugalia și Spania erau tot dictaturi, chiar dacă de altă orientare politică. Iar dictaturile, de la Iulius Cezar, la Antonescu sau Franco fac o regulă din suprimarea unor drepturi cetățenești. A învinui pentru aceasta ziaristii, preoții, dascălii sau poeții vremii este o încercare disperată a unor refulați de a se disculpa moral pe ei înșiși, pentru inexistența lor spirituală, de atunci și de acum. Pentru cine înțelege istoria postbelică în contextul ei european, este clar că până în 1989 România nu putea fi altceva decât ceea ce a fost.

În fine, de Crăciunul Revoluției, românii primesc cadou de la Dumnezeu, prin vocea autorizată a lui Ion Iliescu, tot ceea ce le lipsea în materie de libertate. Lucru absolut firesc, apar zeci de partide noi, sute de reviste, mii de ziare.

Trecerea de la o presă de comandă la una liberă nu a fost ușoară. De altfel, gazetarii înțeleg repede că noua libertate este relativă. Clasa secretarilor de partid, a milițienilor și a securiștilor s-a destrămat. Au apărut în schimb caste noi: moguli, băieți deștepți, baroni locali, oligarhi, maneliști, găozari, sindicaliști etc. Așadar, interese în presă sunt, au fost și vor fi. Așa este peste pe tot mapamondul. Probabil, așa trebuie

să fie într-o lume reală, nu ipotetică, în care, parafrazându-l pe bătrânul Protagoras, omul cu bani este și va rămâne măsura tuturor lucrurilor.

Din presă este ușor de decelat istoria oricărei epoci. **Acolo unde presă nu e, nimic nu e!** Secolele fără presă sunt mioape și aproape că le lipsește istoria. Iar istoria e indispensabilă pentru că, vorba lui Bălcescu, **ea este cea dintâi carte a unei nații.**

MIRAJUL AURULUI DIN ȚARA ZARANDULUI

O zonă minieră cu vechi tradiții cunoscută în țară și nu numai este zona Bradului din Țara Zarandului. Se spune că Munții Apuseni fac parte din sufletul românilor sunt munții lui Avram Iancu și ai lui Horea, Cloșca și Crișan. Din acești munți, de mii de ani s-au extras cantități imense de aur.

Povestea aurului este la fel de veche ca istoria omenirii. Mități și legende despre aur pot fi găsite pe toate continentele. Rar, fastuos, inalterabil, ușor de prelucrat aurul a devenit pe întreaga planetă un simbol al puterii și bogăției. Pentru că i s-au atribuit calități divine, în lume s-a născut o adevărată mistică a aurului. Dorința de a poseda prețiosul metal a trezit patimi teribile urmate adesea, de mari nedreptăți sociale, de nelegiuri și chiar de crime.

Despre aurul din zona Bradului localnicii susțin că a fost malefic, deoarece de mii de ani de când se exploatează nu a adus nimic bun pentru această regiune.

În ampla sa lucrare „**Aurul românesc. Istoria lui din vechime și până astăzi**”, Ion Rusu Abrudeanu precizează că nimeni nu a putut stabili cu exactitate momentul când a început să se scoată aur din Munții Apuseni. Arheologii au descoperit că exploatarea aurului, prin spălarea nisipului aluvionar și prin exploatare subterană, se făcea încă din perioada neoliticului. Ciocanul de piatră descoperit în mina de la Măgura Căraciului și toporul de piatră găsit în mina de la Musariu – ambele din

zona Bradului – dovedesc că aurul se extrăgea încă de pe vremea culturilor Gumelnița și Decea Mureșului.

Mirajul aurului și goana după exploatarea sa nu mai interesează pe nimeni acum. Orașul Brad, așezat altă dată pe o mină de aur, arată în prezent dezolant. Străzile sunt în majoritate sparte, clădirile sunt cenușii, iar oamenii par resemnați în fața viitorului, care nu se arată deloc bun. Dacă-i întrebi, foarte puțini mai știi cine a fost Gigurtu și Sieber sau ce a reprezentat pentru orașul lor Societatea „MICA”. În schimb, cei mai în vârstă știi că, numai în ultimii 200 de ani, mii de tone de aur din zona Bradului au ajuns în băncile din Budapesta, Viena, Berlin, Paris sau Londra. Asta-i doare cel mai tare. Dacă-i întrebi, însă, cum este posibil ca într-una dintre cele mai bogate zone în aur din lume să fie atâta sărăcie, nimeni nu-ți poate da un răspuns. Doar bătrânii mineri știi un singur lucru: **aurul e blestemat și aduce numai nenorociri.**

VALEA JIULUI, MIRIFIC ȚINUT DE ISTORIE ȘI LEGENDĂ MINEREASCĂ

În partea de sud a județului Hunedoara, într-un triunghi care s-a dovedit a fi de aur, la granița dintre Transilvania, Banat și Țara Românească se situează un spațiu geografic și uman cunoscut generic sub denumirea de *Valea Jiului*, regiune care și-a câștigat pe drept renumele de țara diamantului negru.

Ținut hulit de mulți, cântat de puțini, dar atrăgându-i pe toți deopotrivă, Valea Jiului, a fost, este și probabil va mai fi, o îmbinare fericită sau nu, între auster și exuberanță, aspru și blând, bogăție și sărăcie, viață și moarte, eternitate și efemer etc.

Vechi drum de legătură între cele două versante ale Carpaților Meridionali, cu priveliști aspre și mărețe, Valea Jiului este o străveche vatră de locuire, care a găzduit multe întâmplări și multe personalități. Străbătut de oști, chervane și

turme, străjuită de cetăți și tunuri, a devenit în ultimul secol și jumătate cetatea cărbunelui românesc, adăugând la măreția aspră a naturii îndrăzneala faptei omenești.

Iar esența și devenirea acestui spațiu au fost sintetizate de marele cunoscător al zonelor miniere și al oamenilor lor, Geo Bogza care în *Oameni și cărbuni în Valea Jiului* va spune: „Măreț acest ținut cu munți de la o zare la alta... în ale căror măruntaie sunt urme mult mai vechi care îi duc trecutul până la depărtări de milioane de ani. Atunci la picioarele Parângului, păduri întregi au fost în înghițite pentru ca astăzi să fie iarăși scoase la lumina zilei, sub formă concentrată și cu u număr infinit mai mare de calorii, a cărbunelui”.

Un spațiu aparținând Munților Carpați, străjuit de piscuri, unele semețe, s-a născut pentru a intra în istorie în clipa când cărbunele i-a incitat pe oameni să îl scoată la lumină, lucru izvorât din curiozitate, dar mai ales din necesitatea de a da o nouă speranță de viață. *Piatra care arde* a dat un nou sens acestui spațiu ancestral, i-a influențat decisiv nu numai nașterea istorică, dar și evoluția și totul a stat până acum aici sub zodia acesteia.

Cărbunele a fost cuvântul magic care a influențat oameni și destine și din această perspectivă credem că trebuie privită Valea Jiului, istoria acestor locuri, cu oamenii și faptele lor, căutând să găsim numitorul comun a tot ce s-a întâmplat și produs aici și să așezăm acest important spațiu carbonifer al României la locul pe care îl merită pentru contribuția adusă la dezvoltarea țării în ultimii peste 150 de ani.

De aici și îndemnul de a nu-l nega și, dincolo de imaginea mai mult sau mai puțin fastă pe care a produs-o, să credem în continuitatea sa, poate, ca spațiu absolut al cărbunelui, dar și ca zonă aptă să pună în continuare cărămizi necesare la temelia evoluției României spre modernitate.

Valea Jiului este rezultatul cărbunelui, fiind cunoscută astăzi aproape exclusiv ca un spațiu al mineritului început în

epoca modernă, iar istoria sa nu începe doar de la mijlocul secolului al XIX-lea, odată cu începutul exploatării industriale a acestuia.

Toți cei care s-au perindat prin Valea Jiului au venit acolo pentru a munci dar și pentru a-și asigura un standard de viață superior. Este un truism afirmația că Valea Jiului modernă este exclusiv rezultatul cărbunelui, că totul aici a fost subordonat acestui scop, dar trebuie să constatăm și că apreciem că în același timp s-a format o mentalitate și un comportament care a dat importanță muncii, dar care așează această muncă pe un loc care obligă societatea să-i fie recunoscută importanța și mai ales duritatea, ca și drepturile și avantajele ce derivă din acest fapt și că, în afară de extracția și valorificarea cărbunelui, cu greu s-ar mai găsi alte domenii de activitate în care să fie valorificată capacitatea fizică și intelectuală a oamenilor, spațiul și bogățiile sale, dotările tehnice create în timp.

Acesta este cadrul în care se găsea Valea Jiului la sfârșitul anilor 80 ai secolului al XX-lea când schimbările de ordin politic și economic produse în România au determinat trezirea într-o altă realitate pentru care acest spațiu și oamenii săi nu au fost pregățiți.

În zona apusenilor, ținut milenar al dacilor, în spațiul mioritic de istorie și legendă minerească al Văii Jiului, s-a desfășurat o intensă activitate culturală în care presa a avut o poziție determinantă în conturarea și definirea specificității spirituale a acestor comunități.

PRESA CA DEVOTAMENT FAȚĂ DE INTERESELE NAȚIUNII

În ținuturile Hunedoarei de o deosebită importanță pentru activitatea culturală în general, și pentru editarea presei naționale în special, s-au dovedit a fi tipografiile românești care au funcționat mai cu seamă în zona Orăștiei. Astfel, în anul 1888, găsim funcționând la standarde de calitate deosebite, Tipografia “Minerva”. La puțină vreme după aceasta, începe să ființeze o altă tipografie modernă, în anul 1904, “Tipografia Nouă”, care își schimbă după puțin timp denumirea în Tipografia Libertatea de la numele ziarului pe care îl tipărea. Tipografiile Orăștiei au avut un rol deosebit atât în promovarea și dezvoltarea presei hunedorene, dând dovadă în același timp și de un deosebit devotament față de interesele naționale prin editarea și tipărirea de calendare, broșuri, almanahuri, numeroase și diverse reviste, precum și alte publicații.

Remarcabilă a fost activitatea în domeniul presei românești. În anul 1911, apăreau la Orăștie, 6 periodice românești, doar cu unul mai puțin decât la Sibiu, în vreme ce la Budapesta se editau 5, la Arad 4, la Blaj 4, la Caransebeș 2, respective la Lugoj 1. Având în vedere faptul că presa hunedoreană tipărită se axa pe diferite tematici, aceasta poate fi împărțită în: presă politică, economică, culturală, științifică și filosofică și presă umoristică.

ÎN CATEGORIA PRESEI POLITICE putem include câteva dintre ziarele hunedorene reprezentative în acea vreme.

“**Revista Orăștiei**” (1895-1899) a fost primul periodic românesc din comitatul Hunedoara. Era o foaie săptămânală, condusă de reprezentanți de frunte ai Orăștiei ca Silviu Moldovan, Ioan M. Corvin, Ioachim Munteanu, P.P. Barițiu. Director și editor al gazetei a fost Aurel P. Barcianu care era și proprietarul Editurii Minerva unde se tipărea ziarul. Orientarea și preocuparea principală a “**Revistei Orăștiei**” a fost

“Îndrumarea maselor românești din zonă, îndeosebi a țărănimii, pe calea emancipării economice și culturale”. Revista a abordat pe larg teme politice, promovând îmbrățișarea de către Mișcarea Națională românească din Transilvania a activismului politic.

“Activitatea” (1901-1905) a apărut ca o **“foaie politică, economică, socială și culturală”**. Principala preocupare a ziarului a fost lupta acerbă pentru adoptarea activismului parlamentar ca tactică oficială a Partidului Național Român. În decursul existenței sale, cuprinzând o perioadă dintre cele mai frământate din istoria luptei naționale a românilor transilvăneni, ziarul s-a străduit să abordeze o amplă gamă de probleme decurgând din viața, năzuința și idealurile naționale.

“Libertatea” (1902-1935, 1940). Apare la 1 ianuarie 1902 ca **“foaie politică săptămânală”** fiind fondată de un grup de 27 intelectuali români, adepți ai activismului, cu scopul de a servi mișcarea pentru adoptarea noii orientări politice românești. Printre fondatorii ei amintim pe Victor Bontescu, Ilarie Chendi, Valer Moldovan, Victor Onișor, Alexandru Vaida-Voievod, Aurel Vlad ș.a. Editor și responsabil al gazetei a fost numit Ioan Moța care și-a făcut ucenicia de gazetar la prestigioase ziare sibiene. **“Libertatea”** se raliază, fără reerve, la poziția adoptată de **“Tribuna Poporului”** din Arad, conform căreia se impunea menținerea neștirbită a solidarității naționale și a disciplinei de partid, în așteptarea momentului când Conferința PNR va hotărî oficial abandonarea pasivității și trecerea la activismul parlamentar. **“Libertatea”** acorda un larg spațiu victoriei lui Aurel Vlad în alegerile parțiale de la Dobra, considerat unanim de activiști ca un eveniment remarcabil și de mare însemnătate. Din anul 1908, când cei 26 de fondatori ai **“Libertății”** trec la ziarul **“Lupta”** organ al PNR, înființat la Budapesta, Ioan Moța a imprimat gazetei un

pronunțat caracter “poporal” care o va consacra definitiv în “Istoria Presei Românești din Transilvania”. Începând cu data de 29 septembrie/11 octombrie 1915, apare la București împreună cu suplimentul său “**Foaia interesantă**” purtând titlul de “**Libertatea din Ardeal**”. În anul 1918, “**Libertatea**” a reapărut la Orăștie, unde se edita încă din noiembrie 1918, un alt ziar cu același nume. În condițiile uriașului avânt revoluționar din toamna lui 1918, Aurel Vlad, Gavril Todica, Ioan Branga și Constantin Baicu au hotărât să reînființeze gazeta sistată de autoritățile austro-ungare, păstrându-I titlul adânc înrădăcinat în conștiința românilor transilvăneni.

ÎN CATEGORIA PRESEI ECONOMICE
nominalizăm câteva dintre titlurile mai importante.

“**Bunul econom**” (1899-1907). Apare ca urmare a preocupărilor pentru crearea unor instrumente de popularizare și propagare a ideilor economice din acea perioadă. Scopul pentru care a fost creat și obiectivele pe care și le-a propus au determinat și structura ziarului, cu o serie de rubrici permanente ca: “**De la Reuniune**”, “**Agricultură**”, “**Pomărit**”. “**Legumărit**”, “**Însoțiri – Întovărășiri**”, “**Economia vitelor**” etc. “**Întovărășirea omenilor – scria Ioan Moța în articolul DUHUL DE ÎNTOVĂRĂȘIRE – este întradevăr pârghia cea mai tare cu care își vor putea ridica și prăbuși din pragurile lor piatra mare și grea a sărăciei**”.

“**Tovărășia**” (1906-1911, între 1918-1927 apare cu titlul “**Plugarul luminat**”). Publicația a apărut din necesitatea promovării mai insistente a ideilor cooperării în rândurile poporului român, mai cu seamă a țărănimii. Apare cu data de 1 ianuarie 1906, la Hunedoara, din inițiativa lui Vasile C. Osvadă. Din păcate, dificultățile financiare, duc la încetarea apariției publicației în iulie 1906. Își va relua apariția la Orăștie, ca adaos al ziarului Libertatea, al părintelui Moța, începând cu 11 septembrie 1906.

“Spicuri economice” (1912-1914). A apărut umplând golul lăsat prin încetarea apariției **“Tovărășiei”**. A fost editat sub îngrijirea și cu contribuția aproape exclusivă a lui Gavril Todica. **“Spicuri economice”** a avut o contribuție însemnată la îndrumarea practică a țăranilor și meseriașilor români, străduindu-se să furnizeze informații cât mai practice și utile.

ÎN CATEGORIA PRESEI ȘTIINȚIFICE
nominalizăm următoarele titluri.

“Studii științifice” (1910-1911). Apariția publicației la Orăștie este legată nemijlocit de activitatea lui Gavril Todica, despre care revista **“Transilvania”** scria că se făcuse **“cunoscut ca unul dintre puținii noștri cultivatori zeloși ai științelor, cu deosebire a acelor astronomice și matematice și totodată ca scriitor priceput pentru răspândirea cunoștințelor științifice în cercuri mai largi ale poporului.”** Revista s-a arătat preocupată de soarta economică a României, în urma convenției comerciale defavorabile semnată cu Austro-Ungaria. A militat pentru dezvoltarea învățământului economic românesc. **“Adevărata cultură a unui popor – scria Gavril Todica – nu se poate înfirișa numai cu literatură frumoasă, fără temeiul solid al științelor, care transformă suprafața globului și condițiile de existență ale omenirii.”**

“Paradoxe” (1914-1916). Apare la Orăștie sub formă de broșură, sub îngrijirea lui Gavril Todica. Fiecare număr avea o tematică unitară și un profil aparte. Revista a contribuit la educația științifică a poporului român, la culturalizarea maselor românești, înscriindu-se în șirul publicațiilor din ținutul Hunedoarei situate în frontal a tot cuprinzător al mișcării de emancipare și eliberare națională.

“Convorbiri științifice” (1917-1923). Deși a apărut în dificila perioadă de după război, revista s-a remarcat ca fiind singura publicație de popularizare a științei. A fost redactată de

Gavril Todica, având ca apropiați colaboratori pe Al. Borza, P. Suci, F. Pop etc. În anul 1917 ca urmare a popularității de care se bucurau articolele sale și a valorii lor instructiv educative, Comitetul Astrei, a dispus folosirea publicației și a celorlalte periodice și broșuri scose de Gavril Todica la Orăștie, ca material didactic în școlile secundare românești din Transilvania. Gavril Todica a caracterizat revista ca fiind **“modestă în haină, bogată în cuprins, variată în idei, instructivă de la primul articol până la ultima știre”**. **“Convorbiri științifice”** a jucat un rol important pe linia răspândirii cunoștințelor cultural-științifice, a informării și educării unui cerc larg de cititori din rândurile poporului român.

ÎN CATEGORIA PRESEI CULTURALE ȘI UMORISTICE nominalizăm titlurile:

“Spicuri literare” (1901-1905). A apărut pentru a oferi publicului divertismente educative și pentru a incita gustul pentru citit. Revista a constituit un “adios” la bunul econom. Publicația a fost editată și tipărită sub îngrijirea lui Ioan Moța.

“Foia interesantă” (1905-1915). A apărut la Orăștie, apoi la București și Cleveland – Ohio (SUA). Publicația se înscrie în strădaniile lui Ioan Moța pentru selectarea și includerea în paginile acesteia a unor creații literare reproduce din diverse reviste de specialitate. Ziarul și-a asigurat colaborarea unor scriitori reprezentativi pentru literatură română contemporană ca George Coșbuc, Octavian Goga, Ion Agârbicenu, Liviu Rebreanu, C. Pavelescu etc. O remrcabilă contribuție a avut gazeta în acțiunea amplă de valorificare a folclorului, a artei populare românești.

“Cosânzeana” (15 octombrie 1911-7 februarie 1915 la Orăștie, 1 ianuarie 1922 – 12 februarie 1928 la Cluj). Revista a fost de o remarcabilă amplitudine și de o largă respirație, putând fi comparată cu cea a valorii

“Luceafărului”. “Cosânzeana” poate fi considerată de valoare națională atât prin colaboratorii săi cât și prin tematica abordată în paginile sale. În condițiile intensificării luptei de eliberare a românilor din Transilvania, revista “Cosânzeana” a marcat un eveniment deosebit, impulsionând mișcarea literară în general și a presei în special.

“Bobârnacii” (1910-1914). A constituit una dintre cele mai prețuite reviste umoristice, nu numai din ținuturile Hunedoarei ci chiar din Transilvania în anii premergători Unirii.

Principalele ziare mai sus nominalizate, apărute în ținutul Hunedoarei, indiferent de natura lor, au modelat conștiința publică în spiritual valorilor nemuritoare ale culturii noastre și ale aspirațiilor esențiale ale neamului, fapt pentru care lupta lor, într-o vreme când convergența tuturor factorilor naționali era imperios necesară, pentru destinele românești, va rămâne una dintre perioadele de referință ale istoriografiei ziaristicii hunedorene.

Și în comunitățile minerești bine conturate, în localitățile Lupeni, Vulcan, Petroșani și Petrila, în contextul istoric al sfârșitului de secol XIX și începutul secolului XX, în văltoarea evenimentelor sociale, economice, culturale și de altă natură, cu un puternic impact asupra vieții și existenței românilor un rol important în susținerea demersului cultural, al încercărilor de educare a populației din Valea Jiului în spiritul dragostei față de valorile perene ale societății românești în general, ale spațiului geografic al Văii Jiului, în special, pentru informarea cotidiană asupra realităților locale și din lumea întregă, l-a avut presa. În Valea Jiului putem vorbi, mai ales după primul război mondial și până astăzi, de o continuitate a mijloacelor de informare tipărite.

În Valea Jiului presa s-a dezvoltat cu o oarecare întârziere față de alte orașe și ținuturi transilvane și datorită

faptului că viața urbană a luat naștere aici mult mai târziu ca în alte părți. Locuitorii zonei s-au ocupat din vremuri străvechi, din perioada daco-romană, cu agricultura și creșterea vitelor perioadă din care se găsesc urme materiale care confirmă exploatarea aurului în zonă. În timpul evului mediu, această ocupație începe să capete mai multă consistență, găsim într-un document din 20 noiembrie 1513, spălătorii de aur și minerii din zonă descriși ca având obliogații precise către stăpânul lor feudal. Informația este menținută și în **Lista lui Ion Czemntes** din Cluj despre minele și spălătorii de aur care și în lucrarea lui Samuel Koleseri, intitulată **Auraria Romano-dacică**. Așa cum am prezentat pe larg în introducere, o exploatare sistematică a bogatelor zăcăminte de cărbune existente aici începe doar în secolul al XIX-lea, când stăpânirea austriacă încurajează extinderea lucrărilor nu numai la suprafață ci și mai ales în subteran. Cert este că în a doua jumătate a secolului al XIX-lea apare în Vale societatea maghiară „**Sargotarjan**” care face și primele investiții substanțiale. Încet dar sigur, locuitorii zonei cu posibilități materiale mai reduse se îndreaptă din ce în ce mai mult spre minerit, colonizând rând pe rând zonele din preajma minelor și dezvoltând, în câteva localități deja existente adevărate colonii minierești, și în cele din urmă, pe lângă ceilalți factori de cultură cunoscuți își face apariția și **PRESA**.

La început presa apărută în zona Văii Jiului a fost scrisă în limba maghiară. Motivul: populația căreia i se adresa aparținea comunității maghiare numeroase și binedezvoltate în acea perioadă. Apoi, trebuie reținut faptul că limba oficială a administrației din acei ani era limba maghiară.

Putem preciza faptul că în anul 1876, la Hunedoara este semnalat apariția ziarului „**Hunyad**” conținând „știri din județ, din țară și de peste graniță”.

Dar prima încercare de a fonda un ziar în Valea Jiului datează din anul 1887 când un anume M. Nagy editează

„*Zsilvölgi*” („*Valea Jiului*”). Ziarul avea ca subtitlu, „*Foaie volantă de cultură și caracter divers*”, patru pagini, format mic, și a apărut într-un singur număr - în 16 ianuarie 1887 - tipărit la Arad. În „Cuvânt lămuritor” se arăta că ziarul va vedea lumina tiparului „după cum vor exista posibilități în acest sens, fără să-și propună o anumită periodicitate”, și se pare că posibilități nu au existat, dovadă faptul că a apărut într-un singur număr. Oricum, prin rubricile sale: „Retrospectiva istorică a Văii Jiului”, „Asociațiile noastre”, „Probleme de Asociațiune”, „Diverse”, „Informații”, ar fi putut deveni un factor de radiografiere a realităților timpului și locului. În anul 1896 Figuli Anton, care făcea la Petroșani comerț cu carte, montează prima tipografie din Valea Jiului și editează până în anul 1909 un ziar intitulat „*Petrozsény és Videke*”, iar până la sfârșitul primului război mondial mai apar la Petroșani: „*Katholikus Tudósító*”, două ziare cu titlu „*Zsilvölgy*” - în anii 1908 și 1918, „*Zsilvölgyi Iskola*” (1911-1912), „*Szinpad*” (1914).

La Vulcan apare, în anul 1916, sub îndrumarea dr. Nicolae Brînzeu, o revistă cu tematică religioasă, „*Calea vieții*”(cu subtitlul, „*Invățăături creștinești pentru poporul românesc*”), probabil prima tipăritură în limba română din această zonă și asupra căreia merită să stăruim.

În perioada interbelică, la fel ca și în alte domenii de activitate, se remarcă creșterea cantitativă și mai ales calitativă a presei și publicațiilor din Valea Jiului, o continuitate, și mai ales o încercare a acestora de a se impune ca lider de opinie, având ambiția de a fi o oglindă, mai mult sau mai puțin fidelă, mai mult sau mai puțin obiectivă, a realităților, să abordeze și deci să se implice în cele mai stringente probleme care vizau aspectele specifice Văii Jiului: mineritul, eterogenitatea etnică și religioasă a populației, ridicarea nivelului intelectual al acesteia, condițiile sociale, urbanizarea etc. Dezvoltarea

numărului de publicații tipărite, faptul că unele dintre ele au avut o periodicitate remarcabilă, și mai ales o lungă existență, se explică prin creșterea potențialului economic al Văii Jiului, prin creșterea numerică a populației și a intelectualității, a știutorilor de carte, într-un cuvânt a celor dispuși să sprijine, prin interesul lor, de creatori de gazete și de cititori, acest demers, prin dorința oamenilor politici și nu numai a acestora de a dispune de un mijloc de propagandă ieftin și nu dificil de realizat, cu care să-și impună ideile, obiectivele etc. Crește numărul tipografiilor, cincii în anii '30 ai secolului al XX-lea; la acestea s-au tipărit o parte a publicațiilor apărute în Valea Jiului, altele tipărindu-se la Deva sau Târgu Jiu.

ÎN SPRIJINUL DASCĂLILOR ȘI AL ȘCOLII

Rolul dascălului, al celui care face apostolat în lumea satului, este foarte important și învățătorii au simțit nevoie de a avea și de a face o revistă a lor și pentru ei. Aceasta va apărea din nevoia de a informa, dar în același timp de a educa.

În perioada interbelică va exista în România o puternică presă școlară, cu peste 100 de titluri, un rol important avându-l presa dedicată învățătorilor și aflată sub egida „Asociației Generale a Învățătorilor din România”; va exista o revistă centrală a „Asociației”, „Școala și viața” (1930-1944), învățătorii din toate cele 71 județe ale țării preocupându-se să aibă o revistă a lor.

Înscriindu-se în acest curent, în județul Hunedoara, cu o puternică forță didactică, din care peste 800 de învățători în perioada interbelică, se vor edita, după știința noastră, trei reviste dedicate acestui segment profesional:

1. *Revista învățătorilor și învățătoarelor din județul Hunedoara.*

2. *Buletinul pedagogic al Inspectoratului Școlar primar județean Alba și Hunedoara.*

3. *„Plaiuri Hunedorene”,*

PRESA ÎN APĂRAREA INTERESELOR VITALE ALE MUNCITORILOR

În perioada interbelică presa din Valea Jiului a avut un rol deosebit în susținerea a numeroase acțiuni sociale, culturale, revendicative și de altă natură. Este interesant de aflat, spre exemplu, cum au acționat minerii din Valea Jiului pentru reînnoirea contractului colectiv de muncă în anul 1922, cum s-a implicat presa vremii în susținerea acestora și care au fost rezultatele finale în confruntarea sindicatelor cu patronatul. O constatare interesantă: presa locală și în general presa hunedoreană a fost consistent susținută de mai multe ziare centrale care apăreau la București- de exemplu **Socialismul** - și chiar în alte orașe importante din țară – de exemplu **Tribuna Socialistă** Cluj; **Munkas** Arad, **Minerul** Cluj.

„În anii avântului revoluționar muncitorii din Valea Jiului s-au situat printre protagoniștii cei mai dârji ai luptelor sociale și politice care aveau să ridice clasa muncitoare din România la rangul de forță combativă de prim ordin în viața internă a țării. Acțiunile îndârjite desfășurate în acei ani au avut ca rezultat un spectaculos salt calitativ în modul de a gândi și a lupta a proletariatului român, iar concepția marxist-leninistă, conform căreia principala armă a muncitorimii constă în puterea ei organizată, a devenit un bun definitiv câștigat pentru experiența de luptă a celor ce muncesc” – preciza Ludovic Bathory într-un interesant articol publicat în presa hunedoreană.

Acționând în deplină solidaritate, dârzenie, combativitate și disciplină, muncitorii mineri, metalurgiști, constructori și lemnari din Valea Jiului au reușit să smulgă numeroase concesiuni patronatului pe calea îmbunătățirii condițiilor de muncă și de viață, cum ar fi introducerea zilei de muncă de 8 ore și a înlesnirilor privind aprovizionarea cu

alimente, îmbrăcăminte și combustibil și asigurarea locuinței. Datorită autorității crescânde a muncitorimii organizate, ca factor social-economic, autoritățile de stat și patronii au fost siliți să dea o formă contractuală relațiilor dintre societățile miniere și salariați încă din septembrie 1919, când decizia Consiliului Dirigent a consfințit o seamă de deziderate lucrătorilor. În anul următor, raporturile dintre angajați și patroni au fost și mai amănunțit reglementate, astfel încât începând cu convenția încheiată în anul 1920 ele au primit de fapt forma juridică a unui contract colectiv.

Prin fixarea detaliată a drepturilor și îndatoririlor muncitorilor și patronilor contractele colective, prevederile lor, aveau o influență determinată asupra modului de muncă și de viață al salariaților. Tocmai de aceea, acțiunile legate de încheierea contractelor de muncă și grija ca ele să fie respectate de administrația minelor au devenit principalele preocupări ale organizațiilor sindicale ale minerilor și metalurgiștilor de pe Valea Jiului. Stipulațiile contractelor colective nu aveau numai o valoare practică, ci și una simbolică, deoarece ele, de regulă, reprezentau rezultatul final al unor confruntări îndârjite între muncitori și patroni. Formularea după care **“în Valea Jiului lupta în jurul contractului colectiv de muncă era o veritabilă luptă de clasă”** reprezintă astfel expresia unui amplu și complex fenomen social. Luând naștere pe calea luptei de clasă, prevederile contractelor reflectau deci raportul de forțe ce s-a stabilit, la un moment istoric dat, între muncitorimea din Valea Jiului și exploatatorii lor. Ele oglindeau și simbolizau atât forța cât și slăbiciunea, victoriile sau înfrângerile suferite de clasa muncitoare atât pe plan local, cât și pe un plan mai larg, național.

EPOCĂ NOUĂ, ZIARE NOI

După o perioadă interbelică în care s-a putut vorbi de o reală libertate de exprimare în presă, peisajul media fiind bogat

în titluri de cotidiene, săptămânale sau diverse alte periodice urmează o **epocă** de totală răsturnare de situație legată de mass-media. Atât pe plan național cât și în ținutul Hunedoarei transformările sunt radicale. Ziariști și scriitori care activau în mass-media sunt obligați să-și schimbe gândirea, atitudinea și modul de exprimare, trebuind să dea dovadă de raliere la noua conducere socialisto-comunistă. Talentați și valoroși mânători de condeie jurnalistice sau laterale **se pierd** unii chiar ajungând după gratii. Destui de mulți călcându-și pe conștiințe adoptă stilul de gândire și muncă jurnalistică impuse de nou regim. Lucrătorii în presă, așa numiții ziariști de epocă nouă, care scriau și editau ziarele de partid erau în marea lor majoritate muncitori scoși din producție și trimiși în redacții cu „**sarcină de partid**” de a lucra în presă. De aici rezultă o seamă de stângăcii în redactare, greșeli, exagerări, atitudini agresive în numele luptei de clasă, înfierări și demascări.

Cetățeanul care era ținta criticii prin ziar pentru că era ori exploator ori chiabur sau alt dușman de clasă nu avea nici o șansă de apărare întrucât funcționa sloganul că „dacă 5% din critică este adevărată, critica este valabilă în întregime ei”. Foarte multe persoane au suferit în urma criticărilor în presa de partid care eticheta cu ușurință drept „dușmani ai poporului” pe cetățenii care își permiteau să mai aibă și păreri personale.

O latură distinctă a presei de partid din timpul „perioadei de trecere de la capitalism la socialism” a fost obediența totală față de noii factori ai puterii. Iată un exemplu în acest sens. Preluat din ziarul „Zori Noi” din Deva anului 1946.

Dr. Petru Groza, însoțit de celebrul ministru Zăronii aflați în campanie electorală se bucură în ziarul devean de o prezentare și tratare triumfală. Atât de triumfală încât în același an 1946, dr. Petru Groza sistează apariția ziarului „Horea”,

organul de presă al fronturii Plugarilor, nemaiaivând nevoie de el câtă vreme era primit cu ovații și urale în presa de partid.

Pe lângă puținele titluri care au reușit să reziste se poate spune că întreaga presă hunedoreană din perioada 1944-1989 a existat în jurul a două ziare: la început „**Zori Noi**” apărut la Deva, apoi „**Steagul Roșu**”, apărut la Petroșani în 6 august 1949 și „**Drumul socialismului**”. Cele două organe de presă comuniste au apărut în capitala județului Hunedoara la Deva, care au promovat un militantism comunist dus la extrem. Ziarele erau de orientare strict de stânga, promovând o ideologie comunistă până la ultima pagină și ultimul cuvânt. Rațiunea editării ziarelor în forma și conținutul de moment avea ca rațiune reorganizarea muncitorilor, orientarea lor profesională și tendința de a-i ajuta pe aceștia să priceapă problemele vieții care în nici un fel nu trebuiau scoase în afara „vieții de partid”. În concepția celor care **lucrau** în redacțiile ziarelor partidului unic „Zori Noi” apoi „Steagul Roșu” și „Drumul Socialismului”, rodul muncii lor trebuia să constituie **învățăturile unei biblii roșii** pentru cei mulți. În mod evident aceștia nu se adresau intelectualității ci omului de rând, muncitorului din fabrici și uzine, care neavând nici timp, nici resurse materiale să se cultive, i se sugera în limitele înțelegerii sale să priceapă **ce și cum**.

Analizând activitatea, modul de gândire și de a scrie a lucrătorului din presa perioadei comuniste constatăm un fapt interesant: ziaristii vremii care erau chipurile în slujba educării maselor nu credeau nici ei în **mesajele mobilizatoare** ale șabloanelor rubricilor cu titluri pompoase: „să trăim și să muncim în chip comunist”, „patriei mai mult cărbune”, „omul și tona” „nici o zi din cele șapte fără fapte”, „calitatea înainte de toate”, „cine vrea să muncească nu caută scuze ci soluții”, „piese peste plan”, „frunțașii noștri”, „uteciști de azi, comuniști de mâine” și multe alte rubrici care de care mai mobilizatoare. Rubricile standard, critica mobilizatoare, nu făceau altceva

decât să scadă interesul ziaristilor făcuți pe bandă rulantă de activiștii de partid. De multe ori dintr-un strungar fruntaș în producție era plămădit un ziarist de toată jena dar care avea girul că vine din producție și „acolo, tovarăși, se muncește!”. Unii care mai aveau o brumă de carte luau mai mult sau mai puțin în serios meseria de ziarist, complăcându-se în materializarea indicațiilor prețioase primite de la comitetul județean sau municipal de partid.

Cenzura era la ea acasă. Indiferent de ce funcție aveau, activiștii de partid erau mai mult decât pricepuți la presă, la a da indicații ce trebuiau să conțină ziarele, cum să fie promovată politica partidului, instruirea omului în spiritul formării unei personalități multilateral dezvoltate. În contextul adoptării și promovării unui stil șablon, actul jurnalistic s-a degradat continuu. Ziaristii aveau pregătite „**texte șablon**” în care erau schimbate pe moment doar numele protagoniștilor și eventual locația, restul fiind **același lucru** pentru care culmea, erau chiar felicitați. Sunt cunoscute situații hilare când în lipsa documentării pe teren erau publicate articole paralele cu realitatea din teren sau elogiați eroi ai muncii socialiste care decedaseră cu mai mult timp în urmă.

În săracul peisaj publicistic la vremii, pe lângă cele două ziare de partid, mai erau editate câteva titluri ale unor ziare uzinale cu articole mobilizatoare sau materiale publicistice care promovau o critică acidă ce avea drept scop îndreptarea și corectarea omului. Așa au apărut hibridi ale ziarelor centrale ca „**Tânărul miner**” (1951-1953) în Valea Jiului, „**Tânărul constructor**” (1951-1953), pe șantierul cocso-chimice de la Hunedoara, „**Uzina noastră**” (1951-1962) la Hunedoara, „**Tânărul muncitor**” (1953-1954) ca organ al comitetului Uniunii Tineretului Muncitor Hunedoara, „**Muncitorul minier**” (1960-1974). Singura gazetă literară „Caiete subterane” editată de Consiliul Municipal al

Sindicatelor Petroșani și Cenaclul Panait Istrati al Văii Jiului care s-a dorit a fi un organ de presă pentru promovarea creațiilor literare ale mânuitorilor condeielui din Valea Jiului, a apărut în noiembrie 1980 la Petroșani. Redactori și inițiatori ai acestui demers literar au fost: Dumitru Velea și Dumitru Dem Ionașcu. Deși gazeta a fost bine primită și apreciată, la momentul apariției a fost tipărit doar un singur număr. Un activist cu funcție și putere de decizie de la nivel județean a considerat că **linia literară** a Caietelor Subterane poate fi interpretată ceva similar cărților de raport din subteran care să desconspire umflatul producției de cărbune.

DUPĂ „SOLSTIȚIUL” DECEMBRIE’89

Mijloc de decembrie al anului 1989. De la Timișoara sunt transmise în țară știri incredibile. De la Parohia Reformată a preotului Laszlo Tókes pleacă o flamă, nici astăzi limpezită... Situația se complică, lumea se revoltă, armata iese în stradă, cad primele victime, împușcăturile continuă zi-noapte, regimul ceușist care nici în cele mai îndrăznețe vise ale noastre nu putea fi „vătămat” se clatină... Presa comunistă, locală și centrală, prezintă pe larg acțiunile **huliganilor de la Timișoara**. Evenimentele se derulează cu o viteză de neimăginat. 22 decembrie. Mare Adunare populară la București. Ceaușescu este fluierat și huiduit de mii de oameni. Fuge cu elicopterul. Peste două zile este executat, după un simulacru de proces.

Ziarele comuniste centrale și locale sunt în derută. Peste tot, aceeași Mărie cu altă pălărie, se face o cotitură de 360 de grade, prin **trecerea de partea poporului**. În Valea Jiului, la Petroșani, conducerea ziarului decide renunțarea la titlul de Steagul Roșu și apariția **primului ziar liber al municipiului Petroșani** în data de 23 decembrie 1989. În primă fază, redactorii rămân aceiași, doar conduita editorială se schimbă. Chiar din primele **zile de libertate** colectivul fostului Steagul roșu, constată că nu mai sunt unici pe piața media. Apare un

ziar al tipografilor VALEA JIULUI. Destul de reușit, cu informații interesante, are un succes de piață nesperat, fiind tipărit în peste 10.000 de exemplare, articolele publicate sunt ferite de orice fel de cenzură.

Spre deosebire de puzderia de ziare și publicații care au început să polueze efectiv piața media din Valea Jiului, ziarul Zori Noi a continuat prezentarea realității sociale și economice, activitatea de extracție a cărbunelui precum și viața culturală, sportivă din Valea Jiului, într-un mod, cât de cât profesionist. Însă, pe fondul unor veșnice neînțelegeri din cadrul redacției, a creării unor bisericuțe ce acționau în spatele ușilor închise pentru a stabili noi ierarhii de conducere, pentru a susține pe unul sau altul în vederea numirii unor noi șefi, activitatea jurnalistică a degenerat încet, încet, unii membri ai redacției au plecat pentru a-și edita propriile publicații, alții pur și simplu s-au pierdut...

EXPLOZIE MEDIA ÎN VALEA JIULUI

Studenții de la Institutul de Mine Petroșani au fost aceia care, după tipografi s-au grăbit să-și editeze un ziar al lor, prin coloanele cărui să se exprime în mod deschis și liber. Este vorba despre „**Gaudeamus**”, „**foaie a studenților petroșăneni**”. Temele abordate de redactorul coordonator Florin Mircea Corcoz și colegii săi au fost diverse, de la viața studentescă și universitară până la sport, și multe alte aspecte din existența cotidiană a locuitorilor Văii Jiului.

La data de 1 februarie 1990, apare și primul ziar politic liber, „**Semnal**”. Așa după cum era precizat în primul număr, ziarul apare „ca sprijin pentru FSN” apoi ca sprijin pentru Consiliul Provizoriu de Uniune Națională Petroșani. Redactorul coordonator al ziarului, un cunoscut om de cultură și un talentat condeier, Valeriu Butulescu. La câteva zile după apariția Semnal-ului, apare primul ziar de cultură liber din

Valea Jiului, „**Solștițiu**”. Redactorul principal subliniază în primul număr apărut la 8 februarie 1990 că: „Solștițiu își are rădăcinile înfipite în acel unic număr al revistei Caiete Subterane apărut în Valea Jiului în noiembrie 1980. Dar, interzis de autoritățile comuniste imediat după ieșirea pe piață a primului număr.”

Așa s-a prezentat publicația de cultură Solștițiu, ca o „fărămă de cultură” care adună, azi, mâine, poimâine, să dea un tot. Numai în această publicație de cultură s-a putut observa atunci că „omul este pururi tânăr” că Eminescu dacă n-ar fi existat ar fi fost inventat. Relevant a fost motto-ul publicației: cultura e puterea popoarelor.

La fel ca în Valea Jiului, și în capitala județului, Deva, încep să fie editate ziare libere cu orientări diferite. . La 1 februarie 1990, sub coordonarea scriitorului Valeriu Bârgău, apare ziarul „Călăuza”, una dintre cele mai longevive titluri din media hunedoreană, aflat în slujba tuturor oamenilor. În 8 februarie 1990 apare „**Expres**”, gazetă particulară de interes cetățenesc. În aceeași lună, în data de 27 februarie 1990, apare la Deva bilunarul de opinie și informație „**Ecoul**”. Tot în februarie 1990, apare la Hațeg, ziarul „**Columna**”, sub coordonarea lui Gheorghe Popescu. Tot în februarie 1990 mai apar: revista „**Alfa**” care se declară cu tematică religioasă însă chiar din al doilea număr se renunță, preferându-se articole politice sau subiecte de senzație ca: „Viața după moarte”, „Tehnica luptelor de karate” sau „Știința yoghinilor”. Orientările și tematica abordată de noile publicații care continuă să apară într-un ritm nebănuit sunt deosebit de diverse. În martie 1990 apare la Hunedoara, „**Renașterea**”, săptămânal independent de opinie și cultură. În Valea Jiului, apare prima gazetă umoristică din Petroșani: „Cameleonul”. Editori frații Ion și Mihai Barbu. Pe frontispiciul gazetei era scrisă următoarea cugetare a unui cunoscut scriitor sârb: „Fericită țara unde satira face parte din libertate”. Primul

număr a beneficiat de un mesaj semnat de Ileana Vulpescu: „câtă imaginație a investit natura în Cameleon! Câtă imaginație a investit omul pentru a semăna vietăți sus amintite! Era momentul ca aceste eforturi să fie fructificate și grafic. Aveam nevoie de un material didactic. Vivat, deci, Cameleonul din Valea Jiului”.

Nu întârzie să-și facă simțită prezența ziarele politice. Unul dintre primele săptămânale social-politice și de cultură apare la Deva, la finele lunii martie 1990: „**Liberalul hunedorean**”. Tot în luna martie 1990, apare la Petroșani, prima publicație profesionistă de cultură religioasă cu titlul „**Credința strămoșească**” editată de preotul paroh ortodox Mihai Muntean, de la Biserica Sf. Nicolae din Petroșani. Am reținut ca motto sugestiv de pe prima pagină: „Și veți cunoaște adevărul, iar adevărul vă va face liberi” (Ioan, 8;32).

Publicația avea o tematică bogată, diversificată, subliniind contribuția bisericii la înfăptuirea idealurilor de propășire și emancipare spirituală a poporului român. Se remarcă o bună calitate a poeziilor publicate și un frumos reportaj de omagiere a eroilor revoluției ce și-au dat viața pentru libertate și victoria credinței în Dumnezeu.

Și la Deva, tineretul și-a dorit un ziar propriu. Prin care să se exprime, prin care să se adreseze opiniei publice, clasei politice și nu numai. Este vorba de „Explozia T” ziar al tineretului din județul Hunedoara, apărut în luna martie 1990. Primul ziar independent din Orăștie, localitate cu vechi și bogate tradiții în ceea ce privește editarea de ziare, apare în aceeași lună martie a anului 1990.

Luna martie a anului 1990 se pare că a constituit în județul Hunedoara, perioada cu o evidentă explozie de ziare și reviste. La Vulcan, apare primul număr al unui bilunar particular pentru minerii Văii Jiului redactat de Pompiliu Comșa: „Glasul adâncului”. Ziarul a avut o apariție meteorică,

oprindu-și existența după doar câteva numere. La Petroșani, filiala din Valea Jiului a Mișcării Ecologice din România, editează „**S.O.S. – REALITATEA**”. Gazetă de dezbatere ecologică. Coordonatorul publicației, cunoscutul speolog, Romulus Vențel. Un fost ziarist, Valeriu Coandrăș, scoate pe piață „Universul Familiei”. Publicație particulară care prin întregul său conținut se adresează familiei. În primul număr, editorialistul ziarului scrie despre marea familie care este România. Ziarul s-a dorit a fi o lume deschisă familiei, a marii familii a județului Hunedoara.

Peisajul publicistic hunedorean „se îmbogățește” aproape săptămânal cu câte un titlul de ziar care de obicei rezista o scurtă perioadă de timp.

În anii următori continuă să apară noi titluri de periodice și săptămânale: „**Vestea**”, „**Jurnalul Hunedorean**”, „**Jurnalul Reformei**”, „**Informația Sindicală**”, „**Valea Jiului**”, „**Lumina**”, „**Atac de Valea Jiului**”, „**Lumea noastră – Why Not**”, „**A patra putere în Valea Jiului**”, „**Hunedoreanul**”, „**Săptămâna Văii Jiului**”, „**Exploziv Valea Jiului**”, „**Scandal în Valea Jiului**”, „**Sport Turism de Valea Jiului**”, „**Relații nepotrivite**”, „**Meridian 23**”, „**Mesager**”, „**Orizont Lupenean**”, „**Alternativa**”, „**Ortacul**”, „**Actual special**”, „**Orizonturi școlare**”, „**Altitudini**”, „**Cabana**”, „**Jurnalul Văii Jiului**”, „**Deșteaptăte române**”, „**Contexte**”, „**Ghimpele**”, „**Pur și simplu Incomod**”. Din păcate însă, multitudinea de titluri nu a însemnat și o promovare a unor producții jurnalistice de calitate. Viitura de așa-zise ziare s-a putut produce sub oblăduirea firavei democrației, a receptorilor de media, căutători de senzational și a sprijinului material acordat de persoane care doreau să-și terfelească adversarii politici sau economici, prin degradarea imaginii publice prin presă. Regretabil este că nu s-a acordat nici o atenție calificării jurnalistului din Valea Jiului. În virtutea inerției nu se poate face presă. În virtutea talentului

nativ în mânuirea condeiului, fără a completa cunoștințele de cultură generală sau specialitate este greu să editezi și să promovezi o presă de ținută, dând dovadă de respect față de tine însuși, dar mai cu seamă față de publicul larg căruia te adresezi. De cel mai multe ori, între responsabilitatea cuvântului scris și libertatea de exprimare nu a existat nici o legătură. Pentru destule colective redacționale șantajul și calomnia au devenit rațiuni de a exista. Sigur, toate aceste aspecte pot fi puse pe baza lipsei de moralitate, profesionalism și nu în ultimul rând lipsa unei viziuni clare a ceea ce înseamnă ziarul și ziaristul, în perioada când discutăm de Integrarea Europeană și dorința de a promova principiile unei existențe de echilibru și moralitate din toate punctele de vedere.

Modul de structurare și evoluție a presei din ultimii ani, scrisă sau audiovizuală, a făcut ca publicul larg, receptor de media, să fie învăluit de o ceață destul de densă. Pe drept cuvânt, nu se prea știe ce să mai crezi. Care ziar este în slujba publicului, care ziar este în slujba unor grupuri de interese, un ziar afirmă ceva astăzi într-un fel, ca mâine altul să vină și să spună același lucru dar cu înțeles invers și în favoarea celui care ieri a fost defavorizat. Pe baza informațiilor citite din ziare începi să-și suspectezi vecinul de bloc, să nu mai ai încredere în instituțiile statului, să nu ști cu ce partid să defilezi, să n-ai o viziune clară pe cine să votezi, să te retragi în propria carapace, să nu mai comunicai cu oricine și oricum, să-ți fie lehamite de aproape tot ce te înconjoară, poate să-ți fie chiar mai frică de a te exprima liber ca înainte de 1989. Sigur, întrebările sunt multe și de altă natură: Cine sunt ziarisții?, Cine finanțează ziarele?, De ce sunt așa de multe ziare?, Cui slujesc ziarele?, De ce poate scrie oricine și orice într-un ziar? De ce nu se respectă legile? Ce calități și studii trebuie să aibă un scriitor la ziar? etc. Sigur, dacă cei care fac presă în prezent nu vor da răspunsuri clare și concise la toate aceste problematice,

activitatea de presă va fi afectată în mod negativ. Cu siguranță însă, rațiunea va învinge, zierele și ziaristii vor rămâne în același centru de atenție din partea publicului larg, la fel ca și până acum, la fel și în România ca și în Comunitatea Europeană și practic în întreaga lume.

Făcând o analiză de conținut a activității jurnalistice desfășurate în Valea Jiului și ținutul Hunedoarei din decembrie 1989 și până în prezent, judecând totul prin raportul dintre libertatea de exprimare și responsabilitatea cuvântului scris putem trage următoarea concluzie: **LIBERTATEA ESTE UN CONCEPT ÎNCĂ NEDEFINIT...**

LIBERTATEA, UN CONCEPT ÎNCĂ NEDEFINIT...

După mai bine de patru decenii de dictatură, am devenit brusc liberi. S-a dovedit însă în foarte scurtă vreme că odată obținută, nu prea am știut ce să facem cu libertatea...

Dar ce este oare LIBERTATEA?

Împărțit între nevoia de ordine și nevoia de specificitate, între sistemele de reprezentare bazate pe diferență și obligația de a norma aceste sisteme astfel încât ele să reducă entropia, omul este, de când lumea, predispus în egală măsură să-și admită determinările dar să și încerce să le depășească. Este poate una dintre explicațiile pentru care conceptul de LIBERTATE este, unul dintre cele mai ambigue și mai greu de operat dintre toate conceptele de sprijin ale existenței noastre. Este normal să definim libertatea în funcție de cultura căreia îi aparținem. Poate este mai ușor să definim voința, forța, onoarea, respectul sau loialitatea. Putem spune că în prezent, în primul deceniu al mileniului trei al omenirii, libertatea poate fi comparată cu o enormă umbrelă, sub a cărei umbră pe sol s-au putut adăposti la înghesuială, pacea și agresiunea, generozitatea și puzderia de lașități produse în fiecare zi, masacre sângeroase

și promisiuni liniștitoare, iraționalitatea sterilizată și senzualismul descătușat, paradisurile artificiale și creativitatea fertilă etc. Profitând chiar de ambiguitatea conceptului sub standardul LIBERTĂȚII au defilat țănoși și decerebrat cele mai greu de imaginat forme de sclavie și terorism sau de alienare.

ESTE DIFICIL SĂ STABILIM, CU TOATE TEHNICILE DISPONIBILE, DACĂ DEFILAREA S-A ÎNCHEIAT SAU MAI CONTINUĂ ÎNCĂ.

LIBERTATEA are pentru fiecare persoană o valoare rațională și afectivă. LIBERTATEA ar pute fi deci, posibilitatea unei ființe, a unui proces ori a unui grup de a-și atinge în mod natural, organic, scopurile și a-și perspectiva devenirea fără ca alte ființe, grupuri, procese, elemente exterioare să devieze vădit, sau să stopeze brutal această devenire. Fără a lungi o teoretizarea amănunțită a conceptului de LIBERTATE, pentru înțelegere voi puncta doar un exemplu: LIBERTATEA de dezvoltare a unui pom fructifer sufocă LIBERTATEA de dezvoltare a altuia de alături dacă între cei doi pomi nu există o distanță optimă. Dacă țințele eului individual și determinările aceluiași eu intersectează traseul unui eu vecin, conflictul este iminent.

Libera circulație și competiția liberă nu sunt daruri. Pot fi considerate poveri. Dacă putem conștientiza că într-o societate democratică avem mai întâi obligații și apoi pretenții la drepturi, asumarea responsabilităților publice, în pofida enormelor avantaje presupuse, duce nu la o lărgire ci la o restrângere a libertăților. Este un paradox al democrației moderne, conform căruia cu cât ai mai multă putere, cu atât ai mai puțină LIBERTATE reală.

Caracterizată ca o competență și exercitată performativ, libertatea noastră presupune o cât mai riguroasă cunoaștere a universului uman în care existăm. În postura de cetățean

simplu, nu neapărat ca jurnalist, suntem adesea predispuși să criticăm structuri și instituții pe care nu le cunoaștem, să ne dăm cu părerea despre situații de care habar nu avem. Nu luăm însă poziție, nu ne criticăm pe noi înșine, pentru că nu ne-am interesat în prealabil cum sunt alcătuite și cum funcționează structurile „comentate” și criticate. Nu instituțiile au obligația de a veni spre noi pentru a se destăinui.

Suntem deseori nemulțumiți de legile adoptate de aleșii noștri. Degeaba. Este dificil, chiar ridicol să protestăm că o lege este proastă și să cerem schimbarea ei, după ce s-a promulgat, decât s-o facem bună înainte ca ea să fie „bătută în cuie” prin implicare concretă și interes față de cunoașterea muncii și activității legislativului.

La prima vedere, un asemenea efort de atenție și

implicare pare copleșitor. Dar, toate semnalele dinspre instituții spre noi, în numele creării competitivității noastre de oameni liberi, nu presupune un studiu aplicat al fiecăruia la serviciile publice de informare ale prefecturilor, consiliilor județene sau

locale, poliției, judecătorii – tribunale – curți de apel, Senat sau Camera Deputaților. Presupun doar conștientizarea necesității de a fi corect informați despre treburile publice și asumarea propriei noastre capacități de înțelegere și judecată. Instrumentul avut la îndemână pentru materializarea celor mai înainte exprimate: PRESA.

Pe lângă educația noastră obișnuită, în afara datoriei noastre față de noi înșine de a fi vii și treji, LIBERTATEA văzută ca o competență mai are un punct esențial de sprijin și anume transparența informațională asigurată de mediile de orice fel. Câtă vreme suntem conștienți că suntem liberi, numai în măsura în care suntem noi înșine în lăuntrul unui sistem deschis, al perfectibilului și nu al paradisiacului, câtă vreme suntem conștienți că libertatea gesturilor noastre cotidiene și mai bine rezultat din ea se inter-relaționează cu participarea noastră, cu investiția noastră de încredere, în proiectul social, pentru mâine și poimâine suntem obligați și condamnați SĂ ȘTIM și de unde plecăm, cum plecăm, și încotro vrem să ajungem.

NU NE PUTEAM CONSTRUI NICI COMPETENȚA LIBERTĂȚII, NU NE PUTEAM EXERCITA NICI LIBERTATEA PERFORMATIV, FĂRĂ O PRESĂ LIBERĂ.

Odată cu prăbușirea dictaturii ceaușiste se spune că în România cenzura și controlul presei au fost înlăturate, libertatea cuvântului scris integrându-se în imperativele definitorii ale democrației. DA și NU am putea spune într-un anume fel.

„Înainte” cenzura implica controale și modificări ale propriei gândiri pentru ca orice operație gazetărească să se înscrie în coordonatele gândirii planificate, impuse de familiile conducătoare. Informațiile nu puteau atinge domenii nepermise, modalitatea de redactare avea o sferă bine delimitată în conținut și limbaj de folosință generalizată. Este

vorba despre cunoscutul „limbaj de lemn”. Cu toate restricțiile impuse, ziariști talentați, îndrăzneți și inventivi, au reușit să strecoare atât în presă cât și mai ales în literatura epocii forme camuflate de protest politico-social care au generat efecte diverse, au primenit conștiințe, dar mai cu seamă au sădit speranțe. Activitatea publicistică a rămas însă închisată în forme stereotipe, lipsite de interes și primite de cititori cu o blazată indiferență.

Schimbarea regimului politic a determinat o schimbare radicală a activității jurnalistice. Ziariștii au fost descătușați de regulile impuse, de controalele permanente, de eliminările sau adăugirile arbitrare, la cele gândite și scrise de ei. Libertatea presei și a responsabilității cuvântului scris, a devenit un atribut trâmbițat al democrației. Eliberați de orice constrângeri, evaluând uneori subiectiv rolul presei, și dimensiunile reale a libertății acesteia, numeroși „profesioniști” dar și o puzderie de diletanți au generat o „explozie de ziare”. S-a scris despre tot și despre toate. Într-un limbaj civilizată dar și într-o exprimare de mahala, utilizând cuvinte și expresii pe care hârtia putea cu greu să le suporte, respectiv, urechea să le asculte. Au fost făcute „eforturi” pentru a satisface curiozitatea receptorilor de presă „de toate gusturile”.

În această declanșare bruscă, lipsită de tradiție și de rutină, au ieșit în evidență multe aspecte incontestabil pozitive. Chiar dacă punctele de vedere prezentate în diverse ziare au fost șovăitoare și contradictorii, au contribuit la exercițiul gândirii cetățenilor, la informarea acestora, la înfățișarea diverselor forme de evaluare a realității.

Însă, LIBERTATEA a fost și a rămas din toate timpurile vechi o ispită. Libertatea presei a fost înțeleasă și mai este încă de foarte mulți „lucrători la ziare”, în mod voit ca un drept de a scrie orice și despre orice, despre oricine, abordarea de subiecte cu caracter imoral, mergând până la pornografie și pedofilia, libertatea de a împroșca cu noroi în persoane,

instituții și în tot ce considera mușchiul lor, într-un mod lipsit de scrupule și într-o exprimare de o penibilă vulgaritate. Se profita în mod cu totul exagerat de faptul că demarcația între conținutul libertății și abuzul de libertate nu era o delimitare clară impusă de „ceva” sau „cineva”. Nu există nici în prezent legislație în acest sens, fapt care determină continuitatea „de a profita”. Este curios de văzut cum va evolua în perioada imediat următoare și de perspectivă această tendință de „a profita”.

În actualul context al derulării activității mass-media sunt firești întrebări de natură morală: Este ziaristul – și presa în ansamblul ei – un cetățean privilegiat prin însăși profesia sa? Este presa o activitate imunizată tacit, acceptată ca făcând excepție de la principiul suprem al egalității în fața legii?

Desigur NU! Este mai degrabă de crezut că tocmai presiunile și constrângerile constante ale legislației în vigoare și chiar ale mentalităților la adresa presei au creat, în timp, pe lângă coagularea eforturilor de apărare a libertății de expresie și informație ale ziariștilor înșiși și un soi de efect de relativă hiper-protecție, care poate lua în anumite cazuri, aspectul unui „exces” de drepturi. Etica profesională a jurnalistului este în același timp o prelungire și o specificare a eticii generale a organismului social, chestiunea armonizării acestei etici profesionale cu o legislație care să o admită și să o implice funcțional fiind încă una spinoasă.

Până la urmă, de ce trebuie considerată atât de importantă și prețioasă LIBERTATEA PRESEI? Concret: pentru că practica vieții sociale ne demonstrează că îngrădind libertatea de expresie și de informare a presei, funcția socială fundamentală a acesteia, cea de așa zis „câine de pază” al puterilor statului este puternic stânjenită. Această explicație nu vine să absolve excesul „de drept” și nici să facă

iresponsabilitatea ziaristului un act scuzabil. Ea ne obligă însă, să privim presa cu luciditate, drept ceea ce este.

Presa nu poate și nu trebuie să se substituie nici uneia dintre instituțiile statului de drept. Presa nu este nici poliție, nici judecătorie, nici spital de urgență, nici instituție legislativă, nici moașă comunală, nici liceu de fete, nici vedetă rock, nici politician, nici... etc. Delimitându-și existența într-un ritm trepidant, care face ca profesiunea însăși să aibă cea mai scăzută rată de viață dintre toate profesiunile liberale, ziaristul se mișcă de cele mai multe ori mai repede decât polițistul, procurorul sau politicianul, poate și deseori, într-un anume caz în parte, mai multe decât unul dintre cei înainte numiți, dar nu le poate lua, funcțional, locul. Sarcina ziaristului este acela de a consemna ADEVĂRUL. Nu un adevăr teoremă și nici unul profetic. Adevărul pe care l-a aflat, atât cât a aflat, și cât îl poate el interpreta pentru ca acesta să devină inteligibil pentru cititorul căruia i se adresează. Pentru ca profesiunea de jurnalist să poată fi exercitată în mod liber, căpătând astfel valoarea sa reală, adică aceea de serviciu public eficient în slujba participativității civice, are nevoie de două drepturi garantate și sprijinite:

- 1- dreptul de informare;
- 2- dreptul de liberă exprimare.

Deși par lucruri simple, nu este așa. De la garantarea constituțională a „acestor drepturi”, la împlinirea lor faptică în practică, drumul este mai mult decât lung și spinos. Și astăzi, la fel cum a fost și ieri.

Dreptul la informare și liberă exprimare nu pot însă căpăta greutate fără a fi dublate de răspunderi conștientizate și asumate judicios de către cel ce se cheamă ziarist: răspunderea față de adevăr. De aici derivă obligativitatea prezentării oricărei situații sau fapte, cu potențialitate contradictorie ori conflictuală, din punct de vedere a tuturor părților implicate, fără discriminare, echidistant.

Unul dintre cele mai importante principii de bază care responsabilizează ziaristul este însă acela al refuzului seducțiilor, de la banala mită, la mult mai subtila publicitate mascată, acceptarea de „călătorii de studii” sau de informare, plătite de cei interesați în dezvoltarea unui subiect, invitații la diverse recepții și acțiuni de protocol în compania unor personalități „mai greu accesibile” și multe alte tipuri de avantaje care ar avea ca preț denaturarea în direcția „interesată de finanțator”, a obiectivității și imparțialității celui care redactează și difuzează informația.

Conform deontologiei profesionale, de care din păcate destui ziariști fac totală abstracție, există o responsabilitate deosebită față de persoana umană devenită pentru o pricină sau alta „obiect” de investigație jurnalistică. Trebuie evitată calomnia. Trebuie exclusă expunerea publică nejustificată a vieții intime. Ziaristul are răspunderi față de echilibrul social, atât la nivel general cât și la nivel individual, refuzând conștient să stimuleze apetitul morbid al receptorului de presă. Astfel, trebuie să evite descrierile și imaginile violente, crude, abuzive, atât pentru a proteja imaginea victimelor, cât și pentru a micșora efectul „consumistic” care se declanșează instinctual. Ziaristul corect trebuie să aibă prin însăși condiția profesiei, care este una de echipă, responsabilități față de echipa din care face parte. El își va proteja redacția, ziarul și va respecta cu strictețe politica editorială. Se va consulta cu șefii ierarhici atunci când deciziile pe care urmează să le ia implică instituția. În fine, nu va submina autoritatea și nu va periclita în nici un context imaginea și personalitatea colegilor. Pe de altă parte, nimeni nu-l poate obliga pe ziarist să lucreze într-o redacție de ziar care slujește direcții și interese contrare, divergente cu ale sale. Ziaristul, nu va scrie la ordinul nimănui, împotriva propriei sale conștiințe, și va face uz de CLAUZA

DE CONȘTIINȚĂ, atunci când între propriile sale convingeri și politica ziarului se manifestă dezacorduri ireconciliabile.

Toate aceste informații care explicitează poziția normală a ziaristului între libertate și responsabilitate, conștientizate în tipul anilor de studii la facultățile de profil din țară, din păcate sunt doar parțial respectate. Practica și activitatea jurnalistică dovedesc o „murdărie” nu chiar generalizată, dar extinsă în mass-media românească. Ziariștii care ar trebui să joace rolul unei contra-puteri, supraveghind respectarea legalității, ajung nu de puține ori să-i servească exact pe cei care trebuiau să-i supravegheze, trădându-i pe cei în serviciul cărora trebuiau să acționeze. Atât presa scrisă cât și audiovizuală este puternic dominată de un puternic jurnalism de curte, de grupuri industriale și financiare, de o gândire de piață, și rețele de complicități. Fragilizată de teama șomajului, meseria de ziarist cedează ideii de informator-marfă și abdică de la principiile care ar fi trebuit să le conducă. În societatea informațională valabilă și pentru presa occidentală, ziaristul nu mai are deloc autonomie, confruntându-se cu noi ierarhi și noi stăpâni. Pe timp ce trece, noua paradigmă a presei seamănă din ce în ce mai mult cu o caricatură a celei vechi iar independența ziaristului devine o legendă. Lumea presei apare la fel de sfâșiată de rivalități, tensiuni, mercantilisme și orgolii ca lumea politică. Instituționalizarea jurnalismului de piață, după respectul față de putere și prudența în legătură cu banii din fondurile de publicitate creează condițiile unui pluralism mediatic jigărit, un întreg „lanț de conjuncturi” consolidând dominația acelor care dețin deja autoritatea și bogăția. Multe dintre subiectele „bombă” sunt ținute la distanță, lumea fiind aburită cu non-subiecte, gândirea jurnalistică conformându-se intereselor stăpânilor. S-ar putea da nenumărate exemple atât „centrale”, cât și „locale” de prezentări evazive sau ambigue, minimalizări, deplasări de accente folosite în discursuri

televizate sau exprimate prin interviu și declarații în presa scrisă.

Oricum, în esență putem spune că, puterea mediatică este stăpânită și dirijată peste tot în lume, - România și Valea Jiului nefăcând excepție de această regulă – de puterea economică și financiară. În această „combinație” intervine, nu fără un scop și interes politic, întotdeauna dornică și vital interesată de comunicare. Politică și politicienii știu foarte bine că intențiile, mesajele, programele și acțiunile în spatele cărora își au interesele, nu au sorți de izbândă dacă nu sunt „comunicate”. Este un adevăr deja arhicunoscut al vieții sociale că prin intermediul comunicării, al transmiterii și manipulării de informații și opinii relevante, forțele politice caută să obțină adeziuni, să influențeze comportamente.

Pentru a face mai clar înțeles interesul politicienilor pentru „stăpânire și dominarea presei” scrise și audiovizuale, voi prezenta succint concluziile unui studiu special efectuat în acest sens. Modalitățile cele mai uzitate de politicieni pentru a-și face reclamă, pentru a câștiga aderenți și simpatizanți, adică alegători, constau într-un lanț de șiretlicuri, identificate aproape zi de zi în mass-media românească: prezentarea aparent neutră a propriei politici; înlocuirea artificială a răspunsului prin critica întrebărilor puse de preopinenți; sublinierea constantă a propriilor succese; atacul frontal asupra rivalului; atacul disimulat asupra rivalului; trecerea sub tăcere sau negarea unor fapte sau evenimente, substituirea unei noțiuni alteia; fuga de răspundere, afișarea ostentativă a sincerității etc. Este un adevăr incontestabil că o apariție convingătoare la televiziune reușește să atragă mai multă simpatie din partea cetățenilor decât o duzină de adunări sau mitinguri de masă, costisitoare, organizate de un partid sau altul. Devenită un fel de „sat planetar” în sensul de loc în care toți știu sau vor să știe totul despre cât mai mulți, sau în care unii cred a ști totul, fără să-și

dea seama că, de fapt, știu numai ceea ce li se spune, ori apucă ei a afla, lumea obține prin mass-media un nou simț.

Cred că nu mai este cazul să analizăm de ce interesul și atenția deosebită a mai marilor și importanților zilei pentru dominarea și stăpânirea a tot ceea ce înseamnă mass-media. De ce puzderia de ziare, mai ales în provincie? Aparent, dar numai aparent, nu ar exista o rațiune a acestora. Numărul mare de publicații nu înseamnă și calitate jurnalistică. În lipsa unei legislații în domeniu, absolut oricine poate fi „editor de ziar”. Fie că „titlul” respectiv apare o lună, două sau în tiraje de la câteva zeci în sus. Este relevant în acest sens un interesant articol publicat în presa centrală. Semnatarul articolului spune că în presa din capitală „s-a mai schimbat ceva”. În provincie însă, inflația de presă se menține. Este chiar mai rău decât pe vremea lui Năstase. Într-o zonă din sud a țării, într-o capitală de județ, similar cu aproape toate marile sau mai micile orașe apar nu mai puțin de 18 „ziare”. Da, chiar 18. Poate numărul lor este mai mare, existând și apariții de buzunar, tot ziare numite, editate de asociații de proprietari sau te mai miri ce alți editori pricepuți și inventivi. Majoritatea nu vând din tirajele „trase” nici cât să achite leafa contabilei. Din discuțiile cu unii dintre jurnaliștii ziarelor respective (care cu totul excepțional au angajați – colaboratori și nu sunt făcute de o singură persoană), am reținut că aceștia sunt trimiși cu plugușorul la strâns publicitate. De cele mai multe ori, scriu articole în funcție de cine dă lozul și interesul patronului. Interes de cele mai multe ori opus interesului public general. Publicația numită ziar, a devenit așa, un fel de antemergător pentru afacerile insului devenit peste noapte editor de presă. Rațiunea acestuia este simplă și motivată economic: „scot liniștit 8-12 pagini, știe primarul, șeful de la județ, de la fisc sau de la poliție că am gazetă și poate mai pică ba un contract, ba mă ocolește garda sau parchetul.” Iată cum unii „ziariști” au devenit maștri în arta șantajului ori pur și simplu unelte ieftine în mâinile unor

șmecheri. Și tot de aceea sunt firme și instituții care dau reclamă la toată lumea, numai să nu apară, fie și într-o gazetă cu tiraj de 25 de exemplare (Cifra este corectă. Nu lipsesc zerouri!), ceva nașpa despre cutare instituție de stat, primarul x sau funcționarul y, unde banii de la buget sunt „la discreție”. Nu există pârgii legale sau deontologice care să curme acest fenomen. Concurența nu contează, seriozitatea unor colective redacționale și tirajele care într-adevăr acoperă zone întinse nu impresionează ordonatorii de credite a mai înaintelor amintite instituții bugetare continuând să promoveze aceeași politică de „hai să ne înțelegem cu toată lumea, hai să trăiască toată lumea”. În această conjunctură, a vorbi despre o piață media reală și sănătoasă este un nonsens, justiția dormind în păpușoi când vine vorba de cumetriile locale care violează ziaristica de bun simț.

Nici presa Văii Jiului nu face excepție de la regula generală. În loc să se adune și să fie conștienți că ce se întâmplă în prezent nu va fi veșnic, că unitatea face puterea, atmosfera mass-media este mai mult decât tensionată. Rivalitățile, orgoliile, „lucratură pe la spate” pentru publicitate în detrimentul altuia decimează tot ce se poate numi presă. Pe acest fond, toată lumea pierde...

Activitatea jurnalistică din Valea Jiului poate fi considerată în anul 2007 ca fiind de o efervescentă deosebită față de alte zone ale țării. Poate putem vorbi de cele mai multe titluri care apar pe piață, pe metru pătrat.

Deci, putem nominaliza În Valea Jiului în august 2007 ca titluri cu apariție zilnică cotidienele „**Matinal**” și „**Gazeta Văii Jiului**”. **Ca săptămânale apar cu ritmicitate „Curierul Văii Jiului”, „Afaceri în Valea Jiului”, „Valea Jiului”, „Zona Specială” „Săptămâna Văii Jiului”, „Ziarul Informația”. „Actualitatea hunedoreană” Cu apariție bisăptămânală sau din când în când: „Opinia**

cețăeanului”, „Opinia sport turism”, „Jurnalul Văii Jiului”, „Ecol”, „Unda de șoc”, „Pulsul Văii Jiului”, „E-Timpul”.

„TEME FOLOSOFICE MEREU ACTUALE”

de Ștefan Nemeček. Sau de la varză la ghiveci
Ziarul „Gazeta Văii Jiului” nr. 1523, 26 martie 2008

După articolul „Varză a la Nemeček”, scris cu ceva timp în urmă la adresa a două dintre „capodoperele” scriitorului vulcănean, acesta mi-a reproșat că „mi-am dat cu părerea” fără a citi de la un cap la altul lucrările. Ei

bine, spre mare lui nefericire, ultima sa carte am citit-o de la un cap la altul. Și m-am îngrozit.

La început să rîndem cu/de Valentin Fulger

„Cuvântul introductiv” al cărții „Teme filosofice mereu actuale” este semnat de către Valentin Fulger. Acesta – deși așa cum ne-o dovedesc cele scrise, nu are nimic în comun cu filosofia – nu uită să semneze cu titlul „Lector univ. Dr.”. semn că la Universitatea din Petroșani există încă profesori care cred că o diplomă ține loc de inteligență. Dar să lăsăm mai bine aberațiile scrise de mânuța lui să ne vorbească. La pagina 10 în „Cuvânt introductiv”, Valentin Fulegr scrie: „Este meritul autorului de a evidenția influența pe care Rousseau a avut-o asupra istoriei filosofiei punctând obiectiv asupra faptului că Hegel, Kant sau Descartes s-au inspirat din cele spuse de Rousseau (...)”. Sincer, am râs ținându-mă de burtă după ce am citit această frază. Oare cum ar fi putut Descartes, care s-a născut în 1596, să se inspire din Jean-Jacques Rousseau care s-a născut la 1712? Sunt totuși 186 de ani diferență, domnule doctor.

Tot amuzante mi s-au părut și considerațiile de la pagina 12 făcute pe marginea capitolului V al cărții, capitol dedicat fenomenologiei. „Alcătuirea lucrării devine și mai completă odată cu capitolul V, dedicat fenomenologiei ca metodă și stil de filosofie ce studiază fenomenele conștiinței sau sufletești prin prisma orietării și a conținutului lor, făcând abstracție de omul real, activitatea lui psihică și de mediul social.”. Prin această frază, universitarul dovedește că este total străin de această nobilă ramură a filosofiei. Ar fi foarte dificilă să-i explicăm unui individ care se consideră „doctor”, dar știe sigur că Descartes s-a inspirat din Rousseau, ce presupune demersul fenomenologic. Îl rugăm însă să pună mâna pe „Ființă și timp” a lui Heidegger și pe „Idei asupra fenomenologiei pure și asupra unei filosofii fenomenologie” a

lui Husserl înainte de a face comentarii asupra fenomenologiei. Asta pentru că nici la Martin Heidegger și nici la Martin Husserl fenomenologia nu face abstracție de om. Ba din contră, demersul fenomenologic presupune o cunoaștere corelativă a lumii înconjurătoare. Prin corelativ Husserl înțelege o cunoaștere a lumii bazată pe relația dintre științele naturii și o știință obiectivă a omului.

Explicația cu care „fenomenologul” Fulger încheie comentariul pe marginea capitolului V este la fel de aberantă ca și caracterizarea pe care o face el fenomenologiei: „Este lăudabilă aplecare autorului și asupra acestui curent filosofic care și-a găsit largă aplicabilitate și în celelalte științe socio-umane, precum sociologia sau psihologia”. Oare cum ar putea fi adevărată o asemenea explicație când Edmund Husserl, părintele fenomenologiei, prezintă în „Criza umanității europene și filosofia” psihologia drept o „știință eșuată”?! Probabil doar universitarul Fulger știe.

Ghiveci a la Nemecek

Încă de la primele pagini, cartea lui Ștefan Nemecek îți dă o senzație de „deja vu”. Te lămurești repede, dacă îți amintești de una dintre cărțile lui, intitulată „Controverse filosofice” și publicată de curând. O carte proastă, nu pentru că e scrisă prost, ci pentru că nu spune mai mult decât poate spune un student cu o secundă mai isteț în ultimul an la o facultate proastă de filosofie din România. Glumind, am putea spune că Ștefan Nemecek este cel dintâi autor care se plagiază singur. Asta penstru că – dacă în „Controverse filosofice” prezintă 6 capitole, structurate fără nici o logică și fără să aibă în cea mai mare parte legătură cu „controversa” – în cartea „Teme filosofice mereu actuale” reia aceleași capitole și le continuă până la numărul 10. Nu are rost să fac o analiză asupra celor scris în aceste capitole pentru că sunt aceleași veșnice teme pe care le întâlnești și în manualul de filosofie de clasa a XII-a. Ceea ce este de-a dreptul deranjant este că, deși cartea este

semnată de Ștefan Nemeček, filosoful lipsește cu totul din această operă. Nu am întâlnit niciunde un punct de vedere personal sau un mod original de a privi anumite aspecte ale filosofiei. Structura cărții este asemeni unui ghiveci. Începe cu determinismul, continuă cu Rousseau și raportul dintre suveran și principe apoi cu problema adevărului. Pentru că i-a căzut cu tronc Nietzsche, scrie un întreg capitol despre filosofia și valoarea din opera lui. Apoi continuă brusc cu fenomenologia și, ca să pună cireșa pe tort, trece de la fenomenologie la Constantin Rădulescu Motru. Mare om Motru ăsta, dacă Nemeček în ingeniozitatea lui, îl plasează între Heidegger și Rene Descartes. Dumneavoastră oameni care ați mai citit câte ceva, vedeți vreo legătură între aceste teme filosofice? Apoi, cum poți vorbi despre afirmații de genul – „Poporul cu o finalitatea spirituală corcită din diferite timpuri este un popor pierdut pentru istoria omenirii” – ca despre niște concepții mereu actuale? Domnule Nemeček, asemenea puncte de vedere sunt depășite de mult. Nu au nimic în comun cu actualitatea și nici măcar cu filosofia în adevăratul sens al cuvântului.

Singurele pagini cu adevărat originale ale cărții sunt ultimele trei (care sunt netipărite). Înaintea lor însă, scriitorul Nemeček ne prezintă chipurile unor intelectuali desăvârșiți. Oare nu v-a fost teamă că „acești bravi oameni ai cetății”, respectiv primarul, viceprimarul și consilierii locali de la Vulcan, i-ar pune într-un con de umbră pe mai marii filosofiei? Cum să îi pui în aceeași carte pe Gheorghe Ile și pe Immanuel Kant, pe Angela Stoica și pe Martin Heidegger, pe Rodica Peter și pe Rene Descartes? În ce cărți serioase de filosofie publicate în țara asta s-a mai văzut un asemenea ghiveci?

Domnule Nemeček, sfatul meu amical ar fi ca înainte de a ne face de răs în Egipt sau mai știu eu pe unde să învățați să structurați cum trebuie o carte. Să învățați să scrieți doar

atunci când aveți ceva de spus. Nu de alta dar „copy-paste” poate face oricine. Dar, mă rog, în Egipt nu se prea vorbește în românește iar în Valea Jiului cunosc prea puțini oameni care au habar de filosofie, așa că succesul nu poate decât să vă bată la ușă.

Vasilică Ichim

Ziarist în România

Ziarul ”e-Timpul” nr. 54, 23-29 iunie 2008

23-29 iunie 2008

Ziarist în România

Ziarist în România este titlul celei de-a zecea cărți, aflată încă în lucru, care poartă semnătura jurnalistului Ștefan Nemeșek. Sugestivă, coperta volumului numai că nu strigă. Despre percepția ziaristului în general și a rolului acestuia în societatea civilă românească. Din păcate, această percepție deformată se menține și astăzi, într-o lume în care unii se consideră mai egali decât alții. "... securitatea să caute soluții credibile și viabile pentru excluderea acestui personaj care ne deranjează, din cadrul redacției ziarului...". dezvăluie Nemeșek în cartea sa. Pe lângă Ziarist în România, alte două volume se găsesc pe masa de lucru a cunoscutului jurnalist Ștefan Nemeșek și anume Am iubit o prostituată și Am vrut să slujesc pe Dumnezeu.

(Leila OSMAN)

Volume în lucru

Ziarist în România este titlul celei de-a zecea cărți, aflată în lucru, care poartă semnătura jurnalistului Ștefan Nemeșek. Sugestivă, coperta volumului numai că nu strigă. Despre percepția ziaristului în general și a rolului acestuia în societatea civilă românească. Din păcate, această percepție deformată se menține și astăzi, într-o lume în care unii se consideră mai egali decât alții."... securitatea să caute soluții

credibile și viabile pentru excluderea acestui personaj care ne dereanșează, din cadrul redacției ziarului...”, dezvăluie Ștefan Nemeșek în cartea sa. Pe lângă **”Ziarist în România”**, alte două volume se găsesc pe masa de lucru a cunoscutului jurnalist Ștefan Nemeșek și anume **”Am iubit o prostituată”** și **”Am vrut să-l slujesc pe Dumnezeu”**.

Leila OSMAN

”ISTORIA PRESEI” DIN VALEA JIULUI ÎN MARILE BIBLIOTECI ALE LUMII Ziarul”Mesager” nr. 343, 4-11 aprilie 2008

6 Anul VIII • Nr. 343 • 4 - 11 aprilie 2008

MESAGER CULTURAL

„Istoria presei din Valea Jiului” în marile biblioteci ale lumii

creștină ca importanță în lume, după Biblioteca Vaticanului.

Printre cele peste 4.000 de documente vechi pe papirus, multe unicate, și alături de cele peste 10.000 de volume tipărite existente în această bibliotecă, cărțile scrise și editate în Valea Jiului **”Controversa filosofică”**, **”Toleranța în filosofia lockeană”**, **”Istoria presei hunedorene”** semnate de Ștefan Nemeșek și-au găsit un loc de cinste.

Muntele Sinai este un simbol sacru pentru toți creștinii din lume. Acolo, după o ascensiune:

După Mecca, Muntele Sinai este considerat ca al doilea important loc de pelerinaj din lume. La poalele munților Sinai există de peste 1500 de ani o mănăstire. Numele acesteia, Sfânta Ecaterina. Biblioteca acestei mănăstiri este recunoscută ca fiind a două bibliotecă

Volume apărute semnate de același autor

După Mecca, Muntele Sinai este considerat ca al doilea loc de pelerinaj din lume. La poalele muntelui există, de peste 1500 de ani, o mănăstire.

Numele acesteia Sfânta Ecaterina. Biblioteca acestei mănăstiri este recunoscută ca fiind a doua bibliotecă creștină, ca importanță în lume, după Biblioteca Vaticanului. Printre cele peste 4.000 de documente vechi pe pairus, multe unicate, și alături de cele peste 10.000 de volume tipărite existente în această bibliotecă, cărțile scrise și editate în Valea Jiului

„Controverse filosofice”, „TOLERANȚA în filosofia lockeeană” și „Istoria Presei Hunedorene” semnate de Ștefan Nemeček și-au găsit un loc de cinste. Muntele Sinai este un simbol sacru pentru toți creștinii din lume. Acolo, după o ascensiune dificilă și greu de imaginat și patruzeci de zile de așteptare, lui Moise i-au fost înmânate, într-o dimineață, la răsăritul soarelui, cele zece porunci de către Dumnezeu, așa cum consemnează textul biblic. Vârful muntelui Sinai a devenit un loc de pelerinaj unde cetățeni ai planetei, indiferent de naționalitate, regim politic, confesiune religioasă, se aliniază spiritual, se leapădă de gândurile și energiile negative, simțindu-se mai aproape de Dumnezeu.

Presă Hunedoreană Revista ”Cafeneaua Literară”

nr.11/53 noiembrie 2007, pag. 31

Apărută la Editura Realitatea Românească sub semnătura cunoscutului ziarist din Valea Jiului, Ștefan Nemeček, lucrarea în două volume (802 pagini) *Presă hunedoreană (de la origini până în prezent)* constituie, în mai multe privințe, o premieră.

În primul rând, este prima abordare de o asemenea cuprindere, atât pe orizontală, în spațiu, vizând presa din Valea Jiului și din ținuturile hunedorene, cât și pe verticală, în timp - de la origini până în prezent, ceea ce înseamnă o perioadă de cca. două secole. Îar acest interval spațio-temporal fizic acoperit de presă devine un interval spiritual: un spațiu al spiritualității locuitorilor din zonele amintite, reflectat în cvasi-totalitatea ziarelor din acest areal, și, respectiv, un timp spiritual, reflectat de evoluția tematicii și ideaticii presei tipărite într-un timp fizic de aproape 200 de ani.

Ioan N. ROȘCA

Lector

Presa hunedoreană

Apărută la Editura „Realitatea Românească” din orașul Vulcan, sub semnătura cunoscutului ziarist din Valea Jiului Ștefan Nemeșek, lucrarea în două volume (802 pagini) *Presa hunedoreană (de la origini până în prezent)* constituie, în mai multe privințe, o premisă.

În primul rând, este prima abordare de o asemenea cuprindere, atât pe orizontală, în spațiu, vizând presa din Valea Jiului și din ținuturile hunedorene, cât și pe verticală, în timp - de la origini până în prezent, ceea ce înseamnă o perioadă de circa două secole. Iar acest interval spațio-temporal fizic acoperit de presă devine un interval spiritual: un spațiu al spiritualității locuitorilor din zonele amintite, reflectat în cvasi-totalitatea ziarelor din acest areal, și, respectiv, în timp spiritual, reflectat de evoluția tematicii și ideaticii presei tipărite într-un timp fizic de aproape 200 de ani.

În al doilea rând, este prima încercare nu numai de simplă prezentare, ci și de sistematizare și interpretare pe criterii științifice a presei hunedorene de la începuturi și până în prezent. Metodologic, autorul subordonează criteriul spațial criteriului temporal, ambele înțelese sub aspectul lor fizico-spiritual. Astfel, primul volum cuprinde o gamă largă și variată de studii, care se referă la patru etape distincte ale istoriei presei hunedorene, chiar dacă studiile realizate de autor nu sunt grupate ca atare în patru secțiuni coreșpunzătoare, și anume: presa de până la Marea Unire, presa interbelică, presa din anii comunismului, presa postcomunistă. Al doilea volum cuprinde un dicționar alfabetic al periodicelor, ziarelor și revistelor apărute în Valea Jiului și ținutul Hunedoreni. Dar, și aici, criteriul spațial, al totalității publicațiilor din întreaga zonă cercetată, este subsumat criteriului temporal prin faptul că dicționarul propriu-zis este precedat de o dublă sistematizare cronologică a titlurilor: pe

cele patru etape istorice, iar în cadrul fiecărei secțiuni (etape) - în ordinea anilor în care au început să apară publicatiile coreșpunzătoare. Prin urmare, cititorul interesat de o anumită etapă și de un anumit moment (un anumit an) găsește la secțiunea consacrată etapei respective și la anul anilor titlul publicației (publicațiilor) din acel an, apoi, în cuprinsul dicționarului, la lista cu care începe denumirea publicației, află o succintă prezentare a conținutului tematic și ideatic al acesteia.

În al treilea rând, lucrarea se distinge, în special în primul volum, dar și în ansamblu, prin faptul că, în plan interpretativ, autorul raportează în mod consecvent, într-o manieră sociologică și culturalologică, profilul spiritual al presei dintr-o anumită etapă la condițiile economice, social-politice și culturale specifice acelei perioade istorice. De aceea, aprecierile date presei dintr-o etapă sau alta sunt argumentate, complexe, echilibrate, ferite de unilaterality, scotând în evidență specificul presei atât cu privire la, cât și cu unbrele ei istorice.

Daniela MICU
• *Transplant de glamp*
• Editura Criterium Publishing, București, 2006

Eugen DIMITRIU
• *Orasel inuzator*
• Editura Bucovina istorică, Suceava, 2002

George COANDA
• *Mic tratat de politologie reflexivă*
• Editura Bibliotecă, Târgușor, 2006

Clubul iubitorilor de cultură din Curtea de Argeș
• *Cronica 2006*
• Editura Daopress, Curtea de Argeș, 2007

Florin DÔCHIA
• *33 pietre, pastre, dăb*
• Editura Fundației Culturale Libru, București, 2007

Magdalena CONSTANTINESCU
Tatana RADULESCU
• *Chip nevazut*
• Editura Eminescu, București, 2001

Lector

În al patrulea rând, lucrarea se remarcă prin serioasa complexitate care pe rând, treptat, apare și pe parcursul, operant în acest sens, în dezvoltarea din volumul al doilea, demersul în înțelegerea și analiza publicistică din lucrarea, precum și pe celelalte, din lucrarea generală. În același timp, este caracteristică și publicistica îngustă, care și caracteristică este în cea de-a doua parte, unde sunt prezentate comentarii de actualitate despre literatura din țara noastră și din străinătate.

Cartea de istorie prezintă, a priori, o mare simplită, o prezentare mai amănunțită a istoriei literaturii, lucrarea de față, Ștefan Netecușcă, pe de altă parte, valorifică în prezentare și accente diferite în istoria literaturii. Istoria este prezentată în mod sintetic prin apărarea altor lucrări, comentarii pentru cititor și o mare simplită în înțelegerea și analiza publicistică din lucrarea, precum și pe celelalte, din lucrarea generală. În același timp, este caracteristică și publicistica îngustă, care și caracteristică este în cea de-a doua parte, unde sunt prezentate comentarii de actualitate despre literatura din țara noastră și din străinătate.

Coloman Istoc

publicității care este și caracteristică este înțelegerea și analiza publicistică din lucrarea, precum și pe celelalte, din lucrarea generală. În același timp, este caracteristică și publicistica îngustă, care și caracteristică este în cea de-a doua parte, unde sunt prezentate comentarii de actualitate despre literatura din țara noastră și din străinătate.

În fine, dar nu în ultimul rând, lucrarea prezintă de Ștefan Netecușcă prezentarea și înțelegerea și analiza publicistică din lucrarea, precum și pe celelalte, din lucrarea generală. În același timp, este caracteristică și publicistica îngustă, care și caracteristică este în cea de-a doua parte, unde sunt prezentate comentarii de actualitate despre literatura din țara noastră și din străinătate.

În fine, dar nu în ultimul rând, lucrarea prezintă de Ștefan Netecușcă prezentarea și înțelegerea și analiza publicistică din lucrarea, precum și pe celelalte, din lucrarea generală. În același timp, este caracteristică și publicistica îngustă, care și caracteristică este în cea de-a doua parte, unde sunt prezentate comentarii de actualitate despre literatura din țara noastră și din străinătate.

Vlad SCUTELNICU
 • *În fire în țară și în țară*
 • Editura Dacia, Brașov, 2004

Ioana STĂPĂRU
 • *Carte care te face să te simți în casă*
 • Editura Pflaum, Iași, București, Iași

Ioana TEPELEA
 • *Pentru prima dată în lume*
 • Editura Litera, Chișinău, 2006

Ioana MICHELI
 • *Carte care te face să te simți în casă*
 • Editura Litera, Chișinău, 2007

Cristian MELIȘTEU
 • *În căminul nostru*
 • Editura Juvvenis, Iași, 2007

Valentin TALPALARU
 • *Comedii din viață*
 • Editura Prater, Iași, 2007

În al doilea rând, este prima încercare nu numai de simplă prezentare, ci și de sistematizare și interpretare pe criterii științifice a presei hunedorene de la începuturi și până în prezent.

Metodologic, autorul subordonează criteriul spațial criteriului temporal, ambele înțelese sub aspectul lor fizico-spiritual.

Astfel, primul volum cuprinde o gamă largă și variată de studii, care se referă la patru etape distincte ale istoriei presei hunedorene, chiar dacă studiile realizate de autor nu sunt grupate ca atare în patru secțiuni corespunzătoare, și anume: presa de până la Marea Unire, presa interbelică, presa din anii comunismului, presa post-comunistă. Al doilea volum, cuprinde un dicționar alfabetic al periodicelor, ziarelor și revistelor apărute în Valea Jiului și ținutul Hunedoarei. Dar, și aici, criteriul spațial, al totalității publicațiilor din întreaga zonă cercetată, este subsumat criteriului temporal prin faptul că dicționarul propriu-zis este precedat de o dublă sistematizare cronologică a titlurilor: pe cele patru etape istorice, iar în cadrul fiecărei secțiuni (etape) - în ordinea anilor în care au început să apară publicațiile corespunzătoare. Prin urmare, cititorul interesat de o anumită etapă și de un anumit moment (un

anumit an) găsește la secțiunea consacrată etapei respective și la anul căutat titlul publicației (publicațiilor) din acel an, apoi, în cuprinsul dicționarului, la litera cu care începe denumirea publicației află o succintă prezentare a conținutului tematic și ideatic al acesteia.

În al treilea rând, lucrarea se distinge, în special în primul volum, dar și în ansamblu, prin faptul că, în plan interpretativ, autorul raportează în mod consecvent, într-o manieră sociologică și culturologică, profilul spiritual al presei dintr-o anumită etapă la condițiile economice, social-politice și culturale specifice acelei perioade istorice. De aceea, aprecierile date presei dintr-o etapă sau alta sunt argumentate, complexe, echilibrate, ferite de unilateralități, scoțând în evidență, specificul presei atât cu luminile, cât și cu umbrele ei istorice.

În al patrulea rând, lucrarea se remarcă prin tendința completitudinii atât pe verticală, temporal, cât și pe orizontală, spațial. În acest ultim sens, în dicționarul din volumul al doilea, autorul ia în considerare nu numai publicațiile de limbă română, ci și pe cele apărute în maghiară, precum și pe cele, puține, de limbă germană. În același spirit, sunt evidențiate atât publicațiile longevive, cât și efemeridele, chiar și cele apărute într-un singur număr, cum ar fi gazeta *Bănița*, prin care primarul comunei cu același nume încerca un dialog cultural cu localnicii.

Carte de istorie parțială, a presei, și, mai restrâns, a presei unei anumite zone administrative, lucrarea d-lui Ștefan Nemeček servește, pe de o parte, valorizării în continuare a acestui domeniu al istoriei naționale. Numai urmând exemplul său, adică numai prin apariția altor lucrări consacrate presei dintr-o arie mai restrânsă (o localitate urbană) sau mai largă (județeană etc.), se poate realiza o istorie cvasi-completă a istoriei presei românești. Munca sa de pionierat se cere

continuată de alți temerari, fie individual, fie, mai ales, în echipă. Pe de altă parte, prezentând conținutul publicațiilor cercetate și circumscriind acest conținut istoriei noastre naționale mai largi, ca viață economică, politică și culturală, lucrarea ziaristului Ștefan Nemeček va servi, ca și altele de același gen, reconstituirii istoriei generale a poporului nostru. Căci, așa cum remarcă scriitorul Valeriu Butulescu într-un comprehensiv *Cuvânt înainte*, „Încă de la apariția ei, presa s-a dovedit a fi cel mai harnic și cel mai consecvent cronicar.”

În fine, dar nu în ultimul rând, lucrarea semnată de Ștefan Nemeček prilejuiește o lectură pe cât de instructivă, pe atât de atractivă, datorită deschiderii autorului spre istorie și cultură, îngemănării spiritului său teoretic cu un real talent narativ și, peste toate, empatiei lui cu oamenii demni din Valea Jiului, lucrând el însuși, o vreme, în mină și fiind născut și crescut „în familia minerului Ștefan Nemeček”, ajuns cu sănătate, în anul apariției acestei cărți a lui Ștefan junior, la venerabila vârstă de 88 de ani, descendent din părinți și bunici „aduși împreună cu familiile lor din îndepărtata Cehie pentru a lucra la deschiderea și exploatarea zăcămintelor de uleiă cantonate la rădăcinile munților Parâng, Vîlcan și Retezat” și care, alături de români și de cei de alte etnii, „au băut din apa Jiului și au rămas locului, formând marea familie a MINERILOR VĂII JIULUI”.

Prof. univ. dr. Ioan N. ROȘCA
decanul Facultății de Filosofie,
Științe Politice și Studii Culturale București

”Ștefan Nemeceș, scriitorul ...scriitorilor!”

Ziarul „Servus Hunedoara” nr. 1196, 29.01. 2009

Ziarul „Afaceri În Valea Jiului” nr. 213, 26-31 01. 2009

SERVUS HUNEDOARA VALEA JIULUI nr. 1196 - Jui. 29 Ianuarie 2009

Ștefan Nemeceș, scriitorul... scriitorilor!

Descoperită la o vârstă la care alți oameni se gândesc mai mult la pensie decât la noi provocări, pasiunea lui Ștefan Nemeceș pentru literatură a atins apogeul, odată cu scoaterea de sub tipar a unei enciclopedii în trei volume și 1.400 de pagini. O enciclopedie cu atât mai importantă pentru noi, cei care viețuim pe aceste meleaguri, cu cât aceasta cuprinde numele, viața și opera celor mai importanți scriitori ai noștri, „in extenso”, ai hunedorenilor.

În egală măsură, la scriitorul Ștefan Nemeceș s-a născut în cele 1.400 de pagini de text, două opere deosebite: „Vieți și opere ale scriitorilor hunedoreni” și „Dicționarul scriitorilor hunedoreni”. Aceste două volume sunt o dovadă în plus a pasiunii și talentului lui Ștefan Nemeceș pentru literatură. O dovadă în plus a pasiunii și talentului lui Ștefan Nemeceș pentru literatură.

Ștefan Nemeceș este un scriitor și un cercetător în domeniul literaturii hunedorene. Este un scriitor și un cercetător în domeniul literaturii hunedorene. Este un scriitor și un cercetător în domeniul literaturii hunedorene.

SUTE DE SCRITORI „DESCOPERIȚI”

Este încă nu o micșină responsabilitate a scriitorului Ștefan Nemeceș de a fi autorul unei enciclopedii în trei volume și 1.400 de pagini. Este încă nu o micșină responsabilitate a scriitorului Ștefan Nemeceș de a fi autorul unei enciclopedii în trei volume și 1.400 de pagini.

„ȘIRUL DE TARE PĂRINI

„Șirul de tare părinți” este un șir de scriitori hunedoreni. Este un șir de scriitori hunedoreni. Este un șir de scriitori hunedoreni.

Ștefan Nemeceș

Descoperită la o vârstă la care alți oameni se gândesc mai mult la pensie decât la noi provocări, pasiunea lui Ștefan Nemeceș pentru literatură a atins apogeul, odată cu scoaterea de sub tipar a unei enciclopedii în trei volume și 1.400 de pagini. O enciclopedie cu atât mai importantă pentru noi, cei care viețuim pe aceste meleaguri, cu cât aceasta cuprinde numele, viața și opera celor mai importanți scriitori ai noștri, ai jienilor și, „in extenso”, ai hunedorenilor.

Lansată cu succes la Reșița și Cluj-Napoca, prezentată mai apoi la Parlamentul European de la Bruxelles, ultima producție literară a lui Ștefan Nemeceșek, devenit deja unul dintre prolificii scriitori ai Văii Jiului, cu nu mai puțin de 13 lucrări publicate, a cunoscut emoțiile întâlnirii cu publicul Văii Jiului în prima sa lansare făcută „acasă”, la Petroșani. Evenimentul a fost cu atât mai important cu cât numeroși subiecți ai volumelor prezentate la această lansare de carte au fost prezenți, nu doar între copertile cărții, ci, în carne și oase, în sala de marmură a Primăriei municipiului Petroșani, gazda generoasă a acestui prim eveniment literar-cultural de prestigiu al anului 2009, în Valea Jiului.

„Ghid” de 1400 pagini
 „Istoria literaturii hunedorene”, lucrarea cu numărul 13 semnată de experimentatul jurnalist și, în egală măsură, „tânărul” scriitor Ștefan Nemeceșek cuprinde în cele 1.400 de pagini ale sale, mult așteptatul „ghid” al scriitorilor hunedoreni.

Dacă „**Istoria literaturii române**” a făcut din George Călinescu un „părinte” al literaturii române, parafrazând, desigur păstrând proporțiile, putem spune că, de pe acum, Ștefan Nemeček este părintele literaturii hunedorene. Este, dacă doriți, **un scriitor al... scriitorilor**, oferindu-ne posibilitatea de a-i cunoaște mai bine și de a-i prețui mai mult pe cei care, prin meșteșugurile lor slove așternute pe hârtie, ne-au lăsat o zestre literară inestimabilă. Veritabilă teză de doctorat, „Istoria literaturii hunedorene” de Ștefan Nemeček este, în egală măsură, un prețios documentar și o savuroasă carte de lectură. Pornind de la primele semne ale înclinației spre scrierea literară a strămoșilor noștri daci, reflectate în „Palia de la Orăștie”, continuând cu Nicolaus Olahus, Ion Budai Deleanu și, mai apoi, Sebastian Stanca, Ion D. Sârbu și ajungând, până în zilele noastre, la Eugen Evu, Dumitru Velea ori Valeriu Butulescu, autorul ne prezintă, într-o cronologie perfect ordonată, elita literaturii hunedorene.

Sute de scriitori „descoperiți”

Este dacă nu o misiune imposibilă, atunci cu siguranță una extrem de grea să vorbești în câteva cuvinte despre o lucrare atât de aprofundată cum este „**Istoria literaturii hunedorene**” (de la începuturi până în prezent). Și poate că o simplă înșiruire a numelor celor câteva sute de scriitori „descoperiți” de Ștefan Nemeček ar fi suficientă pentru a confirma valoarea acestei lucrări de referință, prima de acest fel, pentru literatura hunedoreană, o lucrare care face din scriitorul scriitorilor Ștefan Nemeček un învingător. Așa cum, fără falsă modestie, recunoaște chiar Ștefan Nemeček în prefață: „Se spune pe drept cuvânt că întotdeauna istoria este scrisă de învingători. Regula a fost valabilă și pentru locuitorii Ținuturilor Hunedoarei. În ciuda greutăților timpului, în ciuda pericolelor pricinuite de mai-marii imperiilor cotropitoare, a hoardelor migratoare, oamenii locului nu au putut fi niciodată

înfrânți. Nu s-a putut spune niciodată despre ei că nu au rămas liberi, chiar dacă o parte dintre ei au fost îngenunchiați. Locuitorii Ținuturilor Hunedoarei au fost și au rămas întotdeauna demni, cu fruntea sus, cu coloana vertebrală a demnității și onoarei veșnic dreaptă. Așa au reușit prin mințile luminate ale neamului să reflecte prin „scrieri” întâmplările secolelor derulate în liniște și pace, în războaie și vremuri turburi”. Tot așa a reușit și Ștefan Nemecek să scrie despre scrierile scriitorilor hunedoreni ai tuturor timpurilor și, astfel să devină un... învingător!

Tiberiu Vințan

Ștefan Nemecek la o nouă lansare
Ziarul „Valea Jiului” nr. 464, 23 ianuarie 2009

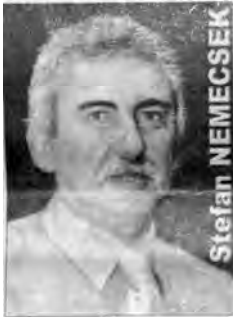
Într-un cadru festiv, în Sala de marmură a Primăriei Petroșani, colegul nostru Ștefan Nemecek și-a lansat cele trei volume care cuprind o prezentare și istoria literaturii hunedorene de la origini până în prezent. Volumele reprezintă o încercare unică în domeniul literaturii și istoriografiei naționale, reprezentând totodată unicitatea literaturii hunedorene.

La festivitatea de lansare au participat primarul municipiului Petroșani Tiberiu Iacob Ridzi, primarul municipiului Vulcan Gehorghe Ile, președintele LSMVJ Zoltan Lacatas, primarul orașului Uricani Dănuț Buhăescu, scriitori de pe întreg arealul județului, consilieri locali, presa locală, care a dorit să-i fie alături jurnalistului Ștefan Nemecek.

Ștefan Nemeceșek la o nouă lansare

Într-un cadru festiv, în Sala de Marmură a Primăriei Petroșani, colegul nostru Ștefan Nemeceșek și-a lansat cele trei volume care cuprind o prezentare și istoria literaturii hunedorene de la origini până în prezent.

Ștefan NEMECEȘEK

Volumele reprezintă o încercare unică în domeniul literaturii și istoriografiei naționale, reprezentând totodată unicitatea literaturii hunedorene.

La festivitatea de lansare au participat primarul

mun. Petroșani Tiberiu Iacob Ridzi, primarul municipiului municipiului Vulcan Gheorghe Ilie, președintele LSMVJ Zoltan Lacatas, primarul orașului Uricani Dănuț Buhăescu, scriitorii de pe întreg arealul județului, consilieri locali, presa locală, care a dorit să-i fie alături jurnalistului Ștefan Nemeceșek.

Maestrul de ceremonii a fost Ioan Velica, președintele Ligii Scriitorilor din România - filiala Hunedoara, care a împlinit în prestațiile sale, umorul cu seriozitatea care îl caracterizează. Valeriu Butulescu

a făcut o trecere în revistă a întregii activități literare a autorului și a concluzionat "scriind o istorie a literaturii te lovești în primul rând de dificultatea de a cerne valorile, extrăgând din puzderia de autori, ceea ce istoricul consideră că merită să supraviețuiască. Autorul a cooptat în lucrarea sa și numeroși scriitori originari din zonă, dar care au trăit și au creat în altă parte, dar naturalizați prin domiciliu sau loc de muncă. Scopul declarat al demersului autorului este alcătuirea unei cărți document, care să cuprindă o radiografie cât mai clară, mai complexă și completă cu puțință a vieții literare din regiune în splendida ei bogăție și diversitate". Fără sprijinul Consiliului Județean, al primăriilor Petroșani, Vulcan, Uricani, al LSMVJ, al sponsorilor privați, cartea nu ar fi văzut lumina tiparului.

Invitații au făcut cunoștință cu cele două volume din colecția scriitorului vulcănean, cel care și-a prezentat volumele apărute în locații exotice precum Cairo, Strasbourg și Bruxelles, Reșița, Cluj Napoca etc. Autorul mai are în lucru încă cinci volume, care vor ajunge și le în cel mai scurt timp în mâinile cititorilor.

În finalul întâlnirii, maestrul de ceremonii, Ioan Velica i-a înmănat autorului "Premiul Literar" iar primarul Tiberiu Iacob Ridzi și directorul tipografiei Prod-Com Teju le-au fost înmănat "Premiul Cultural Meceșek" pentru sprijinul adus mediatizării lucrărilor și publicațiilor din Valea Jiului.

Lansarea s-a încheiat cu discuții libere între participanți, între colegii scriitori și ziaristi, iar autorul a acordat autografe cititorilor și sponsorilor. (A.D.)

Maestrul de ceremonii a fost Ioan Velica, președintele Ligii Scriitorilor din România- filiala Hunedoara, care a împlinit în prestațiile sale, umorul cu seriozitatea care îl caracterizează. Valeriu Butulescu a făcut o trecere în revistă a întregii activități literare a autorului și a concluzionat „scriind o istorie a literaturii te lovești în primul rând de dificultatea de a cerne valorile, extrăgând din puzderia de autori, ceea ce istoricul consideră că merită să supraviețuiască. Autorul a cooptat în lucrarea sa și numeroși scriitori originari din zonă, dar care au trăit și au creat în altă parte, dar naturalizați prin domiciliu sau loc de muncă. Scopul declarat al demersului autorului este alcătuirea unei cărți document, care să cuprindă o radiografie cât mai clară, mai complexă și mai completă cu puțință a vieții

literare din regiune în splendida ei bogăție și diversitate.” Fără sprijinul Consiliului Județean, al primăriilor Petroșani, Vulcan, Uricani, al LSMVJ, al sponsorilor privați, cartea nu ar fi văzut lumina tiparului.

Invitații au făcut cunoștință cu cele nouă volume din colecția scriitorului vulcănean, cel care și-a prezentat volumele apărute în locații exotice precum Cairo, Strasbourg și Bruxelles, Reșița, Cluj Napoca etc. Autorul mai are în lucru încă cinci volum care vor ajunge și ele în cel mai scurt timp în mâinile cititorilor.

În finalul întâlnirii, maestrul de ceremonii, Ioan Velica i-a înmânat autorului „Premiul literar” iar primarului Tiberiu Iacob Ridzi și directorului tipografiei Prod Com Tg. Jiu le-au fost înmânate „Premiul Cultural Mecena” pentru sprijinul adus mediatizării lucrărilor și publicațiilor din Valea Jiului.

Lansarea s-a încheiat cu discuții libere între participanți, între colegii scriitori și ziariști, iar autorul a acordat autografe cititorilor și sponsorilor.

Angela Dumitrașcu

Ștefan Nemeceșek a lansat „Istoria literaturii hunedorene”

Ziarul „ONE”, nr. 10, 24
ianuarie 2009

La începutul acestei săptămâni, în Valea Jiului, mai precis în Sala de Marmură a primăriei municipiului Petroșani a avut loc un eveniment cultural de excepție. Este vorba despre lansarea unei lucrări de referință pentru județul Hunedoara, respectiv lucrarea lui Ștefan Nemeceșek, intitulată: „Istoria literaturii hunedorene” de la origini și până în prezent. O lucrare în trei volume, realizate într-o formă grafică atractivă și la o calitate de tipar foarte bună, executat la Tipografia Prod Com din Târgu Jiu, unde Minel Cinciulescu a demonstrat încă odată că este cu adevărat un prieten adevărat al Văii Jiului și al culturii din această zonă.

Manifestarea, care s-a dorit a fi una pe măsura pretențiilor lucrării a reunit un mare număr de iubitori de cultură din Valea Jiului, în special scriitorii și oameni de cultură, ziariști, dar și multe oficialități care au dat greutate și importanță evenimentului, nu numai prin

La începutul acestei săptămâni, în Valea Jiului, mai precis în sala de marmură a primăriei municipiului Petroșani a avut loc un eveniment cultural de excepție. Este vorba despre lansarea unei lucrări de referință pentru județul Hunedoara, respectiv lucrarea lui Ștefan Nemeceșek, intitulată: „Istoria literaturii hunedorene”, de la origini și până în prezent. O lucrare în trei volume, realizate într-o formă grafică atractivă și la o calitate de tipar foarte bună, executat la Tipografia Prod Com din Târgu Jiu, unde Minel Cinciulescu a demonstrat încă odată că este cu adevărat un prieten al Văii Jiului și al culturii din această zonă. Manifestarea, care s-a dorit a fi un apogeu al lansării lucrării a reunit un mare număr de iubitori de cultură din Valea Jiului, în special scriitorii și oameni de cultură, ziariști, dar și multe oficialități care au dat greutate și importanță evenimentului, nu numai prin prezența și prin discursurile rostite, la acest moment al lansării. Într-un număr al ziarului municipalității Petroșani, Tibertu Iacob Fideș, pe primarul municipiului Vulcan, Gheorghe Iile, pe primarul orașului Uroare, Dan Buhălescu, pe scriitorul Valeriu Butulescu, pe președintele

Ligi Sindicatelor Miere Valea Jiului, Zoltan Lucacș și nu în ultimul rând pe scriitorul Ioan Velicu, președintele Filialei Hunedoara a Ligii scriitorilor din România, cei care a asumat întreaga manifestare, dar care la finalul acesteia a oferit în numele filialei hunedorene a Ligii amănite. Diplome de merit primarilor Tibertu Iacob Fideș, Gheorghe Iile, dan Buhălescu, directorului tipografiei din Târgu Jiu și bineînțeles, autorului cărții Ștefan Nemeceșek. Dealtă, reprezentanții administrațiilor publice și cei ai Ligii sindicatelor Miere Valea Jiului, cei care au sprijinit financiar apariția lucrării au rostit cuvinte frumoase la adresa autorului și lucrării exprimându-și încă odată speranța pentru dezvoltarea culturii și literaturii din Valea Jiului. Nu vom încerca o recenzie a lucrării pentru că din păcate nu am reușit să eferușăm, dar tu proxima ocazie vom reveni asupra acestor volume pentru că în mod sigur merită atenția noastră.

Gheorghe CHIRVASA

www.ziarone.onetv.ro

prezență ci și prin discursurile rostite, la acest moment al lansării. I-am numi aici pe primarul municipiului Petroșani, Tiberiu Iacob Ridzi, pe primarul municipiului Vulcan, Gheorghe Ile, pe primarul orașului Uricani, Dan Buhăescu, pe scriitorul Valeriu Butulescu, pe președintele Ligii Sindicatelor Miniere Valea Jiului, Zoltan Lacataș și nu în ultimul rând pe scriitorul Ioan Velica, președintele filialei Hunedoara a Ligii scriitorilor din România, cel care a animat întreaga manifestare, dar care la finalul acesteia a oferit în numele filialei hunedorene a Ligii amintite Diplome de merit primarilor Tiberiu Iacob Ridzi, Gheorghe Ile, Dan Buhăescu, directorului tipografiei din Târgu Jiului și bineînțeles, autorului cărții, Ștefan Nemeček. Dealtfel, reprezentanții administrațiilor publice și cel al Ligii sindicatelor miniere Valea Jiului cei care au sprijinit financiar apariția lucrării au rostit cuvinte frumoase la adresa autorului și lucrării exprimându-și încă odată sprijinul lor pentru dezvoltarea culturii și literaturii din Valea Jiului. Nu vom încerca o recenzie a lucrării pentru că din păcate nu am reușit s-o parcurgem, dar cu proxima ocazie vom reveni asupra acestor volume pentru că în mod sigur merită atenția noastră.

Gheorghe Chirvasă

**Autorul a fost în sală:
Ștefan Nemeček a lansat (și la Petroșani!)
lucrarea „Literatura hunedoreană”
Ziarul „e-Timpul” nr. 73, 27 ianuarie 2009**

După lansarea lucrării Literatura Hunedoreană (de la început și până în prezent) în inima Banatului, la Reșița, jurnalistul Ștefan Nemeček a prezentat-o publicului din Petroșani. Săptămâna trecută, Sala de marmură din incinta Primăriei Petroșani a găzduit acest eveniment cultural, în

prezența primarului municipiului Petroșani Tiberiu Iacob Ridzi, primarului municipiului Vulcan, Gheorghe Ile, primarului orașului Uricani Dănuț Buhăescu, scriitorului Valeriu Butulescu, președintelui Filialei Hunedoara a Ligii Scriitorilor din România Ioan Velica, președintelui LSM"VJ" Zoltan Lacataș, ziariștilor și nu în ultimul rând a directorului Tipografiei Prod Com Tg. Jiu Minel Cinciulescu, responsabilul apariției editoriale.

Lucrarea ”Literatura Hunedoreană” se prezintă în trei volume ce conțin analiza și clasificarea activității literare, scriitori din Valea Jiului și scriitori din județ. Autorul subliniază în cuvântul său că „toți cei prezenți în această lucrare vor rămâne pentru toate generațiile exemple vii de muncă stăruitoare, de dăruire pentru semenii lor, de oameni care au știut să pună mai presus de orice interese sau atribuții personale, interese națiunii și ale culturii românești (...)

contribuind astfel la progresul cultural, spiritual și economic a zonei și a țării.” La finele manifestării culturale, cu verva-i caracteristică, Ioan Velica a oferit Diplome de Merit din partea Ligii Scriitorilor, primarilor Tiberiu Iacob Ridzi, Gheorghe Ile și Dănuț Buhăescu, precum și directorului Minel Cinciulescu și autorului lucrării Literatura Hunedoreană, Ștefan Nemeșek.

Sorin Mihail

**În Sala de Marmură a Primăriei municipiului
Petroșani, a avut loc lansarea volumelor
”LITERATURA HUNEDOREANĂ
(de la începuturi până în prezent)”
Ziarul „Mesager” nr. 382, 23-30 ianuarie 2009**

Anul IX • Nr. 382 • 23 - 30 ianuarie 2009

MESAGER

MESAGER CULTURAL

În Sala de Marmură a Primăriei municipiului Petroșani, a avut loc lansarea volumelor
LITERATURA HUNEDOREANĂ (de la începuturi până în prezent)

LITERATURA HUNEDOREANĂ
de Ștefan Nemeșek

LITERATURA HUNEDOREANĂ
de Ștefan Nemeșek

LITERATURA HUNEDOREANĂ
de Ștefan Nemeșek

LITERATURA HUNEDOREANĂ
de Ștefan Nemeșek

Primăria municipiului Petroșani Tiberiu IACOB-RIDZI a considerat meritoriu faptul de a fi prima gesta a prezentați unei lucrări de literatură hunedoreană, pe plan local, în Valea Jiului. Alături de ea personalități ale membrilor Consiliului local vor sprijini cu siguranță toate manifestările care însoțesc lansarea în atenție a lui și înțelegem că toate acestea, întrucât, alături de localitate care nu vorbesc limba de până la sfârșitul secolului al XIX-lea, în-a îndemnat să nu se înțeleasă că este vorba de un volum, de drept sau în mod realitate, întrucât oricum nu vor fi în preajma și în viziunea cititorilor adesea reprezentanții administrațiilor locale din localitățile Valea Jiului.

Luni, 19 ianuarie, într-o atmosferă caldă, în Sala de Marmură a Primăriei municipiului Petroșani, a avut loc lansarea proiectului cultural ”Literatura Hunedoreană (de la începuturi până în prezent)”, o lucrare de anvergură de peste 1400 de pagini, în trei volume, semnate de Ștefan Nemeșek.

Nemeșek: La manifestare au participat Tiberiu Iacob-Ridzi, primarul municipiului Petroșani, primarii municipiului Vulcan și orașului Uricani, lideri ai unor sindicate din Valea Jiului, conducătorii de unități economice, directorii de școli, numeroși scriitori și publiciști iubitori de literatură.

Despre cele 3 volume, a vorbit, compozitor, consilierul local, scriitorul Valeriu Bătușescu.

În cadrul lansării, Ligo Scriitorilor din România - Filiala Hunedora - a decernat, prin președintele său, Ioan Velica ”Premiul Literar” lui Ștefan Nemeșek și ”Premiul Cultural Meșca” primarului Tiberiu IACOB-RIDZI și lui Mariu Cioculescu, seful fotografiei la care au apărut cele trei volume.

Luni, 19 ianuarie, într-o atmosferă caldă, în Sala de Marmură a Primăriei municipiului Petroșani, a avut loc lansarea proiectului cultural **”Literatura Hunedoreană (de la începuturi până în prezent)”**, o lucrare de anvergură de peste 1400 de pagini, în trei volume, semnate de Ștefan Nemeșek. La manifestare au participat Tiberiu Iacob-Ridzi, primarul municipiului Petroșani, primarii municipiului Vulcan și orașului Uricani, lideri ai unor sindicate din Valea Jiului,

conducători de unități economice, directori de școli, numeroși scriitori și public iubitor de literatură .

Primarul municipiului Petroșani Tiberiu IACOB-RIDZI a considerat onorant faptul de a fi prima gazdă a prezentării unei istorii a literaturii hunedorene, pe plan local, în Valea Jiului. Atât el ca persoană cât și membrii Consiliului local vor sprijini cu siguranță toate manifestările care înseamnă aducerea în atenție a tot ce înseamnă tradiție, istorie, obiceiuri, locale care nu trebuie lăsate să piară. Adresându-se autorului cărților, l-a îndemnat să nu ia în seamă criticile care i se vor aduce, de drept sau în mod răutăcios, întrucât oricum nu vor fi la profunzimea și virulența criticilor adresate reprezentanților administrațiilor locale din localitățile Văii Jiului. Despre cele 3 volume, a vorbit, competent, consilierul local, scriitorul Valeriu Butulescu. În cadrul lansării, Liga Scriitorilor din România - Filiala Hunedoara - a decernat, prin președintele său, Ioan Velica “Premiul Literar” lui Ștefan Nemecek și “Premiul Cultural Mecena” primarului Tiberiu IACOB-RIDZI și lui Minel Cinciulescu, șeful tipografiei la care au apărut cele trei volume.

Mircea Bujorăscu

150 DE ANI DE LA ÎMPLINIREA UNUI VIS DE VEACURI
UNIREA PRINCIPATELOR ROMÂNE

Adunare festivă, dedicată marelui eveniment, organizată la Primăria municipiului Petroșani

Implicarea a 150 de ani de la realizarea unui vis de veacuri al tuturor celor care vorbesc și sunt români - UNIREA PRINCIPATELOR ROMÂNE - este un eveniment important, cu rezonanțe majore în sufletele noastre.

Actualitate, retrospectivă, viștoare și/sau actualități de aproape acum 150 de ani, putem oferi un lucru bine prins de toată lumea, fașete mari la fel: oameni, întâmplări, surse!

În numele Consiliului Local al Primăriei Municipality of Petroșani și al unui partener, alături de noi, vom avea, în orașul nostru, în ziua de 23 mai, în Sala de Maramureș, în adevărată festivă dedicată aniversării a 150 de ani de la înfăptuirea unirii actuale a UNIREI PRINCIPATELOR ROMÂNE.

Adunarea festivă se va desfășura cu un program artistic.

Tiberiu IACOB-RIDZI,
primarul municipiului Petroșani

MESAGER

Anul IX
NR. 382
29 - 30 Iunie
2009

Prima conferință de presă din acest an a primarului Tiberiu IACOB-RIDZI

CĂMĂ în acest număr

Presa Văii Jiului și Ținutului Hunedoarei

”GÂND ROMÂNESC”, revistă de cultură și artă editată de Asociația Culturală ”Gând Românesc - Gând European” și Editura ”Gens Latina”, Alba – Iulia , nr. 6 Anul 1, Martie 2008

Editura *Realitatea Românească* de la Vulcan a dat de curând la iveală două impresionante tomuri (I-338 p. și II – 465 p.) dintr-o lucrare intitulată *Presa hunedoreană (de la origini până în prezent)*, care se înscrie în rândul cercetărilor regionale de referință. Cartea este semnată de cunoscutul gazetar din Valea Jiului, Ștefan Nemeček, absolvent al Facultății de Ziaristică din București, posesor al unui masterat al aceleiași Facultăți, colaborator (1971-1979), apoi fotoreporter și redactor la ziarul *Steagul roșu din Petroșani*, editor al publicațiilor *Realitatea Românească*, *Curierul Văii Jiului*, *Zona Specială* și a altora, realizator de emisiuni Tv și participant la numeroase inițiative ziaristice. Cartea de față constituie valorificarea parțială a unei consistente munci de defrișare și informare întreprinsă de-a lungul mai multor ani în vederea realizării unei teze de doctorat privitoare la mișcarea literară și culturală din Valea Jiului și Ținutul Hunedoarei. Prin această prismă putem să apreciem deja efortul documentar al autorului, care tinde, mai ales în prima parte, să iasă din sfera propriu-zis gazetărească spre a ne oferi o amplă monografie a Văii Jiului și a problemelor mineritului din această zonă.

Sunt apoi două capitole care urmăresc situarea presei hunedorene în timp, prin oferirea unor repere de tip istoric. E vorba de capitolele intitulate *Primul ziar românesc* și *Presa, capitol palpitant din viața culturală a ținutului Hunedoarei*, capitole care nu-și găsesc locul decât fortuit în economia cărții. Mai întâi “*Curierul românesc*” al lui Heliade Rădulescu nu este un ziar, ci o revistă, o gazetă de structură diversă, primul

ziar românesc putând a fi socotit “Fama Lipschii” din 1827, iar cel de-al doilea titlu nu are nici o referire la ținutul Hunedoarei (pur și simplu cred că titlul acesta a fost inversat cu cel care îi urmează și cu care se potrivea mult mai bine), incursiunea în spațiul presei transilvănene fiind pur și simplu împrumutată din lucrarea *Istoria presei românești din Transilvania* de Mircea Popa și Valentin Tașcu. *Presa ca devotament față de interesele națiunii* reprezintă sumară trecere în revistă sub formă cronologică a presei editate de-a lungul timpului în Valea Jiului și în principalele orașe hunedorene.

Din nefericire aici este inclusă și presa în limba maghiară, care, până la 1918, servea cu totul altor scopuri și orientări decât cauzei „naționale” românești”, și acest lucru ar fi trebuit foarte bine precizat în lucrare. Lungul pomelnic de publicații suferă însă de prea mult laconism, neluându-se în seamă colaborările cu finalitate literară și culturală conținute de aceste periodice și modul cum au contribuit ele la afirmarea culturii

naționale și la efortul general de emancipare națională și socială. Din câte știm, aici s-a afirmat ca un excelent gazetar Sebastian Stanca, tatăl scriitorului Radu Stanca, și tot aici s-au

afirmat câțiva buni condeieri, militanți pentru organizarea sindicală și profesională a muncitorilor și minerilor de aici, dar și autori de poezie, proză sau reportaje. În ce măsură Valea Jiului a avut o mișcare culturală proprie, în ce măsură a încurajat dezvoltarea unor forțe artistice locale (formații de teatru, fanfare, cinematografe, cenacluri literare, cluburi etc, aflăm prea puțin.

Cât privește presa din zona Hunedoarei, aici lucrurile se schimbă, deoarece orașul Orăștie a fost în acea vreme un centru cultural de prim rand care a avut norocul să posede un gazetar inimos și plin de inițiativă ca Ion Moța, care a fondat și condus aici numeroase publicații, cum ar fi „*Revista Orăștiei*”, „*Activitatea*”, „*Libertatea*”, „*Bunul econom*”, în paginile cărora a știut să strângă, în calitate de colaboratori, nume de prestigiu din viața culturală românească, precum: Ilarie Chendi, G. Coșbuc, O. Goga, Ioan Agârbiceanu, Liviu Rebreanu și alții, a căror prestație literară așteptam să fie afirmată cu mai mult curaj și mai detaliat, mai cu seamă prezența lor în paginile revistelor „*Foaia interesantă*” și „*Cosânzeana*”.

Există apoi un capitol substanțial privind presa pedagogică și școlară din zonă, capitol care deschide numeroase ferestre spre zona educativ cetățenească a veștii culturale a Transilvaniei și dezbaterea amănunțită a materialelor publicate de aceste organe de presă puteau oferi substanțiale considerații asupra unei orientări constante a presei transilvănene spre un sector care era considerat prioritar în formarea tinerelor generații.

O discuție aparte asupra presei din perioada comunistă ar trebui purtată mai ales de istorici și politologi. Cele două capitole inserate aici cu titlurile „*Presa în apărarea intereselor vitale ale muncitorilor*” și „*Epoca nouă, ziare noi, etapa proletară, 1949-1964 și etapa speranței 1964-1971, ca și etapa declinului, 1971-1989*” sunt totuși scrise de pe pozițiile gazetarului ușor nostalgic, anumite formulări, considerații și

puncte de vedere ducând la ideea că aceste pagini au fost redactate în perioada „socialismului victorios”, fiind preluate dintr-o serie de referate redactate probabil atunci, și prin urmare, înfeudate momentului. A vedea în forțele comuniste o avangardă a proletariatului mineresc, a stăruii asupra directivelor date de ziarul „Socialistul”, fără a face corectivele necesare, este deja o greșeală de optică. Impresia unei redactări moștenite din etapa socialistă ne-o lasă și capitolul „*Minerii chemați prin presă la efortul refacerii*” care, din punctul nostru de vedere, este cel mai afectat de gândirea pro-comunistă, văzându-se în Frontul Unic Muncitoresc și conducerea lui de către partidul unic singura cale a succesului. Sunt date citate din Ceaușescu, se vorbește de PCR ca „*exponenet fidel al întregului popor*”, se folosește limbajul de lemn pentru a caracteriza o epocă sau anumite evenimente („înfăptuirea glorioasei insurecții armate din august 1944”).

„Dezvoltarea activității revoluționare după instalarea Guvernului Democratic a adus profunde schimbări și noi acțiuni de luptă pe baza Frontului Unic din Valea Jiului...” etc. etc.), ceea ce atestă o judecată istorică viciată politic. Fără să vrem ne întoarcem la pagini de istorie defunctă, inoculată în conștiința publică de documente de partid ale PCR, de întreaga politică falsuri și interpretare partizană, emanată de slugarnicii culturnici oportuniști. Iată un exemplu: unificarea PSD cu PRM, pusă la cale de comuniști spre a desființa social-democrația românească văzută de autor ca un fapt pozitiv. Acest fapt a marcat momentul zdrobirii definitive a aripii de dreapta din PSD”. Asemenea formulări eronate abundă în capitolul amintit, iar paginile ilustrative ce se referă la cincinalele realizate sub conducerea PCR, devin de-a dreptul greu de lecturat. Dl. Nemeček, deși este unul dintre cei care au editat printre cei dintâi în Valea Jiului o presă nouă după 1990, se vede că nu și-a revinit total din uluiala festivă și limbajul

paternalisto-triumfalist practicat în perioada comunistă.. „*Steagul roșu*”, oricâte servicii o fi adus muncitorimii din Valea Jiului, nu rămâne decât un instrument al politicii de partid aservită Dictatorului. Autorul își ia însă revanșa scriind despre „*Solstițiul din decembrie 1989*” și explozia media din Valea Jiului după această dată, trecând în revistă publicațiile epocii de tranziție, cele mai multe dintre ele efemere și inconsistente. M-aș fi așteptat să aflu aici și un punct de vedere mineresc și obiectiv asupra mineridelor și a modului în care minierii Văii Jiului au fost manipulați de o anume presă fesenistă. Volumul al doilea al cărții se circumscrie mai exact obiectului său: acela de a oferi un dicționar cronologic al tuturor aparițiilor publicistice înregistrate în Valea Jiului și Ținutul Hunedoarei de la 1876 până astăzi. În general descrierile sunt utile, dar prea sumare. Nu se urmăresc, de pildă, ideile din articolul program și nici nu se dau întotdeauna numele redactorilor care s-au schimbat de-a lungul timpului. Cronologia este uneori defectuoasă și apar discrepanțe dintre tabelele afișate la începutul dicționarului și afirmațiile din dicționar. Așa, de exemplu, în tabel „*Ardealul literar și artistic*” este fixat la anul 1995, pe când în corpul dicționarului se specifică faptul că ar fi apărut în 1996 (p. 54) Aceste date cronologice sunt cu atât mai derutante, cu cât nu ni se specifică anii până la care au apărut (ex. la p. 56 „*Ardealul literar*” apare doar cu anul 2003, dar din textul prezentării reiese că apărerea și în anul 2007!; la fel „*Arhipeleag*” de la pg. 60 apare ca fiind din 1998, dar din text reiese că apărerea și în 2000!” etc. Astfel de inadvertențe devin supărătoare pentru cel care dorește o informare foarte exactă asupra situației presei, orice dicționar trebuind a fi lucrat cu multă rigoare și exigență. Regretăm de asemenea mulțimea greșelilor de cules și de tipar, încât ne întrebăm ce au făcut la corectură cei doi oameni trecuți acolo că ar fi răspuns de acest sector. Situația este cu atât mai îngrijorătoare, cu cât pe aceleași pagini numele unei publicații

apare scris în trei feluri: cu ghilimele, boldat, cu litere mari și fără nici un fel de marcă. Ni se pare prea mult pentru o editură care se respectă. Oricum, lucrarea poate servi drept ghid și îndreptar pentru toți cei care se ocupă de presă și care năzuiesc să lucreze pe viitor acest domeniu.

Prof. univ. dr. Mircea Popa

O CARTE DE CARE AVEAM NEVOIE

**Denisa Toma,
Biblioteca Județeană
"Ovid Densusianu", Deva,
redactor al revistei "Vox libri"**

Printre aparițiile editoriale de ultimă oră din spațiul hunedorean, reține atenția cartea jurnalistului Ștefan Nemeček, *Presa hunedoreană (de la origini până în prezent)*.

Este o lucrare amplă, în două volume bine structurate, care aduce în fața cititorului o istorie nu mai puțin palpitantă, nu mai puțin interesantă și mai captivantă decât alte istorii. Este o operă de pionierat: până acum, după știința mea, nimeni nu s-a încumetat să aștearnă pe hârtie o analiză documentată și pertinentă a publicisticii hunedorene de la începuturi (1876) și până în prezent, nimeni nu a încercat să alcătuiască un inventar aproape exhaustiv al tuturor ziarelor și revistelor care au fost editate în cele patru mari intervale temporale pe care autorul le-a avut în vedere: publicistica hunedoreană până la Primul Război Mondial, publicistica interbelică, ziarele din perioada

dintre 1945 și 1989 și presa post decembristă. Inițiativa a fost temerară, plină de curaj, pentru că, vorba cronicarului, „să sparie gândul” numai văzând o simplă listă a publicațiilor, în număr de peste trei sute. Iar toate aceste publicații au fost luate pe rând și descrise, analizate, situate în context și urmărite pe toată durata cât au ființat. Nu este o înșiruire impersonală și rece a unor gazete, ziare și reviste apărute la Deva, Orăștie, Petroșani, Brad sau Hunedoara, ci fiecare apariție are povestea ei, are avatarurile ei, în spatele ei sunt oameni, nu puțini, care au trudit la scoaterea ei la lumină, și-a avut momentele de strălucire și de apus, iar toate acestea Ștefan Nemeček le „povestește” cu har, cu pricepere, ca un bun cunoscător, din interior, al vieții de gazetar.

Cartea este un excepțional instrument de lucru, foarte util și necesar pentru oricine ar dori să se aplece vreodată asupra unei istorii a publicisticii din zona Hunedorei. Chiar dacă nu am avut gazete de anvergura unor publicații de prestigiu din Cluj, Iași, Timișoara, un cititor de bună credință va observa cu ușurință că, în ceea ce privește gazetăria, „nasc și la Hunedoara oameni”. Pentru că, într-adevăr, este greu să nu observăm, bunăoară, că Orăștia a fost un centru de strălucire culturală grație unor reviste de ținută, care au atras colaboratori prestigioși din țară. Așa cum, pentru zona Văii Jiului, nu pot fi omise ziarele care, prin materialele publicate, au adus puțină lumină în viața atât de grea, în toate vremurile, a celor ce lucrează în mină. De altfel, cartea este dedicată acestora din urmă.

Dincolo de caracterul efemer al multor publicații, în special al celor apărute după 1990, o viitoare istorie obiectivă a presei hunedorene va reține cu siguranță acele publicații care cu adevărat au avut ceva de spus.

Cartea lui Ștefan Nemeček este un prim pas, mare și important, spre elaborarea unei istorii complete a presei hunedorene care, peste ani, va putea să ofere, din perspectivă

jurnalistică, informații valoroase despre viața politică, socială, economică, culturală și despre viața de fiecare zi a hunedorenilor.

Un studiu de anvergură despre ”PRESA HUNEDOREANĂ”

**Prof. Monica Grosu,
Doctor în Filologie**

Preocupat de fenomenul cultural din Valea Jiului, Ștefan Nemeček, jurnalist și literat, cu o activitate intensă în domeniul mass-mediei și al istoriei literare, ne atrage atenția printr-un studiu amplu și extrem de necesar în contextul actual. Este vorba de o lucrare pe cât de întinsă, pe atât de consistentă, structurată în două volume: *Presa hunedoreană (de la origini până în prezent)*, purtând astfel un titlu atotcuprinzător (pe segmentul studiat) și cât se poate de explicit.

Stăpânind instrumentele de lucru ale unui bun gazetar și reporter, autorul studiului de față introduce prudent lectorul neavizat cu problemele fierbinți ale minerilor din Valea Jiului, în contextul cultural și jurnalistic evocat. Astfel, studiul despre presa hunedoreană debutează cu un scurt periplu istoric al receptării imaginii minerului din Valea Jiului, cu referiri la controversatele mineriade și aportul mineritului pentru economia țării, după Al Doilea Război Mondial și în perioada ceaușistă. Introducerea treptată în subiect se face printr-o foarte

nimerită descriere a zonei și a specificului local, autorul definind în câteva rânduri acest spațiu, văzut fie ca un „mirific ținut de istorie și legendă minerească”, fie mai modern și mai problematic, ca o „îmbinare fericită sau nu, între auster și exuberanță, aspru și blând, bogăție și sărăcie, viață și moarte, eternitate și efemer” (p. 37). Certă este existența cărbunelui, „cel care a dat un sens spațiului intramontan al Văii Jiului”, așa cum subliniază autorul, înțelegând foarte bine că o dată cu exploatarea minieră destinul acestor locuri s-a schimbat radical, în aceeași măsură ca și viața localnicilor sau a celor aduși aici în colonii.

Trecând peste aspectele monografice, Ștefan Nemeșek reușește să puncteze un alt aspect al vieții din Valea Jiului, anume accesul la o viață culturală, accesul la istorie și prin cultură, aceasta fiind de fapt și miza majoră a cărții: existența unei prese culturale în Valea Jiului. Printr-o documentație riguroasă, susținută vizibil de multitudinea datelor și trimiterilor bibliografice, autorul reface într-o abordare vastă (poate prea vastă), parcursul presei românești (și nu numai), cu referiri la primul ziar românesc, precum și la ziare din toată zona Transilvaniei. Materialul rezultat este foarte consistent din punct de vedere al informațiilor furnizate, și aduce precizări despre presa politică, economică, științifică, culturală și umoristică, la fel ca și despre tipografiile din zonă, revistele școlare etc. Prin amplele note de subsol, studiul se adresează specialiștilor și celor interesați deopotrivă, devenind o lucrare de referință prin datele bogate pe care le oferă. La nivel compozițional, remarcăm un caracter eterogen, conferit de abordarea vastă și din perspective diferite, de la cele sociologice până la cele strict culturale. În această ordine de idei, ne este prezentat și statutul social al minerilor de-a lungul timpului și modalitatea prin care acești „scormonitori ai adâncurilor” au reacționat în fața vicisitudinilor istorice.

În mod evident, nucleul tematic al studiului lui Ștefan Nemeček rămâne presa hunedoreană, urmărită pe etape, diacronic și având ca axă de hotar Revoluția din 1989. Plecând de la premisa că activitatea jurnalistică derulată în Valea Jiului și ținutul Hunedoarei, e pur și simplu fascinantă, în volumul al doilea al lucrării ni se prezintă, în ordine cronologică și alfabetică, toate creațiile jurnalistice identificate de autorul acestor rânduri, ce împarte presa în patru mari secțiuni: secțiunea I (1876-1919), perioada de început; secțiunea a II-a (1919-1943), perioada interbelică; secțiunea a III-a (1944-1988), perioada comunistă; secțiunea a IV-a (decembrie 1989-august 2007). Alcătuit sub forma unui dicționar, cum însuși îl numește autorul, volumul al doilea urmărește ziare mai mari sau mai mici, cu o circulație mai largă sau mai restrânsă, distribuind într-un evantai tematic larg titluri de reviste sau cotidiene. Adunarea acestor importante documente stă sub semnul unei îndelungi perioade de cercetare a arhivelor publice sau particulare, subliniind totodată minuțiozitatea cercetătorului și râvna sa la masa de scris.

Pentru demersul istoric și critic privind presa hunedoreană, nu ne rămâne decât să felicităm autorul, ce a avut curajul să se implice într-un proiect de o asemenea anvergură și a avut în același timp și tăria să-l ducă la bun sfârșit.

UN DEMERS CURAJOS

Prof. Dr. ISIDOR CHICET,
Membru al Uniunii Scriitorilor
din România
Redactor-sef al revistei culturale
„RĂSTIMP”
Drobeta Turnu Severin

Nu imediat după Revoluția din Decembrie '89, ci doar după 9-10 ani distanță, în mai multe zone sau județe din țară s-a iscat o dorință firească de recuperare a memoriei colective, de recuperare, restaurare și recunoaștere a valorilor locale, în urma recâștigării libertății cuvântului și a celorlalte mijloace de expresie, a dreptului la o cultură necenzurată, neînregimentată ideologic. Astfel, au început să apară lucrări de sinteză, diverse dicționare, albume, enciclopedii locale și monografii care încearcă, evident, să restabilească o școală de valori, o ierarhie credibilă, din dorința de echilibru, de bună așezare peste apele tulburi ale unei tranziții parcă fără de sfârșit (de la comunism către nu se știe ce va fi până la urmă....). Biblioteca mea este plină de astfel de încercări temerare, din toate județele țării, în care se află la loc de cinste și o lucrare unică: „ Dicționarul Enciclopedic al Județului Mehedinți” (autor Ileana Roman), Editura Prier, Drobeta Turnu Severin, 2003, premieră în România, căci nici un județ nu se mai poate lăuda cu așa ceva, la care se mai poate adăuga un mai puțin onorat „Dicționar al personalităților mehedințene” (autor Virgil Tătaru), cu un index final făcut după prenume, și nu după nume, așa cum ar fi trebuit (unde

mai pui că după cele 500 de persoane autologate s-ar deduce că Mehedințiul chiar ar fi o fașnică de genii și nu numai ...).

Lăsând însă la o parte aceste aspecte hilare, o plăcută surpriză pentru mine este o lucrare recentă, o lucrare de anvergură semnată de cel mai titrat jurnalist al Văii Jiului, Ștefan Nemeček, sugestiv intitulată „Literatura hunedoreană (de la începuturi până în prezent), în trei volume: I-analiza și clasificarea activității literare, II- scriitorii din Valea Jiului, III-scriitorii hunedoreni, care însumează peste 1000 de pagini, incluzând 191 de autori. Efortul de sinteză a fost imens, după o primă încercare făcută în urmă cu 10 ani de Mihai Barbu și Marian Boboc („Dicționarul scriitorilor din Vale”). Bogatele surse de documentare, bazate pe o bibliografie consistentă, cât și propriile informații oferite de autorii antologați oferă o panoramă amplă a literaturii din Vale și a celei hunedorene în general, astfel încât cititorul își poate forma o imagine reală și exactă asupra fenomenului literar din această parte a țării, cu nimic mai prejos decât alte zone, de-a lungul unei porțiuni mari de timp. Dincolo de scâpările de corectură, probabil inerente unei lucrări de mari dimensiuni, trebuie să recunoaștem acribia informației și a suportului științific necesar, care demonstrează că autorul, Ștefan Nemeček este pe drumul cel bun, în sensul de a le lasa un valoros instrument de lucru urmașilor, despre cei care au trudit cu condeiul (ori numai cu vârful peniței) prin județul Hunedoara și implicit, Valea Jiului.

Lucrarea este bine structurată și excelează prin amplitudinea informației, mai puțin sobră ca alte dicționare, de nivel național, în care sunt și eu prezent. Poate că un plus de sobrietate chiar ar fi dăunat. Tenacitatea lui Ștefan Nemeček o cunoaștem încă din timpul studenției de la Petroșani, când am fost buni colegi și scriam, împreună, în presa locală („Steagul Roșu”). Încetul cu încetul, pe măsura trecerii anilor, el și-a construit o carieră solidă în jurnalism, având, în ultima vreme,

și preocupări filozofice. Firește că datorită acestui proiect existențial s-a procopsit și cu destui dușmani care nu i-au văzut și nu-i văd cu ochi buni trecerea lui prin lume. Dar de ce să-l judecăm noi, semenii? Să-l judece Dumnezeu, și nu oricum, luând în calcul împlinirile, măcar cu măsura aspirațiilor sale, după cum spuneam, cândva, un mare filozof român.... Și măcar așa, și tot n-ar fi o viață irosită, ci, dimpotrivă, o viață bine rostuită, plină de sens... Cu toate că un alt mare gânditor român (Mircea Eliade) spunea că singurul sens al vieții este că nu are nici un sens... Eu totuși îl contrazic pe Mircea Eliade, deoarece văd, mereu, existența ca întemeiere, în consonanță cu un vechi principiu creștin: Dumnezeu zidește, iar celălalt încearcă, constant distrugerea zidirii...

Revenind la lucrarea de față (exceptând viciul sau carența oricărui dicționar din lume, adică omisiunea, efortul de sinteză a lui Ștefan Nemeșek se cuvine apreciat deoarece aparține unui om al locului, care, vrea să lase ceva bun după el, chiar cu tendințe exhaustive, pentru generațiile următoare, indiferent de unele greșeli sau scăpări (puține la număr) pe care le găsec sau le inventează de regulă detractorii. Nu oricine poate să facă dicționare. Pentru asta trebuie să fi un spirit enciclopedic. Așa cum este Ștefan Nemeșek. Bravo și felicitări!

”Presa românească împlinește 180 de ani”

Ziarul ”Gazeta Văii Jiului” Nr. 1793, 25 martie 2009, pag. 2

2 diverse Miercuri, 25 martie 2009 **GAZETA** Văii Jiului

Radarul... • ON7: Iași - Cluj-Napoca - Sibiu • ON8: Iași, Vaslui, Lepoș • ON9: Strâmbea Neagră, Ocnița • ON 76: Băileșcu • Căveșcu • M. Eniceni, Mîrlești și Focșani, Băi, Decebal și 22 Decembrie

Presa românească împlinește 180 de ani

În perioada 2-4 aprilie 2009, la Universitatea ”Petre Andrei” din Iași are loc **Congresul Internațional de Istorie a Presei**, organizat în parteneriat cu Asociația Română de Istorie a Presei. Manifestarea răsfrânge peste 100 de profesori universitari, bibliotecari, cercetători, arhiviști, jurnaliști din România, Republica Moldova, Austria, Bulgaria și Ucraina - reprezentând 31 universități, 11 biblioteci publice, 10 instituții mass-media, trei muzee, trei asociații profesionale, dar și institutele ale Academiei Române, Arhivele Naționale, Ministerul Educației, alte instituții reprezentative - ale căror preocupări sunt orientate pe jurământului, în general, istoria presei românești. În special, **Congresul este consacrat aniversării a 180 de ani de la apariția primei ziare românești** - **Curea** românească, editat de tîn Heliade Rădulescu la București și **Albina** românească, editat de Gheorghe Asachi la Iași.

Congresul are cinci obiective: 1. omagierea memoriei pionierilor jurnalismului românesc; 2. bilanțul proiectului ”Istoria presei din România în două”; 3. prezentarea de comunicări științifice; 4. Adunarea Generală a Asociației Române de Istorie a Presei; 5. lansarea de cărți și reviste de specialitate.

Comunicările științifice vor fi prezentate în următoarele etape tematice:

1. Istoria presei: Particularități metodologice în cercetarea domeniului;
2. Rolul și locul presei în societatea românească;
3. Din Valea Jiului sunt invitat să participe în Congresul Jurnaliștilor Ștefan Nemeșek, acesta fiind inclus în programul Congresului și lansarea celor două volume de istorie a presei hunedorene: **PRESA HUNEDOAREANĂ (de la începuturi) până în prezent**. Este un bun prilej de a face cunoscută bogată activitate jurnalistică a Văii Jiului și a profesorilor hunedoreni, un bun prilej de a scoate în evidență cultura locală pentru care mulți pot să nu înțeleagă. Ștefan Nemeșek, va prezenta participanților la Congres și **oștile ziarului care au apărut în ultimii ani în Valea Jiului**, precum și titlurile care apar în prezent. Cu acest prilej, Biblioteca Centrală Universitară Iași va organiza o expoziție de periodică din perioada de pionierat a presei române. Este prima oară când România găzduiește o mare înfruntare științifică internațională și o adunare aniversară, consacrată istoriei presei.

Conf. dr. Marian Petcu, Universitatea din București, Vicepreședintele al Asociației Române de Istorie a

NOU ÎN VALEA JIULUI

Autorizat ISCIR

Laborator pentru:

- Incercări mecanice de rezistență a metalelor;
- Incercări de coroziune;
- Incercări la șoc ale metalelor;
- Incercări la încovășire statică;
- Incercări pentru determinarea durității metalelor Brinell, Rockwell;
- Incercări pentru îndoiri asudate;
- Laborator Incercări nedistructive (CND) control cu lichide penetrante și ultrasunete în domeniile: g. grosimi; l. table; l. laminare; f. forjate; s. suduri.

Informații suplimentare cu date în cadrul societății: SOCIETATEA INTERNAȚIONALĂ SA

1 Decembrie Nr. 1, Telefoan: 0254-547777, 0254-5411722, 0254-545954

GAZETA Văii Jiului

COTIDIAN REGIONAL CU CAPITAL ÎNTERNAȚIONAL PRIVAT - ISSN 1589-8138

WEB-SITE

horoscopul zilei 25 martie

BERLEC
Sunt plini să îți arătăm că de astăzi tea oare și locul de muncă de un omagiu făcut aniversării și în văzând în discuții aprime. Dimprii de îndăptări să vă pune încrederea în prezenta.

TAUR
Sunt plini să vă scrieți un program de lucru, pentru să vă înțelegem grație. Incercări să înțelegem lucrurile de care dăruie să înțelegem multe lucruri.

SCORPION
Nu pot să vă înțelegem în programul de la serviciu, spre menținerea lor și a colegilor. Vă vom înțelegem entuziasmul, ceea ce ar putea să vă crească neplăcut.

SAGEATOR
Pentru a înțelegem...

La începutul lunii aprilie 2009, România a găzduit cea mai importantă manifestare științifică internațională, consacrată istoriei presei. Este vorba despre **Congresul Internațional de Istorie a Presei**, organizat în parteneriat cu Asociația Română de Istorie a Presei. Din Valea Jiului, a fost prezent la eveniment, ziaristul Ștefan Nemeșek, care a prezentat un bogat stand cu ziarele hunedorene, primind și o valoroasă diplomă pentru meritele privind dezvoltarea studiilor privind Istoria Presei din România

**PRESA VĂII JIULUI, PEZENȚĂ
APRECIATĂ LA AL II-LEA CONGRES
INTERNAȚIONAL DE ISTORIE A
PRESEI ROMÂNEȘTI**

“Vă rog să îmi permiteți să vă spun BINE AȚI VENIT LA IAȘI ȘI LA UNIVERSITATEA „PETRE ANDREI”!. Salut prezența în sală a participanților din afara granițelor și a celor români la cel de al II-lea Congres de Istorie a Presei românești, eveniment în premieră și pe care avem onoarea de a-l găzdui. Ne bucurăm să avem, ca oaspeți, pe reprezentanții Asociației ARIP, pe liderii acesteia: prof. univ. dr. **Ilie Rad**, de la Universitatea din Cluj, conf. univ. dr. **Marian Petcu**, de la Universitatea din București, prof. univ. dr. **Mircea Popa**. La această reuniune științifică participă, cu statut de invitați speciali prof. dr. **Michael Metzeltin**, director al Departamentului de Romanistică, Universitatea din Viena, membru al Academiei Române și al celei din Austria; prof. dr. **Reinhold Stipsits**, Universitatea din Viena; prof. dr. **Paul Danler**, Universitatea din Innsbruck; **Cristian Godinac**, președintele Federației Sindicatelor Jurnaliștilor – Mediasind; **Indira Crasnea**, președinta Clubului Român de Presă. Din partea Ministerul Culturii și Cultelor participă . **Octavian Știreanu**, secretar de stat. Patru delegații de specialiști din Republica Moldova, Austria, Bulgaria și Ucraina sunt prezente la Congres. Cu respectul cuvenit, rostesc și numele a doi veterani ai cercetării presei românești, **Ion Hangiu** și **Remus Zăstroiu**, aflați în sală ...”- iată începutul cuvântului rostit de Decanul Universității PETRE ANDREI din Iași, prof. univ. dr. **Odette Arhip**, gazda prestigioasei manifestări științifice.

În marea lor majoritate, participanții la Congres sunt profesori, bibliotecari, cercetători, arhiviști, jurnaliști reprezentând 31 universități, 11 biblioteci, 10 instituții mass media, trei muzee, trei asociații profesionale, dar și institute ale Academiei Române, Arhivele Naționale, Ministerul Educației, alte instituții reprezentative.

„Congresul nostru are loc într-un context aniversar. În anul 1829, apăreau primele ziare românești – *CURIERUL ROMÂNESC*, la București, editat de Ion Heliade Rădulescu, și – *ALBINA ROMÂNEASCĂ*, la Iași, publicație editată de Gheorghe Asachi. De asemenea se împlinesc 150 de ani de presă militară, în 1859 apărând la București, - *MONITORUL OASTEI*, cu sprijinul lui Alexandru Ioan Cuza, precum și 130 de ani de presă în Dobrogea. Congresul are cinci obiective: 1. omagierea memoriei pionierilor jurnalismului românesc; 2. bilanțul proiectului *ISTORIA PRESEI DIN ROMÂNIA ÎN DATE*; 3. prezentarea de comunicări științifice; 4. adunarea generală a Asociației Române de Istorie a Presei; 5. lansarea de cărți și reviste de specialitate, inclusiv nr. 1/2009 al Revistei Române de Istorie a Presei ”- a precizat în cuvântul său prof. univ dr. **Ilie Rad**, președintele în exercițiu al ARIP.

Unul dintre lucrurile pe care prof. univ. dr. Odette Arhip a precizat că le invidiază, este capacitatea, identificabilă la numeroși inși, de a păstra obiceiuri, credințe, legi, edificii, adică un anume conservatorism ce se încăpățânează să nu piardă și să nu schimbe nimic din ceea ce aveau și din ceea ce făceau generațiile anterioare, o anume constanță ce conferă consistență sufletească și certitudine istorică și, care, departe de a împiedica progresul și revoluția, le oferă puncte de sprijin, contraforți, credibilitate. Odette Arhip este de părere că, umăr la umăr cu timpul, presa a vegheat ca nici o lege să nu schimbe destinația ori rosturile, iar istoria nu a fost în stare nici măcar să deformeze privirea jurnalistului ce o urmărește neclintită. Așa

se întâmplă la noi de 180 de ani. Probabil, unul dintre temeiurile Congresului a fost și stabilirea felului în care funcționează spațiul public ca loc al întâlnirii, al dialogului și al politetii. O formă importantă de politețe lingvistică este salutul și, din nefericire, constatăm că buna-creștere și dreapta măsură a lucrurilor se manifestă cu parcimonie în societate. Predomină agresivitatea verbală și vulgaritatea. Din contextul discuțiilor a rezultat că politețea este cea care individualizează, particularizează, având implicații profunde, fiind departe de superficialitate. Politețea este, mai întâi, comunicare prin funcția sa, dar este și un schimb de cunoștințe, este o punte între indivizi. Plecând de la premisa că politețea este pertinentă comunicațional, se dorește să se cumuleze formele principale de manifestare: salutul, semn vechi și elementar de a trece de la o relație potențială la una efectivă, mulțumirea ca expresie a gratitudinii și urarea drept manifestare a dorinței ca o stare de lucruri pozitive să se producă. Suntem la un moment în care avem șansa să ne prezentăm țării și lumii așa cum suntem, nici la modă, nici demodați, pur și simplu călăuziți de rigoarea și principiile profesiei pe care o reprezentăm (dascăl, jurnalist, om de televiziune) – toți având datoria de a spune și de transmite **Adevărul**.

Cum nu se putea ignora contextul crizei economice, mai mulți participanți și-au exprimat părerea că existența unei societăți inflamate de incertitudinile și angoasele ultimelor luni are ca o principală cauză mai veche lipsă de luciditate și cunoaștere istorică. Presa a fost dintotdeauna „**memoria**” societății, a spațiului public în general. Aceasta ar trebui să compenseze golurile de informație, să înfrângă tabu-urile, să joace un rol important în procesul de reconsiderare a identității, negociind sensurile și semnificațiile trecutului, prezentului și ale viitorului, reconfigurând spațiul public cu ajutorul memoriilor concurente ale diverșilor actori sociali, dinamizând relația cu actualitatea de pe poziții consacrate.

Din Valea Jiului a fost invitat și a participat la Congresul ziaristului Ștefan Nemecek. Acesta a prezentat în plenul prestigioasei manifestări, un amplu studiu referitor la istoria de peste 120 de ani de presă în Valea Jiului și ținuturile hunedorene. Ca o recunoaștere a valorii contribuției aduse la aprofundarea studiilor și cercetărilor de istorie a presei din România, prin editarea celor două volume cu titlul **PRESA HUNEDOREANĂ** (de la origini până în prezent) precum și numeroase alte studii publicate în reviste de specialitate din țară și străinătate, Ștefan Nemecek primește una din cele șase **Diplome Aniversare** decernate în plenul Congresului. Volumele de istorie a presei hunedorene au mai fost prezentate la postul de radio, tipografia și editura **TRINITAS** ale Mitropoliei Moldovei și Bucovinei, la Biblioteca Centrală Universitară din Iași – instituții prestigioase care au făcut loc pe rafturile bibliotecilor **PRESEI HUNEDORENE** semnate de Ștefan Nemecek - precum și la o lansare oficială organizată la Librăria celui mai mare magazin universal din centrul capitalei Moldovei.

Participanții la Congres au acordat o atenție deosebită standului prezentat de Ștefan Nemecek cu principalele titluri de ziare care apar în Valea Jiului. Au fost remarcate ca deosebite cele două cotidiene **GAZETA VĂII JIULUI** și **ZIARUL VĂII JIULUI** - conduse de tinerii, talentații și ambițioșii jurnaliști **Ramona Roșulescu** și **Cătălin Docea** - atât din punct de vedere al conținutului cât și al tiparului. Au reținut atenția cele două suplimente culturale **PRĂVĂLIA CU ISTORII** și **ȘCOALĂ & CULTURĂ** realizate de **Mihai Barbu** și **Marian Boboc**. Dovadă că „materialele” jurnalistice din Valea Jiului au fost studiate cu deosebită atenție, în ansamblu, au fost comentariile referitoare la conținutul celor trei volume de **LITERATURĂ HUNEDOREANĂ** (de la începuturi până în prezent) și câteva articole publicare în **ȘCOALĂ &**

CULTURĂ care „erau de-a doua”. A fost comentat pozitiv gestul de unire a forțelor de la OPINIA CETĂȚEANULUI și e-TIMPUL – artizani **Leila Osman, Blasiu Kerestely și Sorin Mihail** – pentru a scoate pe piață un produs jurnalistic mai consistent și estetic, VOCEA VĂII JIULUI. Iată că se poate „avansa” și în perioadă de criză. Titlurile AFACERI ÎN VALEA JIULUI și ACTUALITATEA HUNEDOREANĂ editate de **Tiberiu Vințan** și **Claudiu Moldovan** au fost calificate ca fiind ziare sobre, serioase. În mod curios, VALEA JIULUI editat de **Andrei Vlad**, a fost receptat ca „ziar de scandal” al Văii Jiului. CURIERUL VĂII JIULUI a „rămas” ca fiind cel mai longeviv ziar din Valea Jiului apărut după decembrie 1989. Celelalte titluri care mai apar în Valea Jiului au fost doar amintite, prezentarea lor nefiind posibilă din cauza lipsei de receptivitate a editorilor care efectiv au tratat cu indiferență solicitarea de a pregăti o mică colecție pentru a fi prezentată la Congresul de la Iași.

Congresul de Istorie a Presei din capitala Moldavă a fost un bun prilej de a dovedi că în Valea Jiului s-a promovat și se promovează o presă responsabilă, de calitate, de jurnaliști care știu ce înseamnă deontologia profesională, responsabilitatea cuvântului scris, menirea și rolul jurnalistului pentru reflectarea adevărului și apărarea legalității, drepturilor cetățeanului demn, corect și onest. Nu cu ușoare eforturi, Ștefan Nemeček a reușit să convingă onorații participanți la Congres – personalități din țară și de peste hotare - că pe meleagurile izvoarelor Jiului de est și de vest trăiesc oameni demni, că de secole, momârlanii și minerii au creat o cultură originală, de valoare, pe care ziaristii și scriitorii locului au sarcina să o scoată în evidență pentru îmbogățirea patrimoniului cultural european și nu în ultimul rând pentru ai face invidioși pe cei ce se cred mai culți și mai deștepți ca minerii noștri.

Aprecieri pentru contribuția adusă studiilor privind Istoria presei din România la al II-lea Congres Internațional pe această temă

”Vocea Văii Jiului”, Nr. 3, 23 aprilie 2009, pag. 6

VOCEA Văii Jiului CULTURĂ 6

PRESA VĂII JIULUI, PEZENȚĂ APRECIATĂ LA AL II-LEA CONGRES INTERNAȚIONAL DE ISTORIE A PRESEI ROMĂNEȘTI

”Vă rog să îmi permiteți să vă spun BINE AȚI VENIT LA IAȘI ȘI LA UNIVERSITATEA ”PETRE AURELIU”. Să-l prezentați în sala a participanților din afara granițelor și a celor români la care de al II-lea Congres de Istorie a Presei Românești, eveniment în jurul căruia pe care avem onoare să îl găzduim. Mă bucurăm să avem, ca invitați, pe reprezentanții Asociației ANRP, pe fostele noastre: prof. univ. dr. Iuliu Fiad, dr. teol. Marius Pătruș, dr. de Universitatea din București, prof. univ. dr. Mircea Popă. La această reuniune științifică participă, cu statut de invitați speciali, prof. dr. Michael Metzloff, director al Departamentului de

Istorie la Universitatea din Iași. Odată ANRP a precizat că în revizuirea, este oportunitate, identificând la numeroși regi, de a păstra obiceiurile, tradițiile, legi, obiceiuri, adică un anumit caracter istoric și să nu se pierdă din vedere și să nu se schimbe ritm și ocazie de analiză și din ceea ce facem generațiile anterioare, o anumită conștiință de conștientizare a valorilor și conștiință istorică și, care, departe de a împiedica progresul și revoluția, le oferă purcede de apărare, controlare, tradiționalitate. ANRP este de părere că, unde la omul cu timp, presa a văditat ca nică o lege să nu schimbă destinația și rolurile, iar revizuirea și fost în stare să măcar să

văluta să comprimatez gurile și altele, să înfrângă labu-urile, să sporească un rol important în procesul de reconstrucție a identității, negociind sursele și semnificațiile teoretice, prezentați și ale viitorului, reconstrucție socială publică cu ajutorul memoriei conștente ale divergenței actori sociali, dintr-un cadru mistia cu actualitate de pe poziții conservatoare. Din Valea Jiului a fost invitat și participat în Congresul internațional Ștefan Nemeșek. Acesta a prezentat în primul rând prestigioasă manifestare, un simplu studiu referitor la istoria de peste 120 de ani de presă în Valea Jiului și contribuția hunedoreană. Ca o recunoștință a valorii contribuției aduse la aprofundarea studiilor și cercetărilor de istoria a presei din România, prin editarea celor două volume cu titlul ”PRESA HUNEDOREANĂ (de la origini până în prezent)” precum și numeroase alte studii publicate în reviste de specialitate din țară și străinătate, Ștefan Nemeșek primește una din cele șase Diplome de Onoare conferite în cadrul Congresului. Valurile de istorie a presei hunedoreane au mai fost prezentate la postul de radio, tipografia și editura TRINITAS din Municipiul Moldovița și București, la Biblioteca Centrală a Universității din Iași - Institutul Presologiei care au făcut loc pe rafturile bibliotecilor PRESEI HUNEDORENE venite

a acestui pe pînă în proces jurnalistic mai conștient și sistematic, VOCEA VĂII JIULUI, titlu cu se poate ”jurnalul” și în personal de creație. Titlurile AFACERII ÎN VĂLEA JIULUI și FICTIVITĂȚILE HUNEDOREANĂ editate de Tiberiu Vintan și Claudiu Mădălin au fost calificate ca fiind zădărnice, scurte, în mod curent, ”VOCEA JIULUI” editat de Andrei Vlad, a fost începutul de ”zăr de acasă” al Văii Jiului. CURIERUL VĂII JIULUI, a ”jurnalul” ca fiind cel mai longeviv zădărnice din Valea Jiului apărut din anul 1989. Cătrele lăbu care mai apar în Valea Jiului au fost doar amintiri, procesele lor realizate posibilă din cauza lipsei de receptivitate a editorilor care alături au trăit cu indiferență soluțiile de a înțelegi o mică selecție pentru a fi prezentată la Congresul de la Iași. Congresul de Istorie a Presei din Republica Moldova a fost un bun prilej de a dovedi că în Valea Jiului s-a găsit și se promovează o presi responsabilă de calitate, de jurnaliști care știu ce îndrumă deontologia profesională, responsabilitatea civică și științifică, menirea și rolul jurnaliștilor printru reflectarea adevărului și apărarea legii, drepturilor cetățenilor, demnitatei, corectei și omni. Nu cu uitați alături, Ștefan Nemeșek a reușit să cucerască onorabile participări la Congres - personalități din țară și de peste hotare - și ca

"Afaceri în Valea Jiului", Nr. 224, 27 aprilie 2009, pag. 13

PRESA VĂII JIULUI, PEZENȚĂ APRECIATĂ LA AL II-LEA CONGRES INTERNAȚIONAL DE ISTORIE A PRESEI ROMÂNEȘTI

Activitatea generată de Asociația Română de Istorie a Presei, organizată în cadrul a două sesiuni de lucru în 1939 și în Revoluția Română de la începutul anilor '90, a generat în mod natural un fel de "stat" propriu-zis în domeniul istoriei a presei.

Cum nu se știa încă în țară, mai puțin cunoscută și în străinătate, că în România există o tradiție de presă, o tradiție care are rădăcini în secolul al XVIII-lea, în perioada iluminismului românesc, și care a fost dezvoltată, "memorializată" în perioada interbelică, în timpul anilor '30 și în perioada postbelică, în timpul comunismului și în perioada postcomunistă.

La prima sesiune de lucru, în anul 1939, a avut loc cel de-al II-lea Congres al Istoriei a Presei Românești, desfășurat în cadrul a două sesiuni de lucru în cadrul Asociației Române de Istorie a Presei, condusă de Mihail Barbu și Marian Baboc. Din cauza condițiilor de război, congresul nu a putut avea loc în țară, ci în România, în perioada interbelică.

Comitetul organizatoric al Congresului Internațional de Istorie a Presei Românești, în cadrul a două sesiuni de lucru în 1939 și în Revoluția Română de la începutul anilor '90.

La prima sesiune de lucru, în anul 1939, a avut loc cel de-al II-lea Congres al Istoriei a Presei Românești, desfășurat în cadrul a două sesiuni de lucru în cadrul Asociației Române de Istorie a Presei, condusă de Mihail Barbu și Marian Baboc. Din cauza condițiilor de război, congresul nu a putut avea loc în țară, ci în România, în perioada interbelică.

Cum nu se știa încă în țară, mai puțin cunoscută și în străinătate, că în România există o tradiție de presă, o tradiție care are rădăcini în secolul al XVIII-lea, în perioada iluminismului românesc, și care a fost dezvoltată, "memorializată" în perioada interbelică, în timpul anilor '30 și în perioada postbelică, în timpul comunismului și în perioada postcomunistă.

La prima sesiune de lucru, în anul 1939, a avut loc cel de-al II-lea Congres al Istoriei a Presei Românești, desfășurat în cadrul a două sesiuni de lucru în cadrul Asociației Române de Istorie a Presei, condusă de Mihail Barbu și Marian Baboc. Din cauza condițiilor de război, congresul nu a putut avea loc în țară, ci în România, în perioada interbelică.

Participanți la Congresul Internațional de Istorie a Presei Românești, desfășurat în cadrul a două sesiuni de lucru în 1939 și în Revoluția Română de la începutul anilor '90.

Participanți la Congresul Internațional de Istorie a Presei Românești, desfășurat în cadrul a două sesiuni de lucru în 1939 și în Revoluția Română de la începutul anilor '90.

"Curierul Văii Jiului", Nr. 644, 9 aprilie 2009, pag. 4

ZIARISTICA VĂII JIULUI, PEZENȚĂ APRECIATĂ LA AL II-LEA CONGRES INTERNAȚIONAL DE ISTORIE A PRESEI ROMÂNEȘTI

Activitatea generată de Asociația Română de Istorie a Presei, organizată în cadrul a două sesiuni de lucru în 1939 și în Revoluția Română de la începutul anilor '90, a generat în mod natural un fel de "stat" propriu-zis în domeniul istoriei a presei.

Cum nu se știa încă în țară, mai puțin cunoscută și în străinătate, că în România există o tradiție de presă, o tradiție care are rădăcini în secolul al XVIII-lea, în perioada iluminismului românesc, și care a fost dezvoltată, "memorializată" în perioada interbelică, în timpul anilor '30 și în perioada postbelică, în timpul comunismului și în perioada postcomunistă.

La prima sesiune de lucru, în anul 1939, a avut loc cel de-al II-lea Congres al Istoriei a Presei Românești, desfășurat în cadrul a două sesiuni de lucru în cadrul Asociației Române de Istorie a Presei, condusă de Mihail Barbu și Marian Baboc. Din cauza condițiilor de război, congresul nu a putut avea loc în țară, ci în România, în perioada interbelică.

La prima sesiune de lucru, în anul 1939, a avut loc cel de-al II-lea Congres al Istoriei a Presei Românești, desfășurat în cadrul a două sesiuni de lucru în cadrul Asociației Române de Istorie a Presei, condusă de Mihail Barbu și Marian Baboc. Din cauza condițiilor de război, congresul nu a putut avea loc în țară, ci în România, în perioada interbelică.

SĂRBĂTOARE A CĂRȚII LA URICANI

”Cuierul Văii Jiului” Nr. ..., 20 decembrie 2006, pag. 6

Este o realitate incontestabilă că în ultimii ani, membrii Consiliul Local Uricani, primarul Dănuț Odagiu Buhăescu și membrii Comisiei de Cultură s-au dovedit a fi PRIETENI ADEVĂRAȚI AI CĂRȚII. Fiecare manifestare DE LANSARE DE CARTE organizată la Uricani, a fost o adevărată sărbătoare a **cuvântului scris**, la care au participat întotdeauna un numeros public. Nu același lucru s-a întâmplat și în vara lui 2009, când judecata și rațiunea Comisiei de selecție a volumelor care erau în atenție pentru a fi selectate în vederea sprijinirii tipăririi, au fost viciate de un filosof-profesor-poet uricănean, component al unui grup infracțional, asociat pentru a demola o parte a culturii locale. Este mult discutabil aspectul lipsei de opinie în fața imposturii și relei intenții, a unor persoane licențiate în filologie, filosofie și jurnalism, respectiv economie...

SĂRBĂTOARE A CĂRȚII LA RADIO REȘIȚA

"Actualitatea Hunedoreană" Nr. 56, 6 noiembrie 2008, pag. 1

reconstruim împreună

deputatul tău,
Monica IACOB-RIDZI

"Revelionul pensionarilor"
Comuna Poarta de Jos, județul Hunedoara, a organizat în ziua de sâmbătă, 22 noiembrie, un eveniment dedicat sărbătorii de iarnă pentru pensionarii din zonă. În cadrul acestui eveniment au participat peste 100 de persoane care au avut parte de o seară deosebită de plăcută și interesantă. În cadrul acestui eveniment au participat peste 100 de persoane care au avut parte de o seară deosebită de plăcută și interesantă.

RADIO REȘIȚA
De cultură, sport și divertisment în fiecare zi. Emisiuni zilnice de la 6:00 la 12:00 și de la 18:00 la 24:00. Adresa: Calea Ștefan cel Mare, 10, Reșița, Hunedoara. Telefon: 0364 540 505, 0364 540 501.

LASCĂR SERVICE COMPANY
Palmnort, Cluj-Napoca, RO, Cl. Tel: 0364 540 505, 0364 540 501. Nu! aducem și îngrășim mașina voastră fără!

"e-Timpul" Nr. 67, 17 noiembrie 2008, pag. 6

Presă hunedoreană – carte pentru minte, inimă și literatură

RADIO REȘIȚA

10%

Un eveniment cultural deosebit a avut loc în cadrul săptămânii de sărbătorire a aniversării a 100 de ani de la înființarea Radio Reșița. În cadrul acestui eveniment au participat peste 100 de persoane care au avut parte de o seară deosebită de plăcută și interesantă.

Un eveniment cultural deosebit a avut loc în cadrul săptămânii de sărbătorire a aniversării a 100 de ani de la înființarea Radio Reșița. În cadrul acestui eveniment au participat peste 100 de persoane care au avut parte de o seară deosebită de plăcută și interesantă.

”Cuierul Văii Jiului” Nr. 624, 6 noiembrie 2008, pag. 4

6 NOIEMBRIE 2008 ————— Cuierul Văii Jiului ————— 4

LANSARE DE CARTE ÎN INIMA BANATULUI

CARAS-SEVERIN

”POLITICĂ DEȘTEPTĂ”
”RODĂLA”

RADIO REȘIȚA

”Dacă știi mea”
105-

Într-o organizație impecabilă, acțiunea de lansare a volumelor scrise și editate în Valea Jiului, desfășurată în modernă sală de ședințe a Consiliului Județean Caraș-Severin, sub directa sponsorizare a președintelui Sorin Frunzăverde, poate fi considerată o reușită deplină.

Garda acțiunii culturale, omni-deosebit și cumsecădită ziare de radio, Doru Dinu Glăvan, directorul postului regional Radio Reșița, alături de o parte din ziararii din Valea Jiului prezenți într-unul din birourile radioului, la o discuție colegială.

CONTINUĂ NEBUNA ÎN PSD

De la sărbătorirea, la sală, a aniversării de zecispatru, aniversatorului și reșterii spațiului local PSD Petrosani, solicitând implicarea în PSD, într-o conferință de presă susținută alături de președintele Bisericii locale (P.S.D.), Petrosani, Teodor Iacob-Pădură, președintele organizației a motivat gustul făcut.

”La momentul în care m-am decis să devin membru PSD am crezut în acest partid și conștient că îl reprezintă în Petrosani. Mi-am dat seama că, am greșit profund. Păru că nu vreau să trăiesc în ultima perioadă, în am conștient că PSD-SR, Petrosani nu reprezintă interesul comunității, practic, partidul putând fi identificat cu o acoperare personală a activității președintelui. Consider înjurător și deplăcută

Lansarea de carte din superba Sală Mare a Consiliului Județean Reșița, a fost o emoționantă lecție dată delegației de ziariști din Valea Jiului de către președintele CJR, Sorin FRUNZĂVERDE, directorul Radio Reșița, Doru Dinu Glăvan și colegii care au organizat manifestarea, despre CUM TREBUIE APRECIAT, COMENTAT ȘI CRITICAT scriitorul contemporan de carte în România.

MULȚUMIRI
pentru exemplul
dat, celor cu
numele de Sorin
FRUNZĂVERDE
și Doru Dinu
GLĂVAN, UZP și
Radio Reșița.

"Săptămâna Văii Jiului" Nr. 441, 5 februarie 2009, pag. 3

ing Constantin Jujan, deși avea cunoștință de decizia reprezentanților partidului nostru de a-l susține pentru această funcție pe ing. Nicolae Drăgoi", ne-a declarat liderul PSD Petroșani, Hari Vochitou, încercând să ne lămurească de ce anume s-a tras „cea” din estul social-democrat al Văii la „hăisul” majorității social-democratilor...

numi s
fiel ac
un vech
petroșă.

Ștefan Nemeșek, cel mai prolific autor de compilații din Valea Jiului

Printre numeroasele oficialități locale prezente luni, 19 ianuarie a.c., în Sala de marmură a Primăriei municipiului Petroșani, la lansarea celei mai recente lucrări a gazetarului vulcănean Ștefan Nemeșek, „Literatura hunedoreană” (apărută în 3 volume...), s-au aflat, ca de obicei, și primarii Tiberiu Iacob Ridzi și Dănuț Odăgiu Buhăescu, recunoscuți pentru susținerea constantă (și generoasă deseori) a felurite demersuri cu iz cultural. Un gest de aplaudat. Precum e și apariția celei de-a patra lucrări a lui Ștefan Nemeșek. Caro și-a anunțat apariția altor 5(cinci) titluri. Prolific, nu gîmna; totuși, noiștrii. Mai slabut șade la referințele critice... (D.C.)

P.S. Ca să evităm absolut orice nedorită confuzie facem o convenită precizare:

Compilațiile: lucrare alcătuită din idei sau fragmente din opere a diverși autori, lipsită de originalitate. (Conform Dictionarului Explicativ al Limbii Române). Q.e.d. sau (pentru neînscăpători) „ceea ce era de demonstrat”...

„Literatura hunedoreană (de la începuturi până în prezent)”, cea de-a patra lucrare semnată de Ștefan Nemeșek, a apărut la Editura „Realitatea Românească”, proprietatea autorului, și prezintă scrierilor hunedoreni și activitatea literară a acestora din cele mai vechi timpuri până astăzi(...)”.
Lucrarea e structurată în 3 volume consistente în care se abordează, în ordine, „Analiza și clasificarea activității literare”, „Scriitorii din Valea Jiului” și „Scriitorii hunedoreni”. Menționăm că, deși Ștefan Nemeșek nu a recunoscut, lucrarea este redactată și pe structura a 3 cărți anterioare: „Dicționarul scriitorilor din Vale”, „Dicționarul scriitorilor hunedoreni” și „Antologia scriitorilor petrițeni”. Deci, după cum scriam, nu e o lucrare tocmai originală.

Primarii Tiberiu Iacob Ridzi și Dănuț Odăgiu Buhăescu i-au fost alături autorului

Gânduri mari și p

Edilul orașului Uricani, Dănuț Ce ne-a declarat că printre principalele administratiei publice locale pentru numără:

- continuarea lucrărilor de r
- Unitatea de Asistență Medico-Social
- continuarea lucrărilor de moder
- 13;
- continuarea lucrărilor de amen
- Jiului de Vest între cele două podi
- Rucara 2 și alte lucrări de întreținere
- a unor cursuri de apă de pe raza loc
- continuarea lucrărilor la noua fiș
- și aprijinirea tuturor cultelor religio
- posibilitățile financiare;
- susținerea de lucrări pentru într
- petrițeni;
- întărirea iluminatului public
- modernizarea acestuia;
- și, nu în ultimul rând, susține
- lucrărilor

100.000 lei alocații pentru cele două zile ale îndrăgostiților la Lugoj

Legislativul lugojan a adoptat în ședința ordinară de joi, 29 ianuarie a.c., prietne abele, și proiectul de hotărâre privind alocarea sumei de 100.000 de lei din bugetul local, capitolul 67.02 „Cultură recreere și religie”, pentru organizarea unor manifestări culturale-artistice dedicate zilelor de Sf. Valentin și Dragobete, inițiat de primarul Cornel Basmariu. Peis acest demers s-a asigurat contonutata unei frumoase tradiții. Foarte apreciate de tinerii și mai puțin tinerii îndrăgostiți lugojeni. (Dan Codreș)

A trecut o lună de la agresiunea consilierului local Paul Gherasim...

Vineri, 30 ianuarie a.c., s-a împlinit fix o lună de când consilierul local (PD-L) petroșean Paul Gherasim a fost „câmpant” în agresiunea casni sale de o bandă de nemernici. Din nefericire, fără sa lucrătorii Poliției Petroșani să-l identifice pe agresor, deși comandantul Tiberiu Brăgaru declara recent că sunt urmările unei pistole... iar pentru rezolvarea acestui caz prestează cei mai buni specialiști ai Inspectoratului de Poliție al Județului Hunedora. Nu putem decât să-i mai credim pe purtătorii de uniforme albastre. Știm doar că un alt caz de agresiune la adresă a 2 jurnaliști n-a fost rezolvat decât după câțiva ani... (V.D.Toth)

SLEM PA

Pentru
În urm
membri s
declarării
Intranzi li
adună ur
Confer
apolițica
ogorele s
implicare
GNH SA
Respect
30.11.2009
al CNH S
Tusurarea
frunza C
sindical r
Constia
vale iconf
zinați, oșc
rezolvare
culturală,
uni de 7
funcțiile c

Iar în fi
EM Farcq
lider Zolt
de declar
N-am ia
comunică
aloga cu
Marian E
Lacataș, s
fără SLEM
cum. Căci
se lupte c

6 Anul VIII • Nr. 343 • 4 - 11 aprilie 2008

MESAGER CULTURAL

„Istoria presei din Valea Jiului” în marile biblioteci ale lumii

creștină ca importanță în lume, după Biblioteca Vaticanului.

Printre cele peste 4.000 de documente vechi pe papirus, multe unicate, și alături de cele peste 10.000 de volume tipărite existente în această bibliotecă, cărțile scrise și editate în Valea Jiului “Controverse filozofice”, “Toleranța în filosofia lockeiană”, “Istoria presei huncdorene” semnate de Ștefan Nemeșek și-au găsit un loc de cinste.

Muntele Sinai este un simbol sacru pentru toți creștinii din lume. Acolo, după o ascensiune

După Mecca, Muntele Sinai este considerat ca al doilea important loc de pelerinaj din lume. La poalele munților Sinai există de peste 1500 de ani o mănăstire. Numele acesteia, Sfânta Ecaterina. Biblioteca acestei mănăstiri este recunoscută ca fiind a doua bibliotecă

Volume apărute semnate de același autor

Volume în lucru

Un glas municipiului prestigios

XII Intelectual

Andrei Popa, chiar dacă este doar elev, în clasa I, a Școlii Generale “I.G. Dăru” din Petroșani, a reușit într-un timp record să devină o mare “mică vedetă”.

Talentul său atenț sfințit la orele de canto, de către profesorul Eugen Munteanu, la Casa de Cultură a Studenților din Petroșani, precum și la cele de pian în prezenta profesoarei Cristina Adămoș, au făcut din Andrei un câștigător la mari concursuri din țară și de peste hotare, în care a participat sprijinit de părinți, dar și de Consiliul Local și Primăria municipiului Petroșani.

Deși impresionanta sa paupole de irafce, diplome și medalii se disting titlul de “Măști Master World 2007”, precum și numeroase locuri I la festivalurile cum ar fi: “Stelele Cetății” - Devă 2006; “Remember Dan Spărușu” - Constanța 2006, Festivalul Național de Artă Dramatică “Atelchianul” - Iași 2007, precum și locul I la Festivalul “Măști Intelectual” - Petroșani 2007. Andrei Popa este un nume despre care vom mai auzi cu siguranță.

Societatea Română de Radiodifuziune

Solistului: Andrei POPA

cu premiul înalt în vârstă de 79 de ani de la cel mai mare concurs radiofonice pentru copii PARADA MINIVEDETELOR - 10 noiembrie

Radio România Cultural, Direcția Culturală Petroșani

Librăria dintr-o succesiune de... Ștefan Nemeșek, 11 aprilie 2008, pag. 6

"Gazeta Văii Jiului" Nr. 1743, 14 ianuarie 2009, pag. 2

Sindacatul de la EM Petrom a renunțat să accepte o decizie prin care ar fi sămânțit grai în urma explozării din noaptea de la secția 1 urticale minerale să prelungească până la 500 de lei, lunar, pentru tratamente.

Reprezentanții din conducerea sindicatului susțin că s-a discutat despre această posibilitate, însă sîmna fînt de acord.

În primul rând sîmna să se bazeze să se acorde pentru o perioadă de șase luni, pentru membrii care încă sînt răniți de tratamente, medicamente și recuperare. Mai apoi, dacă se le revine, să fie acordate care vor fi necesare să facă tratamente vîr beneficia de o prelungea o perioadă pe care se acordă ajutat.

"Literatura Hunedoreană" a văzut lumina tiparului

La editura Trinitas Hunedoreană au văzut lumina tiparului trei volume din colecția "Literatura Hunedoreană" (cu la însoțirea cărții însoțirea Hunedoreană) și a scriitorilor Ștefan Nemeș, Ștefan Nemeș și Ștefan Nemeș.

GAZETA
Văii Jiului

COTIDIAN REGIONAL CU CAPITAL INTERNAȚIONAL PRIVAT - ISSN 1585-8138

www.gazetavaiijiului.ro
www.gazetavaiijiului.ro
www.gazetavaiijiului.ro
www.gazetavaiijiului.ro

Director: Ștefan NEMEȘ
Redacție: Ștefan NEMEȘ
Cămin: Ștefan NEMEȘ
Telefon: 0364-547777

CONSULTING BUSINESS CENTER
PETROȘANI

- Conferințe
- Evenimente speciale
- Nuși
- Boțezuri
- Zile onomastice

Tel. Fax: 0254-547777
0254-545934
www.cbcc-petroșani.ro
www.petrom.com
international@petrom.com

"Messenger" Nr. 376, 5 decembrie 2008, pag. 6

Cărți - document despre literatura hunedoreană

După ce s-a lansat ultima carte în seria Petrom, editura Trinitas Hunedoreană a lansat în vânzare două volume din colecția "Literatura Hunedoreană".

Un anunț!

Depunerea actelor pentru subvenție la încălzire se va relua începând cu data de 2 decembrie 2008, până în 15 decembrie 2008.

Actele se depun la Primăria municipiului Petroșani, camera 8 - parter.

Un anunț!

TERMIFICARE S.A. Familii și persoane singure cu venituri reduse care utilizează pentru încălzirea locuinței energie termică furnizată în sistem centralizat sunt invitate la S.C. Termoficare S.A., camera 13, pentru a completa cererea și declarația pe propria răspundere de acordare a ajutorului pentru încălzirea locuinței ce se acordă de Primăria municipiului Petroșani.

Pentru completarea dosarului sunt necesare copii după actele de identitate ale membrilor familiei și copii după contractul de furnizare/închiriere al aparatului.

Menționăm că ajutorul pentru încălzirea locuinței se face prin compensare procentuală a costului efectiv al factorii la energia termică.

În cazul președintelui privind ajutorul lunar se acordă numai pentru energia termică consumată în scopul încălzirii locuinței și nu include energia termică consumată în scopul preparării apei calde menajere.

”CURIERUL Primăriei Municipiului Hunedoara ”
Nr. 49, noiembrie 2008, pag. 13

 CURIERUL
Primăriei Municipiului Hunedoara

Anul V Nr. 49 Publicație lunară editată de Consiliul Local al Municipiului Hunedoara **NOIEMBRIE 2008** SERIE AOC4

		2 0 0 8
ANSAMBLUL HAȚEGANA	CAMPIONATUL NAȚIONAL DE NATAȚIE	
		
PRIMIREA DELEGAȚIEI HUNEDORENE	PRIMARUL OVIDIU MARIUS HADA DEPUNE COROANE DIN PARTEA HUNEDORENILOR	
		
ZILELE ORAȘULUI SZAMBATHELY		

cine vizitează Cetatea Eternă poate admira una dintre cele mai frumoase opere de artă, Columna lui Traian, ridicată de acesta în amintirea acelei victorii.

După 1350 de ani, istoria a oferit Hunedoarei revanșa: din nou cea mai numeroasă și mai puternică armată care a existat până atunci în istorie – ce coincidență! –, armata lui Mohamed, cuceritorul Constantinopolului, s-a năpustit asupra Europei. Dar, **Johannes de Hunyad – Ioan de Hunedoara** –, una din cele mai mari personalități a Europei epocii sale, dotat cu un deosebit spirit de sacrificiu și curaj, dar mai ales cu o minte scilpitoare, a oprit, la 22 iulie 1456, la Belgrad, marșul triumfal al otomanilor, care cu siguranță ar fi schimbat soarta Europei. Iată încă un punct marcat de hunedoreni în istorie: de atunci, în fiecare zi, la ora 12, din turlele tuturor bisericilor catolice din lume, dangătul clopoteilor ne aduce aminte de legendarul hunedorean care a schimbat istoria Europei, Iohanes de Hunyad – Ioan de Hunedoara.

Am ales aceste trei momente din istoria multimilenară a Hunedoarei tocmai pentru că sunt cu adevărat superlative și au influențat istoria lumii. Să recapitulăm: Momentul apariției scrierii este decisiv în evoluția omenirii. Deocamdată, majoritatea specialiștilor consideră că aici, în spațiul nostru, a apărut pentru prima dată scrierea. Această descoperire a fost atât de șocantă încât timp de patru decenii nimeni nu a avut curajul să evalueze tăbățele respective, iar Hunedoara, după cum am mai spus, se situa chiar în centrul acelei strălucitoare civilizații. Cucerirea Daciei de către romani a avut o însemnătate enormă pentru marele imperiu: o cantitate imensă de aur se spune că a fost cărată la Roma, contribuind din plin la umplerea golurilor din vistieria imperiului. A fost un imens balon de oxigen pentru Roma acelor timpuri, fără de care se spune că imperiul ar fi avut o cu totul altă soartă și, implicit, Europa de azi. În anul 1456, la Belgrad, cele mai mari tunuri construite până atunci au sfărâmat zidurile cetății. Când totul părea pierdut, Ioan de Hunedoara a luat în grabă câțiva călăreți cu care s-a năpustit asupra tunurilor, pe sub bătaia lor, a ucis servanții și a întors tunurile împotriva turcilor. În minulele următoare, cea mai numeroasă și mai puternică armată a vremii a rupt rândurile și s-a pus pe fugă. Și aceasta pe vremea când Imperiul Otoman se afla la apogeu! Dacă atunci ar fi cucerit cetatea Belgradului, drumul turcilor ar fi fost deschis spre Europa și, cu siguranță, alta era azi soarta Europei.

Acestea au fost **orele astrale**, de mare glorie din istoria acestui fabulos ținut din care face parte Hunedoara. Alte momente, extrem de interesante, în numărul următor.

Constantin Gaița
Artist fotograf și plastician

Eveniment Cultural

Recent în Editura „Realitatea românească” a apărut trilogia „Literatura hunedoreană” (de la începuturi până în prezent). Opera este realizată de Ștefan Nemecsek și sintetizează istoria literaturii hunedorene de la Nicolae Olahus până în prezent. Pe această cale următorii scriitorilor cuprinși în trilogie pot apela la telefonul 0723.321.466 sau e-mail: curieruluj@yahoo.com
Ovidiu Băjan, Neculai Chirică, Raisa Botangiu, Ioana Precup, Dan Constantinescu, Carmen Demea, Ioan Evu, Mihaela Gagea, Raluca Weber, Teresia Bolchiș, Nicolae Rimmel, I.B. Pătureanu, Ion Scorobete, Petru Poantă, Nicolae Szekely, Ion Urdă, Victor Isac, N.M. Isac, Radu Igna și Elena Daniela Sgonda.

Eugen EVU

”VIATA de la EST la VEST”
Anul 3 Nr. 4 (11) , decembrie 2007, pag. 49

Din cuprins:

- PASTORALA - PS Episcop Danil de Vârșet
- Cultură, primari, primării
- Plugușor VIATA 2008, sorcovă, răvașe
- ANINOASA, Festivalul de colinde ZORIORI DE ZIUĂ
- LUPENI, Festivalul Crailor
- SĂNĂTATE ȘI SECURITATE ÎN MINERIT
- PETRILA (JIEȚ), capitala pițărăilor
- Colinde, datini, obiceiuri de CRĂCIUN
- ASOCIAȚIA CRESCĂTORILOR DE OI - o necesitate vitală
- PUI: Capra, Colindeții din Federi, Uric, Fizești
- Datini, obiceiuri, tradiții
- VIATA cărților, Plugușorul artiștilor

”Călăuza noastră” Nr. 944, 18 iunie 2008, pag. 6

Editura „Călăuza v.b.” A editat de curând, în colecția Restituirii, o carte de excepție „**HIPOLOGIA. Mic tratat de zoologie**”, semnată de **Valeriu I. Apăteanu**. Este vorba de un manuscris din anii 1905-1906, care până la ora actuală nu a văzut lumina tiparului. A făcut-o Editura Călăuza v.b. Considerând-o o datorie morală.

Jurnalistului **Ștefan Nemeșek**, i-a apărut recent la Editura „**Realitatea Românească**” două frumoase și interesante cărți: „**Teme filozofice mereu actuale**” – „o provocare ambițioasă pentru orice autor” după cum recomandă jurnalistul și „**Politică, religie și morală**” – o opțiune personală de a aborda acest domeniu vast și atât de incitant al gândirii filozofice.

**CEL MAI...
CEA MAI**

• Cel mai feroce pește este așa-numitul pește Piranha care trăiește în apele dulci ale Americii de Sud. El este o mare primejdie pentru animalele care însoțită în bancuri mari însă poate ataca și animale mari, ba chiar și pe om.

• Cel mai mare animal din lume este balena albastră. Ea are o lungime de 33 de metri și 120 de tone ca greutate. Inima ei cântărește 600-700 kg și poate înghiți în 24 de ore o cantitate de 4-5 tone de hrană.

• Cea mai rapidă pasăre migratoare este lăstunul ce poate zbura 500-1000 km, numai într-o zi.

• Cea mai mare insectă din țara noastră este Rădașca.

• Cel mai inteligent animal este cimpanzeul. El poate mănui unelte și să organizeze campanii de vânatoare.

• Cel mai rapid animal din lume este ghepardul. El aleargă cu 90 km/oră.

• Cel mai lung șarpe veninos din lume este cobra regală. Ea trăiește în India și are o lungime de 5 metri.

• Cea mai mică pasăre din lume este Pasărea Colibri. Oul ei ajunge doar la câțiva milimetri și cântărește 2 grame.

**SUPĂ-CREMĂ
DOVLECEI**

Necesari: o ceapă, 2 r mici, un cartof, 1-2 dovlecei, puțină sare, de pătrunjel.

Preparare: Se curăță spălă ceapa, morcovii și apoi se taie bucăți mă Dovleceii se curăță și ei taie cuburi. Toate legum pun la fierat, timp de 20 de apă cât să le acopere puțin ce sunt fierce, ele se pasea apa în care au fierit se pireu din legume. Se uleiu și sarea după gu pune supă din nou la foc dea în câteva cloceci. L se toacă pătrunjelul și

OMUL ȘI NATURA (XX) REZERVA

—urmare din nr. 943—

Șura de la **Ohaba Ponorului**, numită și **Peștera Mare**, care se află situată la nord-est de satul Ohaba, este marcată de o despicătură uriașă în stânca de calcare jurasice. Pe aici trece pârâul Ponor, afluent al Streiului, care reprezintă o resursă puternică, cu o rețea hidrografică încă puțin cunoscută. Această peșteră a fost explorată pe o lungime de aproape 2 km de către cercetătorii Institutului de Speologie din București. La 120 m de la intrare se află o sală mare care a servit, așa cum o dovedesc resturile de ceramică neolitică, drept refugiu omului primitiv. Recent a fost descoperită o imensă colonie

celui mai mic lilac cunoscut Europa (Pipistrellus pipistrellus).

Pentru importanța sa speologică această peșteră a fost declarată monument al naturii, în anul 1954.

Tot monument al naturii a fost declarată și **Peștera Tecuri**, situată pe culmea ce se înalță la est de Val Pietrosului, pe versantul stâng al acesteia în apropierea liniei de contact dintre calcarele tectonice care se află și cristalini munții Sebeșului. Aceasta este o peșteră deosebit de apreciată atât din punct de vedere științific cât și pentru frumusețile rare ce le ascund. Deosebit de interesante sunt concrețiunile din galeria principala bogat împodobită cu stalagmi

Cel co-și (ultă limba maternă, nu are cum să stea de vorbă cu Dumnezeu!

PAMEL MERCEA

AMURG SENTIMENTAL

FORDYȚĂ: 1995

Revistă de literatură, informare și divertisment. Anul XIV. Nr. 12 (164). Decembrie, 2008. Preț: 1.20 lei

La Alba...

La Alba-Iulia ringe
Cu troleu de apartenere,
La Alba-Iulia ringe
Mărea poponiu meu.

La Alba-Iulia ringe
În luna Decembrie-otii
Unora ori Mure e Târl
Rămasă apr căpătii.

La Alba-Iulia ringe
Cu Mihai Viteazul în alb,
La Alba-Iulia ringe
Drapetele Ardealului dăb.

La Alba-Iulia ringe
Cu Șincai și Maier în lanț,
La Alba-Iulia ringe
Suceava Libeluș, Valechocum.

La Alba-Iulia ringe
Cu Bălcescu dintră undivă.

La Alba-Iulia ringe
Cu Melcoza și Pratoava mea.

La Alba-Iulia ringe —
Înșir din cast, mândri,
La Alba-Iulia ringe
Cu fișii lîmîi de sălăburi...

SĂRBĂTORI... DE SĂRBĂTORI!

Nu știm cum ar fi arătat sărbătorile de iarnă după aproape douăzeci de ani de când regimul cenzurii a răzuit. Probabil că mulți se întreabă fără ca năzăr să înțere și un cât de cât rașoun. Poate că ar fi venit multime de muncitori din fabricile și uzinele patriei în fața festivalului Cultural Central și s-ar fi spus *Plugușorul* dar nu cel cu Bălcica Tolan ci *Plugușorul modern*, cu chiroșii și realizii de pian (valurile de tenore), cu violi aduse paritidul, așezii neamții și alto și alte versuri care să prealvească și să preamănască faptele regimului, venimile acotia care sunt călătorești de la o altă... Nu știm cât de triste amintirile sunt dacă e să ne raportăm numai la un singur aspect: tot omul avea casa lui și locul de muncă asigurare. Nu știm zău, cum ar fi fost aceste sărbători trăsline la români cu Ceaușescu dacă ar fi trăit și ar fi fost președintele țării... Nu știm nici cum ar fi arătat România acum, în plină transformare cu o lume cu un capitalism că nici nu știu cum să cataloghez, lăta că am ajuns în preajma sărbătorilor de iarnă cu oamenii lăsați pe drumuri din servicii. Cu pensionarii care se plîng de mită unul altuia. Cu tineri și copii neînțelegând ce se întâmplă cu părinții lor. De ze sunt tot mai abuzii și frământați, tot mai încercămii de la o zi la alta, mai neliniștiți de dimineața și până seara. Explicații sunt. Dar ce contează că sunt când tot mai mulți dintrii români noștri sunt revoltați și trăiesc doar cu un salariu de câteva sute de lei pe lună și nu o singură persoană... Și sunt oameni care au copleș în țigărie și care trăiesc din alocațiile acestora... Au venit sărbătorile iar oficiile poștale sunt luate cu asalt de pînă și cu ocurile de alocație ale cotralorilor lor să le ridice banii pentru a lua ceva de ale gurii să pună pe masă de aceste sărbători. Nu creș e mai fi fost vremuri atât de dure cu existența omului. Nu crud că generații care au trecut pe aceste sărbători și se și confruntat cu alăta durenă, cu escapele pentru teama zilei de mâine. Dar cui să spu toate acestea? Cine te te la în seama? Cine să-ți asculte într-un fel sau altul durența care nu cunoaște marginii? Cine mai are vreme să împărțibăască din bucuriile lui și ie, muritor de râm? Este grotesc numai când te gîndești că prețurile cresc fa utilizati. Că banii noștri ajung de la o dată la alta, o lașă de 300 lei pe lună, o pensie de câteva sute... Oamenii și-au venit sărbătorile de iarnă, frumusea doar pentru că creu au portofoliul plin să se buzure de cădere primilor fuși de nea, de primul cîlnchet de cloșor, de vasele colindătorilor... În ciuda celor răsăite, români înca mai au viață în ei să încheie, acem noi, cu un pahar de vin, acem acare fi putem numi am ai sărbării, ai disprețului față de om, ai cruzimii față de viața celor care nu știu sau se descurcă pentru a-și bucura într-un fel sau altul viața lui și a celor dragi.

Au venit sărbătorile de iarnă pentru unii cu zăpaci și conșieri pe măsura iar pentru alții doar lacrimi și nelcredere. Pentru unii timpul acesta înseamnă bani, că de mulți bani indiferent prin ce cai, iar pentru alții doar îndoașii și regrete. Nu suntem scapții, realitatea aceasta este. Oricum sărbătorile lui, generațiile decum vor fi exemplele comunei de sacrificiu fără să se știe și cauza pentru care. Cine știe, poate că mai dărenea sau mi pătruc chieva să de scoatela în fața istoriei de matrișpalăcurile ce se lăzeu cu vieșie șozătină. Noi vedem cu ochii noștri cum se trăiește în milenii țării, căci indiferenți și ignorant pleacă din parțea celor pentru care primăează banii, iar pe alții îi decimează sărăcia, proștia de a mai crede în ceva bun, privind viața lor. Lumea se schimbă, este cîștărită, dar nu cu stătu ruginioasă și generoasă pe față. Lumea, credem că are alt merit, să trăiască în sărăcie, prietenie și pace indiferent de ce nație este, pentru că Omul este cea mai de preț avuție lăsată de Dumnezeu. Ca stare, mîcar acum să dăm dovadă de omieiea și smereni noștri iar prin rugăciune să fim împreună la cumpăna dinții și să sperăm într-o praprietate a nouăi an și că va aduce mai multa zălmășia și lumina cufetăsească tuturor compătoșilor. Pîna atunci, urază tradiționali de!

Peisaj de iarnă

lubiți cartea!

Mărea acestor rînduri m-a venit cînd sîcubăci în literatură dal elevilor la leza cu subiect unic, pentru clasa a VIII-a. Un ite care factore în lîmneșca o via, șea cumpăna o bibliotecă. Și cum nu aștia șozoc hite țării rîco o carte în ea, se ducă într-o librărie să cumpere nișea cărți. Vînzătoare arăbăli. Întreabă cu lui de cărți deose. Pînă de și, șeud care e în cîl mai mari și cu coperi căl mai tîmșeae, de lașta cufurii, și ca să le și mai cîșvîngător, nișea veni să cumpere cînti doar pentru a avea cu re să-și umșească nișeștii, șozee portofoliul zăcîndu-și mîndru vînzătorii... Că mai mari e o unde!

Și am dîșina cu un gult arar, lîmă convies că în așelii de personaj nu este o excepție în zilele noastre.

Măgădă la mare, am fost surprins cînd în apartamentul în care am fost găzduiți dăoi avista o bibliotecă, nu am văzută nîc o carte. Trece bibliotecă vrea plecu cu bibliotecă. Cu neșapății pînda ne-a spus că nu dește cărți.

Fără să vreau m-a venit în mînte o alăă imagini, din vremea ștudeștii, cînd pregătind lucrarea am așiat ova ce m-a impresionat în mod deosebit. Am fost întodeuna un pasionat cumpăraitor de cărți și un fali călător, dar mînturirea lui Camil Petrescu m-a lălmărit pur și simplu.

După precizia mălășării, Camil Petrescu cîșta țurte mult, președini în mod deosebit cărții. Învaie de a vana peșma acotia, am avut peșma cîștălit. Am lăut foarte mult cărții. Cîștam țur ce lîr călăte la îndemînă, mai șeie avista și zilele, călci în mîlălmășii în care am tăit, cîștălit de șere bibliotecă poștălii. În așelii de călăte de șozăcu nu vreau cîști de mel un lei! Și lăc ai mînturmește în aceste note autobiografice ca zăcuc cumpăna căte o carte considerată că și acat lecuș vrea cu cavaș a sărbării sale. Am fiit întodeuna sărbuc, dar și din precu că om dal preea mult bene șe șozete și călci... Er am cîșvîngător în țeoa și călci o carte, șeud de țeozoc de ap. Călci m-au Nîcă tă mai șeud an om țeozoc. Șe am o vadeșie țurș și cîștălit de cîști deșare întălmășie din țure și deșare mînturmește dîște șe... Nișea om nu poate veni mai brie deșat o carte.

Oare care dintre cele două personaje este cu adevărat bogat?

Tona DUMITRESCU

„LA MULȚI ANI!”

”Ziarul Văii Jiului”, Nr. 1015, 22 ianuarie 2009, pag. 9

www.zvj.ro

joi, 22 ianuarie 2009

9 ACTUALITATE

Suspect de repede

Nemecsek și-a mai lansat un volum, două, trei...

• Ni se pare o împietate să ai mai multe pagini de prezentare decât (să zicem) I.D. Sîrbu...

„Lucrarea este rodul muncii a multor ani de studii, documentări, ore petrecute în bibliotecă, strădăni de a lua legătura cu mănușii ai condeimii coniacată sau pe un drum al afirmării literare, familia sau aparținătorii ai familiei unor scriitori carosouși, trecuți în lumea celor trepti” - scrie Ștefan Nemecsek, neulănă să adauge: „Sunt prezentată mai detaliat sau mai succint, bibliografiile a 191 de poezii și prozatori hunedoreni, care s-au născut sau au trăit și creat literatură în teritoriul hunedorenilor”.

„Volumul Bukakocșu scrie în prefața cărții: „Ștefan Nemecsek și-a propus să reunescă într-o singură carte întreaga familie a scriitorilor hunedoreni, de ieri și de azi. Familie numeroasă, ase cum se vede, cu membri răspândiți în lumea largă. Autorul ne asigură, și trebuie să credem fără rezerve, că dacă un scriitor lipsește de la acest genos simpozion spiritual de vină este

Scopul declarat al demersului autorului este alcătuirea unei cărți-document care să cuprindă în radiografie cât mai clară și cât mai completă cu putință a vieții literare din regiune, în splendoarea bogăției și diversității”.

Ștefan Nemecsek a publicat (cu cele trei de față) suspect de repede un număr de 12 volume și, în mod sigur, cel de-al 13-lea este pe rampa de lansare. Aceste ultime trei volume (ultime ca ordine de apariție, bineînțeles) fac obiectul unei lecturări plăcută și (mai ales) interesantă, în timo de primul ne propune „Analiza și clasificarea activității literare”, al doilea și respectiv al treilea ne prezintă, cu foarte datele de regim, pe profesorii creatori care au „conștientizat” cel puțin o carte până acum, alți din Valea Jiului cât și alin tot județul Hunedora. Nu ne

vă regnora de la exploatarea unor amănunte nu întotdeauna revelatoare, rezumându-se la câteva pagini, alții au simțit nevoia să scrie mai mult (de ordinul zecilor de pagini), nu întotdeauna binevenit. Ni se pare o împietate să ai mai multe pagini de prezentare decât (să zicem) I.D. Sîrbu.

În ceea ce privește lansarea cărții, aceasta s-a produs, cu lot fastid necesar. În sala de marmură a Primăriei Paștopan, în prezența a trei premer: Tiparu Iacob-Rizzi, Gheorghe Iia și Gănuț Otabuș, Gheorghe Iia și Gănuț Otabuș, Kulescu. Totul a decurs „ca la

lot și (era să aii) s-au făcut și poze. Fiecare cu fișcară. Am reținut (de prin sală) câteva epigrame pe bunăseală:

El, Gheorghe Niculescu

Scriitor pe care lumea
Nu-are-n memorie,
Ștefan Nemecsek și biegi
Astăzi în istorie.

Acum n-am o surmă mare,
Dragă Ștefan Nemecsek,
Dar după reînscarinare
Ti-o semnă în alt un cart!

”Curierul Văii Jiului”, Nr. 625, 14 noiembrie 2008, pag. 2

14 NOIEMBRIE 2008

Curierul Văii Jiului

2

PRESA HUNEDOREANĂ (de la origini până în prezent) și LITERATURA HUNEDOREANĂ (de la începuturi până în prezent) au fost lansate oficial în Parlamentul European la Bruxelles

Dirigenta jurnalistilor din Valea Jiului în fața clădirii Parlamentului European

După prezentarea activității Parlamentului European este prognoșt lansarea de carte

La încheierea acestei săptămâni, o delegație de jurnaliști din Valea Jiului și fost prezentată la Parlamentul European din Bruxelles. Acțiunea a făcut parte din cadrul procesului de promovare și finanțare de Parlamentul European privind realizarea activității literare și organizării și funcționării P.E. În cadrul programului a fost prevăzută și un punct cultural, lansarea volumelor ”POLITICA, RELIGIE ȘI MORALĂ”, ”PRESA HUNEDOREANĂ (de la origini până în prezent)” - două volume și ”LITERATURA HUNEDOREANĂ (de la

**PRESA HUNEDOREANĂ
(de la origini până în prezent) și
LITERATURA HUNEDOREANĂ
(de la începuturi până în prezent)
au fost lansate oficial în
Parlamentul European la Bruxelles**

La începutul acestei săptămâni, o delegație de jurnaliști din Valea Jiului a fost prezentă la Parlamentul European din Bruxelles. Acțiunea a făcut parte din cadrul proiectului amplu promovat și finanțat de Parlamentul European privind mediatizarea activității forului UE, a organizării și funcționării P.E. În cadrul programului a fost prevăzut și un punct cultural: lansarea volumelor “POLITICĂ, RELIGIE ȘI MORALĂ”, “PRESA HUNEDOREANĂ (de la origini până în prezent)” - două volume și “LITERATURA HUNEDOREANĂ (de la începuturi până în prezent)”, trei volume gândite, scrise și semnate de jurnalistul Ștefan Nemeček.

Prezența volumelor mai sus amintite, lansate în Parlamentul European și prezente în zestrea Bibliotecii P.E. este considerată ca o contribuție importantă la îmbogățirea patrimoniului cultural european prin completarea istoriei jurnalistice și literare a țărilor membre U.E. cu date și evenimente ce reflectă cultura și spiritualitatea unui popor al cărui trecut este considerat de referință pentru spațiul carpato-danubiano-pontic. În deschiderea întâlnirii oficiale cu delegația din Valea Jiului, Delia Vlase din cadrul Compartimentului de Comunicare a Parlamentului European a prezentat o informare privind organizarea și funcționarea în ansamblu a instituției europene, precum și o expunere referitoare la ce este și ce reprezintă Partidul Popular European, care deține majoritatea

în cadrul Parlamentului European. A fost reținută ideea conform căreia deși în Parlamentul European există reprezentanți de diverse culori politice din cele 27 de state componente, nu există orgolii politicianiste, întreaga activitate subordonându-se strict intereselor cetățeanului european.

La întâlnirea cu reprezentanții Văii Jiului și la acțiunea de lansare a cărților amintite, au fost prezenți și au vorbit europarlamentarii Sebastian Bodu și Nicodim Bulzesc membru în Comisia de Cultura și Educație a Parlamentului European și Comisia Europeană de Mediu. Din rândul ziariștilor români au vorbit despre semnificația acțiunii la care au participat, despre cultura și jurnalistică Văii Jiului, despre valoarea cărților lansate care prezintă ca lucrări de referință pentru ținuturile hunedorene, istoria tumultoasă dar deosebit de complexă și frumoasă a activității jurnalistice și literare, Mircea Bujorescu și Tiberiu Vințan. Au mai avut intervenții de apreciere cu privire la activitatea jurnalistică din Valea Jiului, bogăția de titluri de ziare consilierii europarlamentari Raluca Oprea și Nicolae Ștefănuță.”

Daniela MIKLOȘ
Ziarul “CURIERUL VĂII JIULUI”
Nr. 625, joi, 15 noiembrie 2008

”Vocea Văii Jiului”, din 25 iunie 2009, pag. 4

CULTURĂ

25 Iunie 2009 4

Vulcăneană – polul tradițiilor și lor cultural-artistice din Valea Jiului

ne-am gândit ca să abăzda-mintire din partea ei și a consiliului local din Valea Jiului, un pix și un steguleț. Să-mi amintesc că tot în această zi am primit o lansare de carte, miercuri vom avea activități precum ciclism, șah și fotbal, iar vineri vom începe activități culturale, în care vom avea o seară de lansare a cărții „Nedeia Vulcăneană”, lucrări ce aparțin elevilor din școlile generale din Valea Jiului. Primarul Gheorghe Ilea a primit cele mai expresive lucrări ale copiilor.

tale deosebite la olimpiadele școlare, sesiunile de comunicări științifice și concursurile pe meserii - faza județeană și națională și cadrelor didactice care i-au pregătit pe elevi. Cei prezenți au admirat expoziția de desene cu tema „Nedeia

erat prieteni și împreună puteam face pentru această Vale ceva pentru a scoate, prin actul de cultură, imaginea pe care o merităm cu toții undeva, mai sus, unde lumea să vadă că în Vale s-a scris.” Elegant în

cea ce privește această lucrare. Gestul temerar al lui Ștefan Nemeșek de a încerca să facă o istorie a literaturii hunedorene este un act de mare curaj, în primul rând. De ce spun de mare curaj, pentru că în acest drum Ștefan a pornit de unul singur, nu printr-un colectiv de cercetători, cum de obicei stau în spatele unor asemenea cărți. Ștefan Nemeșek a reușit să facă cele trei volume într-un timp foarte scurt și poate de aici au urmat discuțiile. Vreau să vă asigur că lucrarea, în sine, este extrem de valoroasă atât din punct de vedere al conținutului, cât mai ales, al ardei de cuprindere.”

Vulcăneană”, lucrări ce aparțin elevilor din școlile generale din Valea Jiului. Primarul Gheorghe Ilea a primit cele mai expresive lucrări ale copiilor.

exprimare ca și în ținută, despre volumele din „Literatura Hunedoreană” semnate Ștefan

Bucuria din sufletul celor 25 de familii, la Nunta lor de Aur

Tot la Centrul de Educație și

„Literatura hunedoreană”, lansată la Nedeia Vulcăneană

În cadrul manifestărilor derulate la Nedeia Vulcăneană, a fost găzduită lansarea de carte a jurnalistului Ștefan Nemeșek. „Apreciez foarte mult că Ștefan Nemeșek și-a dedicat o parte din viața scrierii de cărți și nu numai, căci face și ziaristică. E important acest lucru și mă bucur că aici, la Vulcan, avem o persoană care scrie cărți. Îi urez multă sănătate și putere de muncă în creațiile sale.”, a spus primarul Gheorghe Ilea. Autorul volumelor de carte lansate, Ștefan Nemeșek a precizat: „Eu nu voi vorbi foarte mult, s-a pregătit colegul meu Gheorghe Chirvasă. Nu pot să fiu decât satisfăcut că am ajuns să discutăm în acest moment despre

Nemeșek a vorbit cunoscutul jurnalist Gheorghe Chirvasă: „Domnule primar, doamnelor și domnilor, dragii colegi, nu am să vorbesc despre omul Nemeșek, nu am să vorbesc despre jurnalistul Nemeșek, am să vorbesc despre scriitor. De multe ori mi-am pus întrebarea, văzând ceea ce a urmat după apariția cărților, dacă Ște-

Cultură „Șansa”, edilul șef al municipiului Vulcan, Gheorghe Ilea, a felicitat și a premiat cele 25 de familii care au împlinit 50 de ani de căsnicie, acordându-le diplome de fidelitate și plicuri cu substanțiale sume de bani. „Dacă odinioară, drept cadou de nuntă se obișnuia să se dăruiască o mașină de tocat sau un alt obiect casnic, pentru

Premiile ziariștilor profesioniști au ajuns și în Valea Jiului

"Afaceri în Valea Jiului", Nr. 164, 15 ianuarie 2007, pag. 6

AFACERI ÎN VALEA JIULUI

6

Cu puțin timp înainte de Crăciun, în Capitală, la sala Radio a Televiziunii Române, a avut loc festivitatea de decernare a premiilor acordate de Uniunea Ziariștilor Profesioniști din România. Pentru prima dată, jurnalistica Valea Jiului a beneficiat de două importante și valoroase premii, fapt ce dovedește că în această zonă s-a consolidat o activitate mass-media sintonizată și valoroasă care concurează și chiar depășește multă zonă din țară. Este vorba de acordarea premiului UZP pentru realizarea de emisiuni tip talk show la TV Parâng Patroșan de către Ștefan Nemeșek și premiul UZP acordat pentru carte de primă - joră fiind nominalizată și premiata Veronica "PREBA HUNGAREANĂ (de la origini până în prezent)" autor Ștefan Nemeșek, apărută în luna noiembrie 2007.

Cele două importante premii obținute reprezintă un succes deosebit pentru jurnalistica Socială Jiuzană și-a făcut cu maximă atenție, calea spre podiumul de primare fiind mai mult decât dificilă, avându-se în vedere că la competiție erau alinați numai ziariști profesioniști din autoțara noastră și peșea scrisă din țară. Una dintre sale mai dificile "construcții profesionale" privind producția (ip-

Premiile ziariștilor profesioniști au ajuns și în Valea Jiului !

afinându-se col la cot cu televiziunile naționale care au "în spate" echipe complexe de realizatori și tehnicieni, cu experiență profesională de ani de zile și nu în ultimul rând posibilități materiale incomparabile. Pentru ca producțiile jurnalistice sunt noticiile colective premiul acordat lui Ștefan Nemeșek pentru emisiunile talk show realizate la Televiziunea Parâng, se datorează în aceeași măsură colaborării din rețea tehnica Adrian Alinescu, Alin Nebelescu, Gabi Popescu, Levente Gergely. În confruntarea "dintre televiziuni" în afara de TV Parâng au mai reușit să obțină premii două televiziuni din țară și Timișoara, restul fiindu-le din monopolizarea de televiziunile centrale.

La secțiunea presă scrisă în afara de jurnaliștii din Capitală au mai obținut premii două jurnaliști - din Timișoara, Cluj, Constanța și Deva, fiind vorba de Mariana Pădureanu - Bărgău și Miron TIC.

Și la producțiile jurnalistice radio Capitala a răn apărut list. Doar trei jurnaliști de la Timișoara, Drobeta și Iași au reușit să scape din loc în rândul premiatilor.

Cea mai dificilă secțiune însă, pare-se că a fost la "cartonaș sau joră". Jurnaliștii aveau de ales între câteva zeci de titluri nominale de la date aniversare canoanice și recunoașterea nu numai în țară ci și în țara "sărutată de Dumnezeu". În acest caz este vorba de jurnaliștii din România. În acest caz este vorba de Ștefan Nemeșek și Veronica "PREBA HUNGAREANĂ" de la origini și până în prezent" fiind selectată și premiata, fiind considerată ca o lucrare de referință, ca un model și pentru alți

colaboratori care au putea contribui la o realizare a istoriei presei din România prin realizarea unor tehnicieni, cu experiență profesională de ani de zile și nu în ultimul rând posibilități materiale incomparabile.

În cadrul prezidenției Uniunii Ziariștilor Profesioniști, prof. univ. dr. Mihail Iltres, în cuvântul președintelui consilierilor care selectat și propus spre primare producțiile jurnalistice realizate în Valea Jiului de către Ștefan Nemeșek s-a subliniat faptul că Valea Jiului, locul de unde au pornit inițiativa de primă amănare nu trebuie receptat ca un teren al violenței ci ca o zonă unde se produce cultura, se receptează cultura, minimele neliniid acea persoană agresivă cu limpez și cinstează pe care loca multă lume îl privește cu simțăminte și, în caz pe care nușca în subțeran îl face sufletește mult mai uman, fapt care ar putea fi reflectat de meșca media locală ca mai multă agrecivitate profesională pentru un merit câștig de înșoșare a tuturor locuitorilor zonei. Crăciun, se poate spune că cele două premii obținute reprezintă un pas mare spre bine în acest sens.

La importanta manifestare o decernare premii UZP a participat "lumea noastră" a jurnalistici românești în rândul celor prezentați au fost foarte puțini reprezentanți ai tinerei generații fapt care se datorază probabil unei insuficiențe de creație de la o multă o calitate a multitalentului jurnalist, indiferent dacă este vorba de televiziune, radio sau țară, altfelunde toleranță de față care sunt adreșate "membrilor jurnalistici" sau poate chiar sprege acest stil de jurnaliști. Apoi, o coeștăbă care înștat poate fi reștată de un participant la o astfel de manifestare și în cazul jurnalisticii, mai cu seamă a jurnalisticii profesionale, era oștată ce de tot la București. Adică, se înștat și nu înștat-pădure, ca tot ce înștată profesionalismul să gresiteze în jurul televiziunilor centrale, a Radiodifuziunii Române și a celor două țări izolarea de radio cu

și în Valea Jiului

"Afaceri în Valea Jiului", Nr. 164, 15 ianuarie 2007, pag. 6

Director: Tiberiu VINTAN
Anul VII - Nr. 164 - 15 ianuarie 2007 - 90 lei - ISSN 1459-1462

Afaceri în Valea Jiului

Site-ul mai mult pe internet la adresa: WWW.AFACERIINVALEAJIULUI.RO

Publicație de interes economic și științific local

ANUL MARILOR SPERANȚE !

Vizitează neul site: www.afaceriimedia.ro

Gratie omului de afaceri Constantin Brădușcu, Orașenii nu au avea supermarket !

NOU ! Intră acum pe www.afaceriimedia.ro și citește mai multe articole, găsește mai multe afaceri și descoperă mai multe filme !

AFACERI ÎN VALEA JIULUI

LITERATURA HUNEDOREANĂ (de la începuturi până în prezent) în atenția scriitorilor hunedoreni

La sfârșitul săptămânii trecute, biblioteca orașului Hațeg a găzduit o acțiune culturală deosebită. Este vorba despre prezentarea scriitorului hațegan Constantin Stancu, cel mai “tânăr ” membru din județul Hunedoara al Uniunii Scriitorilor din România, primit în uniune cu puțin timp în urmă, și lansarea ultimului său volum de poezii apărut la începutul acestui an, POMUL CU SCRIBI. În cadrul acestei manifestări, din Valea Jiului a fost invitat să participe jurnalistul și scriitorul Ștefan Nemeček, pentru a prezenta proiectul cultural LITERATURA HUNEDOREANĂ (de la începuturi până în prezent), o lucrare de referință pentru județul Hunedoara, care prezintă biografiile și cărțile scriitorilor din Valea Jiului și ținuturile hunedorene, multi dintre aceștia fiind trecuți pe o listă necuvenită a uitării, deși cărțile semnate de ei reflectă istoria perioadei în care trăiesc sau au trăit, fiind lucrări de o deosebită valoare documentară, sau literară.

Au participat scriitori reprezentativi din zona Hațeg, Deva, Brad, printre care Mariana Pândaru, Miron Țic, Cornel Nistea, Ioan Evu, Ionel Drăgănescu, Dumitru Hurubă, Radu Igna, Raul Constantinescu, Eugen Evu, etc. Din Valea Jiului au fost prezenți: Ștefan Nemeček, ziaristul Claudiu Moldovan, directorul și editorul ziarului ACTULITATEA HUNEDOREANĂ, președintele Ligii Scriitorilor din România, Filiala Hunedoara Ioan Velica și cameramanul TV Parâng, Radu Ioniță.

Acțiunea a fost organizată de Primăria și Consiliul Local Hațeg, reprezentate la discuții de consilierul local Aurel Anca, președintele Comisiei de Cultură. Permanenta și

constanta implicare a autorităților locale în organizarea unor acțiuni culturale de acest fel, reflectă interesul pentru promovarea istoriei literare hunedorene, a poezilor și scriitorilor locului. La reușita sărbătorii hațegane a cărții, și-a adus o substanțială contribuție și domnul Solomon Buzducea, patronul S.C. ROBEN S.R.L. din Hațeg, căruia Constantin Stancu și Ștefan Nemeček îi aduc și pe această cale, respectuoase mulțumiri.

În cadrul discuțiilor care au avut loc, s-a vorbit despre poezia lui Constantin Stancu, poezie publicată în POMUL CU SCRIBI, s-a vorbit despre romanul RITUALUL BESTIEI semnat de Cornel Nistea, o carte superinteresantă, bine gândită, structurată și scrisă, o carte care poate oricând sta alături de romanele de valoare ale literaturii noastre. Raul Constantinescu a prezentat câteva poezii care îi aparțin din volumul HERALZII TĂCERII și, în fine, s-a discutat pe larg despre LITERATURA HUNEDOREANĂ (de la începuturi până în prezent), lucrare care trebuie percepută ca o primă încercare de adunare a scriitorilor hunedoreni într-o unică familie. Poezii Eugen Evu și Constantin Stancu, documentaristul Ioan Velica au subliniat eforturile ce trebuiesc făcute pentru elaborarea unei atfel de lucrări, răutățile și invidiile unor comentatori netrebuind luate în seamă, astfel de practici fiind mereu frecvente în agitata lume scriitoricească. Este de apreciat faptul că inițiativa elaborării proiectului cultural LITERATURA HUNEDOREANĂ (de la începuturi până în prezent) vine din Valea Jiului, zonă în care există numeroși mînuitori talentați ai condeiului, dar dintre care mulți își irosesc timpul și energiile pentru a derula repetate și necuvenite atacuri la adresa unor colegi de breaslă, dovedind că sunt doar adepții noțiunii de succes și nicidecum a OMULUI DE SUCCES. Este regretabil să constăți că inteligențe cu un puternic potențial creativ în loc să-și unească forțele, încearcă să distrugă sau să afecteze ca

MULȚUMESC:

... **Domnului** prof. univ. dr. **Mircea POPA**, unul dintre cei mai apreciați și prolifici critici literari din România, pentru atenția acordată volumului LITERATURA HUNEDOREANĂ (de la origini până în prezent) prin articolul publicat în revista “GÂND ROMÂNESC”, persoană care rămâne pentru mine un model de profesionalism și competență. Sunt onorat că la exigența domniei sale, a găsit DOAR ATÂTEA greșeli și abateri de la normalitatea prezentării unei astfel de lucrări, **realizată pentru prima dată**, atât ca structură cât și conținut. Ar fi fost îmbucurător și poate și util, ca la criticile aduse de la înălțimea academică a domniei sale, să fi dat și exemple de variante corecte. Spre exemplu, cum ar fi trebuit prezentată perioada presei comuniste, pentru ca studentul la jurnalistică sau cititorul interesat să priceapă ușor și repede cam ce și cum a fost cu ziarele ceaușiste.

Greșelile de corectură nu au scuze, doar explicația lipsei unui corector profesionist din lipsa banilor cu care să fie plătit. În România nu oricine beneficiază de sprijinul necesar tipăririi unor cărți redactate cu atâta trudă, chiar dacă tematica și conținutul au deosebită valoare documentară, științifică, istorică, etc. Descurcându-se fiecare cum poate, iată și consecințele nedorite dar greu de evitat...

...**Colegului** foto-ziarist Claudiu Moldovan, pentru veșnica disponibilitate de a răspunde cu DA numeroaselor solicitări privind oferta de imagini fotografice de la diverse evenimente pentru ilustrarea paginilor de ziar sau chiar și carte!

...**Colegilor** Mircea Bujorăscu, Blasiu Kerestely, Gheorghe Chirvasa, Tiberiu Vințan și Leila Osman, pentru lipsa orgoliilor jurnalistice, pentru dovada prieteniei și colegialității care dacă ar caracteriza grupul scriitorilor de ziare din Valea Jiului, activitatea media din zonă s-ar derula la alte cote valorice profesionale, având o cu totul altă receptivitate și credibilitate din partea consumatorului de informație prezentată în mass media scrisă și audiovizuală ...

AUTORUL

CĂRȚI APĂRUTE semnate Ștefan NEMECSEK

CONTROVERSE FILOSOFICE – 2006	350 pag.
TOLERANȚA în filosofia lockeeană – 2006	228 pag.
PRESA HUNEDOREANĂ (de la origini până în prezent) vol. I – 2007	338 pag.
PRESA HUNEDOREANĂ (de la origini până în prezent) vol. II – 2007	465 pag.
POLITICĂ, RELIGIE ȘI MORALĂ – 2007	484 pag.
TEME FILOSOFICE MEREU ACTUALE – 2008	362 pag.
LITERATURA HUNEDOREANĂ (de la începuturi până în prezent) Analiza și clasificarea activității literare – Vol. I	238 pag.
LITERATURA HUNEDOREANĂ (de la începuturi până în prezent) Scriitori din Valea Jiului – Vol. II	432 pag.
LITERATURA începuturi până în prezent) Scriitori hunedoreni – Vol. III	566 pag.
DIN GÂNDIREA ÎNȚELEPȚILOR LUMII – Vol. I	384 pag.
DIN GÂNDIREA ÎNȚELEPȚILOR LUMII – Vol. II	461 pag.

Cărțile pot fi comandate, în limita stocului disponibil, de la Redacția ziarului “Curierul Văii Jiului”, telefon 0254-571089 sau 0723 321466.

CUPRINS

Cuvânt înainte	7
Cuvântul autorului	9
DIN LUMEA MARE ADUNATE!	13
VIAȚA: e lungă sau scurtă, frumoasă sau urâtă?	84
MOARTEA: e subită sau cu dureri?	99
CĂSĂTORIA: burlac sau ancorat? fericit sau trist?	118
IUBIREA: adevărată sau falsă?	131
FEMEIA: fatală sau ideală?	166
MAMA: darul cel mai scump	186
TATĂL: cunoscut sau necunoscut ?	193
COPIII: sunt fericire și griji	195
TINEREȚEA: de azi, are virtuți ?	215
BĂTRĂNEȚEA: haine grele	226
BOALA	233
PATRIA: unde e ? Acasă sau în exil?	237
ALTRUISMUL: donează ca să ai	243
FERICIREA: e trecătoare	244
Medalion Mircea Andraș	255

Partea a II-a

LANSĂRI DE CARTE în țară și străinătate	257
---	-----

Jurnalul Ștefan Nemeček a fost premiat de uniunea ziariștilor profesioniști	258
A doua bibliotecă creștină a lumii găzduiește cărți din Valea Jiului	260
Ștefan Nemeček a dus „istoria presei din Valea Jiului” în marile biblioteci ale lumii creștine!	261

Presa hunedoreană (de la origini până în prezent), „teme filosofice mereu actuale” și „politică, religie și morală” lansate și la Cairo	262
Ștefan Nemeček - TEME FILOSOFICE MEREU ACTUALE ..	265
Lansare la “Presa hunedoreană” în Sala de Marmură a Primăriei Municipiului Petroșani	267
Două importante premii ale Uniunii Ziariștilor Profesioniști pentru jurnalistică Văii Jiului	268
Din nou, în Orientul Mijlociu s-a vorbit frumos despre cultura hunedoreană, Valea Jiului, minerii Văii Jiului și România	272
Lansare de carte în Sala de Marmură a Primăriei.....	275
Presa hunedoreană (de la origini până în prezent) lansată la galeria de artă ”Forma” din Deva.....	277
Despre Istoria presei hunedorene la Muzeul Național de Istorie din Cairo.....	279
Carte deosebită, cinste cui te-a scris !	282
În biblioteca Mănăstirii ”Sfânta Ecaterina”, una dintre cele mai valoroase biblioteci creștine din lume, se află cărți scrise și editate în Valea Jiului.....	285
Nedeia Vulcăneană ediția a XXXVI-a	288
Interes deosebit pentru cărțile din România	290
Poezia din Uricani primarul Buhăescu a susținut lansarea a cinci volume de carte	292
Opera Magna Omnia. Ștefan Nemeček PRESA HUNEDOREANĂ (de la origini până în prezent)	294
Fidelitatea, premiată la Nedeia Vulcăneană	297
Lansare cu sala aproape plină, prima Istorie a Presei din județul Hunedoara	299
A apărut o (anume) istorie a presei din județul Hunedoara.....	303
”Presa hunedoreană” în actualitate.....	304
”Presa hunedoreană” în două volume.....	309
Ștefan Nemeček abordând filozofia lockeeană.....	311
Ștefan Nemeček „CONTROVERSE FILOSOFICE” carte comentată de Miron Țic	315
Presa hunedoreană (de la origini până în prezent).....	318
Presa hunedoreană (de la origini până în prezent) în ”Opinia Cetățeanului”	319

Cărți din Valea Jiului la Muntele Sinai	320
Presa hunedoreană în "Partener Hunedorean"	321
O carte despre o parte (geografică) a istoriei presei românești .	322
UZP l-a premiat pe Ștefan Nemecek	324
Două cărți de citit (cu creionul la ureche) neapărat.....	325
O acțiune reușită a AMVJ: lansarea oficială a cărții "presa hunedoreană".....	327
O lucrare de referință: PRESA HUNEDOREANĂ (de la origini până în prezent)	329
Scriitorul Ștefan Nemecek bate la porțile Orientului	332
Presa Hunedoreană (de la origini până în prezent)	334
Argument "Teme filosofice mereu actuale"	377
Ziarist în România	381
Istoria presei din Valea Jiului" în marile biblioteci ale lumii....	382
Presa hunedoreană revista "cafeneaua literară"	383
"Ștefan Nemecek, scriitorul ..scriitorilor!"	388
Ștefan Nemecek la o nouă lansare	391
Ștefan Nemecek a lansat „ISTORIA LITERATURII HUNEDORENE.....	394
Autorul a fost în sală: Ștefan Nemecek a lansat (și la Petroșani!) lucrarea „literatura hunedoreană”	395
În Sala de Marmură a Primăriei Municipiului Petroșani.....	397
Presa Văii Jiului și ținutului Hunedoarei.....	399
"Gând românesc", revistă de cultură și artă	399
O carte de care aveam nevoie.....	404
Un studiu de anvergură despre "Presa Hunedoreană".....	406
Un demers curajos	409
"Presa românească împlinește 180 de ani "	412
Presa Văii Jiului, pezență apreciată la al II-lea Congres Internațional de Istorie a presei românești.....	413
Aprecieri pentru contribuția adusă de Ștefan Nemecek studiilor privind Istoria Presei din România la al II-lea Congres Internațional pe această temă	418
Sărbătoare a cărții la Uricani	422
Sărbătoare a cărții la Radio Reșița	423
PRESA HUNEDOREANĂ (de la origini până în prezent) și LITERATURA HUNEDOREANĂ (de la începuturi până în	

prezent) au fost lansate oficial în Parlamentul European la Bruxelles.....	440
Aprecieri pentru proiectul cultural LITERATURA HUNEDOREANĂ (de la începuturi până în prezent) lansat la a XXXVII-a ediție a Nedeii Vulcănene	442
Premiile ziariștilor profesioniști au ajuns și în Valea Jiului	444
LITERATURA HUNEDOREANĂ (de la începuturi până în prezent) în atenția scriitorilor hunedoreni	445
Mulțumesc	448

Pre-press și tipar:

S.C. TIPOGRAFIA PROD COM S.R.L.
Târgu-Jiu, Gorj, str. Lt. Col. Dumitru Petrescu, nr.20
Tel. 0253-212.991, Fax 0253-218.343
E-mail: prodcom@intergorj.ro

Extraordnara diversitate a vieii a fost i este strânsă într-un tot unitar, de o viziune unificatoare asupra lumii. Această viziune nu vine dintr-o simplă idee, ci din înconștiența noastră vîmîră, a oamenilor, care am putea constata că totul din jurul nostru, din viața noastră- fiecare gest, fiecare lucru și întîmplare - se poate deschide către un sens, dacă e apuzat în lumina CREDINȚEI.

A crede în Dumnezeu nu înseamnă a fi convins că lumea are un autor atot-știutor, unic și omnipotent, ci că viața seculară dintre noi stă sub un dialog cu o instanță apuzată la alt nivel al percepției noastre. Semnele percepției acestui nivel și eventual stabilirea unui dialog cu acea instanță, se află în noi, chiar dacă nu vedem sau simțim acest lucru. Cu toții suntem locușii de Dumnezeu. Acel Dumnezeu în care spunem că nu credem, dar care crede El în noi.

CREDINȚA poate fi considerată un simplu pas către întîlnirea cu Dumnezeul care crede în noi. **ÎN NOI OAMENII...**

ISBN 978-973-88752-5-8
ISBN 978-973-88752-6-5

Textul dezvoltat în vîltenii roman psihologice
"AM VRUT SĂ-L SLUIESC PE DUMNEZEU" aflai în lucrul